

Univerzita Karlova
Filozofická fakulta
Ústav českých dějin

Bakalářská práce

Anna Pazourková

**Farní síť rokycanského děkanátu
do roku 1436
Struktura, vybavení, beneficiáti**

Vedoucí práce: PhDr. Blanka Zilynská, Ph.D.
V Praze 2023

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí své bakalářské práce PhDr. Blance Zilynské, Ph.D., za trpělivé odborné vedení a množství podrobných rad a námětů. Dále děkuji Mgr. Janě Synovcové Borovičkové, Ph.D. za zpřístupnění dat z Teritoriální databáze a ochotnou pomoc ve všech otázkách digitalizace. Na závěr děkuji svým rodičům za podporu a pochopení při psaní práce i v rámci celého mého studia.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval/a samostatně, že jsem řádně citoval/a všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze, dne 30. 6. 2023

Podpis:

ABSTRAKT

Bakalářská práce se věnuje středověké církevní správě. Na základě pramenné základny (konfirmačních a erekčních knih a soudních akt pražské konzistoře) analyzuje oblast rokycanského děkanátu v době od poloviny 14. století do husitských válek. Těžiště práce je položeno ve výzkumu mobility kléru. Zabývá se otázkami personálního obsazení beneficií, mechanismem přesunů kleriků mezi beneficií i fenoménem patronátních práv. Odpovědi na tyto otázky byly zpracovány graficky i formou tabulek, které mohou být dále využity v rámci probíhajícího vytváření digitální databáze jednotlivých děkanátů. Rokycanský děkanát představuje zajímavý celek především z hlediska podacího práva, patronem byla v drtivé většině šlechta. Pozoruhodné je v této souvislosti sledovat lokální vazby a lavinové přesuny kněží, které na svých beneficiích organizovali Rožmberkové. Výsledky výzkumu jsou porovnány s dalšími již zpracovanými děkanáty.

KLÍČOVÁ SLOVA:

Církevní správa, pozdní středověk, mobilita kléru, rokycanský děkanát, konfirmační knihy.

ABSTRACT

This Bachelor thesis is concerned with the questions of the church administration in the late Middle Ages. It is focused on the deanery of Rokycany from the middle of the 14th century to the Hussite Wars. Its sources are especially Confirmation books, Erection books and Court files of the Prague Consistory. It analyses questions of the mobility of the clergy by detecting occupancy of the rectories, or patronage rights. The results of the work are processed graphically and in the form of tables. These tables can be used as part of digital database. Patronage right was in the deanery of Rokycany held primarily by the nobility. It is interesting to observe local contacts and mass permutations in the Rosenbergs dominion. The conclusions are compared to previous published results from other deaneries.

KEY WORDS:

Church administration, late Middle Ages, mobility of the clergy, deanery of Rokycany, Confirmation books

Obsah

1	Úvod	7
1.1	Konstituování církevní správy	10
1.2	Prameny a literatura	12
2	Rokycanský děkanát	18
2.1	Prostorové vymezení rokycanského děkanátu	18
2.2	Rozložení patronátního práva v děkanátu	21
2.3	Analýza rejstříků papežských desátků	27
2.4	Průměrná doba strávená na beneficii	31
2.5	Erekční knihy	33
2.6	Soudní záležitosti rokycanského děkanátu.....	35
3	Pohyb a mobilita.....	39
3.1	Mobilita kléru.....	41
4	Mobilita kléru v rokycanském děkanátu	45
4.1	Původ kleriků	46
4.1.1	Rozbor původu kleriků v rokycanském děkanátu.....	47
4.1.2	Příchozí plebáni na území Rokycanského děkanátu.....	49
4.2	Faráři opouštějící rokycanský děkanát.....	51
4.3	Směny.....	55
4.3.1	Poznámky ke směnám	61
4.3.2	Lavinové směny beneficií.....	64
4.3.3	Trojasměny	66
4.4	Svěcenci z děkanátu	69
4.5	Celý život na jedné faře.....	72
4.5.1	Čivice	76
4.5.2	Stupno	77
4.6	Kariéry vybraných kleriků	78
4.7	Analýza exekutorských vazeb.....	95
4.8	Shrnutí – provázanost farní sítě.....	109
5	Závěr.....	114
6	Seznam grafických vyobrazení.....	116
6.1	Grafy	116
6.2	Mapy	116

6.3	Tabulky	117
7	Prameny a literatura.....	118
8	Seznam příloh.....	123
8.1	Seznam tabulek v obecné části:.....	123
8.2	Seznam tabulek beneficí	123
8.3	Seznam obrázků v obrazové příloze	124
9	Přílohy	126
9.1	Tabulková část – Obecné tabulky	126
9.2	Tabulková část – Tabulky beneficí	145
9.3	Obrazová příloha.....	213

1 ÚVOD

Problematika středověké církevní správy zůstává do dnešních dnů zatížena mnoha otazníky. Od konstituování farní sítě, přes fungování, vzájemné vztahy se světskou mocí i laickým světem, všude narážíme na bílá místa a na otázky, které nebudeme s omezenými prameny, jež se dochovaly, schopni zodpovědět. Přesto však není pramenná základna, o kterou se můžeme opírat, vyloženě chudá. Je sice do značné míry omezená, nicméně poměrně bohatá, a je to tak spíše její nízká probádanost, která nám brání v bližším a detailnějším poznání světa středověké církve. Nevelký zájem historiků o církevní správu a prameny, které tato oblast nabízí, se i díky soustavné práci profesorky Zdeňky Hledíkové¹ začal v posledních letech pozvedat. Významným projektem, který se pokouší o zmapování středověké farní sítě a podchycení jejích prvků, je databáze „Teritoriální církevní správa pražské arcidiecéze“, dr. Blanky Zilynské a dr. Jany Synovcové Borovičkové, která shromažďuje informace o jednotlivých děkanátech a připravuje půdu mnohem rozsáhlejšímu bádání, než jsou dílčí (leč nikoli bezvýznamné) pokusy s daty získanými v jednotlivých oblastech.² S růstem počtu prací, které se zabývají jednotlivými děkanáty, roste zákonitě i množství dat, která lze mezi sebou porovnávat, vzorů a zákonitostí, které se můžeme pokoušet podchytit. Analýzou každého dalšího děkanátu se uceluje obraz, který lze ze základních pramenů církevní správy získat. Dalo by se říct, že se momentálně výzkum nachází ve fázi, v níž se připravují dílčí analýzy pro budoucí badatele, jejichž úkolem bude kvalitně a úplně propojit tyto jednotliviny v celek a z dílčích

¹ Z klíčových prací profesorky Hledíkové jmenujme například: HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Ke studiu a možnostem využití patronátních práv v předhusitských Čechách, *Folia historica Bohemica* 7, 1984, s. 43–92. Táž, Venkovské děkanáty ve středověkých Čechách, in: *Poceta Karlu Malému k 65. narozeninám*, Praha 1995, s. 112–123. Táž, Farní síť ve středověkých Čechách a možnosti jejího studia, in: Jan Hrdina – Blanka Zilynská (edd.), *Církevní topografie a farní síť pražské církevní provincie v pozdním středověku (=Colloquia mediaevalia Pragensia 8)*, Praha 2007, s. 23–32. Většina jejích dalších dílčích studií pak uveřejněna v: HLEDÍKOVÁ Zdeňka, *Svět české středověké církve*. Praha, 2010.

² ZILYNSKÁ Blanka – SYNOVCOVÁ BOROVIČKOVÁ Jana, *Církevní topografie středověkých Čech, Projekt databázového zpracování: aktuální stav*, *Studia Historica Brunensia* 68 / 2021 / 1, str. 227–243.

střípků složit provázaný obraz církevní správy, který bude dobře srovnatelný se zahraničními pracemi a tamním církevním vývojem. Zpracování děkanátů se věnují především studenti ve svých bakalářských a magisterských pracích. Mezi zcela zpracované děkanáty patří dobrušský (Václav Nečada, 2018)³, kamenecký (Tomáš Dvořák 2004),⁴ mnichovohradištský (Ondřej Vodička, 2011),⁵ plzeňský (Ondřej Schmidt, 2012),⁶ prácheňský (Jiří Vlasák 2015),⁷ rakovnický (Ondřej Mandzák, 2014),⁸ řečický (Václav Nečada, 2020),⁹ slánský (Jana Kindlová 2001)¹⁰ a turnovský (Veronika Časárová, 2014).¹¹ Tato práce by k nim ráda

³ NEČADA Václav, Topografie kostelní sítě a klérus dobrušského děkanátu do doby husitské, Magisterská diplomová práce, Brno 2018, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav; posléze zpracováno v: NEČADA Václav, Dobrušský děkanát a jeho klérus do roku 1436, *Studia Historica Brunensia* 68/1, Brno 2021, s. 245–312.

⁴ DVOŘÁK Tomáš, Farní klérus v kameneckém děkanátu v letech 1354-1436. Pokus o historickostatistickou analýzu na základě konfirmačních knih, *Ústecký sborník historický*, Ústí nad Labem 2004 (=Gotické umění a jeho historické souvislosti III), s. 49-90.

⁵ VODIČKA Ondřej, Klérus mnichovohradištského děkanátu v době předhusitské a husitské (1354 – 1436), Brno 2011, diplomová práce, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav; tiskem posléze: VODIČKA Ondřej, Desintegrace katolické farní sítě v děkanátu Mnichovo Hradiště během husitských válek, in: *Pontes ad fontes: církevní dějiny ve světle pomocných věd historických a příbuzných oborů*, Hradec Králové 2011, s. 163–173; nebo: VODIČKA Ondřej, *Exil českého a moravského duchovenstva za husitských válek*, Praha 2019.

⁶ SCHMIDT Ondřej, Topografie kostelní sítě na území plzeňského děkanátu do doby husitské, bakalářská práce, Brno 2012, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav; posléze přepracováno v: SCHMIDT Ondřej, Farní síť plzeňského děkanátu do doby husitské, *Mediaevalia Historica Bohemica* 18, 2015, č. 1, s. 7–99.

⁷ VLASÁK Jiří, Prácheňský děkanát v pozdním středověku, diplomová práce, Praha 2015, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia.

⁸ MANDZÁK Ondřej. Rakovnický děkanát v pozdním středověku, Diplomová práce, Praha 2014, Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia; tiskem: MANDZÁK Ondřej, *Rakovnický děkanát v pozdním středověku*, *Sborník archivních prací* 67, Praha 2017, č. 1, s. 5–97.

⁹ NEČADA Václav, Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu do doby husitské, Magisterská diplomová práce, Brno 2020, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav; tiskem: NEČADA Václav, *Řečický děkanát a jeho klérus do roku 1436*, Brno 2023. Tato kniha vyšla až po dokončení mé práce.

¹⁰ KINDLOVÁ Jana, Církevní správa jihu slánského děkanátu ve 2. polovině 14. a na počátku 15. století: jih Slánska v kontaktu s Ořešskem a Rakovnickem, diplomová práce, Ústí nad Labem 2001, Univerzita J.E. Purkyně v Ústí nad Labem, Katedra historie; přístupné v: KINDLOVÁ Jana, *Církevní správa v předhusitských Čechách ve slánském děkanátu*, *Středočeský sborník historický* 35, Praha 2009, s. 3-129.

připojila analýzu rokycanského děkanátu, a rovněž byla přínosem pro studium českých církevních dějin.

¹¹ ČASÁROVÁ Veronika, Církevní správa na Turnovsku v pozdním středověku, diplomová práce, Praha 2014, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia.

1.1 Konstituování církevní správy

Konstituování církevní správy znamenalo v první řadě několik staletí trvající zápas mezi církevní a světskou mocí, nejrůznější třenice a hledání rovnováhy. Aby tento zápas vůbec mohl započít, musela nejprve dominantní světská moc akceptovat moc církevní jako rovnocenného partnera, jak upozorňuje Zdeňka Hledíková. K tomu podle ní došlo až ve 13. století.¹² Církevní správa byla ve svých počátcích zřejmě životně závislá na světské moci. Byli to právě svěští činitelé, kteří hráli klíčovou úlohu při obsazování beneficí. Snahu vymanit se z područí světské moci a vybudovat správu na ní nezávislou dokládá několik různě významných momentů, z nichž nepochybně nejznámější je spor biskupa Ondřeje s králem Přemyslem Otakarem I.¹³ Vyvrcholení však dosáhly církevní ambice až ve století 14. v osobě Jana IV. z Dražic. Právě jemu se podařilo definitivně strhnout proces obsazování beneficí plně na církevní moc, reprezentovanou biskupy, a významně omezit práva patronů ke kostelům. Držitel benefícia byl od té doby plně podřízen biskupovi, který jej schvaloval i odvolával.¹⁴ Role patronů byla sice omezena, ale ne zcela zrušena. Jako pozůstatek dob, kdy záleželo obsazení benefícia plně na libovůli zakladatelů, či vlastníků kostela jim zůstalo tzv. patronátní právo, díky němuž mohli navrhnout svého kandidáta na obsazení daného benefícia. K jejich přání bylo zřejmě zpravidla přihlíženo, nebylo koneckonců v možnostech biskupa mít přehled o všech farnostech a vhodných uchazečích.¹⁵ Nejsou známy případy odmítnutí navrženého kandidáta, otázkou nicméně je, kde by se taková věc zaznamenala. Co je naopak poměrně obvyklé, jsou případy sporů mezi různými patrony a z toho plynoucí navržení více kandidátů na jednu uprázdněnou faru. Šlechtici mohli svého patronátu využívat k dosazování svých mladších synů ke „svým“ kostelům a jejich pohodlnému zajišťování. Vedle vrstvy šlechty se patroni rekrutovali také z řad měšťanstva (přičemž rozlišujeme patronát měšťanský a městský) a církve

¹² HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve. Praha, 2010, str. 15.

¹³ ŽEMLIČKA Josef. Přemysl Otakar I.: panovník, stát a česká společnost na prahu vrcholového feudalismu. Praha 1990 spor podrobně popsán v 8. kapitole, str. 215-39.

¹⁴ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 16

¹⁵ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 21.

(především kláštery). V neposlední řadě býval patronem i samotný panovník.¹⁶ Otázkou je, nakolik zůstával dosazovaný plebán závislý na patronovi. Z četných sporů mezi patrony a plebány se zdá, že se tato vazba nestala zcela zanedbatelnou, spíše naopak.¹⁷

O pevné konstituování funkční církevní správy u nás se nebývalou měrou zasloužil i nástupce Jana IV. z Dražic, tedy poslední pražský biskup a první pražský arcibiskup – Arnošt z Pardubic. Uvědomoval si, že agenda biskupské kanceláře stále narůstá a na její kvalitní vykonávání nemůže stačit jediný člověk. Proto vytvořil tři pomocné úřady, které měly arcibiskupovi práci usnadnit. Již za Arnoštova nástupce, Jana Očka z Vlašimi, se tyto úřady osamostatnily a fungovaly více samovolně.¹⁸ V první řadě se jednalo o úřad generálního vikáře. Ten měl být jakousi „pravou rukou biskupa“ a v jeho kompetenci bylo především potvrzování kleriků v úřadech a s tím spojené vedení konfirmačních knih. Dále měl alespoň bazálně evidovat majetkové poměry far a vést záznamy přinejmenším o nově získávaných donacích a fundacích v erekčních knihách.¹⁹ Hledíková o úřadu generálních vikářů doslova píše: „*Byli arcibiskupovo alter ego s jasně vymezenou oblastí působnosti v nejcitlivějším místě soudržnosti církevního společenství.*“²⁰ Dalšími úřady, pro správu rovněž důležitými, kterým ovšem z hlediska mé práce není třeba věnovat takovou pozornost, byli korektor kléru a biskupský oficiál, tedy jakýsi ústřední soudce kléru. Oba úřady spadaly do trestně-právní oblasti.²¹

Farní síť byla dotvořena v průběhu první třetiny 14. stol. Roku 1344 bylo pražské biskupství povýšeno na arcibiskupství a české země se tak zbavily bezprostřední vazby na říšské církevní struktury (do té doby spadaly pod kompetenci mohučského arcibiskupství).²² Pod správu pražského arcibiskupství spadala nejen

¹⁶ HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Ke studiu a možnostem využití patronátních práv v předhusitských Čechách, *Folia historica Bohemica* 7, 1984, s. 43–92, str. 46.

¹⁷ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 33; Příklady v praxi. např. MANDZÁK O., Rakovnický děkanát, str. 29; str. 54.

¹⁸ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 17.

¹⁹ O úřadu generálních vikářů především: HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Úřad generálních vikářů pražského arcibiskupa v době předhusitské: ze správních dějin pražské arcidiecéze, *Acta Universitatis Carolinae: Philosophica et historica*, Svazek 41, 1971.

²⁰ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 19.

²¹ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 230.

²² HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 57.

pražská diecéze, ale i olomoucké a nově vzniklé litomyšlské biskupství. V pražské diecézi existovalo okolo 2100 farností, které spadaly pod 57 děkanátů, jež dále tvořily 10 arcijáhenství.²³ Po již zmiňovaném oddělení litomyšlského biskupství v roce 1344 zůstalo 2084 farností v 53 děkanátech.²⁴ Roku 1352 byla farní síť dotvořena.²⁵

1.2 Prameny a literatura

Nejzákladnějšími prameny k poznávání české středověké farní sítě jsou konfirmační a erekční knihy, soudní akta pražské konzistoře a rejstříky papežských desátků.

Základní představu o podobě děkanátu můžeme získat v první řadě právě z rejstříků papežských desátků. Jedná se v podstatě o přehledové seznamy farních kostelů v jednotlivých děkanátech, které sloužily při organizaci a evidenci výběru papežského desátku. Doposud nalezené a vydané v edici Václava Vladivoje Tomka jsou rejstříky z let 1352, 1369, 1384, 1385, 1399, 1403 a 1405.²⁶ Z rejstříků můžeme získat především relativně jasný obraz farní sítě daného děkanátu. Je zde zaznamenána drtivá většina farních kostelů, což nám pomůže při jejich následném hledání v konfirmačních knihách. Filiální kostely zde ovšem zapsány nebývají. Rejstříky nám nenabízejí jen strohý výčet kostelů, ale i podklady pro bazální ekonomickou analýzu, která nám pomáhá dojít i k některým dílčím závěrům.²⁷

Zásadním pramenem pro mou práci, pro poznávání farní sítě obecně, i pro všechny další práce, které se věnují rozboru děkanátů, jsou konfirmační knihy. *Libri confirmationum* (budu používat zkratku LC) byly vedeny v letech 1354–1436 v rámci úřadu generálních vikářů a obsahují záznamy o obsazování

²³ HLEDÍKOVÁ, Z., Svět české středověké církve, str. 330.

²⁴ HLEDÍKOVÁ, Z., Svět české středověké církve, str. 57.

²⁵ HLEDÍKOVÁ, Z., Svět české středověké církve, str. 57.

²⁶ TOMEK Václav Vladivoj, Registra decimarum papalium, čili registra desátků papežských z diecéze pražské, Praha, 1873 [online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=21&bookid=155&page=0>.

²⁷ Vyhodnocení využitelnosti pramene: VANĚK Vojtěch, Rejstříky papežských desátků a možnosti jejich využití, ČČH 100/3, 2002, s. 497–521. V práci je pramen dále rozebrán v kapitole 2.3 Analýza rejstříků papežských desátků.

beneficií. Psány jsou praktickou, dalo by se téměř říct formulářovou formou. Obsahují údaje nejen o dosazeném plebánovi, ale i o jeho patronovi, důvodu jeho dosazení (smrt předchozího kněze, permutace – tedy směna beneficií), a v některých případech i o exekutorovi, který jej uvedl.²⁸ Rozbor konfirmačních knih skýtá především prostor pro poznávání mobility kléru, patronátního práva nebo provázanosti farní sítě. Velkým nedostatkem konfirmačních knih je jejich neúplnost. Zápis v konfirmační knize nebyl povinný. Někteří plebáni si jej nenechávali zhotovovat a spoléhali se pouze na „jmenovací dekret“ (konfirmační listinu), který při svém dosazení obdrželi. Navíc bohužel nemáme k dispozici ani všechny záznamy z knih, některá folia chybí.²⁹ Konfirmační knihy byly zpřístupněny v přehledné edici Františka Antonína Tingla a Josefa Emlera na konci 19. století, dnes jsou přístupné online.³⁰

Pro hlubší ekonomickou analýzu a rozbor majetků farností v děkanátu jsou skvělým pramenem erekční knihy (*Libri erectionum* – LE). Myšlenkou, která stála za jejich založením roku 1358, byla sice evidence církevního majetku, ale protože se tehdy zdál úkol zpětně zaevidovat veškerý majetek všech far jako značně komplikovaný, bylo dohodnuto, že se do nich bude zapisovat jen nově získávaný majetek.³¹ V erekčních knihách se tedy můžeme dočíst o darech a fundacích patronů i dalších dobrodinců danému kostelu.³² Erekční knihy edičně zpřístupnil už v 70. letech 19. století profesor Klement Borový.

Posledním primárním středověkým pramenem jsou Soudní akta konzistoře pražské (*Acta judiciaria* – AJ). Stejně jako rejstříky, konfirmační a erekční knihy byla i soudní akta vydána v edici na přelomu 19. a 20. století, tentokrát Ferdinandem Tadrou. A rovněž jako ostatní jmenované edice jsou plně

²⁸ ŠEBÁNEK Jindřich, Zdeněk FIALA a Zdeňka HLEDÍKOVÁ, ed. Česká diplomatika do r. 1848: určeno pro posl. filosof. fakult. řádného, dálkového a externího studia. Praha 1971, str. 148

²⁹ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 10.

³⁰ TINGL František Antonín – EMLER Josef, *Libri confirmationum, ad beneficia ecclesiastica pragensis per archidioecesim*, Praha, 1867–1889 [online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z:

<https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=14&bookid=1115>

³¹ HLEDÍKOVÁ, Z., Svět české středověké církve, str. 344.

³² BOROVI Klement, *Libri erectionum archidioecesis pragensis*, Praha, 1875–1927 [online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z:

<https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=15&bookid=274>.

zdigitalizována a k dispozici na stránkách Centra medievistických studií Filozofického ústavu. Soudní akta zapisovali speciální písaři pražské konzistoře. Jedná se o pomocnou písemnost při vedení soudů, která se spíše než samotným případem zabývá průběhem přelíčení. Kromě střípků z života v děkanátu a soudních při místních kněží tu najdeme i důležité informace ohledně obsazenosti far. Není výjimkou, že zde narazíme na konfirmační zápis, nebo alespoň na zmínku o knězi, kterého jsme v konfirmačních knihách nenalezli. Zajímavá jsou soudní akta i z hlediska zkoumání patronátního práva a při, které se k němu vážou. V neposlední řadě nám poskytují informace o pronájmech jednotlivých far.³³

Z hlediska identifikování lokalit jsou klíčové historické místopisy. František Palacký sestavil pro místopisný výzkum církevních dějin hned 2 důležité zdroje informací. Jednak je to jeho Popis království českého, vydaný roku 1848, sloužící jako katalog všech obcí.³⁴ Ten je jako pomůcka pro identifikaci obce použit i v rejstříku některých dílů konfirmačních knih.³⁵ Druhým důležitým pramenem je Palackého Historická mapa Čech,³⁶ do níž přehledně vyznačil hranice všech děkanátů a zanesl do ní všechny z pramenů známé farní lokality, filiální kostely i významná šlechtická sídla. Místní jména v Čechách Antonína Profouse obsahují různé mutace jmen lokalit napříč historií, doplněné o základní informace o obci a původu jejího jména.³⁷ Posledním, ovšem nejlépe využitelným dílem, je

³³ TADRA Ferdinand, Soudní akta konzistoře pražské, Praha, 1893–1901[online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=28&bookid=1102>.

³⁴ PALACKÝ František, Popis Království českého, čili, Podrobné poznamenání všech dosavadních krajův, panství, statkův, měst, městeček a vesnic, někdejších hradův a tvrzí, též samot a zpustlých osad mnohých v zemi České, s udáním jejich obyvatelstva dle popisu r. MDCCCXLIII vykonaného, Praha 1848 [online], Knihovna Libri nostri, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <http://librinostri.catholica.cz/kniha/314-popis-kralovstvi-ceskeho>.

³⁵ TINGL F. A. – EMLER J., Libri confirmationum; v rejstříku svazků III–IV, VI–X .

³⁶ PALACKÝ František – KALOUSEK Josef, Mappa historica Regni Bohemiae. Historická mapa Čech rozdělených na archidiakonáty a dekanáty 14ho století, w nižto jsou poznamenány fary 14ho věku, hrady, mnohé tvrže aj. w r.1847 navrhl František Palacký, r. 1874 doplnil Josef Kalousek, Praha 2000.

³⁷ PROFOUS Antonín, *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny*. I – IV [online], Ústav pro jazyk český, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://mjc.ujc.cas.cz/search.php>.

Místopisný slovník království českého sestavený Augustem Sedláčkem.³⁸ Kromě stručné historie obcí a některých skutečností vyexcerpovaných pravděpodobně právě z konfirmačních knih zde nalezneme i řadu informací o zaniklých lokalitách nebo bazálních šlechtických vztazích v oblasti. Bližší představu o šlechtických rodech si můžeme dále tvořit na základě jeho monumentálního díla *Hrady, zámky a tvrze království Českého*.³⁹ Tematikou šlechtických rodů se Sedláček zabýval i v *Atlasech erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty*.⁴⁰ Pro jednotlivá beneficia můžeme využít poznatky shromážděné Antonínem Podlahou v rámci *Posvátných míst království Českého*,⁴¹ nebo *Soupisu památek historických a uměleckých v politickém okrese Rokycanském*.⁴² Dalším užitečným zdrojem informací jsou i *Umělecké památky Čech*.⁴³

Z knih o historii církevní správy jsou klíčové, jak již bylo řečeno, práce Zdeňky Hledíkové, zejména souhrn jejího bádání v této oblasti vydaný nakladatelstvím Argo pod názvem *Svět české středověké církve*.⁴⁴ Další monografií, zabývající se tématem je její *Úřad generálních vikářů, který vnáší světlo do otázek fungování kanceláře*. Mimo to lze na tomto místě vzpomenout i její *Dějiny správy*.⁴⁵

Pro práci o jakémkoli děkanátu jsou pak důležité i ostatní již obhájené práce s podobnou tematikou, z nichž lze čerpat data pro porovnání i inspiraci při volbě postupů. Těžiště mé práce je položeno ve výzkumu mobility farního kléru. Metodiku práce a možnosti studia mobility kléru nastínila už roku 2003 Lenka

³⁸ SEDLÁČEK August, *Místopisný Slovník království Českého*, Praha 1909 [online], Knihovna Libri nostri, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <http://librinostri.catholica.cz/kniha/178-mistopisny-slovník-historicky-kralovstvi-ceskeho>.

³⁹ SEDLÁČEK August, *Hrady, zámky a tvrze království Českého*. I–XV, Praha 1931–1938, znovu vydáno Praha 1994–1998. Pro mou práci především díly VI: Podbrdsko a XIII: Plzeňsko a Loketsko.

⁴⁰ SEDLÁČEK August – RŮŽEK Vladimír (ed.), *Atlasy erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty*, Praha 2003.

⁴¹ PODLAHA Antonín. *Posvátná místa království českého: dějiny a popsání chrámů, kaplí, posvátných soch, klášterů i jiných pomníků katolické víry a nábožnosti v království Českém*. Praha 1908.

⁴² PODLAHA Antonín. *Soupis památek historických a uměleckých: v politickém okrese Rokycanském*. Praha 1900.

⁴³ POCHE Emanuel, *Umělecké památky Čech I–IV*, Praha 1977–1982.

⁴⁴ HLEDÍKOVÁ Z., *Svět české středověké církve*.

⁴⁵ HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Jan JANÁK a Jan DOBEŠ. *Dějiny správy v českých zemích: od počátků státu po současnost*. Praha 2005.

Mazancová.⁴⁶ Její systém označování plebánů se sice neuchytil, ale jinak ukázala, jakým způsobem lze s mobilitou pracovat. Velkou pozornost věnovala i důvodům opouštění beneficií a nastínila tezi ideální kariéry klerika, který by mládí strávil sbíráním zkušeností u nějakého oltáře, následně by se přesunul k vlastní faře a na stáří se vrátil zpět k oltáři.⁴⁷

Na její výzkum od té doby navázaly nejrůznější práce, ovšem text, který je pro mou práci naprosto zásadní, je rozbor mnichovohradištského děkanátu uskutečněný Ondřejem Vodičkou v roce 2011. Jedná se o práci, v níž byl fenomén mobility kléru v rámci jednoho děkanátu dosud nejpodrobněji popsán. Zkoumal jak původ kleriků, tak jejich následnou kariéru, přičemž vyslovil teorii 4 typů sledovatelné kariéry (lokální, návratové, distanční a atypické).⁴⁸ Vedle detailního rozboru postupné geneze farní sítě se zabýval i jejím zahušťováním a následnou desintegrací v průběhu husitských válek. Především jeho analýza exekutorských vazeb je velmi propracovaná.⁴⁹

Katalogicky své děkanáty zpracovali třeba Jiří Vlasák,⁵⁰ Iva Kroupová,⁵¹ nebo Ondřej Mandzák.⁵² Veronika Časárová se více zaměřovala na husitskou dobu.⁵³ Genezi farní sítě se pak zabývali například Jaroslav Havrlant,⁵⁴ nebo Ondřej Schmidt, který zároveň nadnesl i otázku kontaktu jednotlivých děkanátů s papežskou kurií.⁵⁵ Množství zajímavých statistických metod zavedl do zkoumání Tomáš Dvořák.⁵⁶ K patronátním právům přihlížel Michal Řezníček.⁵⁷

⁴⁶ MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové.

⁴⁷ MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 130.

⁴⁸ VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu.

⁴⁹ O tom podrobněji v: VODIČKA O., Desintegrace katolické farní sítě; srov. také VODIČKA O., Exil českého a moravského duchovenstva.

⁵⁰ VLASÁK J., Prácheňský děkanát.

⁵¹ KROUPOVÁ Iva, Topografie kostelní sítě na území volyňského děkanátu do doby husitské, Bakalářská práce, Brno 2017, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav pomocných věd historických a archivnictví.

⁵² MANDZÁK O., Rakovnický děkanát.

⁵³ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku.

⁵⁴ HAVRLANT Jaroslav, Problémy studia farní sítě žateckého děkanátu a jeho specifika, in: J. Hrdina – B. Zilynská (edd.), Církevní topografie a farní síť pražské církevní provincie v pozdním středověku (=Colloquia mediaevalia Pragensia 8), Praha 2007, s. 159 – 178.

⁵⁵ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu.

⁵⁶ DVOŘÁK Tomáš, Farní klérus v kameneckém děkanátu.

Majetkovému rozboru se věnovala Jana Kindlová.⁵⁸ Z nejnovějších prací jmenujme zkoumání řečického a dobrušského děkanátu Václavem Nečadou, který analyzoval některé vybrané kariéry kleriků, zabýval se otázkami obsazení a patronátu a podrobně se zaměřil i na jednotlivá benefícia děkanátu.⁵⁹ Zajímavým příspěvkem k obsazení jednotlivých far a zvýšené úmrtnosti kněží v době morové epidemie je článek Martina Nodla Morová epidemie na Rakovnicku v roce 1380.⁶⁰

⁵⁷ ŘEZNIČEK Michal, Církevní správa v turnovském děkanátu ve světle patronátních poměrů, Ústecký sbor. hist. 2004 (=Gotické umění a jeho historické souvislosti III), s. 115-123.

⁵⁸ KINDLOVÁ J., Církevní správa v předhusitských Čechách ve slánském děkanátu.

⁵⁹ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu.

⁶⁰ NODL Martin, Morová epidemie na Rakovnicku v roce 1380, in: Facta probant homines. Sborník k životnímu jubileu prof. dr. Zd. Hledíkové, Praha 1998, s. 301-310. Svou prací navazuje na text E. Maura: MAUR Eduard, Morová epidemie roku 1380 v Čechách, Eduard Maur, Historická demografie Roč. 10, (1986), s. 37-71.

2 ROKYCANSKÝ DĚKANÁT

2.1 Prostorové vymezení rokycanského děkanátu

Rokycanský děkanát se nalézá jihozápadně od Prahy. Spadal pod plzeňské arcijáhenství, spolu s plzeňským a klatovským děkanátem, které jej obepínaly z východu a jihu. Na severu sousedil s pražským arcijáhenstvím, konkrétně rakovnickým a podbrdským děkanátem, na jihozápadě pak s arcijáhenstvím bechyňským, reprezentovaným božeňským děkanátem.⁶¹

Protáhlý tvar děkanátu ze západu zhruba ohraničují řeky Úslava a Berounka (ačkoli až místa jejich soutoku v Plzni hranice pochopitelně nedosahuje, naopak je kolem něj obloukovitě vkrojená do Rokycanska a na Berounku se dostává přibližně spolu s říčkou Klabavou). Dále je hraniční čára vykrojena směrem k Plaskému klášteru, před nímž se u obce Obory stočí a vrací se východně po Střele. Spolu se Střelou se dostane znovu na Berounku, kterou prochází až k přítoku Zbirožského potoka. Severní hranice se od Berounky odchyľuje pouze jednou, aby byla zahrnuta i obec Kozojedy, ležící na druhém břehu řeky. Proti proudu Zbirožského potoka pokračuje jižně, až ke Koželužce, malému potůčku, načež se znovu napojí na Zbirožský potok. Jižní hranice vede kolem říčky Bradavy.

Rokycanský děkanát svou polohou zasahuje do několika geomorfologických celků, aniž by ale ke kterémukoli z nich výrazně většinově náležel. Východní část Rokycanska patří k Brdům a Podbrdsku, na jihozápadě do děkanátu zasahuje Švihovská pahorkatina, na severozápadě Plaská vrchovina a na severovýchodě Křivoklátská vrchovina. Na severu bychom u obce Čilá našli nejnižší bod Plzeňského kraje, kolem Mýta na vrchu Radči nejvyšší bod Křivoklátské pahorkatiny a u Medového Újezdu nejvyšší vrchol Hořovické pahorkatiny. Nejvyšším bodem děkanátu je hora Kamenná (736 m. n. m.), ležící 4 km jižně od Strašic. Druhou nejvyšší horou je již zmiňovaný Radeč a jeho soused vrch Brno ležící v jednom hřebeni.

⁶¹ F. PALACKÝ – J. KALOUSEK, *Mappa historica Regni Bohemiae*.

Centrem děkanátu byly Rokycany s chrámem Panny Marie Sněžné. Již v Kosmově kronice je v tomto městě zmiňován biskupský dvorec.⁶² Původní osada, která jej obklopovala, byla na začátku 14. století povýšena na město, kolem kterého smělo být zbudováno opevnění.⁶³ Významnou byla i obchodní cesta, která skrze Rokycany procházela směrem do Horšovského Týna, dalšího biskupského sídla.⁶⁴ Rokycany patřily katolické církvi až do doby husitských válek, kdy byly nejprve dobyty husity, následně zplundrovány plzeňskými katolíky a poté se znovu dostaly do rukou husitům.⁶⁵

Na základě analýzy rejstříků papežských desátků, o níž bude podrobně referováno později, můžeme určit, že pod správu děkanátu patřilo minimálně 30 far, a sice: Rokycany, Bnečice (dnes Mlečice), Čičov, Čivice, Drahoňův Újezd, Dýšina, Chomle, Chýlice (dnes zaniklá ves), Kostelec (dnes součást obce Hromnice), Kozojedy, Lhota, Mešno, Mýto, Nezvěstice, Obora, Ojenice (dnes Vojenice), Osek, Planá, Přivětice, Radnice, Seteč (dnes Seč), Skořice, Spálené Poříčí, Strašice, Stupno (dnes spadající pod obec Břasy), Těňovice (dnes součást Spáleného Poříčí), Újezd Svatého Kříže, Zdemyslice, Zvíkovec a Žákava (dnes Žákava).

Představa o počtu lokalit děkanátu, kterou si vytvoříme na základě rejstříků papežských desátků, nemusí být docela úplná. Rejstříky totiž obvykle nezaznamenávají filiální kostely.⁶⁶ Na zajímavý problém narazil Ondřej Schmidt při svém zkoumání s Rokycany sousedícího plzeňského děkanátu. Zmínil, že kostel sv. Marie Magdaleny u obce Druztová bývá obecně řazen pod plzeňský děkanát, ačkoli není v jeho rejstřících uveden. Na základě svého výzkumu pak došel k závěru, že kostel by měl spíše patřit k děkanátu rokycanskému (přestože není zmíněn ani v jeho rejstřících). Svou teorii podpírá několika pádnými důvody. Především: v původním uspořádání spadala obec Druztová do dýšinské farnosti. Kvůli obtížnému překonávání řeky Mže, která protéká mezi oběma lokalitami, a která zvláště při rozvodnění mohla znamenat velkou komplikaci, byl roku 1351 se souhlasem arcibiskupa založen nový kostel nedaleko Druztové. Z listiny pak

⁶² HRACHOVÁ Hana a kol., Rokycany. Historie, kultura, lidé, Praha, 2011, str. 20.

⁶³ HRACHOVÁ H., Rokycany, str. 24.

⁶⁴ HRACHOVÁ H., Rokycany, str. 21.

⁶⁵ HRACHOVÁ H., Rokycany, str. 26-32.

⁶⁶ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 14 – 15.

vyplývá, že měl být tento kostel, přestože získal i plná farní práva, vázaný právě na dýšinskou farnost, které měl ročně odevzdávat dvě svíce.⁶⁷ Při takovém propojení nepokládá Schmidt za pravděpodobné, že by každý z kostelů spadal pod jiný děkanát, ačkoli by se to z územního hlediska snad mohlo zdát logické. Jako další argument pak uvádí zastoupení rokycanských plebánů v rámci svědečné rady jedné z listin kostela sv. Marie Magdaleny.⁶⁸ S jeho závěry souhlasím, proto budu kostel v Druztové v rámci této práce považovat za součást rokycanského děkanátu. Farář kostela v Dýšině je několikrát zmíněn jako patron kostela v Druztové.⁶⁹ O desátku se z rejstříků nedozvídáme nic, možná jej za Druztovou odváděla Dýšina. Na jiné filiální kostely jsem během bádání nenarazila. Na přiložené mapě je předpokládaná hranice děkanátu s přihlédnutím k filiálnímu kostelu v Druztové vyznačena přerušovanou červenou čarou.

⁶⁷ Na analogické případy v rakouském markrabství upozorňuje Stefan Scholz. Na základě současných poznatků konstatuje, že filiály bývaly na mateřském kostelu ještě delší dobu výrazně závislé, než se jim podařilo skutečně získat plná farní práva. SCHOLZ Stefan, Současné problémy interdisciplinárního výzkumu středověké farní organizace a zejména farních center nejstarších měst v rakouském markrabství/vévodství z hlediska vývoje moderního historiografického bádání, in: Jan Hrdina – Blanka Zilynská (edd.), Církevní topografie a farní síť pražské církevní provincie v pozdním středověku (=Colloquia mediaevalia Pragensia 8), Praha 2007, str. 55-91, str. 69. V českém prostředí pak lze srovnat s prací Petra Elbla. ELBEL Petr, Emancipace městských farních kostelů ze svazku mateřských far na příkladu Litovle a Uničova (S edicí dimmembračních listin z let 1448 a 1510), in: Jan Hrdina – Kateřina Jíšová (edd.), Městský farní kostel v českých zemích ve středověku (=Documenta Pragensia Supplementa VI), Praha 2015, str. 123-175.

⁶⁸ SCHMIDT Ondřej, Farní síť plzeňského děkanátu, str. 15 – 16.

⁶⁹ LC I/1, str. 127; LC III-IV, str. 64; LC VI, str. 107; LC VIII-X, str. 121.

plzeňské, horšovské, bechyňské, pražské a žlutické arcijáhensství. Nejprve se zabývala rozložením patronátního práva mezi jednotlivé sociální skupiny – šlechtu, církve, měšťanstvo a panovníka. Přitom se dotkla jak otázek hmotného zajištění a případné souvislosti s patronátem, tak délky pobytu plebánů na faře. Vedle toho však nastínila ještě některé teze, týkající se způsobů další práce se zápisy o patronátním právu. Jednak lze díky patronátům sledovat historii a vývojové tendence jednotlivých šlechtických rodů, jejich úpadky, nebo naopak silnější období, odhadovat jejich vliv v dané oblasti, a pochopitelně zkoumat jejich rodové vazby. Především pro drobnou lokální šlechtu představují konfirmační knihy mnohdy nenahraditelný pramen plný jmen. Hledíková se ale nesoustředila jen na osobu patrona, nýbrž vztahovala výzkum patronátních práv i k samotným klerikům. Ptala se, jaká byla jejich vazba k patronovi nebo k dané oblasti, i z jakého sociálního prostředí pocházeli.⁷¹ U far pak zkoumala, jaká byla jejich obsazenost, jak často a z jakých důvodů se u nich střídali kněží. Problémem tohoto článku je to, že děkanáty, které do něj byly zahrnuty, zpracovávali jednotliví studenti profesorčina semináře a zřejmě ne všichni odvedli svou práci precizně. Kupříkladu právě u rokycanského děkanátu jsem se setkala s několika nepřesnostmi.⁷² Závažnějším problémem je to, že mimo tento článek neexistují z výzkumu žádné jiné záznamy, tabulky, ani výstupy. Dobře zde vysvítá smysluplnost projektu databáze církevní topografie Čech, který by měl napříště ztratit cenných dat a zbytečného opakování jedné práce zamezit.

Rozložení patronátního práva v rokycanském děkanátu hovoří jasně ve prospěch šlechty. Šlechtici drželi podací právo k 23 farám⁷³ z celkového počtu 30 lokací. Jak již bylo v mnoha pracích konstatováno, není účelné rozlišovat pro tuto dobu šlechtu na vyšší a nižší. Pojmosloví používané v pramenech je kolísavé a neurčité. Jak Hledíková připomíná, na faktický vliv v oblasti poukazovalo spíše množství far, k nimž byl daným rodem držen patronát než třeba věhlas u královského dvora.⁷⁴ Pokud bych se k němu přesto měla uchýlit, mohla bych 8 far považovat za patronátní oblast vyšší šlechty a 15 lokalit za fary spíše nižší šlechty. U 6 far

⁷¹ HLEDÍKOVÁ Z., *Ke studiu*.

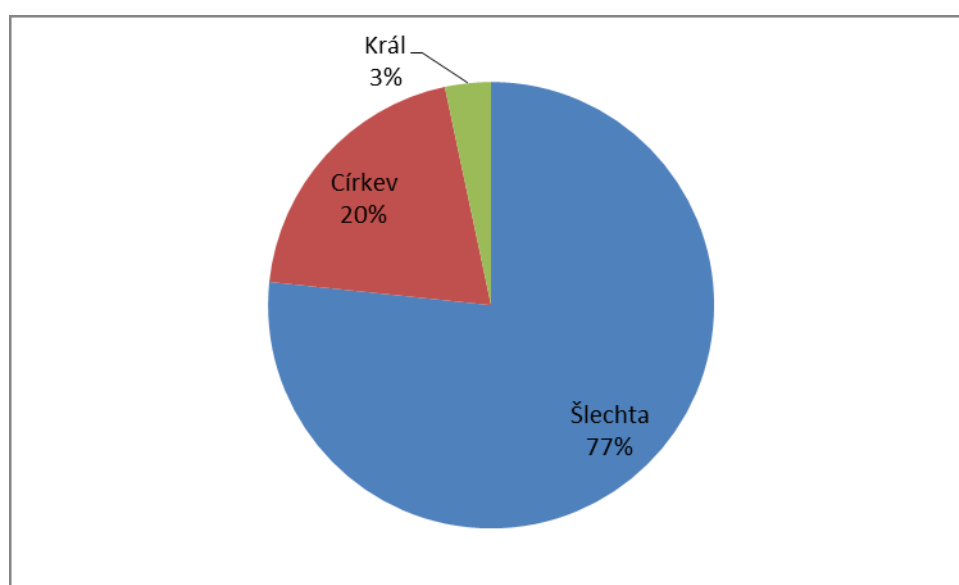
⁷² Například: Obora odváděla desátek 15 grošů a nebyla vedena jako chudá, jak zmiňuje článek. HLEDÍKOVÁ Z., *Ke studiu*, str. 52.

⁷³ Nikoli k 21, jak je uváděno v článku Z. Hledíkové, *Ke studiu*, str. 56. Mohlo by to být způsobeno tím, že místo 30 far v děkanátu jich Hledíková uvádí jen 28 (tamtéž).

⁷⁴ HLEDÍKOVÁ Z., *Ke studiu*, str. 61.

měla podací právo církev, z toho v pěti případech se jednalo o patronát klášterní⁷⁵ a v jednom o patronát plzeňského arcijáhna (fara v Oseku). Mezi patronátními kláštery figuruje především nedaleký plaský klášter (patronát v Kostelci, Oboře a Plané), jeden patronát držel klášter v Nepomuku a vzhledem k inkorporaci rokycanského kostela k tamnímu klášteru je jasné, že v Rokycanech měli patronát sami rokycanští mniši. Pouze u jedné fary měl podací právo král, konkrétně u farního kostela v Mlečicích. V případech, kdy se během let druh patronátu měnil, byl jako reprezentativní vybrán ten, který byl zastoupen nejčastěji.

Graf 1: Rozložení patronátního práva v rokycanském děkanátu

Z nejvýznamnějších rodů, které v rokycanském děkanátu působily, nelze nezpomenout Rožmberky. Ti drželi patronátní právo na 4 farách: v Mýtě, Nezvěsticích, Radnicích a Strašicích. Jiným významným rodem byli Kolovratové, konkrétně jejich libštejnská větev. Podací právo měli v Kozojedech a určitou dobu i ve Lhotě a Čivicích. Páni ze Švamberka se mihli jako patroni v Mešně, Spáleném Poříčí, Stupně, Těňovicích a Újezdu Svatého Kříže.

O lokální šlechtu se jednalo v případě rodu Číčovců u číčovské fary, a dále rodů z Čivic, z Drahoňova Újezdu, z Chýlic, z Vojenic, z Přívetic, ze Seče, z Těňovic. Vedle toho zde musíme jmenovat ještě rytíře z Ronšperka, sídlící na hradu Drštka v těsné blízkosti vsi Skořice, k níž drželi podací právo. Homberkové pak měli patronát v Mešně. Naprostá většina z těchto lokálních rodů držela patronát pouze

⁷⁵ Nikoli jen u 2, jak je uvedeno v článku: HLEDÍKOVÁ Z., Ke studiu, str. 50.

ve své obci. Jen Ondřej z Přívětic je připomínán jako patron u fary v Újezdu Svatého Kříže (prezentace v letech 1403 a 1408)⁷⁶ a nikoli v Přívěticích, jak by bylo možné předpokládat podle predikátu. Jednalo se nicméně patrně o nějakou boční větev rodu, neboť ve stejné době v Přívěticích prezentuje Soběhrd z Přívětic spolu s příslušníky rodů z Dolan a Skomelna.⁷⁷ Rytíři z Chrástu měli patronát v Chomli, nějakou dobu ve Stupně a na Zvíkovci, a spolu s místní šlechtou se dělili o patronát v Drahoňově Újezdu.

Kromě far, u nichž podací právo leželo drtivou většinu času v rukou jednoho rodu, se setkáváme i s případy komplikovanějšími. Například u dýšinské fary evidujeme patrony ze Smědčic, z Hořemyslic, ze Žlutic, z Rovného a z Nedvěd jenom v rámci jedné směny.⁷⁸ Po nich přicházejí ještě rody z Oseka a z Újezdu, aniž bychom mohli s jistotou tvrdit, zda, nebo jakým způsobem byli zúčastnění příbuzní. Načež se roku 1427 změnil patronát na měšťanský a za patrona je uveden jakýsi Jeník z Plzně.⁷⁹ Náročné bylo evidentně i dosazování ve Spáleném Poříčí, minimálně dvakrát zde došlo ke spornému dosazení. Jednou se o něm dozvídáme přímo ze soudních akt, podruhé lze konflikt spíše vytušit z konfirmačních knih. Mimo to zde došlo k neobvyklému střídání šlechtického a církevního patronátu. Původně zde působili páni ze Švamberka,⁸⁰ následně je vystřídal představený johanitské komendy v Manětíně.⁸¹ Roku 1406 došlo ke spornému dosazení plebána Petra.⁸² Následně jsou patrony připomínáni šlechtici z Všeradice alias Poříčí.⁸³ Ty vystřídal Václav ze Svatého Pole,⁸⁴ který měl zřejmě v letech 1422–1423 spor o patronát s Hynkem z Vysoké. K tomuto sporu žádné záznamy v soudních aktech dochovány nejsou, ale z konfirmačních knih je patrný.

⁷⁶ LC VI, str. 88; LC VI, str. 248.

⁷⁷ LC VI, str. 111.

⁷⁸ Ve směně tak figuruje 9 patronů, konkrétně Dluhoš řečený Černák ze Smědčic, Amphe a Marek z Hořemyslic, Protiva ze Žlutic, Niklín z Rovného, Machoň z Dýšiny, Lipold z Hořemyslic, Držikraj z Dýšiny a Heřman z Nedvěd. LCI/2, str. 81.

⁷⁹ LC VIII-X, str. 125.

⁸⁰ LC I/2, str. 54.

⁸¹ Jednalo se o Beneše z Ronova. LC III-IV, str. 114.

⁸² AJ V, str. 257.

⁸³ LC VII, str. 9.

⁸⁴ LC VII, str. 196.

Oba dva patroni dosadili svého kandidáta na místo uvolněné smrtí Václava. Jak spor nakonec dopadl, není z pramenů zřejmé.⁸⁵

Mimo to narážíme i na méně zamotané případy patronátů ve vsích, které často měnily majitele. Tak se například ve Lhotě vystříдалo postupně několik rodů (ze Žlutic, z Volduch, z Kolovrat, z Vetlé a z Oseku na Hoholově). Stejně tak ve Stupně (z Chrástu, z Vížky, ze Švamberka, z Vařin na Březnici). Poměrně často se v patronátních právech vystřídalaly alespoň 3 rody. Třeba v Újezdu Svatého Kříže (ze Švamberka, z Přívětic, z Rovného), Žákavě (ze Žlutic, z Lopaty, z Pokonic), nebo na Zvíkovci (z Chrástu, ze Slatiny, z Dubňan). Poměr zastoupení církevní a světské moci v patronátu se v rámci děkanátu příliš neměnil. Roku 1407 přešel rožmberský patronát na představeného v Oseku.⁸⁶ Roku 1418 pak u rožmberské fary v Mýtě prezentoval pražský arcibiskup Konrád z Vechty.⁸⁷

Z hlediska rozložení patronátních práv se rokycanský děkanát podobá vzdálenému Turnovskému děkanátu.⁸⁸ Z děkanátů sousedních je pak relativně podobný plzeňskému děkanátu, ačkoli v tom byla role šlechty výrazně omezena na úkor církve.⁸⁹ Zcela odlišný je naopak další sousední děkanát – podbrdský.⁹⁰ Porovnáme-li pak rozložení patronátního práva v děkanátu s odhadem Zdeňka Boháče pro celou pražskou diecézi, zapadají výsledky zhruba do jeho schématu.⁹¹ Šlechta je oproti králi a církvi na Rokycansku o něco silnější, absence měšťanského patronátu není příliš překvapivá. Situaci shrnuje následující tabulka.

⁸⁵ LC VIII-X, str. 25, LC VIII-X, str. 38.

⁸⁶ LC VI, str. 228.

⁸⁷ LC VII, str. 275-6.

⁸⁸ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 25-29.

⁸⁹ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 35.

⁹⁰ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 75.

⁹¹ BOHÁČ Zdeněk, Struktura feudální pozemkové držby v Čechách na prahu husitské revoluce. (Pokus o rekonstrukci podle patronátních práv.), Folia Historica Bohemica, Praha 1984, sv. 7, str. 7-42, str. 38.

Tabulka 1: Komparace rozložení patronátního práva v jednotlivých děkanátech

Děkanát	patronát				
	král	šlechta	církev	měšt.	smíš.
Rokycanský	1	23	6	–	–
	3 %	77 %	20 %	–	–
Turnovský ⁹²	1	22	9	2	–
	3 %	65 %	26 %	6 %	–
Plzeňský ⁹³	–	11	8	2	2
	–	47 %	35 %	9 %	9 %
Podbrdský ⁹⁴	16	9	5	–	–
	53 %	30 %	17 %	–	–
Rakovnický ⁹⁵	19	18	10	2	–
	38 %	36 %	20 %	4 %	–
Slánský ⁹⁶	6	20	12	1	13
	12 %	38 %	23 %	2 %	25 %
Hradecký ⁹⁷	4	44	20	1	–
	5,8 %	63,8 %	29 %	1,4 %	–
Řečický ⁹⁸	–	24	18	–	–
	–	52,14 %	42,86 %	–	–
Jablonský ⁹⁹	–	14	1	–	–
	–	94 %	6 %	–	–
Chlumínský ¹⁰⁰	–	5	3	11	–
	–	26 %	16 %	58 %	–
Pražská arcidiecéze ¹⁰¹	–	–	–	–	–
	7 %	61 %	28 %	4 %	–

⁹² ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 25-29.

⁹³ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 35.

⁹⁴ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 75.

⁹⁵ MANDZÁK O., Rakovnický děkanát, str. 123.

⁹⁶ KINDLOVÁ J., Církevní správa v předhusitských Čechách ve slánském děkanátu, str. 6 – 9.

⁹⁷ MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 41.

⁹⁸ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 49.

⁹⁹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 71.

¹⁰⁰ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 75.

¹⁰¹ BOHÁČ Z., Struktura feudální pozemkové držby, str. 38.

2.3 Analýza rejstříků papežských desátků

Jak již bylo uvedeno, pomáhají nám rejstříky papežských desátků v bazálním poznání geografické rozlohy děkanátu i v nejzákladnějším odhadu ekonomických poměrů jednotlivých far. Odváděný desátek může být indikátorem jejich bohatosti, nebo hodnoty, ačkoli například Ondřej Vodička ukázal, že tomu tak nemusí být vždycky.¹⁰²

Dříve se uvažovalo nad tím, zda by mohla výše desátků nějak indikovat stáří dané farní lokality.¹⁰³ Takové pokusy se nicméně ukázaly jako zcela nefunkční. Na jistější půdě se ocitáme, pokoušíme-li se dle výše desátku stanovovat poměrnou hodnotu benefícia, ačkoli ani takový potup není výlučně bezproblémový. Rozdílná výše vybíraných peněz nám může pomáhat odhadovat, jaké byly příjmy jednotlivých far, jak výnosné, nebo přinejmenším zabezpečené byly. Na druhou stranu nelze z desátků přesně stanovit celkovou výši příjmů. Celkem logická snaha určit ji prostým zdesetinásobením částky uvedené v rejstřících při důkladnějším průzkumu neobstála.¹⁰⁴ Rostislav Nový odhaduje, že reálně se jednalo spíše o 1/20, nebo až dokonce 1/33 výnosu.¹⁰⁵ Ze Schmidtovy práce pak vyplývá, že desátky nemusely být aktualizovány při změně výše příjmů fary.¹⁰⁶ Desátky tak můžeme považovat za ukazatel relativního bohatství far, absolutní hodnoty příjmů z nich zjišťovat nelze. Poměrně nám nicméně rejstříky napovídají, která benefícia byla lukrativnější a která méně. Pro mnohé lokality představuje navíc zápis v registrech vůbec první písemnou zmínku a doklad o existenci dané obce, nebo minimálně daného kostela.¹⁰⁷ Zdeňka Hledíková se pokoušela zjistit,

¹⁰² VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, kapitoly věnující se permutacím, zejména str. 80-83.

¹⁰³ Například BOHÁČ Zdeněk, Dějiny osídlení středního Povltaví v době předhusitské, Praha 1973.

¹⁰⁴ Na problematiku zkoumání rejstříků upozorňuje VANĚK V., Rejstříky papežských desátků a možnosti jejich využití. A dále Rostislav NOVÝ, K sociálnímu postavení farského kléru v Čechách v době předhusitské, Sborník historický 9, 1962, str. 137-192; který se zabýval právě možnostmi a omezeními výpočtu farních příjmů.

¹⁰⁵ Rostislav NOVÝ, K sociálnímu postavení, str. 177.

¹⁰⁶ Uvádí příklad plzeňské fary, jejíž příjem vzrostl od roku 1384 do roku 1403 o 75 kop grošů, přičemž desátek zůstával stejný. SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 48.

¹⁰⁷ VLASÁK J., Prácheňský děkanát, str. 11.

zda může výše odváděného desátku souviset s typem patronátu,¹⁰⁸ ani to se však prozatím v žádné práci nepotvrdilo.¹⁰⁹

Průměrná výše odváděného půlročního desátku¹¹⁰ v rokycanském děkanátu činila 16 grošů, kterážto hodnota je potvrzována i mediánem 15 grošů. Řadí se tak mezi spíše hůře zajištěné děkanáty. Podobné sumy odváděly třeba děkanát kamenecký (prům. 15 gr.)¹¹¹, nebo sousední podbrdský (prům. 18 gr.)¹¹². V porovnání se sousedními zpracovanými děkanáty se rokycanský jeví jako nejchudší. Pro zpřehlednění přikládám komparační tabulku, z velké části převzatou z údajů, jež v komparační části své práce uvedla Veronika Časárová.¹¹³

Tabulka 2: Komparace výše desátků v jednotlivých děkanátech

Děkanát	Půlroční desátek	
	prům.	med.
Rokycanský	16	15
Rakovnický ¹¹⁴	26,6	21
Plzeňský ¹¹⁵	28,5	21
Podbrdský ¹¹⁶	18	–
Kamenecký ¹¹⁷	15	–
Jablonský ¹¹⁸	6,5	–
Turnovský ¹¹⁹	7,5	–
Chlumínský ¹²⁰	24	–
Slánský ¹²¹	20	–

¹⁰⁸ HLEDÍKOVÁ Z., Ke studiu.

¹⁰⁹ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 48.

¹¹⁰ V rejstřících je až na výjimku roku 1399 zaznamenán desátek půlroční, považuji proto za přehlednější uvádět všechny hodnoty právě v jeho výši.

¹¹¹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 72.

¹¹² ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 76.

¹¹³ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 69 – 80.

¹¹⁴ Dopočítáno podle MANDZÁK O., Rakovnický děkanát, str. 126.

¹¹⁵ Dopočítáno podle SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, tabulková příloha.

¹¹⁶ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 76.

¹¹⁷ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 72.

¹¹⁸ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 72.

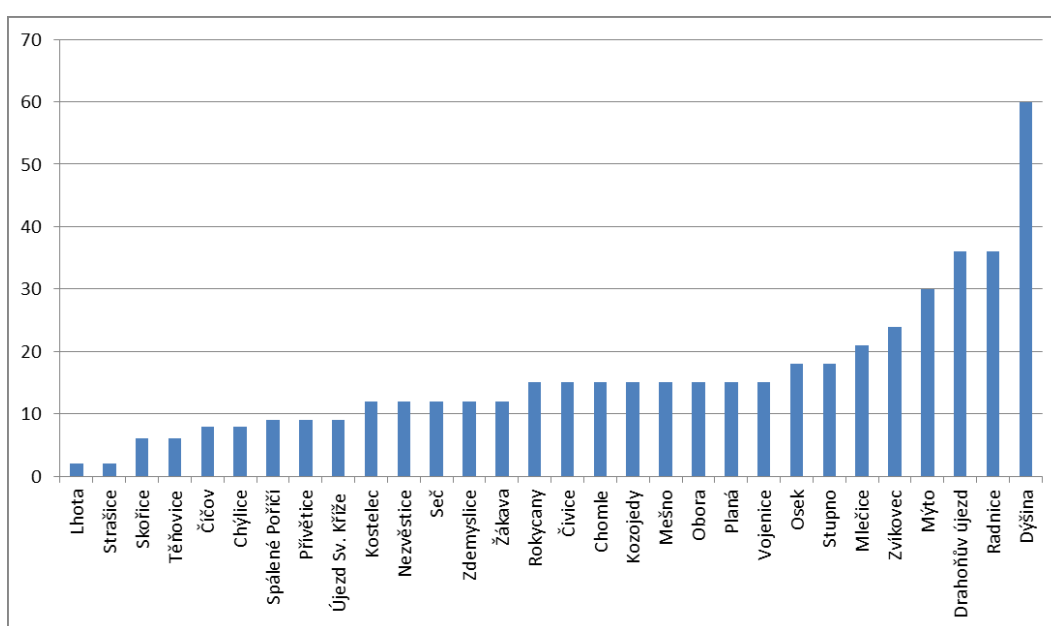
¹¹⁹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 72.

¹²⁰ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 77.

¹²¹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 78.

Nejnižší desátky odváděly fary ve Lhotě a Strašicích (2 groše), nejvíce naopak dýšinská fara (60 grošů). Je to jediná fara v děkanátu, v níž desátek dosahuje celé kopy. Je ovšem možné, že odváděla desátek nejen za sebe, ale i za filiální Druztovou. Druhý nejvyšší desátek máme zaznamenaný na faře v Radnicích a Drahoňově Újezdě (36 grošů) a třetí v Mýtě (30 grošů).¹²² Vyšší desátku v jednotlivých obcích popisuje následující graf.

Graf 2: Výše odváděného půlročního desátku

Při výzkumu desátků se zpravidla zkoumá jeho případná souvislost s patronátem. V dosavadních pracích nebyla zatím žádná nalezena. Ani v případě rokycanského děkanátu nemohu žádnou zákonitost potvrdit, je ale třeba říct, že z hlediska pestrosti patronátní příslušnosti není právě tento děkanát příliš reprezentativním vzorkem.

Králova fara v Mlečicích odváděla desátek nadprůměrný, 21 grošů. Fary církevní se pohybovaly kolem průměru 12 – 15 grošů, konstantně se těchto hodnot držely (s výjimkou arciděkanovy fary v Oseku, která odváděla desátek o něco vyšší ve výši 18 grošů). Mezi šlechtickými farami se nacházela jak výrazně podprůměrně zajištěná beneficia (2 groše), tak velmi dobře zajištěná (60 grošů). Ani rozdělení

¹²² RDP, str. 87

na vyšší a nižší šlechtu neukazuje velké rozdíly mezi oběma skupinami a například velmi dobře zajištěná Dýšina (60 gr.), nebo Drahoňův újezd (36 gr.) by spadaly pod patronát nižší šlechty. Určíme-li průměry a mediány desátků odváděných šlechtou a církví, liší se asi o 1,5 groše, což je zanedbatelná hodnota. Pokud šlechtu rozdělíme na vyšší a nižší, zjistíme, že se průměry a mediány těchto dvou kategorií mírně liší, přičemž fary drobné šlechty platily o něco málo méně, stále je to však rozdíl celkem zanedbatelný. Průměry a mediány desátků jsem zanesla pro porovnání do následující tabulky. Vzhledem k tomu, že král měl podací právo jen u jedné fary, nebyl do tabulky zahrnut.

Tabulka 3: Závislost desátku na typu patronátu

Patronát	Průměrně odváděný desátek	Medián odváděných desátků
Církevní	14,5	15
Šlechtický	16,3	13,5
Šlechta nižší	15,8	12
Šlechta vyšší	17,1	15

Pokusíme-li se nalézt spojitost mezi bohatstvím fary a úřadem děkana, rovněž k žádnému pravidlu nedojdeme. Funkci rokycanského děkana nevykonával nutně kněz sídlící v Rokycanech, ale jakýkoli farář z děkanátu. Obsazení tohoto postu je ovšem ještě hůře doložené, než obsazení mnohých far. Jeden působil v Drahoňově Újezdu, další v Dýšině a Seči. Což znamená, že dva děkani sídlili na velmi výnosné faře, a jeden zůstával na průměrně zajištěné Seči (12 grošů). Dat je nicméně příliš málo pro zobecňování. Bohatství nemuselo být při obsazování postu děkana stěžejní, větší roli asi hrála například váha osobnosti dosazovaného.

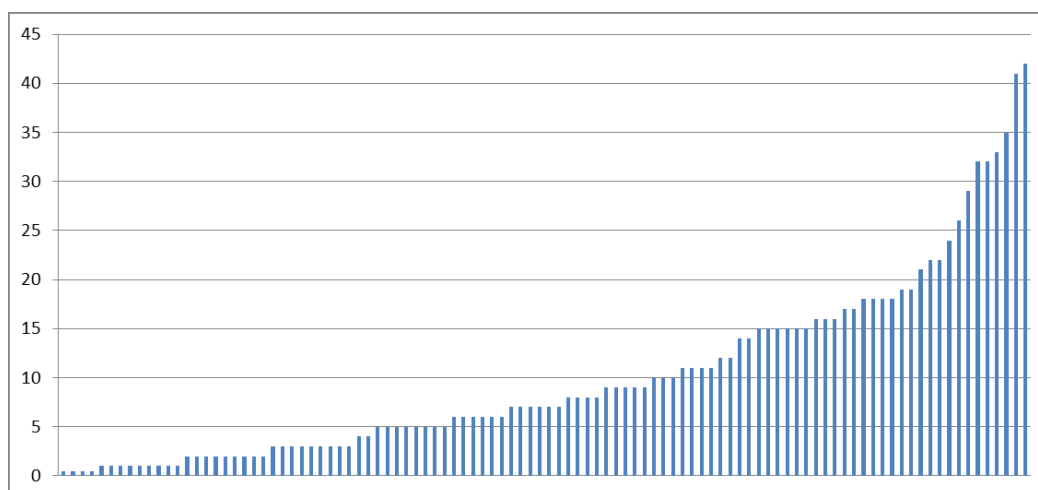
Tabulka 4: Rokycanští děkani

Děkan	Fara	Rok	Zdroj	Strana
Andreas	Drahoňův újezd	1373	AJ I	51
Wenceslaus	Dýšina	1402	LC VI	69, 158
Ulricus	Seč	1408	LE VIII	50

2.4 Průměrná doba strávená na beneficiu

Výpočet délky doby strávené u benefícia je problematický. Velká část dat k tomu potřebná nám chybí. Abychom mohli tuto dobu stanovit, potřebujeme dva konfirmační zápisy týkající se jednoho plebána: jeden s jeho příchodem, druhý s jeho odchodem. V rokycanském děkanátu jsou tato data dostupná u 102 kleriků, tedy u přibližně poloviny mně známých kněží.¹²³ Nesmíme pak zapomínat na to, že ani jména působících plebánů neznáme všechna a reálně je tak podíl plebánů, u nichž je možno zkoumat dobu u benefícia, ještě o něco nižší. I v případech, kdy máme k dispozici oba záznamy, si nemůžeme být vždy jisti, zda se skutečně týkají jedné osoby, zvláště pokud měla u fary působit „podezřele“ dlouhou dobu. Všechny zjištěné délky jsou zaneseny v následujícím grafu. Každý sloupec představuje jeden konkrétní případ, na ose Y jsou roky strávené u benefícia.

Graf 3: Doby strávené u jednoho benefícia v rokycanském děkanátu

O době, jakou jednotliví plebáni průměrně trávili na beneficiu, máme již díky již dříve provedeným mikrosondám lepší představu. Obvykle se průměr udává kolem 8 – 10 let. Jako lepší se však v tomto případě ukazuje použití mediánu, který není ovlivněn extrémními hodnotami. Medián se uvádí kolem 5 – 7 let. V rokycanském děkanátu jsou tyto hodnoty potvrzené. Průměrná doba strávená plebánem u jednoho benefícia činí 10 let, medián je pak nižší, vychází přesně na 7 let. Ve srovnání se zpracovanými sousedními děkanáty jsou hodnoty o trochu vyšší, než

¹²³ K podobnému číslu došel i Václav Nečada. V dobrušském děkanátu se mu povedlo dohledat dobu působení u 45% jemu známých plebánů. NEČADA Václav, Dobrušský děkanát a jeho klérus, str. 274.

je obvyklé. V plzeňském děkanátu se průměr pohybuje kolem 8,5 roku a medián je stanoven na 6 let.¹²⁴ V podbrdském děkanátu je známa pouze průměrná hodnota 9,6 let.¹²⁵ V posledním zpracovaném sousedním děkanátu (rakovnickém) Ondřej Mandzák otázku doby u benefícia schválně vynechal,¹²⁶ ale Václav Nečada ji na základě jeho práce dopočítal.¹²⁷ Jedná se o průměr zhruba 7 let a medián pouhé 4 roky. Oproti rakovnickému děkanátu tedy zůstávali plebáni na Rokycansku prakticky o 3 roky déle. Komplexnější porovnání nabízí tabulka z velké části převzatá z práce Václava Nečady.¹²⁸ Z tabulky vyplývá, že doba trávená u rokycanských beneficií byla o něco delší, než v ostatních zpracovaných děkanátech.

Tabulka 5: Komparace délky strávené u benefícia v jednotlivých děkanátech

Děkanát	Délka u benefícia	
	prům.	med.
Rokycanský	10	7
Plzeňský	8,5 ¹²⁹	6 ¹³⁰
Podbrdský ¹³¹	9,6	
Rakovnický ¹³²	7,33	4
Hradecký ¹³³	7,46	5
Řečický ¹³⁴	6,81	4
Brandýský ¹³⁵	7,2	-
Mnichovskohradištský ¹³⁶	8,25	5,58

¹²⁴ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 36; medián dopočítal NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 62.

¹²⁵ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 75.

¹²⁶ MANDZÁK O., Rakovnický děkanát, str. 131.

¹²⁷ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 62.

¹²⁸ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 62.

¹²⁹ SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 36.

¹³⁰ Dopočítal NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 62.

¹³¹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 75.

¹³² Dopočítal NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 62; na základě práce MANDZÁK O., Rakovnický děkanát, str. 19 – 119.

¹³³ Dopočítal NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 62; na základě práce MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 21 – 94.

¹³⁴ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 62

¹³⁵ POŘÍZKA Pavel, Brandýský děkanát v pozdním středověku, bakalářská práce, Praha, 2012, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia, str. 76.

¹³⁶ VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 30.

Dobrušský ¹³⁷	9,83	6
Turnovský ¹³⁸	10	-
Jablonský ¹³⁹	7	
Kamenecký ¹⁴⁰	8,5	

Dále se můžeme ptát, zda měla na průměrnou dobu, kterou farář strávil u jednoho benefícia, vliv výše desátku. Vzhledem k nekompletnosti záznamů nelze u většiny beneficií průměrnou dobu zde strávenou určit. Navíc, jak bude v následujících kapitolách ukázáno, závisel přesun kleriků na mnoha faktorech. Předně to jsou někteří patroni, jako například Rožmberkové, kteří své kněze dosazovali na relativně výnosná benefícia, ale už po několika málo letech je přesouvali jinam, na ještě výnosnější fary. Dále narážíme na plebány, kteří se chtěli ze vzdálené fary vrátit do rodného kraje, a proto putovali na hůře zajištěné prebendy, na nichž pak zůstávali dlouhou dobu. Vyskytují se i případy, kdy byl kněz takřka permanentně v pohybu a nezávisle na výnosnosti fary se nikde nezdržoval déle, než 2–5 let. Jindy naopak vykazoval klerik tendenci přesouvat se pomalu a na každé faře, k níž se dostal, strávil alespoň 8–10 let. Pro posuzování souvislosti mezi papežským desátkem odváděným farou a dobou, kterou na ní kněží trávili, nemáme dostatečné množství dat. Obsazení far jsou nekompletní a v mezerách, které se mezi plebány nacházejí, mohl teoreticky přijít libovolný počet jiných kněží. Mimo to narážíme na velké rozdíly mezi dobou, kterou plebáni, jež známe, na farách trávili. Máme-li k dispozici 3 záznamy, z nichž jeden je 42 let a druhý necelý rok, nelze takové hodnoty relevantně průměrovat. U kněží, u nichž máme údaje o délce strávené na daných farách, je tedy i vzhledem ke kusosti pramenů zřejmě lepší individuální přístup, než snaha o zobecňování.

2.5 Erekcční knihy

Další informace o hmotném zajištění far nám poskytují erekční knihy, do kterých byly zanášeny různé donace a fundace. Pro rokycanský děkanát v nich máme zaneseno žalostně málo zpráv. Pouze 4 zápisy se přímo týkají rokycanských

¹³⁷ NEČADA Václav, Dobrušský děkanát a jeho klérus do roku 1436, str. 274.

¹³⁸ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 71.

¹³⁹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 71.

¹⁴⁰ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 73.

kostelů. Jedná se o založení oltáře v Mýtě roku 1359, zřízení rokycanského kláštera Arnoštem z Pardubic a papežem Urbanem roku 1363, a dvě donace, to sice kostelu v Mlečicích roku 1403 a Drahoňově Újezdu roku 1407. Zajímavá je pro výzkum rokycanského děkanátu i zpráva, v níž byl donátorem farář z Drahoňova Újezdu. Pro doplnění řad plebánů jsou pak důležité například zápisy z let 1389 a 1393 obsahující jména 2 z jiných pramenů neznámých rokycanských proboštů.¹⁴¹

Mýto 1359

Roku 1359 byla v Mýtě fundací bratrů z Rožmberka založena nová oltářní kaple zasvěcená Janu Evangelistovi. O rok později byla tato skutečnost zanesena do erekcčních knih. Ročně věnovali bratři z Rožmberka kapli 2 kopy grošů za spásu svou i svých předků. Zajištěná byla dále dvěma lány od jakéhosi Hořčiče staršího a Hořčiče mladšího a dvěma lány, které jí vyhradil z farních majetků mýtský kněz Blažej. Jednalo se o lány Matěje Vlčka a jakéhosi Přibaneče. Zároveň byl k mýtskému kostelu povolán druhý vikář, který měl být mýtskému faráři k ruce a o danou oltářní kapli se starat.¹⁴²

Rokycanský klášter 1363

O založení rokycanského kláštera se zasadil pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic. Roku 1361 získal s jeho zbudováním souhlas papeže Inocence VI. Během následujících dvou let získával se souhlasem kapituly prostředky na zajištění kláštera zcizováním arcibiskupských statků.¹⁴³ Roku 1363 byl augustiniánský klášter Panny Marie zřízen.¹⁴⁴ Jeho představený byl zároveň rokycanským knězem, klášter tedy ve městě plnil i farní funkci. Probošta si řeholníci volili sami. O dvou proboštech se dozvídáme, jak již bylo výše uvedeno, z erekcčních knih, o dvou ze soudních akt a jen o dvou z konfirmačních knih.

Mlečice 1403

Roku 1403 věnoval Jaroslav z Ostrova spolu se svým bratrem Bohuňkem mlečickému faráři jednu kopy grošů, groš na chléb a 2 slepice pod podmínkou, že bude farář, nebo jeho případní nástupci držet každý týden mši za zemřelého Peška

¹⁴¹ LE III, str. 302; LE IV, str. 396.

¹⁴² LE I, str. 24.

¹⁴³ HRACHOVÁ H., Rokycany, str. 25.

¹⁴⁴ LE I, str. 44.

a Kacěře z Ostrova, jejich předky.¹⁴⁵ Takové nadání nebyvalo neobvyklé, zarážející je spíš dálka, z jaké donátor byl. Podle jmen donátorů a jejich předků se zdá nejpravděpodobnější, že šlo o vpravdě nevýznamný rod sídlící na dnes již zaniklé tvrzi v obci Ostrov v chrudimském okrese, který je od Mlečic vzdálený kolem 170 km. Za prostředníka mu sloužil Vacek z Chrčic, které jsou od Mlečic stále vzdáleny přes 100 km. Jméno Mlečice je nicméně určující, stejně jako to, že je zmíněn farář Chotěbor, který tou dobou skutečně na mlečické faře sloužil. Jaké vazby pojily východočeský rod s farou na Rokycansku vzhledem ke kusosti pramenů nelze zjistit.

Drahoňův Újezd 1407

Velký dar obdržela roku 1407 fara v Drahoňově Újezdě. Mikuláš, kněz ve Lhotě a pán na tvrzi Rovný, přislíbil kostelu, že zdědí 2 země¹⁴⁶ u obce Četkov pod podmínkou, že se v kostele budou držet během roku 2 výročí, po nichž vždy 2 vikáři odslouží 30 mší na připomenutí dárce.¹⁴⁷ Že se na donátora pamatovalo, evokuje i dosazení Nyklína z tvrze Rovný na místo faráře po smrti Jana roku 1412.¹⁴⁸ Zda byl Nyklín s Mikulášem nějak spřízněn, se neví. Mimo to roku 1412 už Mikuláš na tvrzi nefiguroval, jak bude později popsáno, prodal ji roku 1410.¹⁴⁹ Ves Četkov, nebo též Cetkov, ležela mezi Drahoňovým Újezdem a tvrzí, pustá byla již roku 1543, dnes je zcela zaniklá.¹⁵⁰ Necelé 2 měsíce po připsání Mikulášovy donace farář Jan sám přislíbil darovat ročně 3 kopy grošů faře ve Slabcích.¹⁵¹ Tyto dvě donace spolu nicméně pravděpodobně nijak nesouvisí.

2.6 Soudní záležitosti rokycanského děkanátu

Pro poznávání středověké církevní správy využíváme převážně čtyř pramenů. Jedním z nich jsou Soudní akta pražské konzistoře. Vzhledem k tomu, že těžiště této práce spočívá ve výzkumu mobility kléru, budou soudní akta rozebrána

¹⁴⁵ LE V, str. 584.

¹⁴⁶ Země = středověká míra, jednotka plochy; měla by se rovnat dnešním 4,18 ha, existují ale i jiné výměry, až do 22 ha; viz: Gustav HOFMANN, Metrologická příručka pro Čechy, Moravu a Slezsko do zavedení metrické soustavy, Plzeň – Sušice 1984, str. 98.

¹⁴⁷ LE V, str. 742-3.

¹⁴⁸ LC VII, str. 55.

¹⁴⁹ Viz kap. 4.4 Svěcenci z děkanátu.

¹⁵⁰ Sedláček A., Místopisný slovník, str. 97.

¹⁵¹ LE V, str. 747.

poněkud stručněji, než by si snad pramen zaslouhoval. Vedení soudních akt spadalo stejně jako vedení konfirmačních a erekčních knih pod agendu generálních vikářů. Vedena byla od roku 1372, kdy byla generálním vikářům dekretem Jana Očka z Vlašimi udělena soudní pravomoc.¹⁵² Jejich obsah je značně nehomogenní a nekonzistentní. Projednávají vedle sebe sporné i nesporné případy. Navíc jsou zápisy velmi zkratkovité a těžko se v nich orientuje. U většiny zapsaných sporů platí, že k nim není poznamenána obžaloba (k tomu docházelo pouze, pokud byla přednesena ústně), a z ní plynoucí skutková podstata sporu. Orientaci komplikuje i to, že byl málokdy zapsán finální rozsudek.¹⁵³ To je dáno tím, že soudní akta ve své podstatě neměly sloužit jako evidence proběhlých sporů a rozhodnutí v nich, ale jako pomocné knihy generálních vikářů, do nichž byl zaznamenáván spíše aktuální stav procesu, než jeho náplň.¹⁵⁴ Jedná se o pomocné knihy, nikoli o hlavní soudní protokol. Rozbor takového soudního pramene je tedy značně komplikovaný a problematický.

Pro mou práci jsou soudní akta významná především jako zdroj jinde nezapsaných konfirmací. Přitom zřejmě neplatilo, že kdo si nechal zapsat konfirmaci do soudních akt, už si ji do konfirmačních knih zapisovat nenechal. Vedle neznámých konfirmací se v aktech vyskytují i konfirmace zachycené v jiných pramenech. Přesto nám však soudní akta výrazně pomáhají doplňovat, nebo upřesňovat řady obsazení u jednotlivých far. K tomu také byly pro tuto práci převážně využity. Například pro Rokycany spolu s erekčními knihami prakticky mapují dobu před rokem 1405, která by byla pouze z rozboru konfirmačních knih zcela neznámá.¹⁵⁵ Dále nám pomáhají zjistit, kdo byl v jaké době rokycanským děkanem, což je informace velmi žádaná, protože se nám dostane jen málokdy a řady děkanů jsou značně neúplné.¹⁵⁶

Vzhledem k tomu, že obsazení far nebylo vždy jednoznačné, nalezneme v soudních aktech i zprávy o kauzách, v nichž vysvítají na povrch patronátní

¹⁵² HLEDÍKOVÁ ZDENĚKA, Soudní akta generálních vikářů. Sborník archivních prací XVI, Praha 1966, str. 157-171, str. 157.

¹⁵³ Na praktické problémy využití pramene pojící se s neznámým rozsudkem naráží např. SCHMIDT O., Farní síť plzeňského děkanátu, str. 63.

¹⁵⁴ HLEDÍKOVÁ Z., Soudní akta generálních vikářů, str. 159

¹⁵⁵ Viz tabulky beneficí v příloze, lokalita Rokycany.

¹⁵⁶ Viz kap. 2.3 Analýza rejstříků papežských desátků.

spory i spory mezi jednotlivými plebány. Tímto se osvětlují některé nejasnosti obsažené ve strohých zápisech konfirmačních knih, například dvě po sobě rychle jdoucí konfirmace různých plebánů k jedné faře. Z nesporných a majetkových záležitostí se v aktech vyskytují pro nás důležité informace o pronájmech jednotlivých beneficí. To nám jednak pomáhá s představou o reálném zajištění fary, dále nám to poskytuje zajímavé informace pro posuzování individuální kariéry klerika. Vedle pronájmů můžeme nalézt v soudních aktech i informace o pomocném personálu dané fary.¹⁵⁷ Další častou položkou jsou zápisy o dlužích jednotlivých farářů a jejich (ne)splácení. V soudních aktech by se projevilo i to, pokud by byl někdo odvolán pro porušování předpisů. Většinou k tomu docházelo pouze v případě nedokončeného svěcení. Takový osud stihl například roku 1406 kozojedského klerika Mikuláše. Nakonec to s ním však dobře dopadlo, svěcení si rychle doplnil a u fary zůstal.¹⁵⁸ Poslední důležitou položkou, která nám umožní lépe posuzovat jednotlivé kleriky, jsou pak pře osobního charakteru, které měla konzistoř posoudit a rozhodnout. Ne vždy vystupoval daný plebán jako přímý aktér některé kauzy. Kněží na sebe často brali roli smírčích v cizích rozepřích. U jednotlivých případů vystupují také jako svědci, nebo přednášející kauzy.

Pro právní spory v soudních aktech je typické, že se týkají větších obcí. Nejvíce zápisů se váže k Dýšíně, Rokycanům a Oseku. Za zmínku stojí i to, že faráři, kteří si nenechali zapsat konfirmaci, se někdy vyskytují v soudních aktech, například v rámci dluhu, nebo pře. Jejich kariéru sice nemůžeme pořádně dohledávat, ale přesto se k nim můžeme díky takovému zápisu nějakým způsobem přiblížit.

Ze zhruba 140 zápisů, které se týkají Rokycanska, je jich kolem 20 konfirmačních. V rámci nich je zaznamenáno ovšem jen 15 konfirmací, některé zápisy se opakují. Sporná dosazení se podle soudních akt odehrála v děkanátu minimálně dvakrát. Šlo o číčovskou faru roku 1380 a táhlý spor o faru ve Spáleném Poříčí odehrávající se až do roku 1406. V konfirmačních knihách se nám ani jeden z těchto sporů nezobrazil. V době, kdy se odehrávají, je v řadě konfirmací mezera. Naopak některá dosazení, která se jeví jako sporná z konfirmačních knih, se nevyskytují v soudních aktech. Možná byla vyřešena

¹⁵⁷ Díky tomu víme, že byla roku 1407 ve Strašicích zřízena funkce střídníka. Což je zajímavé, uvážíme-li, že Strašice byly jednou z nejchudších far. AJ VI, str. 22-23.

¹⁵⁸ AJ V/106.

dohodou, nebo se jednalo o případy dostatečně jasné, aby v nich nevznikaly pochybnosti.

Nájmy se týkaly hned několika far. Téměř permanentně byla pronajímána osecká fara obsazovaná plzeňským arcijáhnem. Jednalo se o bohatší faru, odvádějící papežský desátek ve výši 18 grošů.¹⁵⁹ Pronajatá byla nějakou dobu i bohatá dýšinská fara nejprve roku 1373 plebánem Otíkem,¹⁶⁰ posléze roku 1407 rokycanským děkanem Václavem.¹⁶¹ Ten se se svým nájemníkem nepohodl a roku 1408 tak můžeme sledovat jejich při.¹⁶² Tento Václav byl vůbec zajímavým knězem. Jeho kariéra bude podrobně popsána v rámci kapitoly o mobilitě kléru a bude u něj poukázáno na nezvyklý počet zmínek v soudních aktech.¹⁶³

23 je zápisů, v nichž rokycanští kněží vystupují pouze jako svědci, přednášející, popřípadě rozhodčí, nebo smírčí v nějaké kauze. Nejčastěji se vyskytují zápisy o soudních přích, dlužích a nájmech. Kolem 30 zápisů rozebírá nějakou při. Vzhledem k tomu, že soudní proces býval v takových chvílích vleklý, rozebírá se v rámci těchto zápisů jen 13 kauz. Ve 14 zápisech se řeší dluhy, přičemž většinou vystupují rokycanští kněží jako věřitelé, nikoli jako dlužníci. 14 zápisů se týká také nájmu. Vedle toho se v aktech objevují různé marginálie. Zaznamenán je třeba případ napadení jednoho rokycanského mnicha druhým, z důvodu povýšení prvního k apoštolské stoličce.¹⁶⁴

Soudní akta jsou bezesporu zajímavým pramenem. Především v otázkách personálního obsazení vnášejí světlo i do jinak temných míst. Stejně tak jsou zajímavým doplňkem pro zkoumání kariér kleriků i jisté středověké církevní každodennosti. Jejich komplexní analýza by ovšem vyžadovala mnohem větší prostor, než jaký jim lze v rámci takto koncipované práce vyhradit.

¹⁵⁹ RDP, str. 87.

¹⁶⁰ AJ I, str. 17; str. 20.

¹⁶¹ AJ VI, str. 97.

¹⁶² AJ VI, str. 191 – 193.

¹⁶³ Viz kap. 4.5 Celý život na jedné faře.

¹⁶⁴ AJ III, str. 28 -29.

3 POHYB A MOBILITA

Mobilitu můžeme v nejširším chápání rozdělovat na prostorovou a sociální. Prostorovou mobilitou rozumíme fyzický pohyb z místa na místo za nějakým účelem. Podle Sociologické encyklopedie není důležitý jen samotný pohyb, ale i rozhodnutí, které mu předchází, a výběr místa, kam se daná osoba, nebo skupina osob přesouvá.¹⁶⁵ Následná migrace neboli pohyb, pak může být dlouhodobá, krátkodobá, periodicky se opakující, nebo třeba návratová. Důvodů k migraci a skutečností, které ji ovlivňují, je pochopitelně celá řada, mezi nejdůležitější však jednoznačně patří sociální, demografické, ekonomické, nebo geografické faktory. Konkrétní prostorovou mobilitu můžeme dále přibližovat různými charakteristikami, ať už jde o druh pohybu, vzdálenost, kterou daný subjekt překonává, roli času na danou migraci, nebo například to, zda ji jedinec podstoupil dobrovolně, nebo zda na něm byla vynucena. Přirozeně se musíme soustředit i na samotného činitele migrace, tedy posoudit, je-li cílem našeho zkoumání jednatel, či nějaká skupina, popřípadě nakolik je tato skupina koherentní.¹⁶⁶

Druhou, poněkud hůře postižitelnou a definovatelnou kategorií je pak mobilita sociální. Jak již její označení napovídá, jedná se o pohyb jedince v sociální struktuře. Podle Sociologické encyklopedie: „*vyjadřuje možnost jednotlivců či celých skupin měnit svůj sociální status uvnitř daného sociálního systému*“.¹⁶⁷ Z této poměrně široké definice jasně vysvítají problémy, s nimiž se musíme popasovat. Vzhledem k tomu, že sociální struktura je prakticky umělý pojem, který nelze kvantifikovat, ani objektivně pozorovat, dochází při posuzování sociální mobility vždy k nutnému zkreslení a nevyhnutelně narazíme na rozpory v subjektivním vnímání posuzovatelů. Zvláště znásobí-li se rozdílnost posuzovatelů dlouhým časovým obdobím, které mezi středověkým a současným člověkem leží. Ve výsledku tak námi získané představy nemusí odpovídat

¹⁶⁵ DRBOHLAV Dušan, Mobilita prostorová, Sociologická encyklopedie [online], Sociologický ústav AV ČR, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Mobilita_prostorov%C3%A1.

¹⁶⁶ DRBOHLAV D., Mobilita prostorová.

¹⁶⁷ KELLER Jan, Mobilita sociální, Sociologická encyklopedie [online], Sociologický ústav AV ČR, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Mobilita_soci%C3%A1ln%C3%AD.

dobovým měřítkům, přesto bychom však rozhodně neměli upouštět od snahy o jejich vytvoření.

Vztah mezi sociální a prostorovou mobilitou můžeme vyjadřovat pomocí tzv. vertikální a horizontální mobility. Horizontální mobilita je taková, při níž dochází k prostorové migraci, aniž by přitom docházelo ke změně statusu v rámci mobility sociální. Dochází-li k vertikálnímu pohybu, pak naopak existuje určitá spojitost mezi prostorovým a sociálním posunem jedince.¹⁶⁸ Jasným příkladem vertikální mobility, který se v rámci mé práce nabízí, je přesun plebána na lépe zajištěnou faru, nebo třeba permutace z chudší venkovské na prestižnější městskou faru.

Pojmy prostorová, sociální, horizontální a vertikální mobilita v rámci mé práce využiji k charakteristice pohybu kněží na území i mimo území rokycanského děkanátu. Stejně jako v případě definování pojmu je nejsnazší vymezit prostorovou mobilitu jednotlivých kleriků. K přesouvání z místa na místo docházelo během jejich života několikrát, jak se pokusím přiblížit v následující kapitole. Sociální mobilitou pak můžeme v případě plebánů označovat postup na kariérním, a tudíž obvykle i sociálním žebříčku. Výměna jedné fary za jinou s sebou nesla zpravidla i změnu životních poměrů. Každá fara byla jinak opatřena, a ačkoli máme o jejich reálném vybavení pouze torzovitou představu, prameny, jako například rejstříky papežských desátků, rozdily v zajištění jednotlivých prebend reflektují. Kromě toho už pouhý fakt, že kněz získal faru, se dá považovat za sociální progres. Mnoho kleriků začínalo v nějaké pomocné funkci, jako vikář, strážník, oltářník nebo zповědník, a k vlastní faře se museli nejprve „dopracovat“. Musíme ovšem pamatovat na to, že ne vždy byly tyto pomocné funkce méně prestižní. Například pozice oltářníků ve velkých kostelech (například v Praze) byly dobře srovnatelné s držením fary, dokonce často z ekonomického i společenského hlediska výhodnější než některé fary v zapadlých venkovských oblastech. Ideálním kariérním postupem by bylo po obdržení vlastního farního benefícia neustále stoupat a dostávat se na stále lepší, výnosnější a prestižnější fary.¹⁶⁹ Z praxe nicméně víme, že k tomu v drtivé většině případů nedocházelo. Kariérní postupy se liší jednotlivce od jednotlivce a často spíše než kontinuálně

¹⁶⁸ KELLER Jan, *Mobilita sociální*.

¹⁶⁹ Otázku ideální kariéry rozebírá například Lenka Mazancová; MAZANCOVÁ L., *Děkanát Hradec Králové*, str. 130.

stoupající křivku připomínají klikatou čáru, s nejrůznějšími vrcholy a propady. Navíc fary, které se nám z dnešního pohledu mohou zdát neatraktivní, mohly být v minulosti spojeny s nějakým benefitem, který již není z pramenů zřejmý.¹⁷⁰ I z praktického hlediska je tedy výrazně snazší sledovat a hodnotit prostorovou mobilitu nežli mobilitu sociální, jejíž zkoumání by pro nás v mnoha ohledech vlastně mohlo být zajímavější a přínosnější.

3.1 Mobilita kléru

Středověký systém obsazování beneficí fungoval na základě navrzení kněze patronem v rámci patronátního (neboli podacího) práva a následného udělení benefícia biskupem.¹⁷¹ V procesu obsazování far sledujeme tedy dvě roviny, lokální a plošnou. Tu lokální nám reprezentuje patron, tedy osoba s dobrou znalostí místních poměrů, která má právo vybrat si nového kněze k faře na svém území. Plošné obsazování se děje v osobě biskupa, který na základě návrhu patronů přiděluje všechna benefícia dané diecéze, protože právě on má nad nimi takřka absolutní moc.

Pro proces obsazování beneficí používá Ondřej Vodička termín „trh beneficí“.¹⁷² Nesmíme slovo trh chápat doslovně, kupčení s prebendami bylo kanonickým právem přísně zakázáno (ačkoli nelze vyloučit, že k němu nedocházelo).¹⁷³ Termín se spíše snaží evokovat dojem, že celé území dané diecéze bylo jakýmsi otevřeným trhem, na němž se nabízela různá benefícia, zcela uvolněná, nebo přístupná ke směně.¹⁷⁴ Velmi dobře pojem opisuje i skutečnost, že se v zemi nacházela benefícia různé „kvality“, různě hmotně zajištěná, rozdílně zatížená povinnostmi, spravující různě velká společenství i území, a koneckonců i ležící v rozličných oblastech – od zapadlých far v neúrodných, chladných horách, po životem obklopené fary v plodných, teplých nížinách.

¹⁷⁰ Podle Vodičky je tento fenomén patrný především u hromadných rezignací na benefícia. VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 134.

¹⁷¹ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 20.

¹⁷² VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 23. Termín používá i odborná literatura tématem se zabývající, viz SCHWARZ Brigide, Römische Kurie und Pfründenmarkt im Spätmittelalter, Zeitschrift Für Historische Forschung, vol. 20, no. 2, 1993, pp. 129–52. JSTOR, <http://www.jstor.org/stable/43568401>. [ověř. 19. 6. 2023.]

¹⁷³ VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 82.

¹⁷⁴ HLEDÍKOVÁ Z., Ke studiu, str. 70.

Všechna beneficia na „trhu“ byla rozdělována mezi omezenou skupinu kléru. Plebán, který nějakou prebendu získal, zpravidla nezůstával na místě doživotně, ale několikrát se během své kariéry přesouval jinam. Důvody opuštění stávajícího beneficia byly různé: směna far, nebo přechod k jiné uvolněné faře, nejčastější příčinou uvolnění beneficia pak byla přirozeně smrt.¹⁷⁵ Uprázdnila-li se některá fara, bylo na ni třeba urychleně dosadit nového plebána, který by zajišťoval duchovní správu farnosti. V takovém případě nacházeli uplatnění nejen nově vysvěcení kněží, kteří ještě žádné beneficium neobstarávali, ale také pomocní klerikové, oltářníci bez vlastní fary, i kněží z jiných farností, kteří opustili svou původní faru a vydali se na novou. V případě, že byla tato fara lépe zajištěná nebo „prestižnější“, rozumíme snadno motivaci přesouvajícího se kněze. Problém nastává, jeví-li se nová fara jako „horší“. V takovém případě se dobrovolný přesun plebána vysvětluje těžko. Roli snad mohla hrát nějaká vnitřní pohnutka. Ondřej Vodička například zmiňuje návrat do rodného kraje.¹⁷⁶ Mohlo jít i o napjaté vztahy plebána s patronem či farníky, které ho pudily pryč z farnosti. Nebo byl možná jakýkoli přesun skutečně plně v kompetenci biskupa (snad s přihlédnutím k právům patrona) a plebán byl povinen se v rámci poslušnosti církvi a biskupovi zkrátka přesunout. Jeho místo se tím uprázdnilo, poněvadž mnohoobčnictví bylo kanonickým právem zakázáno, a opět se hledal vhodný kandidát, který by se daného místa ujal. Občas tak docházelo k poměrně dlouhé řadě permutací, kterou Ondřej Vodička trefně pojmenoval jako „lavinovou směnu beneficií“.¹⁷⁷ Takové směny se, jak víme, často dály na rožmberském panství. Rožmberkové drželi patronát nad téměř šedesáti farami¹⁷⁸ a tento ohromný počet prebend, kterým disponovali, zřejmě využívali k jakémusi praktickému kariérnímu žebříčku kleriků na svém panství. Z „horších“ far přesouvali lavinově kleriky na lepší uprázdněná beneficia.¹⁷⁹ Tento jev můžeme pozorovat i v rokycanském děkanátu, kam rožmberský vliv také dosahoval.¹⁸⁰

¹⁷⁵ MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 9.

¹⁷⁶ Na tomto předpokladu je založena jeho hypotéza „návratové kariéry“: VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 53.

¹⁷⁷ VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 32.

¹⁷⁸ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 32.

¹⁷⁹ HLEDÍKOVÁ Z., Farní síť ve středověkých Čechách, str. 31.

¹⁸⁰ Viz. kap. 4.3.2. Lavinové směny beneficií.

K uprázdnění benefícia mohlo dojít i odvoláním kněze, nebo jeho rezignací. Dobrovolná rezignace se zpravidla odehrávala za účelem permutace, k níž se budu vyjadřovat později, ale ve výjimečných případech kněz zkrátka na svou pozici rezignoval a na žádné nové benefícium se nepřesunul.¹⁸¹ Čas od času se pak znovu vyskytuje v pramenech, když se po několikaleté přestávce opět stává farním knězem v této, nebo jiné oblasti, ale důvody jeho odchodu jsou nám skryté.¹⁸² K odvolání plebánů docházelo jen zřídka. Příčinou bylo v takových případech obvykle nesplnění standartní lhůty pro doplnění svěcení. Klerik, kterému byla přiřčena fara, měl za povinnost doplnit si kněžské svěcení během jednoho roku od nabytí benefícia, jinak jej mohl být zbaven.¹⁸³ V Rokycanském děkanátu došlo k takové situaci roku 1362, kdy byl z Lhoty odvolán klerik Prokeš, jenž nedosáhl v daném čase svěcení a nahradil jej jiný klerik – Purchard, původem z Pšovlků.¹⁸⁴ Než k tomu došlo, uběhlo dalšího půl roku, takže Prokeš zůstal u fary reálně déle než rok. Jiným důvodem pro odvolání kněze mohly být četné mravní i právní delikty, jak nicméně ze současných výzkumů vyplývá, takovými tresty se plebánům spíše jen hrozilo, než že by byly nějak často uplatňovány.¹⁸⁵

Dalším způsobem přesouvání kleriků byly již zmíněné směny beneficií, tzv. permutace. Nalézt opodstatnění pro permutaci je ještě komplikovanější než v případě přesunu, nebo lavinového přesunu na uprázdněná benefícia. Neodehrávala-li se permutace mezi dvěma zhruba stejně zajištěnými farami, musel se zákonitě jeden z kněží vzdávat lepší fary a přesouvat se na faru horší. Dřívější snahy vysvětlit tento fenomén stářími kleriků, kteří se chtěli kvůli ubývajícím silám přesunout někam do klidnějších míst, na menší farnosti

¹⁸¹ HLEDÍKOVÁ Z., *Ke studiu*, str. 70.

¹⁸² VODIČKA O., *Klérus mnichovskohradištského děkanátu*, str. 24, srov. s ČASÁROVÁ V., *Církevní správa na Turnovsku*, str. 31.

¹⁸³ HLEDÍKOVÁ Z., *Svět české středověké církve*, str. 191

¹⁸⁴ LC I/1, str. 181; srov. s případem, který uvádí V. Nečada: NEČADA V., *Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu*, str. 58.

¹⁸⁵ V Prácheňském děkanátu narazil Jiří Vlasák jen na 3 případy, kdy došlo k zabavení benefícia na základě nějakého právního deliktu. Jednalo se o jednoho kněze, který se na své faře příliš nevyskytoval, a tak mu byla pro lhostejnost a nedostatečnou duchovní správu odebrána. Podruhé šlo o plebána, který zabil jiného kněze. Poslední ze zaznamenaných plebánů podporoval vzdoropapeže Klimenta VII. VLASÁK J., *Prácheňský děkanát*, str. 27. Soudní případy detailněji rozebírá i: MANDZÁK, Ondřej, *Rakovnický děkanát v pozdním středověku*.

s menšími povinnostmi,¹⁸⁶ zatím žádná z prací nemohla potvrdit. Nemluvě o tom, že by pro takové staré kněží existovalo množství schůdných cest, které by jim umožňovaly udržet si vyšší příjem. Mohli požádat o dalšího pomocného klerika k ruce, vydržovat si nějakého zástupce, nebo faru úplně pronajmout, a nemuset se tak již starat vlastně o nic.¹⁸⁷ Při přesunu na méně zajištěnou faru mohly hrát roli, jak už bylo výše poznamenáno, nějaké osobní důvody, jako spory s patrony a farníky, touha po návratu domů, nebo změně klimatických podmínek... Pro takové důvody jednání ovšem v pramenech obvykle nenajdeme důkazy. Další tezí, která se v souvislosti s permutacemi i rezignacemi objevuje, je potenciální zpeněžení dané prebendy, případně nějaké jednorázové dorovnání rozdílu v hodnotách permutovaných beneficií (ať už finančně, nebo jinak). Takové kupčení s prebendami bylo přísně zakázané, a proto i kdyby k němu docházelo, byli by jistě aktéři takového obchodu dostatečně opatrní, aby po sobě nezanechali žádné důkazy.¹⁸⁸ Jak je patrné, i přes relativně bohatou pramennou základnu zůstává středověký trh beneficií zahalen v mnoha dosud nezodpovězených a v určitém směru možná dokonce nezodpověditelných otázkách. Permutace v rámci rokycanského děkanátu se nicméně ukázaly jako celkem konzistentní. Plebáni se zpravidla vystřídalí na farách podle rejstříků papežských desátků víceméně srovnatelných, jak bude dále ukázáno.¹⁸⁹

¹⁸⁶ MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 130.

¹⁸⁷ HLEDÍKOVÁ Z., farní síť ve středověkých Čechách, str. 29.

¹⁸⁸ VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 82.

¹⁸⁹ Viz kapitola č. 4.3. Směny beneficií.

4 MOBILITA KLÉRU V ROKYCANSKÉM DĚKANÁTU

Do analýzy mobility kléru jsem mohla zahrnout zhruba 200 plebánů, kteří byli kdy v rokycanském děkanátu confirmováni. Místo původu je ze záznamů známé asi u 145 z nich, místo, kam odešli, u přibližně 55, přičemž o cca 85 jedincích víme, že v rokycanském děkanátu zemřeli.

Pro ucelenější prezentaci výsledků mého výzkumu mobility kléru jsem se rozhodla rozčlenit oblasti výzkumu do několika menších celků, které budou v rámci následujících podkapitol podrobně popsány a rozebrány. Nejprve se zaměřím na lokality, z nichž jednotliví kněží na území rokycanského děkanátu přicházeli. Domnívám se, že je účelné rozdělit tyto příchody ještě na dvě kategorie, a to sice na plebány, jejichž kariéra v rokycanském děkanátu zcela začíná a nikdy předtím neměli na církevní správě podíl, a na ty, kteří sem již přecházejí z nějakého jiného benefícia. Lokalita, ze které daný klerik přicházel, je patrná asi u $\frac{3}{4}$ všech mně známých kleriků.¹⁹⁰ Z toho u přibližně poloviny se jedná o čerstvě vysvěcené kněze, a tedy o první faru, na níž kdy byli confirmováni. Další podkapitoly se budou věnovat odchodu kněží z rokycanského děkanátu a opět budou rozděleny na plebány, kteří se z jedné funkce přesunuli k další funkci, a na „prvokněze“, kteří z rokycanského děkanátu sice geograficky pocházeli, ale reálně zde žádné beneficium předtím nedorželi. Poslední podkapitola bude pojednávat o kněžích, kteří se během svého života nepřesouvali a první fara, na níž začínali, byla zároveň i jejich poslední. Speciální kategorií jsou pak rozbor permutací a analýza exekutorských vazeb, která nám může pomoci v celkovém pohledu na soudržnost farní sítě.

Vzhledem k tomu, že těžištěm tázání byl samotný přesun a nikoli konkrétní plebán, bylo na každý pohyb pohlíženo samostatně a nikoli v kontextu toho, zda se jedná o již jednou evidovaného plebána, či nikoli. Někteří plebáni tedy mohou figurovat jako činitel přesunu vícekrát.

¹⁹⁰ Oproti tomu např. v hradeckém děkanátu bylo místo původu patrné jen ve 44 % případů. MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 119.

4.1 Původ kleriků

Jak ve své práci správně upozornil Ondřej Vodička, původ kleriků můžeme odvozovat na základě formulace zápisu v konfirmačních knihách. Objevuje-li se u jména klerika formule „presbyter de“, případně „de ... presbyter“, jedná se o určení místa původu daného plebána, nikoli o místo předchozího působiště. V takovém případě je jedinec uveden souslovím „olim plebanus in...“, nebo „olim altarista in...“.¹⁹¹ Komplikující na formuli „presbyter de...“ je to, že se do ní snadno ukryje případný šlechtický původ. Zvláště je-li kněz konfirmován do obce, z níž sám pochází, tak se vazba na místní šlechtický rod přímo nabízí. Prokázat nicméně přímo urozený původ plebána může být problematické.¹⁹² Zřejmě by k tomu byla užitá stejná formule, jakou by se za jiných okolností označilo prostě jen místo původu (například Nicolaus de Cziczaw)¹⁹³. V předchozích pracích bylo prokázáno, že se ve většině takových případů opravdu spíše udává místo původu než šlechtický predikát.¹⁹⁴

Vodička dále připomíná skutečnost, že se formule „presbyter de“ nepoužívala pouze při nástupu k prvnímu beneficiu, ale i v případě, že se klerik ujímal benefícia po delší době, během níž žádné nedržel.¹⁹⁵ Z plebánů rokycanského děkanátu mohu uvést příklad Ady z Býchor, licenciáta v církevním právu, který se poprvé v konfirmačních knihách objevuje jako oltářník u oltáře svatého Mikuláše v kostele sv. Vojtěcha na Zderaze v Praze (na Novém Městě).¹⁹⁶ V roce 1422 toto místo opustil a další dva roky žádné beneficium nezískal. Když pak po dvouleté pauze nastupoval na faru v Mýtu, je znovu uváděn formulí „de Bychor“.¹⁹⁷

Místem původu pochopitelně vůbec nemusela být farní obec. V některých případech se tím může mírně zkomplikovat lokalizace obce. Dalším úskalím jsou

¹⁹¹ DVOŘÁK T., Farní klérus v kameneckém děkanátu, str. 269; stejně i VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 24., MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 194.

¹⁹² HLEDÍKOVÁ Z., Ke studiu, str.76.

¹⁹³ LC I/2, str. 105

¹⁹⁴ Pro srovnání: Nečadovi se povedlo prokázat šlechtický původ jen u 3 kleriků. NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 196.

¹⁹⁵ VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 24., srov. NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 58.

¹⁹⁶ LC VIII-X, str. 18.

¹⁹⁷ LC VIII-X, str.123.

pak stejně pojmenované vsi a městečka. V takových situacích jsem z nich volila na základě nejvyšší pravděpodobnosti místo geograficky nejbližší obci, kam farář přicházel.¹⁹⁸ Vyšší koncentrace původů kleriků na určitém místě může poukazovat na existenci farní školy, nebo jiného výchovného zařízení na území dané obce. Zajímavým místem jsou z tohoto pohledu pro rokycanský děkanát Kralovice, z nichž pochází relativně velké množství kleriků. Může to být samozřejmě způsobeno tím, že Kralovice najdeme v Čechách hned několikrát, a to sice v rakovnickém, říčanském, štěpánovském a slánském děkanátu, nicméně místní logikou by bylo nejlépe přijatelné, aby všichni klerici přicházeli právě z rakovnických Kralovic. Rakovnický děkanát velmi podrobně zpracoval Ondřej Mandzák, o případném výskytu školy v Kralovicích bohužel nic nezmiňuje.¹⁹⁹

4.1.1 Rozbor původu kleriků v rokycanském děkanátu

Do této analýzy jsem zahrнула pouze ty kleriky, kteří v Rokycanském děkanátu získali svá první benefícia. Tím se do tohoto oddílu dostalo 68 kleriků, u nichž je známý původ a kteří dostali své první fary v rokycanském děkanátu. Klerici byli vybráni na základě formule „presbyter de“. Pokud se při určování lokality vyskytlo více obcí se stejným názvem, vybrána byla obec geograficky nejbližší dané faře. Jednu lokalitu se mi nepodařilo zařadit do žádného děkanátu. Jedná se o obec „Pojssin“, kterou se mi nepovedlo identifikovat ani na základě konfirmačních knih, ani rejstříků papežských desátků, ani za pomoci Profousových Místních jmen.

Rozbor ukázal, že nejvíce kleriků pocházelo přímo z rokycanského děkanátu, a to sice necelá třetina všech nově příchozích (34 %).²⁰⁰ Široké zastoupení pak měl s 16 % děkanát rakovnický, v němž se nachází výše zmiňovaná obec Kralovice. Nepřekvapivě se na dalších pozicích umístily další sousední děkanáty. Konkrétně se jedná o děkanáty Klatovský (7 %), Plzeňský (6 %) a Bozenský (4 %). Co je naopak trochu zarážející, je naprostá absence nově příchozího klerika z posledního sousedního děkanátu, tedy Podbrdského.

¹⁹⁸ srov. VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 24.

¹⁹⁹ Mandzák O., Rakovnický děkanát.

²⁰⁰ K podobnému závěru došla i Veronika Časárová na Turnovsku. I tam pocházela z domácího děkanátu asi 1/3 „prvofarářů“. ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 31.

Z konkrétních lokalit je nejvíce zastoupená obec Radnice, spadající do Rokycanského děkanátu. Z ní pocházelo 8 kleriků (2 začínali ve Lhotě²⁰¹ a Druztové²⁰², 1 v Mlečicích,²⁰³ Dýšíně,²⁰⁴ Oboře²⁰⁵ a Rokycanech²⁰⁶). Radnice byla zároveň obcí, která celkově vygenerovala nejvyšší množství kleriků v děkanátu, do dalších oblastí z ní odešlo minimálně 17 zjistitelných kleriků, což zavdává příčinu k domněnce, že se zde rovněž mohlo fungovat nějaké školní zařízení. Existenci školy potvrzuje listina z roku 1409, v níž je zmíněn její rektor Šimon. Škola byla farní a působila u kostela sv. Václava.²⁰⁷ Na druhém místě by se umístila právě obec Kralovice, z níž pocházelo 6 ze zmiňovaných 68 kleriků, tedy zhruba 9 % všech nově příchozích. 2 klerici odtud započali svou kariéru v Kozojedech.²⁰⁸ Po jednom pak odešlo do Přívětic,²⁰⁹ Radnic,²¹⁰ Drahoňova Újezdu²¹¹ a Vojenic.²¹² Žádná další vyšší koncentrace původu kleriků z jedné obce se v děkanátu nevyskytuje, až na 2 osoby ze vsi Zvíkovec a dnes již zaniklé vsi s tvrzí Rovný (obě v rokycanském děkanátu) a 2 kleriků z Prahy, jsou už všechny lokality zastoupeny pouze jedenkrát.

Bližší poměry zastoupení děkanátů v původu kleriků ukazuje následující graf. Podrobně vyčíslená tabulka děkanátů, z nichž přicházeli klerici, je pak součástí přílohy²¹³

²⁰¹ LC I/2, str. 11; LC2, str. 60.

²⁰² LC VI, str. 107; LC VIII-X, str. 121.

²⁰³ LC VIII-X, str. 4.

²⁰⁴ LC V, str. 69.

²⁰⁵ LC VIII-X, str. 97.

²⁰⁶ LC VI, str. 253.

²⁰⁷ TEJČEK Michal, Radnice ve středověku, in: KILIÁN Jan (ed.), Dějiny města Radnic do roku 1850, České Budějovice 2020, str. 22.

²⁰⁸ LC VII, str. 198, LC VIII-X, str. 250.

²⁰⁹ LC VIII-X, str. 129.

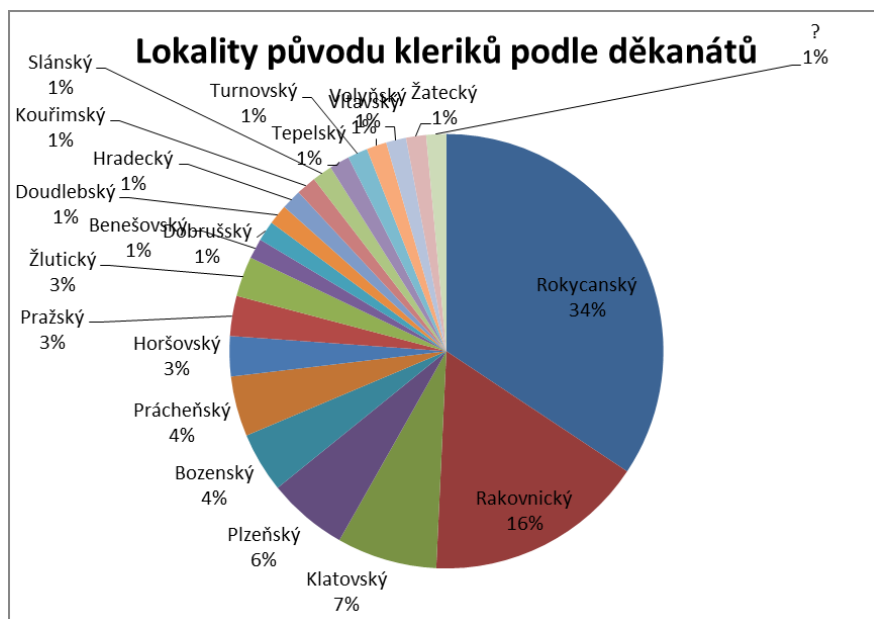
²¹⁰ LC VIII-X, str. 108.

²¹¹ LC VIII-X, str. 250.

²¹² LC VIII-X, str. 157.

²¹³ Viz tab. 23 Původ "prvofarářů" v příloze.

Graf 4: Děkanáty původu kleriků

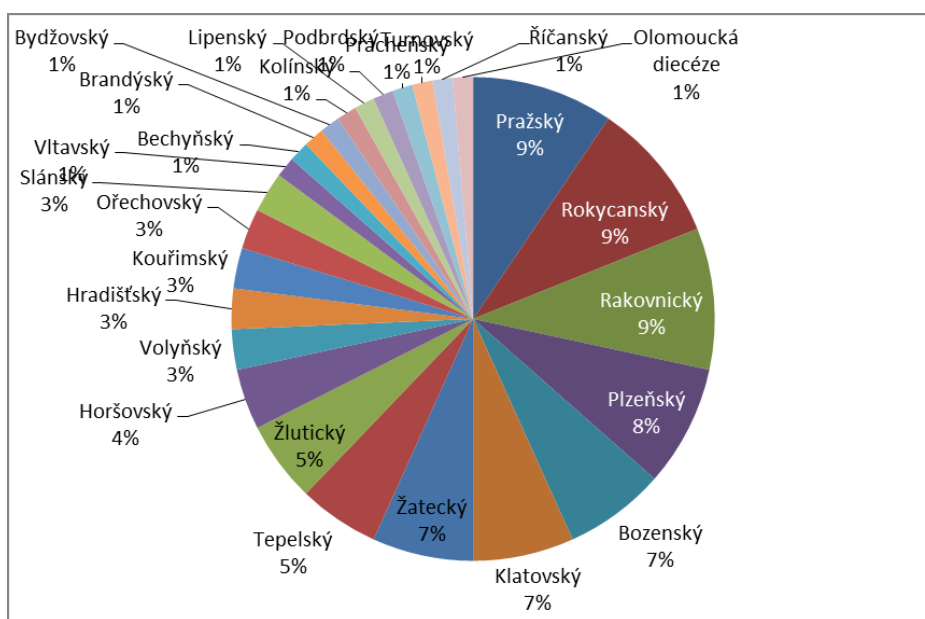
4.1.2 Příchozí plebáni na území Rokycanského děkanátu

Na podkapitolu o příchodu nezkušených farářů by měla logicky navazovat podkapitola věnující se příchodům plebánů, kteří již předtím nějakou faru drželi a do děkanátu se dostali buďto směnou, nebo rezignováním na původní místo a nastoupením na faru uvolněnou rovněž rezignací, nebo smrtí předchozího plebána. Takových případů jsem zaevidovala 74.

V naprosté většině případů se faráři na nové beneficium dostali směnou. Na prebendu, která se uprázdnila kvůli smrti předchozího klerika, přešlo od stávající fary jen asi 20 farářů. Můžeme se tedy domnívat, že pokud se beneficium uprázdnilo smrtí, hledala se náhrada spíše mezi novými presbytery, kteří ještě žádnou faru nevladnili, než mezi okolními beneficiáty. Osobně se domnívám, že takový odchod k uprázdněnému beneficium musel být koordinován jak patronem prázdné fary, tak patronem fary obsazené, pro nějž nesl odchod faráře z „jeho“ území jistě komplikace. Bylo-li nejen jeho právem vybírat klerika, ale i povinností starat se o zajištění duchovní správy ve své oblasti, bylo asi většinou nepříjemné, byl-li jeho farář „přetažen“ jinam. Teorii, že přesun plebána byl koordinován oběma stranami, odpovídá i převažující počet permutací nad přesunů kvůli úmrtí.

Z čistě geografického hlediska bylo nejvíce příchozích původně ze samotného území rokycanského děkanátu, dále pak z děkanátu rakovnického (stejně jako v případě původu svěcenců), pražského, žateckého, plzeňského, bozenského, a klatovského. Výsledky nicméně poukazují na velkou provázanost farní sítě, neboť je zastoupeno velké množství děkanátů s obdobným počtem příchozích do rokycanského děkanátu. Dohromady je zde zastoupeno 26 děkanátů z celkového počtu 57 českých děkanátů a navíc jeden příchozí z olomoucké diecéze. Dynamiku přesunů mezi děkanáty dobře ukazuje i následující graf.²¹⁴

Graf 5: Původní děkanát příchozího plebána

Vzhledem k tomu, že naprostá většina příchozích se na faru dostala pomocí permutace, které jako fenoménu bude věnována pozornost jinde,²¹⁵ a mnoho dat by se tak shodovalo s následujícím výzkumem odchodů farářů z území rokycanského děkanátu, považuji za nutné připojit i krátkou stať, týkající se výhradně příchozích na uprázdněná benefícia.

Z 23 takto příchozích kněží 20 nastoupilo po smrti předchozího plebána, jeden pro odchod plebána k jinému beneficiu, jeden pro rezignaci předchůdce a u jednoho není příčina dosazení z konfirmačního zápisu zřejmá.²¹⁶ Dynamiku přesunů a

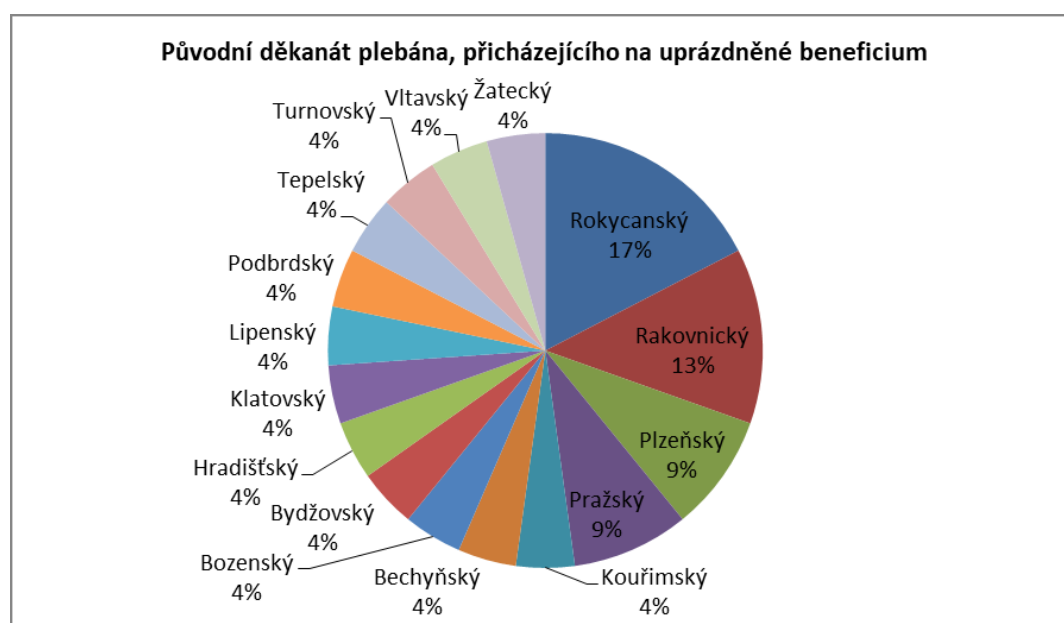
²¹⁴ Podrobná data lze opět dohledat v příloze, viz Tabulka 24: Původ plebánů

²¹⁵ Viz kap. č. 4.3 Směny.

²¹⁶ Konkrétně jde o plebána Chotěbora, přicházejícího roku 1358 do Mlečic. (LC I/1, str. 40).

provázanost sítě nicméně graf ani po odebrání směn nepopírá, naopak. Stále je zde zastoupeno 16 z 57 českých děkanátů, tedy více, než čtvrtina, a to máme k dispozici pouze 23 plebánů. Nejvíce jich opět přicestovalo z rokycanského děkanátu, to sice 4, dále 3 přišli z rakovnického děkanátu, s nímž budeme v průběhu celé práce sledovat poměrně konzistentně silnou vazbu, 2 z plzeňského a pražského, a zbytek děkanátů je již zastoupen pouze jedním příchozím.

Graf 6: Původní děkanát plebána, přicházejícího na uprázdněné beneficum²¹⁷

4.2 Faráři opouštějící rokycanský děkanát

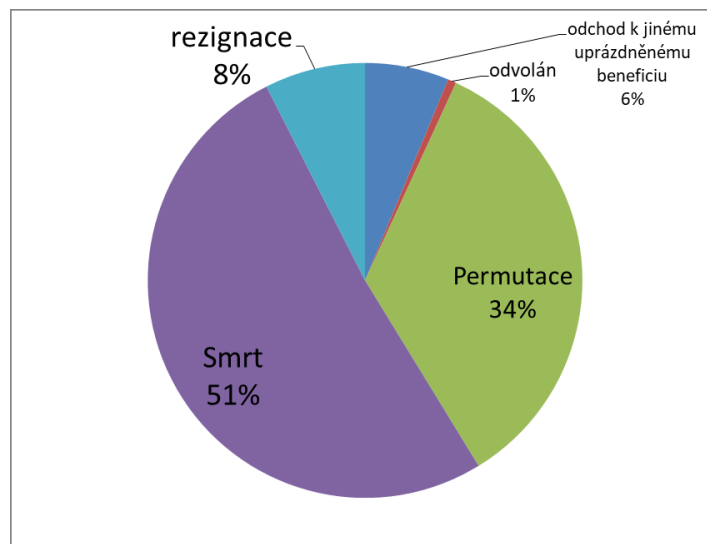
Z oněch zkoumaných 200 plebánů, kteří ve sledovaném období na Rokycansku prokazatelně působili, známe další jejich osudy po opuštění děkanátu zhruba ve $\frac{3}{4}$ případů.²¹⁸ Do této statistiky jsou zahrnuta i úmrtí, kterýchžto je v konfirmačních knihách zaznamenáno 82. Jedná se o nejčtenější důvod odchodu, pozorovatelný ve zhruba polovině případů. Na druhém místě jsou pak odchody za účelem permutace. Těch bylo 55. Počet rezignací bez bližší specifikace důvodu (12) a odchodů k uprázdněnému beneficiu (10) je srovnatelný. Během sledovaného

²¹⁷ Podrobná data je opět možno dohledat v příloze, viz Tabulka 25: Původ plebánů bez dat z permutací.

²¹⁸ Opět je to více, než v hradeckém děkanátu, tam je zaznamenán důvod a místo odchodu jen u 60 % plebánů. MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové, str. 122.

období byli 2 klerici odvoláni z důvodu nedokončeného svěcení. Pro zřehlednění připojuji graf.

Graf 7: Důvody uprázdnění benefícia v rokycanském děkanátu

V porovnání s ostatními děkanáty vychází podíl příčiny odchodu na úmrtí o něco častěji. Srovnatelná data získala Veronika Časárová na Turnovsku, i tam tvořilo úmrtí lehce přes 50 % důvodů uprázdnění benefícia. Data pro bezprostředně sousední děkanáty bohužel nejsou v tomto ohledu zpracovány. V komparační tabulce opět vycházím především z prací Časárové a Nečady.

Tabulka 6: Komparace důvodu opuštění benefícia ve zpracovaných děkanátech

Děkanát	důvod odchodu			
	smrt	směna	rezignace	odchod/ odvolání
Rokycanský	51 %	34 %	8 %	7 %
Turnovský ²¹⁹	53 %	26 %	22 %	–
Dobrušský ²²⁰	44,2 %	40,6 %	12,7 %	3 %
Kamenecký ²²¹	40,74 %	37,04 %	15,43 %	4,32 %
Hradecký ²²²	40,61 %	39,59 %	13,45 %	5,84 %

²¹⁹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 30.

²²⁰ NEČADA V., Dobrušský děkanát a jeho klérus, str. 276.

²²¹ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 71.

Řečický ²²³	31,56 %	43,55 %	16,44 %	8 %
Brandýský ²²⁴	31,11 %	53,33 %	15,56 %	–
Litoměřický ²²⁵	31 %	51 %	18 %	–
Slánský ²²⁶	25 %	31 %	8 %	–

Následující analýza rozebírá analogicky k předchozím geografickou stránku odchodů plebánů z Rokycanska. Stejně jako v případě zkoumání různorodosti příchodů kněží do rokycanského děkanátu nám data získaná zkoumáním toho, kam kněží odcházeli, podtrhují především provázanost farní sítě. Do rokycanského, klatovského a bozenského děkanátu odešlo zhruba deset procent plebánů, zbytek pestré škály lokalit se rozdrobí na hodnoty na hodnoty přibližně 5 % a méně. Z 57 děkanátů je jich 24 zastoupeno jako cílová destinace minimálně jednoho odchodu. Skladba geografické polohy beneficí, na něž rokycanští faráři odcházeli, je opět velmi pestrá. Zajímavé je, že oproti předchozím přesunům je zde rakovnický děkanát zastoupen v maličko nižší míře, než obvykle.

²²² NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 65; dopočítáno na základě MAZANCOVÁ L., Děkanát Hradec Králové.

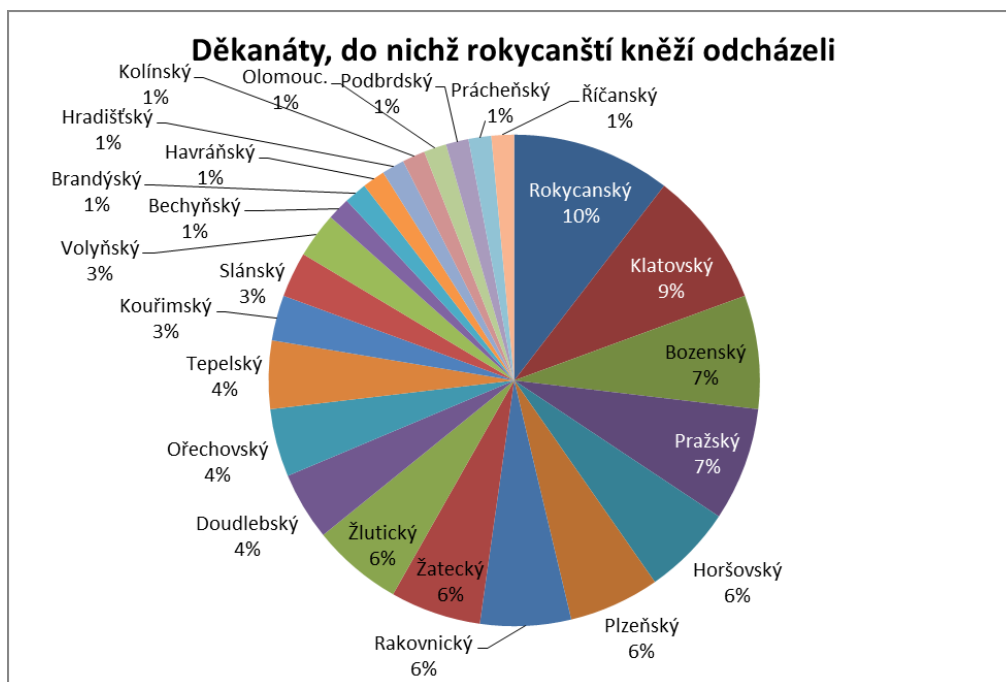
²²³ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 64.

²²⁴ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 65

²²⁵ NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu, str. 65.

²²⁶ Nízké hodnoty jsou dány 35 % případů zařazenými do kategorie „ostatní a nejisté“ KINDLOVÁ J., Církevní správa v předhusitských Čechách ve slánském děkanátu, str. 49.

Graf 8: Děkanáty, do nichž odcházeli rokycanští kněží²²⁷

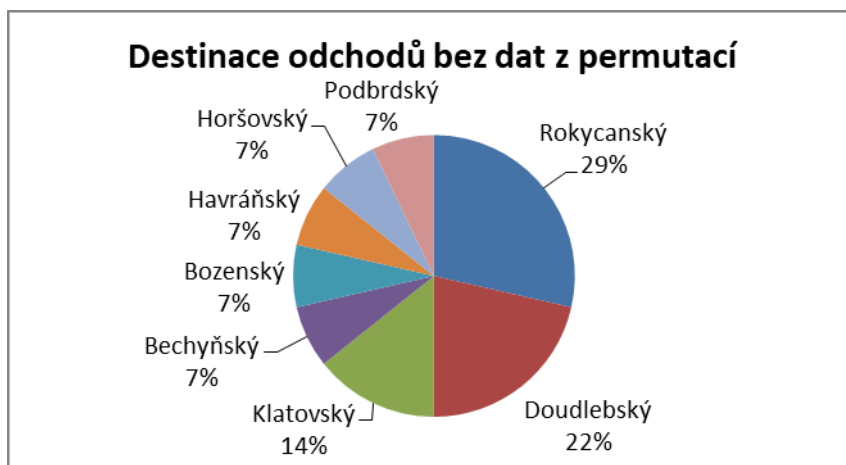
Drtivou většinu těchto odchodů tvoří, stejně jako u příchodů, permutace. Data získaná z odchodů za účelem permutace jsou stejná, jako ta získaná z příchodů kvůli směně. Z toho důvodu se oba grafy pochopitelně velmi podobají. Pokud bychom si odchody za účelem permutací (které budou jako specifický fenomén rozebrány později)²²⁸ odmysleli, zbylo by nám pouze 14 odchodů plebánů, které se uskutečnily díky úplnému uvolnění nějakého benefícia (z důvodu smrti, odchodu, nebo rezignace předchozího plebána). Z těchto farářů se necelá třetina posunula na jinou faru v rokycanském děkanátu. Zhruba pětina pak putovala do Doudlebského děkanátu. Jedná se především o lavinová obsazování beneficií, podněcovaná Rožmberky, o nichž bude ještě řeč.²²⁹ Do klatovského děkanátu se přesunuli 2 faráři, do bechyňského, boženského, havraňského, horšovského a podbrdského po jednom plebánovi.

²²⁷ Viz Tabulka 26: Místa odchodu plebánů z děkanátu, v příloze.

²²⁸ Viz kap. 4.3 Směny.

²²⁹ Viz kap. 4.3.2 Lavinové směny beneficií.

Graf 9: Destinace odchodů bez dat z permutací²³⁰

Celkově data odpovídají již nastíněné tezi, že na uprázdněná beneficia byli spíše dosazováni mladí klerici bez předchozích zkušeností, hledající své uplatnění než etablovaní faráři z jiných děkanátů. Pokud už bylo sáhnuto k takové možnosti, jednalo se zpravidla o lokální přesun, nebo o přesun v rámci dominia jednoho patrona.

4.3 Směny

Tabulky a grafy příchodů i odchodů plebánů si byly velmi podobné především proto, že jejich majoritní část tvoří příchod a odchod v rámci týchž lokalit, jinými slovy v rámci směny, která se odehrála. Permutace samy o sobě tvoří velmi zajímavý fenomén, a i proto jsem je chtěla ve své práci lépe prozkoumat.

První otázka, která nás v souvislosti s permutacemi napadá, je finanční zajištění far vstupujících do směny. Badatelé si často pokládají otázku, proč by klerik, který vstupuje do směny s „lepší farou“, dobrovolně přecházel k horší prebendě.²³¹ Takové zamyšlení je jistě namístě, nicméně můj výzkum v rokycanském děkanátu naznačuje, že ke směně s natolik výrazným rozdílem ve výši desátku nedocházelo zdaleka tak často, jak by se mohlo na první pohled zdát. Průměrný rozdíl půlročního desátku mezi dvěma měněnými farami činí na území děkanátu zhruba 5,5 groše. Stejně jako při výzkumu délky pobytů plebánů na jednotlivých farách se mi nicméně jako nosnější jeví použít medián a tím

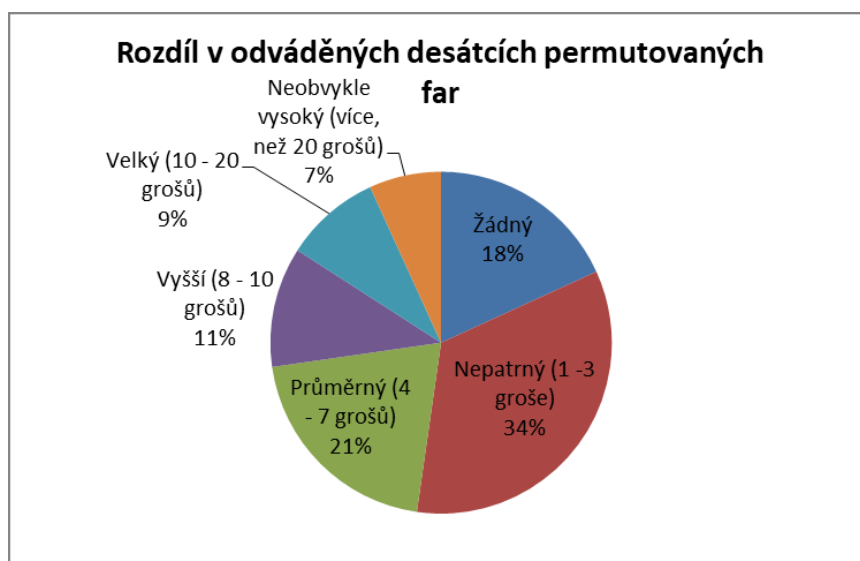
²³⁰ Viz Tabulka 5: Místa odchodu plebánů z děkanátu bez dat z permutací.

²³¹ Viz např. VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 81.

eliminovat abnormálně vysoké rozdíly. Medián vychází na 3 groše, což je částka poměrně zanedbatelná. Mohu tedy konstatovat, že minimálně v rámci mnou zkoumaného děkanátu docházelo ke směnám zpravidla přibližně stejně zaopatřených far.²³²

Ještě zřetelněji danou situaci popisuje graf. Žádný rozdíl ve výši placeného půlročního desátku mezi vyměňovanými farami jsem zaznamenala zhruba v pětině dohledatelných případů. Směnám dominuje rozdíl v rozmezí 1 – 3 grošů, který je pozorovatelný ve více než třetině případů. Další pětina se skládá z průměrného rozdílu mezi desátky (4 až 7 grošů). Na rozdíl vyšší než průměrný tak připadá pouze něco málo přes čtvrtinu směn. Nejedná se o zanedbatelný počet, zdá se mi nicméně nižší, než by se dalo očekávat.

Graf 10: Rozdíl v odváděných půlročních desátcích mezi dvěma permutovanými farami

Nejvyšší zaznamenaný rozdíl ve výši desátku mezi dvěma směněnými farami byl 30 grošů. Jednalo se o fary ve Volyni a v Mýtě, obě pod patronátem Rožmberků. K této směně došlo na podzim roku 1412 mezi plebány Janem a Mikulášem.²³³ O Janovi, který přišel o výhodnou volyňskou prebendu, bohužel nevíme nic. Mikuláše sice oproti tomu můžeme sledovat celou kariéru, ale ve vysvětlování

²³² Vezmeme-li však v potaz, že příjem fary by měl být ohadem deseti až dvacetinásobný, byl by rozdíl podstatnější.

²³³ LC VII, str. 66.

této směny nám to stejně příliš nepomůže. Mikuláš pocházel pravděpodobně z Turova a k prvnímu beneficiu byl prezentován roku 1407 právě v Mýtu.²³⁴ Po třech letech jej Jindřich z Rožmberka vyměnil za Jana, a on se tak dostal na zhruba 70 kilometrů vzdálenou volyňskou faru, na které zůstal až do své smrti, dalších 24 let.²³⁵ Úctyhodná doba, kterou u benefícia strávil, by sice mohla indikovat jistou popularitu, na druhou stranu je třeba si uvědomit, že funkci vykonával v celém průběhu husitských válek, kdy přesun na jinou faru nemusel být možný, nebo i samotné držení fary mohlo být pouze formální.²³⁶

Druhý nejvyšší rozdíl je téměř o deset grošů nižší, totiž „jen“ 21 grošů a vyvstal mezi farami v rakovnických Žebnicích a Újezdem sv. Kříže.²³⁷ Tentokrát se směna neodehrála pod křídly jednoho patrona, ale pod patronáty pana Václava ze Švamberka na straně chudšího Újezda (9 grošů)²³⁸ a opatem plaského kláštera Jindřichem na straně bohatších Žebnic, které jsou od samotného kláštera vzdálené necelé 3 kilometry. V případě této směny by mohlo jít o sentimentální důvody přesunu. Zdimír sice strávil v Žebnici 7 let, ale původně sem přišel z fary v Milči (12 grošů),²³⁹ nacházející se v plzeňském arcijáhensství, konkrétně v klatovském děkanátu.²⁴⁰ Mohl se tedy chtít vrátit blíže k původnímu beneficiu, nebo alespoň do původního arcijáhensství. V Újezdě zůstal dalších 18 let až do své smrti.²⁴¹

Rovněž 21 grošů činí rozdíl v desátcích mezi Vojenicemi a Opočnem. Rupert původně z Vojenic začal svou kariéru právě tam,²⁴² ale po necelém roce permutoval k výrazně bohatšímu Opočnu v žateckém děkanátu²⁴³ (36 grošů).²⁴⁴ Ani Vojenice ale přitom nepatřily k vyloženě chudým prebendám, jejich desátek činil 15 grošů.²⁴⁵ O Chotěborovi, který přišel z Opočna, nevíme vůbec nic, těžko

²³⁴ LC VI, str. 224.

²³⁵ LC VIII – X, str. 263.

²³⁶ K tomuto tématu se v současnosti vyjadřuje především VODIČKA O., Desintegrace katolické farní sítě.

²³⁷ LC III-IV, str. 167.

²³⁸ RDP, str. 87.

²³⁹ RDP, str. 88.

²⁴⁰ LC III-IV, str. 95.

²⁴¹ LC VI, str. 87.

²⁴² LC I/1, str. 40.

²⁴³ LC I/1, str. 66-7.

²⁴⁴ RDP, str. 70.

²⁴⁵ RDP, str. 87.

se tedy pro tento případ vyslovuje jakákoli hypotéza. Měli bychom vzít v úvahu i to, že farní obce Opočno známe v Čechách už od středověku dvě. Jednak právě ono žatecké a potom druhé v mnohem vzdálenějším dobrušském děkanátu. To odvádělo desátek nižší, pouhých 11 grošů.²⁴⁶ Díky analýze dobrušského děkanátu provedené Václavem Nečadou jej nicméně můžeme vyloučit.²⁴⁷

Ke směně dvou far, které odváděly obě stejný desátek, došlo celkem 8x. Jednalo se o směny Drahoňův újezd – Blovice,²⁴⁸ Kostelec – Příbenice,²⁴⁹ Mešno – Čivice,²⁵⁰ Mešno – Chotikov,²⁵¹ Mešno – Lidice,²⁵² Obora – Letiny,²⁵³ Skořice – Kunratice,²⁵⁴ Skořice – Kotouň.²⁵⁵ Celkem třikrát šlo tedy o směnu Mešna (15 gr.).²⁵⁶ Dvakrát takto měnila i Skořice (6 gr.).²⁵⁷

Do směn nejčastěji vstupovaly fary, které odváděly desátek 15 grošů (celkem 24 z 94), dále fary s desátkem 6 grošů (15 far), 12 grošů (11 far), 9 grošů (10 far). Kromě těchto průměrně, či lehce nadprůměrně zajištěných far vstupovaly do směn i fary velmi dobře zajištěné, například 36 groši (v 7 případech).²⁵⁸

Na závěr bych ještě podotkla, že v 10 případech ze 102 beneficíí, s nimiž jsem v rámci výzkumu pracovala, se mi nepodařilo dohledat konkrétní výši desátku, a tudíž údaje týkající se těchto směn nemohly být do analýzy zapracovány. Zpravidla se jedná o případy, v nichž plebán odchází k jinému beneficiu, než k faře, například jako oltářník, či správce, a výše desátku fary, k níž se přesouvá, se tedy nemůže vztahovat přímo na jeho osobu.

Není to nicméně jen ekonomické hledisko směn, které se nabízí k prozkoumání. Další základní otázkou je geografická vzdálenost a příslušnost k jednotlivým

²⁴⁶ RDP, str. 95.

²⁴⁷ NEČADA, Václav, Dobrušský děkanát a jeho klérus do roku 1436, *Studia Historica Brunensia* 68/1, 2021, s. 245–312.

²⁴⁸ LC3,4, str. 17.

²⁴⁹ LC3,4, str. 213.

²⁵⁰ LC6, str. 232.

²⁵¹ LC II, str. 37.

²⁵² AJ II, str. 202.

²⁵³ LC7, str. 238.

²⁵⁴ LC3,4, str. 49.

²⁵⁵ LC7, str. 38.

²⁵⁶ RDP, str. 87.

²⁵⁷ RDP, str. 87.

²⁵⁸ Viz Tabulka 28: Permutace, v příloze.

děkanátům a diecézím. Nejvzdálenější směna proběhla nepochybně mezi Dýšinou a Mikulovicemi v olomoucké diecézi roku 1375.²⁵⁹ Většina směn se však odehrávala spíše na lokální úrovni. Nejvíce směn se odehrálo s Prahou, ačkoli tam málokdo odcházel na pozici faráře. Většinou se jednalo o posty kaplana, nebo oltářníka. V rámci samotného děkanátu proběhly 3 směny a s okolními děkanáty se díky pozoruhodné shodě směny odehrávají vždy po čtyřech v každém z těchto územních celků, s výjimkou podbrdského děkanátu, s nímž (již takřka tradičně) neproběhla směna žádná.²⁶⁰ Jeho místo naopak zaujímá žatecký děkanát, s nímž došlo rovněž ke čtyřem směnám.²⁶¹

V neposlední řadě se nám pak nabízí otázka patronů, kteří do směn zasahovali. Odehrávaly se směny častěji v rámci jednoho patronátu? Nebo k takové situaci dochází pouze zřídka a naopak je pravidlem spíše směna far s různými patrony? Měnily fary pod šlechtickým patronátem zase jen s šlechtickými farami? Jednalo se o sprátelené šlechtické rody, mohli se jejich představitelé osobně znát, mohla by se naskytnout nějaká určitější linie mezi konkrétními osobami? Nebo nelze nalézt žádnou spojitost mezi patrony a průběhem směn a žádná pravidelnost se ani sebepodrobnějším výzkumem neprokáže?

Jak jsem výše předestřela, k situaci v níž by byla nějaká fara v děkanátu vyměněna za jinou rovněž v rokycanském děkanátu, došlo pouze 3x. Což je rozhodně nižší počet, než bych čekala. Tyto směny proběhly roku 1360 mezi Lhotou a Druztovou,²⁶² roku 1407 mezi Mešnem a Čivicemi,²⁶³ a roku 1416 mezi Mešnem a Spáleným Poříčím.²⁶⁴ Všechny fary spadaly pod šlechtický patronát, ale nikdy nebyl stejný patron u obou permutovaných far. Stejný patron, řídící si pohyb plebánů po „svých“ farách se objevuje v případě lavinového přesunu plebánů, ale nikoli v rámci směn. Dávalo by to smysl. Pokud byl přesun na „lepší

²⁵⁹ LC III-IV, str. 31.

²⁶⁰ K podobným výsledkům došli i Dvořák a Vodička. Nejvíce směn u nich proběhlo v rámci zkoumaného děkanátu, většina pak na lokální úrovni mezi blízkými farami. Oproti Rokycansku je podíl směn v domácím děkanátu u obou prací o něco vyšší. U Vodičky dosahuje dokonce 1/3 všech směn. DVOŘÁK Tomáš, Farní klérus v kameneckém děkanátu, str. 77-78; VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu, str. 28.

²⁶¹ Viz Tabulka 28: Permutace, v příloze.

²⁶² LC I/1, str. 127.

²⁶³ LC VI, str. 232.

²⁶⁴ LC VII, str. 196.

faru“ vnímán jako odměna, museli by se patroni v rámci směny dopouštět „pohoršení“ jednoho ze svých farářů na úkor druhého, a přesouvat faráře z jedné stejně výnosné prebendy na druhou, by z tohoto pohledu nedávalo smysl. Naopak výměna s jinými šlechtici mohla vést k utužování vazeb, nebo řešení sporů s „vlastními“ faráři. Pokud byl hlavní motivací směny plebánů samotný přesun a přiblížení se nějaké konkrétní lokaci (návrat do místa původu), je logické, že se většina směn odehrávala směrem ven z děkanátu a nikoli v jeho nitru.

Asi pětinu směn (11/50) zaštitovali patroni, kteří sice měli v rokycanském děkanátu nějaké fary, ale permutace probíhala mimo jejich sféru vlivu. Například opat kláštera v Plasech, který měl patronátní právo v kostelích v Oboře, Plané a Kostelci, směnil se šlechtou v rokycanském děkanátu své faráře z Žebnic a Žihle (rakovnický děkanát) za faráře z Újezdu sv. Kříže, Přivětic a Čivic.²⁶⁵ Exekutorem směny mezi Žihlí a Čivicemi byl farář z plaské Obory.²⁶⁶ Zajímavé jsou směny roku 1383 a 1385. Obě se odehrály mezi opatem plaského kláštera a rodem pánů ze Švamberka. Při té první, roku 1383 byly vyměněny fary v Domaslavi (v tepelském děkanátu) a v Oboře.²⁶⁷ Domaslav odváděla desátek 9 grošů²⁶⁸ a patronát nad ní držela paní Anna, vdova po Bohuslavu ze Švamberka a její děti. Obora byla zřejmě trochu lepší fara, odváděla 15 grošů.²⁶⁹ Podací právo k ní držel plaský opat, toho času Jindřich. O dva roky později ji následovala druhá směna, kdy byla opět lépe zajištěná žebnická fara Plas (a to dokonce výrazně lépe zajištěná), odvádějící 30 grošů,²⁷⁰ směněna za Švamborskou faru v Újezdu sv. Kříže, odvádějící jen 9 grošů.²⁷¹ Tentokrát je jako patron zmíněn Václav Tavák ze Švamberka, tedy syn Ctibora ze Švamberka z Věžecké větve Švamberků.²⁷²

Vedle opata Plaského kláštera a Pánů ze Švamberka (2x směna, při níž byli patroni fary mimo děkanát), nalézáme v této kategorii opata kláštera v Nepomuku

²⁶⁵ Viz Tabulka 28: Permutace, v příloze.

²⁶⁶ LC III-IV, str. 167; LC VI, str. 13; LC VI, str. 76.

²⁶⁷ LC III-IV, str. 162.

²⁶⁸ RDP, str. 93.

²⁶⁹ RDP, str. 87.

²⁷⁰ RDP, str. 44.

²⁷¹ RDP, str. 87.

²⁷² SEDLÁČEK August, *Ze Švamberka*, Ottův slovník naučný. 24. díl. Praha 1906. S. 848–853[online], Wikizdroje [ověř. 27. 6. 2023]. Dostupné z: https://cs.wikisource.org/wiki/Ott%C5%AFv_slovn%C3%ADk_nau%C4%8Dn%C3%BD/ze_%C5%A0vamberka.

(3x), pány z Kolovrat a z Rožmberka, a pochopitelně krále (v zastoupení kustoda na Karlštejně). Přehledněji situaci popisuje Tabulka 29: Směny rokycanských patronů, kterou je možno dohledat v příloze mé práce.²⁷³

Další zhruba pětinu patronací tvoří drobná šlechta z okolních děkanátů, která měla nutně kontakty se svými relativně blízkými sousedy. V pěti případech měnila s „rokycanskou drobnou šlechtou“, ve čtyřech s církevní institucí. Vedle toho bych sem zařadila i jeden měšťanský patronát, k Chotíkovu, držený měšťany z Nové Plzně, kteří mají rovněž geograficky blízko lokalitě, s níž měnili, konkrétně k Homberskému Mešnu, přičemž Homberkové byli rodem, který měl k měšťanskému prostředí v leččems blíže, než k šlechtickému.²⁷⁴ Pořád nicméně zbývá více než polovina směn, kterou do těchto kategorií zařadit nelze.

4.3.1 Poznámky ke směnám

U vzdálenějších směn je potřeba zamyslet se nejen nad jejich motivací, ale i nad praktickými možnostmi jejich realizace. Jakým způsobem byly domlouvány, jakou roli v nich hráli patroni a jakou církev? Tyto otázky zůstávají posud nezodpovězeny a v současném stavu výzkumu se těžko nějakých konkrétních dopátráme. Osobně jsem se pokoušela vysvětlovat vzdálené směny právě na základě kontaktů jednotlivých patronů. Vzhledem k vlastním omezeným možnostem, schopnostem a znalostem nebyly výsledky nijak určující. Jako motor iniciující směnu se ve většině případů stejně ukázal plebán. V jeho zájmu bylo vrátit se do rodného kraje, nebo dostat se k výhodnější prebendě. Zprostředkovatel směny pak zůstával většinou nejasný. Naděje lze v tomto ohledu opět vkládat do digitalizačních programů, které dovedou graficky znázornovat síť kontaktů a obecně shromažďovat a porovnávat velká kvanta dat. Na tomto místě uvádím jako příklad rozbor několika směn, který jsem provedla. Jedná se o pouhou ukázkou, v této fázi výzkumu nelze z dosud získaných dat vyvodit žádné relevantní závěry.

Mešno (Homberkové a Švamberkové) – Komárov (představený Mělnického kláštera), 1378

Tato směna by na první pohled mohla být lépe než skrze své patrony vysvětlena zájmem jednoho z plebánů, Jana, vrátit se do rodného kraje. Jan, jako mnoho

²⁷³ Viz Tabulka 29: Směny rokycanských patronů, v příloze.

²⁷⁴ SEDLÁČEK A., Hradý, zámky a tvrže, svazek XIII, str. 75-76.

rokycanských farářů, pocházel z Kralovic.²⁷⁵ Při bližším zkoumání se ale ukazuje, že podobný původ jako mnoho dalších rokycanských kleriků zřejmě nestačí, protože si permutací z tohoto hlediska vlastně pohoršil. Na svou první faru byl totiž Jan dosazen právě do Komárova,²⁷⁶ vzdáleného od Kralovic cirká 30 km. Mešno, kam permutoval, je od Kralovic o něco dál, asi 37 kilometrů, jen jižním a nikoli severozápadním směrem. Kariéru druhého plebána, Petra, nám konfirmační knihy dokumentují poměrně dobře. V čase, ve kterém jej můžeme sledovat, se pohyboval v okolí Plzně (Chotíkov,²⁷⁷ Mešno,²⁷⁸ Kladrubský klášter),²⁷⁹ Komárov, kam se z Mešna dostal, je největším vybočením z oblasti Plzeňska. Navíc to bylo jediné místo, kde si o 3 groše „pohoršil“²⁸⁰. Podíváme-li se však na délku doby, jakou u jednotlivých beneficí strávil, zjistíme, že přestože v Mešně nebo Kladrubech žil solidních 8 let, v Komárově měl zůstat celých dlouhých 27 let. Je jako vždy docela dobře možné, že se jedná o shodu jmen, ale pro naše účely pracujeme s hypotézou, že skutečně sledujeme jednoho a téhož člověka. Zda měl na Komárov nějakou vazbu, kvůli které se sem toužil dostat, nebo si ji později v obci vytvořil, nevíme.

U patronátu je velmi příhodné, že probošt Mělnického kláštera není anonymní, ale naopak určený i predikátem „z Landštejna“.²⁸¹ Jan z Landštejna byl synem nejvyššího moravského purkrabího Viléma z Landštejna. Před rokem 1353 se stal pražským kanovníkem, před rokem 1367 proboštem v Mělníku. Po otcově smrti roku 1356 obdržel z rodových držav Třeboňské panství.²⁸² Z uvedeného vyplývá, že to byl muž zcestovalý, s nejrůznějšími kontakty, spojení s oblastí středozařpadních Čech je však stále spíše mlhavé. Konkrétnější podobu nabývá díky informacím uveřejněným v rámci projektu Historické krajiny spadajícího pod Historický ústav AV ČR. V rámci stati *Územní vývoj panství Třeboň* se píše, že polovinu Třeboňského panství převedl Jan z Landštejna roku 1366 na své

²⁷⁵ LC I/1, str. 50.

²⁷⁶ LC I/1, str. 50.

²⁷⁷ LC II, str. 37.

²⁷⁸ LC II, str. 37; LC III-IV, str. 97.

²⁷⁹ LC VI, str. 154; LC VII, str. 51.

²⁸⁰ Fary v Chotíkově i Mešně, kde sloužil předtím, odváděly půlroční desátek ve výši 15 gr. Komárov pouze 12 gr. RDP, str. 86; 87; 72.

²⁸¹ LC III-IV, str. 97.

²⁸² SEDLÁČEK A., Hradý, zámky a tvrže, svazek IV, str. 104.

rožmberské příbuzné. Mimo to jim věnoval i některé vsi, mezi nimi Kramolín.²⁸³ Tato víska je od Homberku a Mešna vzdálená zhruba 20 km, což už by mohlo nějakou možnost kontaktu indikovat. Všechno toto zkoumání však zůstává na poli úvah a žádný prokazatelný vztah mezi patrony se mi dohledat nepodařilo.

Kostelec (Plasy) – Příbenice (příbenická šlechta), 1389

Vzdálenost mezi permutovanými farami je zhruba 50 km. Pokud bychom proces směny posuzovali spíše z hlediska patronů, zkrátí se vzdálenost na zhruba 20 km mezi plaským klášterem a vsí Příbenice. Navíc ji můžeme zkrátit ještě o dalších 10 km, vezmeme-li v potaz, že prakticky v polovině přímky mezi Příbenicemi a Plasy leží obec Žihle, která v dané době Plasům patřila.²⁸⁴ Z těchto důvodů usuzuji, že Plaský klášter musel mít v dané oblasti ještě dostatek kontaktů a vlivu, aby se mohl vztah mezi patrony považovat za sousedský. Jen pro kontext uvádím, že se směna odehrála roku 1389.²⁸⁵

Lhota (z Oseku na Hoholově) – Pnětluky (z Kolovrat) 1409

Pnětluky jsou sice od Lhoty vzdáleny zhruba 50 km, ale od Kolovratských Kozojed je dělí jen kolem 16 km. Kozojedy sice oficiálně patřily libštejnské větvi rodu, reprezentované Albrechtem mladším z Kolovrat, ale ještě roku 1392 jsou zde vzpomínáni jako patroni všichni kolovratští bratři,²⁸⁶ tedy včetně Herberta, zakladatele Mašťovské větve rodu²⁸⁷ a majitele Pnětluk. Taková příbuzenská vazba je jistě nezanedbatelným faktorem. Stejně jako to, že Albrecht vlastnil nějakou dobu i samotnou Lhotu.²⁸⁸ Petr z Oseka na Hoholově byl asi obyčejným nepříliš významným šlechticem. Patřil mu i Hrádek na Radči, ležící přímo nad Lhotou, pořízený zřejmě už v poněkud zchátralém stavu.²⁸⁹ Informace, které máme o plebánech, by nám v případě této směny nepomohly vůbec. O Mikuláši

²⁸³ Územní vývoj panství Třeboň (cca 1350–1700). Historický ústav AV ČR [online], [cit. 27. 6. 2023], Dostupné z: <http://landscapes.hiu.cas.cz/trebonsko/vyvojpanstvi.php>.

²⁸⁴ LC III-IV, str. 68.

²⁸⁵ LC III-IV, str. 213.

²⁸⁶ LC V, str. 116.

²⁸⁷ Rod Kolovratů, Genealogie rodu, MČ Praha-Kolovraty, [online], [cit. 27. 6. 2023], Dostupné z: <https://www.kolovraty.cz/rod-kolowratu/d-1023>.

²⁸⁸ LC II, str. 60.

²⁸⁹ SEDLÁČEK A., *Hrady, zámky a tvrze*, svazek VI, str. 262.

víme, že pocházel z tvrze Rovný,²⁹⁰ začal ve Lhotě a po 10 letech se přesunul do Pnětluk, u Buška máme dochovaný pouze zápis o této směně.²⁹¹

4.3.2 Lavinové směny beneficií

Speciálním případem směn, respektive přesunů jsou jednak tzv. „lavinové směny beneficií“ a dále pak vícesměny. Termín „lavinová směna“ používá Ondřej Vodička pro fenomén hromadných rezignací na benefícia, které jsou na sebe vzájemně navázané a připomínají tak směnu. Plebáni se pod taktovkou jednoho patrona přesouvají z méně výnosných na výnosnější benefícia. Vodička takové směny prezentoval na případu patronátů držitelů hradu Kost.²⁹² Výhradně na území rokycanského děkanátu se žádný takto výrazný hegemon, který by „svými“ faráři přesouval po „svých“ farách nevyskytuje. Patronátem ke čtyřem farám sem nicméně zasahoval vliv Rožmberků. Na to, že na jejich panství docházivalo k hromadným přesunům farářů, upozornila již Zdeňka Hledíková.²⁹³ Sledování kariér rokycanských kněží tuto její teorii potvrzuje.

K typické ukázce lavinové směny došlo na území rokycanského děkanátu roku 1401. Tehdy se stal farářem v rožmberském Mýtu Bernard, kaplan Jindřicha z Rožmberka. Místo se uvolnilo díky odchodu Mikuláše do Trhových Svin, odkud odešel tamní farář Michael do Blanic, k nimž patřily i filiální kostely v Bavorově a Vítějovicích, a v nichž zemřel začátkem roku tamní farář Václav. Všechny farnosti držel pod patronátem Jindřich z Rožmberka, který si osobně všechny tyto směny řídil.²⁹⁴ Podíváme-li se na výši desátku, která byla z daných far odváděna, zjistíme, že se ve všech případech muselo jednat o nadprůměrně zajištěná benefícia. O výnosnosti místa kaplana Jindřicha z Rožmberka se z rejstříků papežských desátků pochopitelně nic nedozvíme, za výchozí bod budeme tedy považovat Mýto. To mělo odevzdávat 30 grošů, což byla po Dýšině, Drahoňově újezdu, a (rovněž rožmberských) Radnicích nejvyšší odváděná suma v rokycanském děkanátu. Svým přechodem do Trhových Svin si Mikuláš přesto značně polepšil, protože ty byly zatíženy desátkem více než dvojnásobným,

²⁹⁰ LC VI, str. 25.

²⁹¹ LC VI, str. 265.

²⁹² VODIČKA O., Klérus mnichovohradišťského děkanátu, str. 32–34.

²⁹³ HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 31.

²⁹⁴ LC VI, str. 42.

celými 66 groši (které nicméně občas zůstávaly nezaplacené a v registrech se objevují určité dluhy).²⁹⁵ Blanice a Bavorov odváděly dohromady 1,5 kopy grošů (tedy 90 grošů)²⁹⁶, roli zde snad mohla hrát i možnost správy dvou filiálních kostelů. Není bez zajímavosti, že zřejmě oblíbený kaplan Bernard měl možnost poskočit na pomyslném kariérním žebříčku na lukrativní post v Bavorově o necelých pět let později, v létě roku 1406, kdy Michael zemřel a Bernard jej zde vystřídal.²⁹⁷

Tabulka 7: Lavinová směna roku 1401

Jméno	Kam	Děkanát	Desátek	Patron	Pramen
Bernard, kaplan Jindřicha z Rožmberka	Mýto	Rokycanský	30	Jindřich (III.) z Rožmberka	LC VI, str. 42.
Mikuláš (z Mýta)	Trhové Sviny	Volyňský	66		
Michael (z Trhových Svin)	Bavorov, Blanice a Vítějovice	Volyňský	90		
Václav (z Bavorova, Blanic a Vítějovic)	smrt				

Podobný osud potkal i Bernardova jmenovce, dalšího kaplana Jindřicha z Rožmberka. Roku 1404 se dostal na uvolněnou faru v Nezvěsticích. Opustil ji Petr, kterému se naskytla příležitost přejít do Malšic, odkud Mikuláš, řečený „Swieczena“ odešel do Soběslavi, kde zemřel plebán Vítek.²⁹⁸ Nezvěstice platily celkem průměrný desátek, 12 grošů.²⁹⁹ Malšice odváděly desátek o 9 grošů vyšší, 21 grošů,³⁰⁰ a Soběslav zase o 9 grošů vyšší, 30 grošů.³⁰¹ Roku 1414 putoval do Soběslavi z Malšic původní Nezvěstický farář Petr, tentokrát se tam však dostal

²⁹⁵ RDP, str. 66.

²⁹⁶ RDP, str. 62, 63.

²⁹⁷ LC VI, str. 188.

²⁹⁸ LC VI, str. 132.

²⁹⁹ RDP, str. 86.

³⁰⁰ RDP, str. 60.

³⁰¹ RDP, str. 65.

směnou s Mikulášem. Bernarda přesunul Jindřich z Rožmberka po smrti tamního faráře roku 1403 do lépe zajištěných Doudleb (desátek 18 grošů).³⁰²

Tabulka 8: Lavinová směna roku 1404

Jméno	Kam	Děkanát	Desátek	Patron	Pramen
Bernard, kaplan Jindřicha z Rožmberka	Nezvěstice	Rokycanský	12	Jindřich (III.) z Rožmberka	LC VI, str. 132
Petr (z Nezvěstic)	Malšice	Bechyňský	31		
Mikuláš (z Malšic)	Soběslav	Chýnovský	30		
Vítek (ze Soběslavi)	smrt				

Lavinové směny beneficíí, nebo vlastně spíš lavinové přesuny z beneficia na beneficium, jelikož ke směně zde de facto nedochází, jsou jistě zajímavým fenoménem. Vypovídají o důležité roli patrona a o jeho faktické moci na vlastním území. Teoreticky by k takovým směnám mohlo docházet už v momentě, kdy by jeden patron držel tři nesejně zajištěná beneficia. Z dosavadního výzkumu se ale jeví, že to byli především velké vlivné rody, které takové přesuny iniciovaly.³⁰³ Kariéra na rožmberských farách mohla být prestižnější a slibovat lepší postup. Ne každý na ni ale nutně mohl dosáhnout. Skutečností by mohlo být i to, že na rožmberské fary byli dosazováni příbuzní spřátelených rodů a podtrhovala se tím klientská vazba. V rámci mého zkoumání to nicméně potvrdit nemůžu.

4.3.3 Trojsměny

Podobně zajímavý jako rozbor lavinových přesunů je i fenomén vícesměn. V rokycanském děkanátu eviduji pouze dvě takové trojsměny, při sledování kariér kleriků jsem ovšem narazila i na další v jiných děkanátech. Situace to nebyla častá, ale vyskytovala se. První z rokycanských trojsměn se odehrála roku 1403. Do Kostelce přišel pod patronátem opata plaského kláštera Mikuláš, původně kněz z kostela sv. Jana v Podskalí. Kostelec opustil Jan, ale nepřesunul se do

³⁰² RDP, str. 60.

³⁰³ Srov. HLEDÍKOVÁ Z., Svět české středověké církve, str. 31; VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 32–34.

Podskalí, nýbrž na faru v Milíčově pod patronátem Alberta z Kolovrat na Libštejně. Z Milíčova se pak Pavel přesunul pod patronátem plebána z Příbenic a Buška z Holotic do Podskalí, čímž byla trojseměna dokončena.³⁰⁴ Nejvýnosnější byla asi fara v Milíčově, která odváděla desátek 18 grošů.³⁰⁵ Nejchudším kostelem byl kostel Sv. Jana Křtitele v Podskalí. Odváděl pouhé 3 groše půlročního desátku a ještě je občas zůstal dlužen.³⁰⁶ Kostelec se pohyboval asi někde mezi těmito farami. Půlroční kostelecký desátek je roku 1399 zaznamenán ve výši 12 grošů, na kteréžto výši obvykle setrval, ale roku 1405 je zapsáno grošů 18.³⁰⁷ Proč se Pavel z Milíčova přesunul k výrazně chudší prebendě, nelze říct.

Tabulka 9: Trojseměna roku 1403

Jméno	Kam	Děkanát	Desátek	Patron	Pramen
Mikuláš (z Podskalí)	Kostelec	Rokycanský	12 - 18	Opat plaského kláštera	LC VI, str. 97
Jan (z Kostelce)	Milíčov	Podbrdský	18	Albert z Kolovrat na Libštejně	
Pavel (z Milíčova)	Podskalí	Pražský	3	Jindřich, plebán v Příbenicích a Bušek z Holotic	

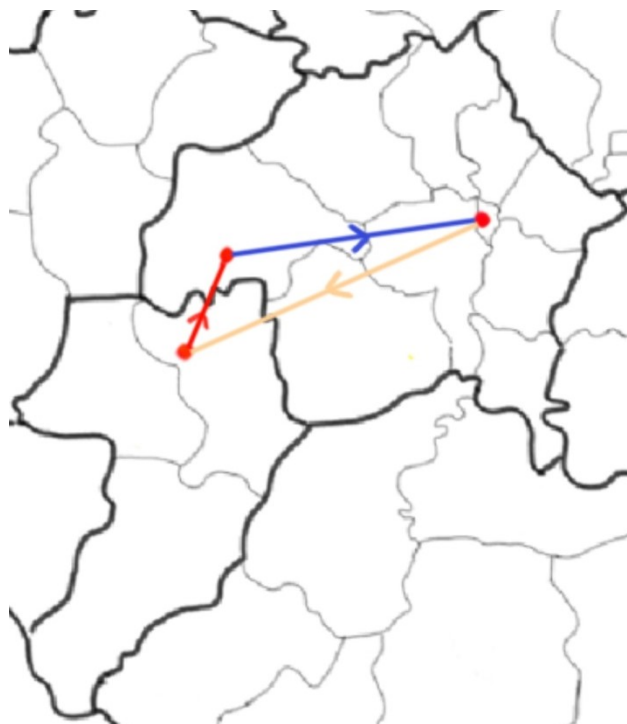
³⁰⁴ LC VI, str. 97.

³⁰⁵ RDP, str. 43.

³⁰⁶ RDP, str. 39.

³⁰⁷ RDP, str. 87.

Mapa 2: Trojsměna roku 1403

Ke druhé trojsměně, která geograficky spadá pod můj děkanát, došlo roku 1416 mezi farami v Mešně, Spáleném poříčí a Chlístově v klatovském děkanátu. Fary Mešna a Spáleného Poříčí od sebe dělí jen 5 km, do Chlístova je to kolem 40 km. Patronát nad farou pokaždé držela místní drobná šlechta. Faru v Mešně obstarával za sirotky z Homberku poručník Zdeněk z Číčova, o Poříčí se staral Václav ze Svatého Pole, o Chlístov skupina drobných šlechticů z Hradiště, Chlístova, Květnic a Těšetin.³⁰⁸ Zajímavé je, že mezi farami byly rovněž celkem velké desátkové rozdíly. Mešno odvádělo 15 grošů,³⁰⁹ Spálené Poříčí 9 grošů³¹⁰ a Chlístov jenom 3 groše.³¹¹ Směna proběhla tak, že farář z nejchudší fary přešel do nejbohatší. „Mezifara“ možná mohla být přidána do směny proto, aby si mešenský farář nepohoršil o tolik. Z jednoho velkého poklesu se tak staly dva menší. Jmenovitě směna vypadala tak, že se Václav z Mešna přesunul do Poříčí, odkud odešel Velislav do Chlístova a Zikmund z Chlístova přešel do Mešna.³¹²

³⁰⁸ LC VII, str. 196.

³⁰⁹ RDP, str. 87.

³¹⁰ RDP, str. 87.

³¹¹ RDP, str. 88.

³¹² LC VII, str. 196.

Tabulka 10: Trojsměna roku 1416

Jméno	Kam	Děkanát	Desátek	Patron	Pramen
Zikmund (z Chlístova)	Mešno	Rokycanský	15 gr.	Zdeněk z Číčova, poručník sirotků z Homberku	LC VII, str. 196
Václav (z Mešna)	Spálené Poříčí	Rokycanský		Václav ze Svatého Pole	
Velislav (ze Spáleného poříčí)	Chlístov		3 gr.	drobná šlechta z Hradiště, Chlístova, Květnic a Těšetin	

Mapa 3: Trojsměna roku 1416

4.4 Svěcenci z děkanátu

Jak již bylo v předchozích podkapitolách naznačeno, děkanát nepřijímal pouze pasivně kleriky z okolních děkanátů, nýbrž i sám nové svěcence „produkoval“. Během sledovaného období můžeme nalézt více než 50 nových svěcenců, kteří z děkanátu pocházeli. Nevyskytují se jen v rámci konfirmačních knih, ale i jako

svědci, nebo prezentátoři soudních pří v Soudních aktech pražské konzistoře. Nejvíce světců zřejmě vyprodukovaly Radnice (kolem 20), nezanedbatelný je rovněž počet kleriků, pocházejících přímo z Rokycan.

Další lokality jsou sice zastoupeny již pouze v malém počtu, některé z nich jsou ovšem rozhodně zajímavé. Například farní obec Zvíkovec s tvrzí, původně sídlo pánů ze Zvíkovce, pak z Chrástu, od začátku 15. století rychle střídající majitele, uvedli jako místo svého původu 4 světenci, někteří z nich snad mohli být i členy místní šlechtické rodiny.

Jinou zajímavou lokalitou je dnes již bohužel zaniklá ves s tvrzí Rovný, nebo taky Rovná, která ležela mezi Drahoňovým Újezdem a Zbirohem.³¹³ Tvrz patřila roku 1367 Mikuláši z Rovného. Jeho vnuk, rovněž Mikuláš, byl roku 1400 konfirmován na faru ve Lhotě. Patronát nad ním držel Jan z Vetlé, toho času sídlící na nedaleké Březině, exekutorem byl farář v Mýtě.³¹⁴ Lhotecké beneficium bylo nejchudším v celém děkanátu, s ročním desátkem ve výši pouhých 2 grošů.³¹⁵ Zdá se ovšem, že to Mikuláši nemuselo vadit, protože to byl zřejmě právě on, kdo rodnou tvrz držel až do roku 1410, kdy ji prodal Vojslavu Vlkovi z Miletic.³¹⁶ S tím koresponduje fakt, že se mu roku 1409 podařilo směnit chudou Lhoteckou faru za lépe zajištěnou faru v Pnětlukách v žateckém děkanátu.³¹⁷ Jednak se mu tak zřejmě trochu zlepšil příjem (desátek z fary odváděný činil ročně 6 grošů)³¹⁸ a za druhé se přesunul o nějakých 80 km severněji a nechávat si tak rodnou tvrz se nemuselo jevit jako nadále účelné. Z Rovného pocházel i Niklín, konfirmovaný do Drahoňova Újezdu roku 1412³¹⁹. V Niklínově případě je nasnadě tušit zásah Mikuláše do jeho obsazení. Přestože se v dané době již pohyboval v jiné lokalitě, z erekcčních knih víme, že kostelu v Drahoňově újezdě přenechal roku 1407 část svého území.³²⁰ Případnou příbuzenskou vazbu by kromě predikátu „z Rovného“ evokovala i skutečnost, že jakýsi vladyka Nyklín

³¹³ Sedláček, str. 775.

³¹⁴ LC VI, str. 25.

³¹⁵ RDP, str. 87.

³¹⁶ SEDLÁČEK A, Hrady, zámky a tvrze, Svazek VI., str. 264–265.

³¹⁷ LC VI, str. 265.

³¹⁸ RDP, str. 69.

³¹⁹ LC VII, str. 55.

³²⁰ LE V, str. 742-3; podrobněji rozebráno v kap. 2.5 Erekcční knihy.

z Rovného figuruje roku 1367 jako jeden z patronů Dýšinské farnosti.³²¹ I vzhledem k neobvyklosti daného jména se rodová vazba nabízí. Z Rovného pocházel možná i Jakub, který se roku 1435 dostal do Vojenic.³²² Pokud by Jakub skutečně pocházel z této lokality, představoval by zajímavý příspěvek do debat o zániku tvrze se vsí. Podle některých názorů měla zaniknout již před rokem 1433 v rámci zuřících husitských válek při obléhání Prokopem Holým.³²³ Druhá verze je, že tvrz se vsí definitivně zanikla až v průběhu poděbradských válek.³²⁴ Jakub ovšem mohl pocházet i z Rovné v kouřimském děkanátu, vzhledem ke kusosti pramenů to nemůžeme tvrdit jistě. Všechny zmíněné lokality nicméně leží právě k rokycanské tvrzi Rovný velmi blízko. Lhota a Drahoňův Újezd jsou vzdáleny jenom 3 kilometry, Vojenice jsou pak o něco dále, od Rovného je dělí zhruba 20 kilometrů.

Obdobnou roli jako tvrz Rovný hrála asi i jiná tvrz s podobným osudem – Kokot. I toto nenápadné sídlo místní drobné šlechty zaniklo v průběhu 15. století.³²⁵ Pocházel z něj například Bušek, syn Heřmana, který svou dráhu zahájil pod patronátem Ondřeje ze Slatiny na relativně bohatém Zvíkovci vzdáleném necelých 20 kilometrů od tvrze.³²⁶ Drobná šlechtická sídla mohla být vhodným prostředím pro rekrutování nových kleriků. Jednak se zde občas vyskytli mladší synové rodu, které bylo potřeba nějak zajistit, dále mohlo být zdejší prostředí přeci jen o něco více stimulující, než život v obyčejné vsi (tato sídla například nepochybně poskytovala více příležitostí ke kontaktům s místní kvazi elitou).

Klerici, kteří pocházeli původně z rokycanského děkanátu, začínali svou kariéru někde poblíž domova ve 40 % případů. Další lokality, kam odcházeli, jsou zastoupeny v mnohem nižším počtu a opět nám spíše ilustrují provázanost farní sítě, než aby nám dávali možnost vyslovovat nějaké dalekonosné závěry. Asi 7 % kleriků našlo první beneficium v Praze, ačkoli se obvykle jednalo jen o oltář, což by potvrzovalo teorii o plebánovi, který se k vlastní faře propracovává přes

³²¹ LC I/2, str. 81.

³²² LC VIII-X, str. 250.

³²³ KUNA Martin, a kol. Archeologický atlas Čech. 2. vyd. Praha: Archeologický ústav AV ČR, 2015. Kapitola Zaniklá středověká a časně novověká ves Rovný, s. 100–104.

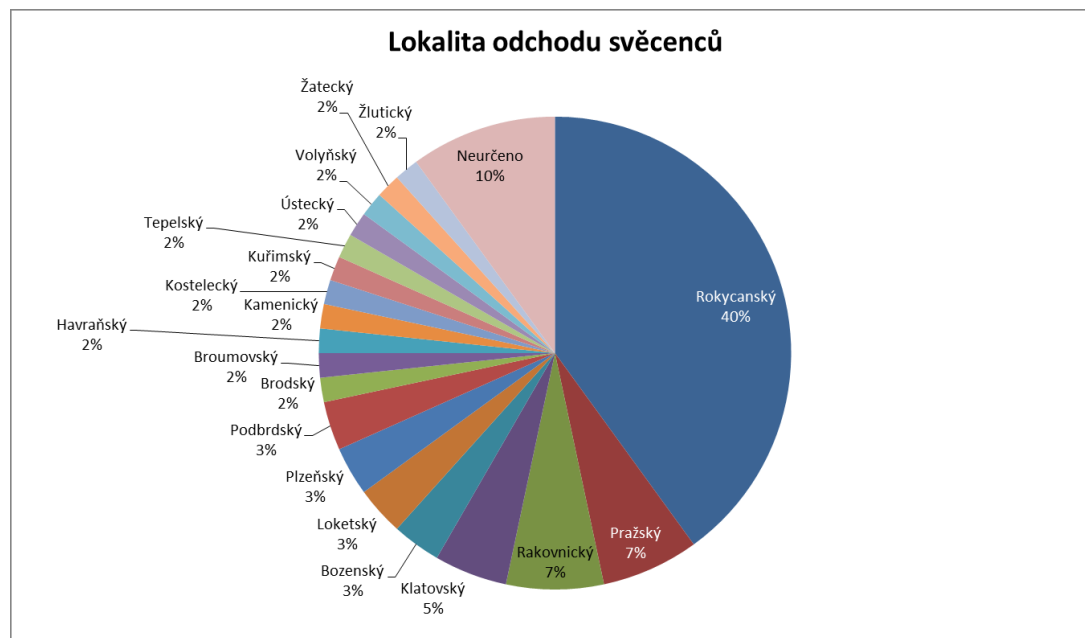
³²⁴ SEDLÁČEK A., Hrady, zámky a tvrze, svazek VI., str. 264–265.

³²⁵ SEDLÁČEK A., Místopisný slovník, str. 425.

³²⁶ LC VII, str. 69

pomocné pozice. Dalších 7 % kleriků zahájilo kariéru v rakovnickém děkanátu, s nímž se v průběhu celé této práce ukazují vazby jako nejsilnější.

Graf 11: Lokality odchodu světců

4.5 Celý život na jedné faře

Ne každý plebán se v rámci trhu beneficií přesouval z místa na místo a přecházel ke stále novým a novým farám. Existovali kněží, kteří podle zápisů, jež máme k dispozici, strávili celý svůj život prací na jedné faře, aniž by se kdy přesunuli. Takových farářů jsem v rokycanském děkanátu zaregistrovala přesně 20. Problémem je, že ne každý se dožil dostatečně vysokého věku, aby mohl být pro další výzkum relevantní. Faráře, kteří zemřeli již půl roku po dosazení k prvnímu beneficiu, nemůžeme zahrnovat do úvah o tom, proč celý život zůstali na jedné faře, ale přesto určitou podkategorii tvoří. U plebánů, kteří u jednoho beneficia zůstali delší dobu, si zase musíme pokládat otázku, zda skutečně stále sledujeme toho samého člověka, o jehož konfirmaci jsme měli možnost se dočíst v zápisu před třiceti, čtyřiceti lety. Poslední komplikací jsou plebáni, kteří nezemřeli, ale na místo rezignovali, a poté zmizeli z evidence. Takoví se mohli po čase ve farní síti znovu objevit, anebo mohli dokonce rovnou přejít na jinou faru, aniž by to zápis registroval. Hned ze začátku z tohoto důvodu vylučuji z analýzy dva muže, kteří na faru pouze rezignovali, a to sice Mikuláše z Kralovic, rezignujícího na

faru v Kozojedech roku 1419 po 3 letech,³²⁷ a jiného (?) Mikuláše z Kralovic, který po 5 letech rezignoval na faru ve Vojenicích roku 1435.³²⁸

Ze zbývajících plebánů bych ještě měla vyloučit ty, kteří zemřeli příliš brzo na to, abychom jejich chování mohli považovat za směrodatné. Při hledání dlouho setrvávajících plebánů by ovšem bylo příliš diskutabilní určení hranice. Mohla bych stanovit, že pro další výzkum budu přihlížet jen k těm, kteří na faře strávili minimálně nadprůměrnou délku doby, než je v děkanátu obvyklé, tedy více, než 10 let. Zůstalo by mi 10 plebánů. Pokud bych hranici vymezila pomocí mediánu (7 let včetně), zůstalo by mi kleriků 14. Do Tabulky jsem se proto nakonec rozhodla použít všechna získaná data. Pro přehlednost jsem připojila i graf, z něž je lépe patrná doba, kterou jednotliví klerici u své fary strávili a tudíž i jejich relevance pro další výzkum. Na svislé ose je zaznamenán počet let, jednotlivé sloupce pak představují kariéru každého z 18 do výzkumu zahrnutých plebánů.

Tabulka 11: Plebáni, kteří strávili celý život u jedné fary

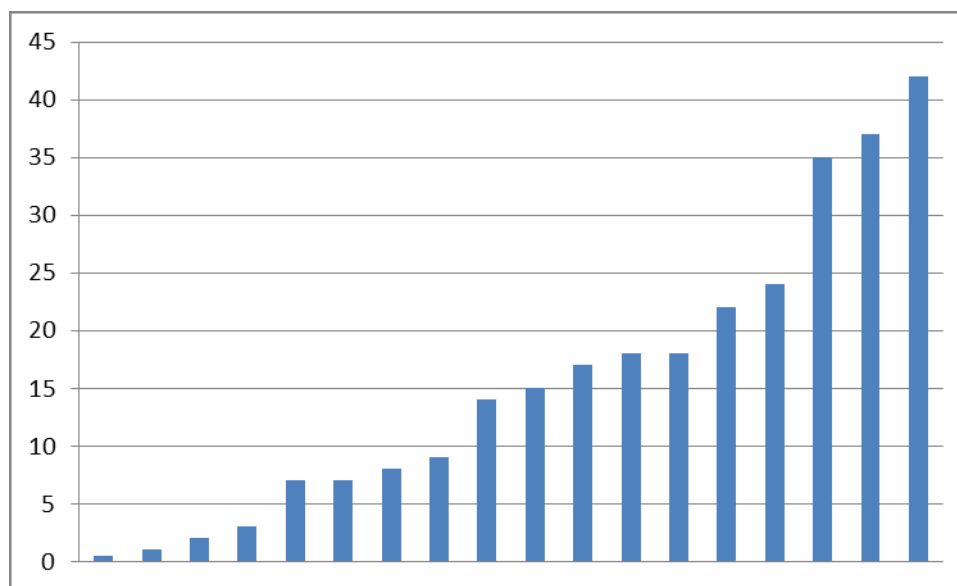
Fara	Desátek	Jméno	Doba působení	Celková doba působení v letech	Místo původu
Čivice	15	Petr	1417 -1435	18	Výrov
Čivice	15	Blažej	1357 -1358	1	neuveдено
Čivice	15	Václav	1358 - 1400	42	Čivice
Drahoňův Újezd	36	Nyklín	1412 - 1426	14	Rovný
Dýšina	60	Václav	1390 - 1427	37	Radnice
Chomle	15	Petr	1363 - 1387	24	Chrást
Chýlice	8	Zikmund	1394 - 1429	35	Chýlice
Lhota	2	Jakub	1363 - 1370	7	Radnice
Lhota	2	Bedřich	1422 - 1424	2	Mýto
Obora	15	Václav	1425 - 1434	9	Radnice

³²⁷ LC VII, str. 281.

³²⁸ LC VIII-X, str. 250.

Vojenice	15	Jan	1402 - 1417	15	Nepomuk
Stupno	18	František	1363 - 1363	0,5	Běleč
Stupno	18	Jaroslav	1363 -1380	17	Dýšina
Stupno	18	Procek	1380 - 1402	22	Zalezly
Újezd Svatého Kříže	9	Václav	1418 - 1425	7	Zvíkovec
Zvíkovec	24	Bušek Heřmanův	1412 - 1415	3	Kokot
Žákava	12	Mikuláš Setěchův	1354 - 1372	18	Štědrý
Žákava	12	Heřman	1372 - 1380	8	Neběhlov

Graf 12: Délka života strávená na jediném beneficiu

Z drobného náhledu na desátek odváděný jednotlivými farami můžeme konstatovat, že faráři celý život obvykle zůstávali na lépe zajištěných prebendách, což je předpokladatelné. Průměrná výše odváděného desátku z far zahrnutých do této části rozboru je 17 grošů, medián je pak o málo nižší, ve výši 15 grošů. Jediné nedostatečně zajištěné beneficium v analýze je Lhota, odvádějící pouze 2 groše, ale vzhledem k tomu, že jeden farář na ní zůstal 2 roky³²⁹ a druhý 7 let,³³⁰ není

³²⁹ LC VIII-X, str. 28, LC VIII-X, str. 57.

třeba k ní příliš přihlížet. Oproti tomu nejlépe zajištěným beneficiem byla Dýšina, na níž žil kněz Václav 34 let.³³¹

Zajímavé je, že nezanedbatelná část plebánů, kteří zůstali celý život u jedné fary, pocházela z vesnice, ve které stála tvrz (konkrétně se jednalo o lokality Výrov, Rovný (Rovná), Kokot, Chrást a ves sice bez tvrze, ale uváděna jako sídlo místní drobné šlechty – Zálezly).³³² Je tedy nasnadě, že se mohlo jednat o chudší šlechtice, kteří hledali v církevní kariéře zajištění, ale přitom chtěli zůstat blízko domova. Svědčil by takový přístup o tom, že sám plebán měl rozhodující slovo v tom, zda bude, nebo nebude někam přesunut? Nebo roli sehrálo to, že patronát nad jejich farami drželi další drobní šlechtici z okolí, kteří logicky udržovali vazby s dalšími rody v oblasti? Vzorek plebánů, které bylo možné do této analýzy zahrnout, je příliš malý, než aby se daly dělat zobecňující závěry. Data trpělivě získávaná podrobným rozborem všech děkanátů by mohla přispět k dalšímu výzkumu v této oblasti a hledání určitějších odpovědí.

Pěkným příkladem plebána, který zůstal celou svou kariéru v jedné lokalitě, je Václav, původně z Radnic, který roku 1390 dostal svou první a poslední faru v Dýšině.³³³ O tom, že se jednalo o neobyčejného jedince, svědčí i fakt, že jako první faru dostal velice dobře zajištěnou prebendu, která odváděla roční papežský desátek ve výši celé jedné kopy grošů.³³⁴ Na faře, s níž spojil svůj život, zůstal do své smrti roku 1424, a strávil tak na ní 34 let. Nebo nestrávil? Ze soudních akt se dozvídáme, že tento Václav trávil až podezřele hodně času u soudního dvora. Mimo to se v soudních aktech dochovaly i zápisy o jeho pronájmu dýšinské fary a následná pře s nájemníkem.³³⁵ Mezi léty 1406 a 1408 je v soudních aktech zmíněn u 11 různých kauz, většinou v pozici prezentujícího.³³⁶ Přitom byl roku 1402 v konfirmačních knihách označen za aktuálního rokycanského děkana.³³⁷ Roku

³³⁰ LC I/2, str. 11, LC II, str. 60.

³³¹ LC V, str. 69, LC VIII-X, str. 125.

³³² SEDLÁČEK A., Místopisný slovník, str. 1004.

³³³ LC V, str. 69.

³³⁴ RDP, str.

³³⁵ AJ V, str. 348

³³⁶ AJ V, str. 193-4, 211-2, 326-8, 440, 348; AJ VI, str. 39, 40-1, 97, 167-8, 189-90, 191, 192-3, 296 Nabízí se, že by mohl působit přímo ve vikářské kanceláři, nebo mít minimálně na toto prostředí nějakou úzkou vazbu. V práci HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Úřad generálních vikářů; se mi ho nicméně dohledat nepodařilo.

³³⁷ LC VI, str. 152.

1424 byl Klatovský oltář sv. Michaela po rezignaci Martina ze Svěradic svěřen do péče Václava, plebána v Dýšině. Vzhledem k tomu, že exekutorovi z Nové Plzně nebyl umožněn přístup k beneficiu, je nasnadě, že se jednalo pouze o formální konfirmaci, přičemž oblast drželi v rukou husité a Václav se do Klatov nikdy ani nepodíval.³³⁸ Možná i proto ho za necelý měsíc vyměnil s Petrem za oltář sv. Michaela v Praze. Příliš si nepolepšil, ani sem se exekutor z Nové Plzně nedostal.³³⁹ Konce válek se Václav nedožil, o 3 roky později, na začátku roku 1427 zemřel.³⁴⁰

Co vlastně můžeme kromě osobních příběhů na kariéře u jednoho benefícia ukázat? Předně to jsou rozdílné charaktery farností. Pochopitelně máme fary, u kterých nikdy nikdo celý život nezůstal, ale naopak máme i lokality, kde k takové situaci došlo vícekrát. Charakter celé lokality přitom nemohl určovat samotný plebán, tuto roli tudíž musel vykonávat buďto patron kostela, nebo generální vikariát. Podívejme se nejprve blíže na to, o jaké lokality se v případě rokycanského děkanátu vlastně jedná.

4.5.1 Čivice

Jednak to jsou Čivice, lokalita s překvapivě dobře zachovalou řadou obsazení, která se s jedním drobným přerušením (mezi léty 1401 a 1402) táhne od roku 1357 až do roku 1435. Z velké části je to zásluhou kněze Václava, který měl zůstat na této farnosti celý svůj život a to celých dlouhých 42 let. Nastoupil v létě roku 1358 po smrti Blažeje, který byl u fary pouhý rok a půl.³⁴¹ Patrony kostela byli vladykové z Čivic, konkrétně bratři Jan, Habard, Bohuslav, Sezima, Jeník a Doboř. Václav je v konfirmační knize uveden jako „Wenceslaus Nicolai de Cziewicz presbyt. Prag. diocesis“³⁴², tedy Václav syn Mikuláše z Čivic kněz pražské diecéze. Jak jsem již v předchozích kapitolách uvedla, odhadovat šlechtický původ světců ze zápisu v konfirmačních knihách je takřka nemožné. Vzhledem k tomu, jak málo významný rod vladykové z Čivic byli, nemáme představu, zda se otec prezentujících sourozenců jmenoval Mikuláš a zda bylo

³³⁸ LC VIII-X, str. 86.

³³⁹ LC VIII-X, str. 88 -89.

³⁴⁰ LC VIII-X, str. 125.

³⁴¹ LC I/1, str. 64.

³⁴² LC I/1, str. 64.

jedno jeho dítě předurčeno pro lokální církevní kariéru. S určitostí můžeme alespoň tvrdit, že kněz Václav z Čivic pocházel a měl k nim tedy určitě vztah. Jako obvykle si vzhledem k četnosti jména Václav nemůžeme být jistí, zda zde skutečně působil až do své smrti v předjaří roku 1400.³⁴³

Václav nebyl jediným knězem, který v Čivicích vydržel velmi dlouho. Petr, původem z Výrova, zde sloužil mezi léty 1417 a 1435, tedy úctyhodných 18 let.³⁴⁴ Výrov je malá vesnička mezi Plaským klášterem, kterému patřila, a Kralovicemi v rakovnickém děkanátu.³⁴⁵ Od Čivic ji dělí zhruba 15 kilometrů. Funkci exekutora plnil při příchodu Petra farář z rovněž plaské vsi – Obory. Patrony mu opět byli vladykové z Čivic, tentokrát Jiřík a Hubco, společně s Petrem z Chodkovce. Na uvolněnou faru se Petr dostal poté, co Přibík, který sám na faře strávil 10 let, odešel do Vojenic.³⁴⁶

Obsazení v Čivicích můžeme díky konfirmačním knihám sledovat 78 let. 59 let z toho jsou obsazeny farářem, který v nich zůstal do smrti. Dalších 10 let u nich pak sloužil jiný plebán, Přibík, jehož kariéra již byla představena, a který měl evidentně tendenci setrvávat na beneficiu relativně dlouhý čas. Je nicméně nutné dodat, že v průběhu 9 let, které nám zbývají, se v Čivicích vystřídal dalších 5 farářů, kteří strávili na faře průměrně jen necelé 2 roky, a důvodem jejichž odchodu, až na jednoho, který zemřel, byla permutace na jinou faru.³⁴⁷ Čivice odváděly průměrně vysoký desátek 15 grošů.³⁴⁸

4.5.2 Stupno

Stupno je z ohledu zkoumání farářských „statistů“ enormně zajímavé, neboť se jedná o lokalitu, v níž tři ze sedmi doložených kleriků strávili celý život a minimálně pět ze sedmi plebánů zde během výkonu funkce zemřelo. Františka, kněze původem z Bělče, který sem byl konfirmován roku 1363, nemůžeme mezi „statisty“ dost dobře počítat, protože zemřel už asi čtvrt roku po svém dosazení.³⁴⁹

³⁴³ LC VI, str. 18, 19.

³⁴⁴ LC VII, str. 237; LC VIII-X, str. 253.

³⁴⁵ Sedláček A., Místopisný slovník, str. 991.

³⁴⁶ LC VII, str. 237.

³⁴⁷ Celkovou situaci shrnuje tabulka lokality Čivice v příloze Tabulky beneficií.

³⁴⁸ RDP, str. 87.

³⁴⁹ LC I/2, str. 19.

Exekutor z Újezdu sv. Kříže se tak do Stupna v předvánočním čase na sklonku roku 1363 vydal znovu, aby sem pod patronátem Otíka z Chrástu uvedl nového kněze – Jaroslava, původem z Dýšiny, který u fary vydržel 17 let.³⁵⁰ Roku 1380 zemřel a na jeho místo se dostal Procek ze vsi Zálezly.³⁵¹ I on na faře zůstal až do své smrti roku 1402, tedy dlouhých 22 let.³⁵² Další obsazení je bohužel nekompletní.³⁵³

4.6 Kariéry vybraných kleriků

Analýza konfirmačních knih nám umožňuje mimo jiné sledovat pohyby některých plebánů z místa na místo a přiblížit se tím k jejich kariéře.³⁵⁴ Zápis do konfirmačních knih ovšem nebyl povinný, automatický a v neposlední řadě ani bezplatný, a proto se nám při pátrání po osudech plebánů daní jedinci ztrácejí, nebo naopak zdánlivě odnikud vyplouvají na povrch.³⁵⁵ Sledování kariéry jednotlivých kleriků komplikuje pochopitelně i četnost a obvyklost jejich jmen i jmen lokalit, do nichž se dostávají. Nikdy není možné s jistotou tvrdit, že Jan, který do Lhoty přichází, je týž, který z ní o patnáct let později odchází. Čím delší čas klerik na faře strávil, tím nižší pravděpodobnost, že sledujeme stále stejného člověka.³⁵⁶

Z konfirmačních knih se mi podařilo jmenovitě poznat přes 200 farářů. U zhruba 40 z nich lze bohužel zjistit pouze jejich jméno. K takové situaci dochází v případech, že jsme se o působení takového člověka na dané faře dozvěděli pouze z konfirmačního zápisu jeho nástupce, ve kterém je uvedeno, že daný farář zemřel, nebo rezignoval (nikoli však za účelem permutace), nebo byl odvolán. Ve výjimečných případech ještě existuje naděje, že bychom jej mohli nalézt v permutačním zápisu u předchozího benefícia. Může se stát, že si permutaci

³⁵⁰ LC I/2, str. 30, LC III-IV, str. 127.

³⁵¹ LC III-IV, str. 127.

³⁵² LC III-IV, str. 127; LC VI, str. 69.

³⁵³ Celkovou situaci shrnuje tabulka lokality Stupno v příloze Tabulky beneficií.

³⁵⁴ Z prací zabývajících se mobilitou kléru především: MAZANCOVÁ, L., Děkanát Hradec Králové.; VODIČKA O., Klérus mnichovskohradištského děkanátu.; KINDLOVÁ J., Církevní správa v předhusitských Čechách ve slánském děkanátu.; NEČADA V., Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu.

³⁵⁵ ČASÁROVÁ V., Církevní správa na Turnovsku, str. 71.

³⁵⁶ MAZANCOVÁ, L., Děkanát Hradec Králové., str. 116.

nechal potvrdit pouze jeden z farářů, ale jméno druhého a místo jeho odchodu by i z takového zápisu bylo patrné. K takovým případům nicméně dochází jen zřídka. U některých plebánů se díky konfirmačním knihám sice dozvídáme, odkud na danou faru přišli, ale dále je jejich kariéra nedohledatelná, protože si předchozí, ani následující benefícia nenechali potvrdit, nebo během funkce zemřeli. Takových případů jsem zaznamenala 64. Nejedná se pouze o zkušené faráře, ale i o kleriky, kteří na dané beneficium přicházeli jako na své první působiště. O některých z nich můžeme s omezenou jistotou alespoň tvrdit, že předtím nikdy žádné beneficium nedorželi a že je onen zápis první (ačkoli i poslední) zmínkou o nich v síti konfirmačních knih. Jinými slovy, že alespoň víme, že předtím nesloužili u žádného jiného benefícia. Takových kleriků se mezi oněmi 64 vyskytuje 33, tedy víceméně polovina osob.

Podstatně méně častá pak byla v rámci mnou zkoumaného děkanátu „opačná“ varianta, tedy případ, v němž bychom mohli dohledat jen místo, kam plebán odešel, aniž bychom tušili, co se s ním stalo dál. Takových případů jsem zaznamenala méně než 10.

Další zajímavou situací jsou kariéry, které začínají i končí u jednoho benefícia. Tedy klerici, u nichž se můžeme domnívat, že po své konfirmaci strávili celý život na jedné faře. Zde platí pravidlo o přímé úměře času stráveného u benefícia a nepravděpodobností správné identifikace osoby dvojnásob. Osobně jsem se s tímto průběhem kariéry setkala asi u dvaceti plebánů, o nichž již byla řeč v předchozí podkapitole.

Delší úsek kariéry, nebo kariéru, která by byla přinejmenším jasně ohraničená smrtí plebána na jejím konci, jsem měla možnost sledovat přibližně sedmdesátkrát. V rámci mé bakalářské práce by pochopitelně nebylo možné podrobně se zabývat komentováním všech těchto kariér, proto jsem vybrala pouze několik nejzajímavějších, které bych zde ráda blíže rozebrala. Zbytek tabulek je možné vyhledat v příloze mé práce.³⁵⁷

³⁵⁷ Viz Tabulka 39 v příloze: Kariéry plebánů spojených s rokycanským děkanátem. Každá zaznamenaná kariéra obsahuje minimálně 3 záznamy, včetně místa původu, nebo důvodu opuštění benefícia.

Jindřich (Henricus), (1399 – 1417)

O plebánu Jindřichovi nelze říct, odkud pocházel. Poprvé se o něm dozvídáme v zápisu ze 7. 11. 1399, který se týká jeho rezignace na místo faráře v Přivěticích za účelem permutace s Žihelským farářem.³⁵⁸ Budeme-li považovat registra papežských desátků za vhodný a důvěryhodný pramen k posuzování poměrných hodnot a výnosů far, musíme konstatovat, že šlo z Jindřichovy strany o velmi výhodnou směnu. Žihelská fara v rakovnickém děkanátu odváděla oproti Přivěticím dvojnásobný desátek, tedy 18 grošů místo 9.³⁵⁹ Pod patronátem Plaského kláštera strávil Jindřich v Žihli necelé tři roky. Poté se vrátil zpět do rokycanského děkanátu, tentokrát však na faru v Čivicích.³⁶⁰ Ta odváděla s Žihlí srovnatelný desátek 15 grošů.³⁶¹ V roce 1406 vyměnil Jindřich definitivně rokycanský za horšovský děkanát,³⁶² v němž působil minimálně dalších deset let, než nám z pramenů mizí. Téměř celých oněch deset let strávil na faře v Blížejově, kde působil až do roku 1416.³⁶³ Na necelý rok se pak přesunul do Úboče, odkud roku 1417 přesídlil do Miřkova. To je také poslední místo, ze kterého o něm máme zprávy.³⁶⁴

Tabulka 12: Kariéra Jindřicha

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Henricus	?	Přivědice	Rokycanský	9	?	1399	VI	13
		Žihle	Rakovnický	18	1399	1402	VI	13, 76
		Čivice	Rokycanský	15	1402	1406	VI	76, 175
		Blížejov	Horšovský	14	1406	1416	VII	175, 214
		Úboč	Horšovský	16	1416	1417	VII	214, 235
		Miřkov	Horšovský	14	1417	?	VII	235

³⁵⁸ LC VI, str. 13.

³⁵⁹ RDP, str. 43, 86.

³⁶⁰ LC VI, str. 76.

³⁶¹ RDP, str. 87.

³⁶² LC VI, str. 175.

³⁶³ LC VII, str. 214.

³⁶⁴ LC VII, str. 235.

Mapa 4: Kariéra Jindřicha

Přibík (Przibicus), (1407 – 1430)

Přibík představuje zajímavý druh lokální kariéry. O jeho působení před příchodem na území rokycanského děkanátu nemáme žádnou představu. Zato ovšem víme, že v tomto děkanátu strávil přes dvacet let až do své smrti. Prvním působištěm, na němž se vyskytoval, je Mešno.³⁶⁵ To roku 1407 směnil za čivickou faru, na níž působil deset let. Roku 1417 ji vyměnil za vojenické beneficium.³⁶⁶ Na něm zůstal zřejmě až do své smrti v roce 1430, ale s jistotou to říci nemůžeme.³⁶⁷ Přibík se nám zde totiž postaral o zápletku takřka detektivní, v kombinaci s kusými prameny těžko řešitelnou. Roku 1426 na faru rezignoval a její patron Pothonius řečený Vrše z Modřejovic sem uvedl nového presbytera, Otíka, původem z Hracholusk.³⁶⁸ V dalším zápise, který máme k dispozici, z 5. května 1430, se ovšem dozvídáme, že pod patronátem Dobeše Vrše z Modřovic nastupuje na místo uvolněné smrtí Přibíka Mikuláš, presbyter z Kralovic.³⁶⁹ Zápis

³⁶⁵ LC VI, str. 232.

³⁶⁶ LC VII, str. 237.

³⁶⁷ LC VIII-X, str. 157.

³⁶⁸ LC VIII-X, str. 115.

³⁶⁹ LC VIII-X, str. 157.

týkající se fary v období mezi léty 1426 a 1430 sice neexistuje, ale zato máme k dispozici zápis z roku 1427 týkající se příchodu Otíka z Hracholusk do Krašovic.³⁷⁰ Nic v něm nenaznačuje, že by předtím držel prebendu ve Vojenicích. Nabízí se tedy varianta, že by Přibík vzal svou rezignaci zpět, nebo možná znovu nastoupil až po Otíkově odchodu. Žádná soudní pře se k této možné kauze neváže. V úvahu je třeba vzít i zuřící husitské války a fakt, že mnoho prezentací bylo prováděno pouze formálně, aniž by se kdy reálně naplnily. Jiným možným, ač mnohem prozaičtějším řešením, které se nabízí, je to, že Přibík, který v roce 1430 na faře umírá, vůbec není totožný s Přibíkem, který na ní strávil předchozích deset let.

Tabulka 13: Kariéra Přibíka

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Przibcus	?	Mešno	Rokycanský	15	?	1407	VI	232
		Čivice	Rokycanský	15	1407	1417	VI, VII	232, 237
		Vojenice	Rokycanský	15	1417	1426	VII, VIII-X	237, 115
		rezignace	–	–	1426		VIII-X	115
		Znovu Vojenice?	Rokycanský	15	1427	1430	VIII-X	127, 157
		smrt	–	–	1430		VIII-X	157

³⁷⁰ LC VIII-X, str. 127.

Mapa 5: Kariéra Přibíka

Mikuláš z Plzně (Nicolaus de Pilzna), (1361 – 1371)

Mikuláš sice nevystřídal žádné velké množství prebend, ani nezaznamenal žádný významný kariérní mezník, přesto pro nás může být zajímavý. Známe totiž jak místo jeho původu, tak přibližné datum jeho úmrtí, i obě prebendy, na nichž sloužil. Začínal na faře v Mešně, kam ho v květnu roku 1361 uvedl jako patroni Bohuslav ze Švamberka a Jan z Hohenberka po rezignaci předchozího plebána Heřmana.³⁷¹ V Mešně zůstal Mikuláš až do roku 1370, pak se směnou s farářem Petrem dostal do Chotíkova v plzeňském děkanátu.³⁷² O rok později na tomto místě zemřel.³⁷³

³⁷¹ LC I/1, str. 152.

³⁷² LC II, str. 37.

³⁷³ LC II, str. 60.

Tabulka 14: Kariéra Mikuláše z Plzně

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Nicolaus	Plzeň	Mešno	Rokycanský	15	1361	1370	I/I, II	152, 37
		Chotíkov	Plzeňský	15	1370	1371	II	37, 60
		smrt	–	–	1371		II	60

Mapa 6: Kariéra Mikuláše z Plzně

Petr (Petrus), (1370 – 1412)

Směna far Mikuláše a Petra, bývalého Chotíkovského faráře, je výchozím bodem popisu kariéry dalšího klerika.³⁷⁴ Kdy a za jakých okolností nastoupil Petr do Chotíkova, nevíme, poté však můžeme sledovat jeho následnou kariéru více než dalších 40 let. Po směně fary s Mikulášem zůstal 8 let v Mešně. Permutací se pak roku 1378 dostal do Komárova ve žlutickém děkanátu.³⁷⁵ Tam zůstal plných 27 let, než na sklonku svého života směnil vedení vlastní farnosti za možná o něco méně namáhavé kaplanství v kladrubsčém filiálním kostele sv. Jakuba, v němž

³⁷⁴ LC II, str. 37.

³⁷⁵ LC III-IV, str. 97.

vykonával funkci od roku 1405.³⁷⁶ V této funkci pak roku 1412 zemřel.³⁷⁷ Nelze ovšem s jistotou říct, zda skutečně na faře v Komárově strávil bezmála třicet let, zvláště vezmeme-li v potaz poměrně častou frekvenci jména Petr. Na druhou stranu by taková kariéra dobře odpovídala teorii o odsunu starších kleriků na klidnější prebendy a k méně náročným funkcím, jakými kaplanství, nebo oltářnictví mohlo být.

Tabulka 15: Kariéra Petra

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Petrus	?	Chotíkov	Plzeňský	15	?	1370	II	37
		Mešno	Rokycanský	15	1370	1378	II, III-IV	37, 97
		Komárov	Žlutický	12	1378	1405	III-IV, VI	97, 154
		Kladruby - kaplan, filiální kostel sv. Jakuba	Kladrubský	–	1405	před 1412	VI, VII	154, 51
		smrt	–	–	před 1412		VII	51

³⁷⁶ LC VI, str. 154.

³⁷⁷ LC VII, str. 51.

Mapa 7: Kariéra Petra

Eliáš z Horšovského Týna (Elias de Tin Horssouiensi), (1404 – 1417)

Přestože tohoto klerika nemůžeme sledovat dlouho, jedná se jednoznačně o rekordmana v počtu dohledatelných far. Začínal v prácheňském děkanátu na faře ve Strašíně,³⁷⁸ která byla zatížena papežským desátkem ve výši 6 grošů.³⁷⁹ Zůstal na ní jen necelý rok a přesunul se do Čachrova.³⁸⁰ Ani klatovský děkanát se stejnou výší desátku³⁸¹ mu zřejmě nevyhovoval, takže se po necelém půl roce znovu stěhoval.³⁸² Tentokrát se dostal do horšovské Úboče s desátkem téměř trojnásobným (16 grošů)³⁸³. Zde se 5 let zdržel, než pokračoval do Mešna v Rokycanském děkanátu (15 gr.).³⁸⁴ V Mešnu zůstal rok a vrátil se do horšovského děkanátu, tentokrát však do Přestavlků (14 gr.)³⁸⁵. V nich nevydržel ani rok a odešel na nejbohatší faru své kariéry, do Domažlic (84 gr.)³⁸⁶, ovšem nikoli jako její držitel, nýbrž pouze jako pomocný kaplan (proto na něj nelze

³⁷⁸ LC VI, str. 116.

³⁷⁹ RDP, str. 67.

³⁸⁰ LC VI, str. 135.

³⁸¹ RDP, str. 88.

³⁸² LC VI, str. 150.

³⁸³ RDP, str. 89.

³⁸⁴ LC VII, str. 4.

³⁸⁵ LC VII, str. 19, RDP, str. 89.

³⁸⁶ RDP, str. 89.

vztahovat výši desátku).³⁸⁷ Když Domažlice po 4 letech v roce 1415 opustil, dostal se opět na vlastní faru a to sice v Letinech v klatovském děkanátu (15 gr).³⁸⁸ Odtud se roku 1417 ještě jednou vrátil do rokycanského děkanátu, tentokrát do Obory.³⁸⁹ Zde jeho stopa bohužel mizí. Jediné, co se ještě dozvíme, je, že zmizet musel před rokem 1425, kdy byl k této fari confirmován Václav po smrti Leonarda.³⁹⁰

Ačkoli je při zápisech confirmací na jednotlivé fary zapisován téměř vždy jen jako Eliáš, mohlo by se jednat o plzeňského arciděkana Jana Eliáše. Při jeho odchodu z Mešna bylo tohoto jména (poprvé a naposledy) použito.³⁹¹ Pokud by to byl skutečně on, byl by zároveň patronem kostela v Oseku, kam minimálně roku 1403 a 1405 uváděl nového kněze. Z těchto zápisů navíc vyplývá, že byl Jan Eliáš vzdělaný magistr. Otázkou by ovšem bylo, proč se jeho magisterský titul nepoužil v žádné jeho vlastní confirmaci, nebo to proč se jeho celé jméno vyskytuje pouze při jeho odchodu z Mešna.

Tabulka 16: Kariéra Eliáše z Horšovského Týna

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Elias	Horšovský Týn	Strašín	Prácheňský	6	1404	1405	VI	116, 135
		Čachrov	Klatovský	6	1405	1405	VI	135, 150
		Úboč	Horšovský	6/16	1405	1410	VI, VII	150, 4
		Mešno	Rokycanský	15	1410	1411	VII	7, 19
		Přestavlky	Horšovský	14	1411	1411	?, VII	?, 32
		Domažlice - kaplan	Horšovský	–	1411	1415	VII	32, 161
		Letiny	Klatovský	15	1415	1417	VII	161, 238
		Obora	Rokycanský	15	1417	?	VII	238

³⁸⁷ LC VII, str. 32.

³⁸⁸ LC VII, str. 161, RDP, str. 88.

³⁸⁹ LC VII, str. 238.

³⁹⁰ LC VIII-X, str. 97.

³⁹¹ LC VII, str. 19.

Mapa 8: Kariéra Eliáše z Horšovského Týna

Vavřinec (Laurencius), (1383 – 1405)

Více než dvacet let můžeme sledovat kariéru Vavřince. Poprvé se s ním setkáme roku 1383, kdy z Domaslavi v Tepelském děkanátu odchází do Obory v děkanátu rokycanském.³⁹² Obora odváděla o 6 grošů vyšší desátek. Po dvou letech ji opustil a přešel na (možná trochu chudší) faru v Bezděkově, v bozenském děkanátu.³⁹³ Lze-li se spolehnout na dochované záznamy, zůstal tu rovných dvacet let, až do své rezignace roku 1405.³⁹⁴

Tabulka 17: Kariéra Vavřince

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Laurencius	?	Domaslav	Tepelský	9	?	1383	III-IV	162
		Obora	Rokycanský	15	1383	1385	III-IV	162, 170
		Bezděkov	Bozenský	12	1385	1405	III-IV,	170,

³⁹² LC III-IV, str. 162.

³⁹³ LC III-IV, str. 170.

³⁹⁴ LC VI, str. 154.

							VI	154
		Rezignace	–	–	1405		VI	154

Mapa 9: Kariéra Vavřince

Petr (Petrus), (1385 – 1414)

Kariéra plebána Petra je zajímavá z několika důvodů. Předně porovnáme-li výši desátku ze všech šesti far, které vystřídal, můžeme konstatovat, že se pohybuje mezi 11 a 15 groši, a je tedy poměrně vyrovnaný. Žádná fara, k níž permutoval, se tak nejeví výrazně horší, nebo naopak výrazně lepší, než fara předešla. Další zajímavostí je, že na farách trávil opakovaně delší čas, než je u plebánů, u nichž máme dochovanou pestřejší kariéru, obvyklé. První záznam o Petrovi je z roku 1385, kdy směnil faru s Vavřincem a z Bezděkova přešel do rokycanské Obory.³⁹⁵ Zůstal zde bezmála deset let, pak se roku 1394 přesunul do Libědic v žateckém děkanátu.³⁹⁶ Zde byl celých patnáct let, po nichž se přesunul do Nepomyšle v

³⁹⁵ LC III-IV, str. 170.

³⁹⁶ LC V, str. 195.

žlutickém děkanátu.³⁹⁷ Zdá se ovšem, že se lépe cítil v děkanátu žateckém, kam se po necelém roce vrátil. Snaha dostat se zpět by mohla vysvětlovat permutaci trochu méně výnosné fary v Holedči.³⁹⁸ Návrat se mu každopádně „vyplatil“, protože roku 1414 je zmíněn jako žatecký děkan. Funkce děkana sice nemá žádný speciální příjem, ale z hlediska prestiže a pravomocí je to určitě kariérní skok. V době svého děkanství se také naposledy prokazatelně přesunul. V rámci trojsměny odešel do Soběsuk, zatímco tamní plebán přešel do Nahořečic a Nahořečický farář zaujal místo v Holedči.³⁹⁹ Všechny fary byly součástí žateckého děkanátu. Z hlediska desátku můžeme Soběsuky hodnotit jako nejchudší (11 grošů)⁴⁰⁰ a Nahořečice jako nejbohatší (15 grošů).⁴⁰¹ Farář z „nejhorší“ fary tak zaznamenal výraznější finanční vzestup, zatímco plebán, který mu místo uvolnil, se nepropadl o tolik. Analogickou se jeví trojsměna v rokycanském děkanátu roku 1416 mezi Mešnem, Spáleným Poříčím a klatovským Chlístovem, rozebíraná v této práci podrobněji jinde.⁴⁰² Tuto trojsměnu si jako děkan mohl Petr možná nějak vynutit. Z jakých příčin, je ale nejasné, neboť se tím dobrovolně přesunul na (z hlediska desátků) nejchudší faru. Roli mohl hrát pokročilý věk a snaha přesunout se na klidnější místo, nebo nějaké z pramenů nevysvítající benefity soběsucké fary.

³⁹⁷ LC VI, str. 282.

³⁹⁸ LC VII, str. 11.

³⁹⁹ LC VII, str. 119.

⁴⁰⁰ RDP, str. 70.

⁴⁰¹ RDP, str. 71.

⁴⁰² Viz kap. 4.3.3 Trojsměny.

Tabulka 18: Kariéra Petra

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Petrus	?	Bezděkov	Bozenský	12	?	1385	III-IV	170
		Obora	Rokycanský	15	1385	1394	III-IV, V	170, 195
		Libědice	Žatecký	1	1394	1409	V, VI	195, 282
		Nepomyšl	Žlutický	15	1409	1410	VI, VII	282, 11
		Holedeč	Žatecký	12	1410	1414	VII	11, 119
		Soběsuky (1414 zmíněn jako děkan žatecký)	Žatecký	11	1414	?	VII	119

Mapa 10: Kariéra Petra

Petr z Boru (Petrus de Bor), (1363 – 1383)

Kariéru Petra lze sledovat od jeho příchodu k prvnímu beneficiu ve Spáleném Poříčí⁴⁰³ až do jeho smrti v Lochovicích roku 1383.⁴⁰⁴ Jedná se ovšem taky o

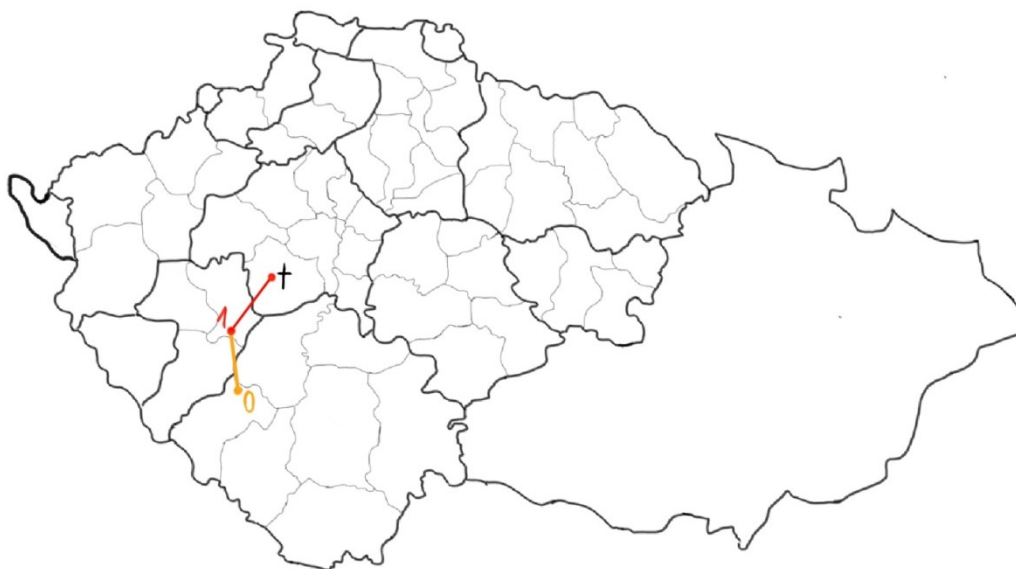
⁴⁰³ LC II, str. 54.

jediná benefícia, na nichž kdy působil. Na chudším Poříčí strávil 16 let, na poslední 4 roky svého života si možná trochu přilepšil v podbrdském děkanátu.⁴⁰⁵

Tabulka 19: Kariéra Petra z Boru

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Petrus	Bor	Spálené Poříčí	Rokycanský	9	1363	1379	II, III-IV	54, 114
		Lechov	Podbrdský	12	1379	1383	III-IV	114, 158
		smrt	–	–	1383		III-IV	158

Mapa 11: Kariéra Petra z Boru

Verněř, syn (?) Jindřicha z Rožmberka (Wernherus, Henrici de Rosenberg) (1363 – 1364)

Neexistují pochopitelně jen příběhy šťastných, kariérně saturovaných kleriků. Na příkladu Verněře můžeme pozorovat tendenci opačnou, než je obvyklé. Verněř směňoval fary z poměrně vzdálených končin Čech, ale nikdy si svým přesunem nepolepšil. Nejkurioznější na celé situaci nicméně je, že podle prvního záznamu

⁴⁰⁴ LC III-IV, str. 158.

⁴⁰⁵ LC III-IV, str. 114.

se mohlo jednat o syna samotného Jindřicha z Rožmberka (II.), kterého k prvnímu beneficiu dosadili Petr a Jošt z Rožmberka, rovněž synové Jindřicha.⁴⁰⁶ Otazníky vyvolává hned několik skutečností. Předně, proč by byl syn Rožmberka poslán zrovna do Rasoch, kam sice Rožmberský vliv sahal, ale které byly od centra dění v jihočeském kraji znatelně vzdáleny? Nemluvě o tom, že papežský desátek odváděly jen ve výši 4 grošů, a řadí se tak k velmi podprůměrně zajištěným beneficiím.⁴⁰⁷ Pokud by se jednalo o nevídaného levobočka, vhodně odklizeného stranou, proč mu byl v konfirmaci vůbec přiznán původ? Druhou možností je, že by se nejednalo o syna, ale osobního (?) faráře Jindřicha z Rožmberka.⁴⁰⁸ Vzhledem k tomu, jakým způsobem ovšem Rožmberci s lidmi, kteří pronikli tak blízko k jejich osobám, nakládali (jeden kaplan Jindřicha z Rožmberka byl dosazen přímo k bohaté fáře a druhý sice k průměrně zajištěné, ale oba se dále posouvali k lepším beneficiím), otázky zůstávají prakticky stejné. O rok později permutoval Verněř blíže k domovu, do rokycanských Strašic.⁴⁰⁹ Opět pod patronátem bratrů z Rožmberka, opět na podprůměrně zajištěné beneficium, dokonce ještě hůře zajištěné, než Rasochy. Strašice odváděly pouze 2 groše.⁴¹⁰ Tam zůstal deset let, než získal faru v Dvořišti, hluboko v jižních Čechách, skutečné sféře rožmberského vlivu. Patrony již nebyli bratři z Rožmberka, ale Jindřich III. z Rožmberka, syn Oldřicha, bratra Petra a Jošta.⁴¹¹ Svým přechodem sem si Verněř nicméně opět pohoršil. Fara ve Dvořišti byla tak chudá, že neodváděla žádný desátek.⁴¹² Přestože byla fara velmi chudá, zůstal na ní Verněř nejdéle, až do své smrti roku 1398, tedy celých 13 let.⁴¹³ Jak si však klesavou tendenci jeho kariéry vysvětlovat? Jednalo se o účelné ponižování nechtěného příbuzného, nebo neoblíbeného kněze, kterému byl nicméně postupně umožněn alespoň návrat k domovu? Nebo byly fary ve skutečnosti ekonomicky na mnohem vyšší úrovni, než jak se podle desátku jeví a byli na ně dosazováni jen spolehliví faráři, aby se na to nepřišlo? Jeho dosazení mohlo být také čistě formální, aby

⁴⁰⁶ LC I/2, str. 16.

⁴⁰⁷ RDP, str. 55.

⁴⁰⁸ Doslova: „*Wernherus Henrici de Rosinberg presb. ad present. ...*“

⁴⁰⁹ LC I/2, str. 57.

⁴¹⁰ RDP, str. 87.

⁴¹¹ LC III-IV, str. 42.

⁴¹² RDP, str. 67.

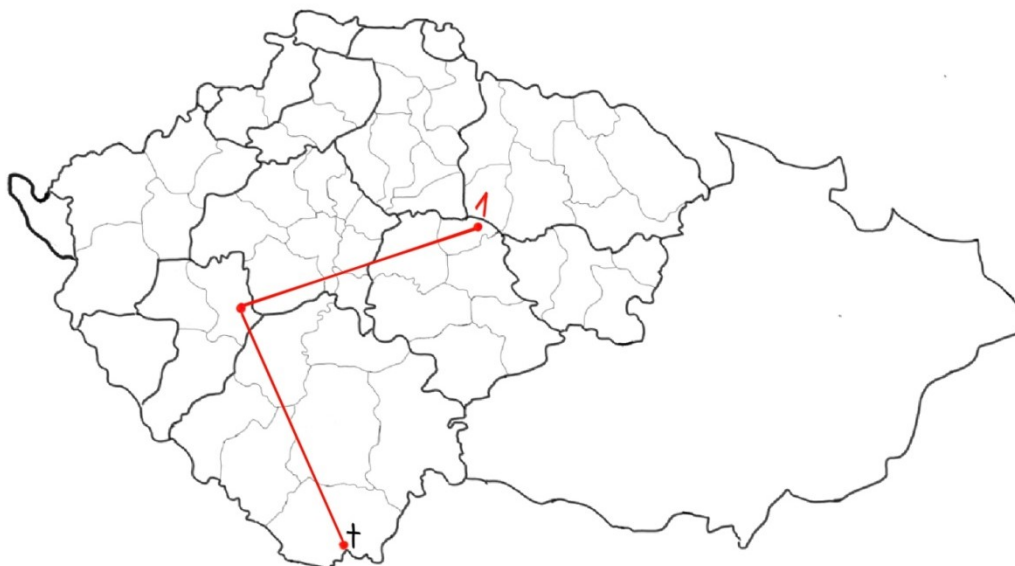
⁴¹³ LC V, str. 308.

byly chudé fary někým obsazeny, a Verněř měl svůj zdroj příjmů jinde (jako například již zmiňovaný Mikuláš z Rovného).⁴¹⁴

Tabulka 20: Kariéra Verněře

Jméno	Místo původu	Fara	Děkanát	Desátek	Od roku	Do roku	LC	Str.
Wernherus	?	Rosochy	Kolínský	4	1363	1364	I/2	16, 57
		Strašice	Rokycanský	2	1364	1375	I/2, III-IV	57, 42
		Dvořiště	Doudlebský	0	1375	1398	III- IV, V	308
		smrt	–	–	1398		V	308

Mapa 12: Kariéra Verněře

⁴¹⁴ Viz kap. 4.5 Celý život na jedné faře.

4.7 Analýza exekutorských vazeb

V případě nejasností ohledně konkretizace lokality je relativně spolehlivým ukazatelem exekutorovo působiště. Exekutorem býval jmenován někdo s místní znalostí, kdo mohl nového faráře do dané obce uvést a připravit věřící na jeho příchod. Exekutorem tak zpravidla býval kněz ze stejného děkanátu, nebo z blízké vsi v děkanátu sousedním.⁴¹⁵ K určitému rozbití těchto místních vazeb docházelo v důsledku husitských válek. Mnohá beneficia byla fakticky držena husity, nebo se nacházela v oblasti pro katolické duchovní prakticky nepřístupné. O tom, že bylo určité beneficium v rukou husitů, se můžeme dozvědět pozorným čtením konfirmačních zápisů, v nichž je zdůrazněno, že exekutorovi nebyl umožněn bezpečný přístup k faře (formule: „Executor plebanus in A, quia tutus accessus ad ecclesiam in B non patet“, nebo „...non patebat securus assecutus“).⁴¹⁶ Během husitských válek docházelo ke stínovému obsazování beneficií, kdy daný farář konkrétní faru nikdy fakticky nedržel, vlastně často ani neviděl. Takové obsazení bylo sice pouze formální, ale v právní i symbolické rovině velmi důležité. Formálně byla díky němu zachována kontinuita, získány argumenty pro nárokování místa, až odejdou husité, a byla tím do budoucna zajištěna jak práva církve, tak světského patrona.⁴¹⁷ Zajímavé je, že ačkoli byl přístup k faře vyloučen, byl i při těchto konfirmacích určován exekutor (možná, aby byla zachována právní norma). Do katolických oblastí, které ležely v centru husitské revoluce, a tudíž se role exekutora nemohl ujmout žádný z okolních kněží, byl vybírán exekutor sice ze vzdálenějších, zato však ryze katolických vsí. Zda takový exekutor skutečně plnil svou funkci a do farnosti se fyzicky dostavil, nevíme. Nejeví se to nicméně jako příliš pravděpodobné.⁴¹⁸

Analýzou exekutorských vazeb se velmi detailně zabýval Ondřej Vodička. Právě on naznačil, jakým způsobem lze s těmito vazbami pracovat a jak na jejich základě prezentovat farní síť a postupné posilování provázanosti celého děkanátu,

⁴¹⁵ VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 97.

⁴¹⁶ VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 101, srov. ŘEZNÍČEK M., Církevní správa v turnovském děkanátu, str. 122.

⁴¹⁷ VODIČKA O., Desintegrace katolické farní sítě, str. 170; srov. ŠMAHEL František, Pražská církevní provincie ve víru husitské revoluce, AUC HUCP 31, Praha 1991, č. 1., s. 108-9.

⁴¹⁸ VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 105.

až do jejího rozbití s příchodem husitských bouří. Vodičkův model je rozdělen na tři časové roviny zkoumání exekutorských vazeb. Starší období je ukončeno uměle vybraným rokem 1400, mladší je sledováno do počátků husitství a končí roku 1418.⁴¹⁹ Poslední etapou je doba husitská. Dle tohoto modelu, který vypracoval pro mnichovko-hradištský děkanát, pozoroval v první etapě (zhruba do roku 1400) exekuce, vycházející z nějakého většího sídla do několika okolních vsí, aniž by tyto vsi byly propojeny mezi sebou. Takových center se v děkanátu může nacházet několik a nebývají mezi sebou propojeny.⁴²⁰ Po roce 1400 pak podle Vodičkova modelu dojde k zahuštění vazeb mezi jednotlivými farami. Prebendy jsou mezi sebou provázány různoroději a celý děkanát začíná tvořit velmi kompaktní celek. Fary už nejsou napojeny jen jako paprsky jednoho centra, ale tvoří i husté vazby mezi sebou. Centra se spolu rovněž propojují.⁴²¹ Ve třetí fázi, po vypuknutí husitských válek, se do té doby utvořené vazby zcela rozpadají. Přibývá exekutorů zvenčí děkanátu, nereálných konfirmací a přerušení vazeb, které byly konstantní v celém zkoumaném období. Některé fary padly do rukou husitů, některé vsi úplně zanikly.⁴²² Na následujících stránkách se pokusím o obdobnou analýzu rokycanského děkanátu a porovnání mých výsledků s Vodičkovým modelem a dalším děkanátem (Prácheňsko). Předpoklad je, že pro první dvě etapy by měl zůstat přibližně stejný, protože se farní síť na území Čech vyvíjela celkem rovnoměrně.⁴²³ Pro třetí etapu naopak očekávám určité změny. Je samozřejmé, že každou oblast zasáhlo husitství jinak intenzivně. Proto právě v tomto třetím úseku očekávám nejvíce změn.

Nejprve ale k rozboru exekutorských vazeb v děkanátu obecně. Pramenem pro jejich zkoumání jsou konfirmační knihy, v celé této části převážně využívané. Exekutor býval zmíněn na konci konfirmačního zápisu, jeho zaznamenání však zřejmě nebylo povinné. V případě mého děkanátu se objevuje asi ve 2/3 zápisů (98/167). Předpoklad, že exekutorem byl nejčastěji jmenován někdo ze samotného děkanátu, se potvrdil.⁴²⁴ Bylo tomu tak v 80 případech z 98, tedy přibližně ve 4/5. Exekutor, pocházející z lokality mimo děkanát sem přišel, jak už ostatně z výše

⁴¹⁹ VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 97-108.

⁴²⁰ VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 98.

⁴²¹ VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 99.

⁴²² VODIČKA O., Klérus mnichovohradištského děkanátu, str. 100-108.

⁴²³ HLEDÍKOVÁ Z., Venkovské děkanáty, zejména str. 119 – 120.

⁴²⁴ Viz tabulky 30 – 38 v příloze.

uvedeného vyplývá, v 18 případech. Nějaký farář z rokycanského děkanátu se pak do okolních děkanátů vypravil jako exekutor 28x.⁴²⁵

Nejčastěji se exekutor vypravoval z rožmberských Radnic, celkem 12x, vždy pouze dovnitř děkanátu. Tento fakt svědčí o mimořádném postavení Radnic v rámci správy. 9x je zastoupeno (rovněž rožmberské) Mýto a obec Zvíkovec. Kostelecký plebán byl exekutorem celkem 7x, dýšinský, oborský, poříčský a újezdský 5x. Nejčastěji vyrážel mimo děkanát exekutor ze Zvíkovce, který leží těsně u hranice s rakovnickým děkanátem.⁴²⁶ Lokality, kam exekutoři z rokycanského děkanátu odcházeli, byly skutečně až na výjimky obce v sousedních děkanátech. Nejčastěji byl exekutor posílán do plzeňského a klatovského děkanátu (6x), méně často do rakovnického a podbrdského děkanátu (4x). Do posledního sousedního děkanátu, bozenského, odešel jen jeden exekutor z Rokycanska. Ze zápisu nelze zjistit polohu jedné obce – Nové vsi, kam přišel roku 1358 exekutor z Těňovic. Zbývajících 5 exekutorů by mělo putovat větší vzdálenost. Husitskou revolucí lze vysvětlit vzdálenost u dvou exekucí – roku 1422 je zapsán exekutor ze Zvíkovce v Předslavi ve Volyňském děkanátu (vzdálenost 60 km), roku 1424 rovněž Zvíkovský exekutor figuruje až v žitavské obci Šenov (vzdálenost přes 130 km).⁴²⁷ Mimo to jsem narazila na 3 případy z doby předhusitské, kdy se exekutor vydával do obce vzdálené kolem 50-60 km. Jednou se jednalo o exekutora, který měl z Plané mířit do Chodové Plané.⁴²⁸ Vzhledem k tomu, že tradiční vazba Chodové Plané byla k prakticky sousední vsi Planá a nikoli ke stejnojmenné obci na Rokycansku, domnívám se, že se jedná pouze o chybu v rejstříku konfirmačních knih. Podruhé šlo o Dýšinského kněze, odcházejícího do horšovské Mělnice⁴²⁹ a potřetí o poříčského faráře, který měl dělat exekutora až ve vzdáleném Chlístově.⁴³⁰ Pokoušela jsem se pro takovou exekuci nalézt opodstatnění v předchozích kariérách zúčastněných farářů, to se mi však nepodařilo. Koneckonců, nemusí se jednat hned o výjimky, mohlo dojít k chybě při identifikaci obce. Dále je dochován 1 záznam o exekutorovi, který

⁴²⁵ Viz tabulky 30 – 38 v příloze.

⁴²⁶ Viz tabulky 30 – 38 v příloze.

⁴²⁷ Je možné, že pobýval v oblasti Žitavy v exilu. K tématu: VODIČKA Ondřej, Exil českého a moravského duchovenstva.

⁴²⁸ LC VI, str. 121.

⁴²⁹ LC VII, str. 28; exekuce se odehrála roku 1411.

⁴³⁰ LC VII, str. 13; exekuce se odehrála roku 1410.

přišel do rokycanského děkanátu z daleka. Šlo o říčanského děkana, jenž měl uvádět klerika z Němčovic do sousedních Přívětic. Vzhledem k nepravděpodobnosti takové situace i tomu, že místo původu děkana je v Tinglově edici konfirmačních knih uvedeno kurzivou, soudím, že se jedná o omyl a správně by měl faráře do Přívětic uvádět rokycanský děkan.⁴³¹ Jak se zdá, minimálně v rokycanském děkanátu nebyly vzdálené exekuce před husitskou revolucí obvyklým jevem.

Některé obce měly mezi sebou relativně stálou exekutorskou vazbu. Jednalo se zpravidla o nejbližší sousedy. Takovou vazbu můžeme pozorovat mezi Čivicemi a Oborou, kde k vzájemné exekuci došlo 6x (3x na každé straně).⁴³² Čivice a Obora jsou od sebe vzdálené jen 7 km a neleží mezi nimi žádná řeka ani vyšší kopec, který by bylo nutné překonat. Zároveň leží Obora relativně daleko od ostatních obcí v děkanátu a exkluzivní vazba k Čivicím se tak zdá být logická. Mezi některými dalšími obcemi se sice také jednalo o stálou vazbu, ale jednostrannou, například farář z Radnic vykonával roli exekutora ve Vojenicích 4x, ale v opačném směru nemáme doloženou jedinou exekuci. Radnice ležely v příhodném místě mezi několika dalšími farními vsemi, navíc plnily funkci farního centra. Exekutor z nich se tak pravidelně vypravoval nejen do 5 km vzdálených Vojenic, ale i do blízkého Újezdu sv. Kříže. Jindy dělal radnický farář exekutora v relativně vzdáleném, leč stejně jako Radnice rožmberském, Mýtě. Jako jiný příklad jednostranné vazby se nabízí Těňovice, v nichž je ve všech případech jako exekutor zapsán farář ze Spáleného Poříčí. V Poříčí prováděl dle záznamů plebán z Těňovic exekuci jen jednou.⁴³³

Před vypuknutím husitských válek je zaznamenáno 14 případů během přibližně 50 let, při nichž dělal exekutora plebán z rokycanského děkanátu v jiném děkanátu. Po roce 1419 je jich rovněž 14. Tentokrát ovšem během 15 let. „Domácích“ exekucí sledujeme do vypuknutí válek 72, přičemž v prvních dvou dekádách od roku 1400 jich na každé desetiletí připadá kolem 20. Ve válečných letech je jich jen 11. Pokles zde není tak patrný, jako nárůst exekucí směrem ven z děkanátu, přesto zde můžeme určitý trend pozorovat. Exekutor, který by z jiného děkanátu

⁴³¹ LC I/1, str. 65-66.

⁴³² Viz tabulky 30 – 38 v příloze.

⁴³³ Viz tabulky 30 – 38 v příloze.

zamířil na Rokycansko, je celkem málo obvyklý jev. Před husitským obdobím k tomu došlo 10x, poté 8x (poměrově se počet takových exekucí zvýšil zhruba stejně, jako počet exekucí vedených směrem ven z děkanátu). Formule o nemožnosti příchodu exekutorů se v rokycanských zápisech objevila jen dvakrát. Poprvé se týkala roku 1425 Obory, kam se nemohl bezpečně dostat exekutor z Kralovic.⁴³⁴ Podruhé šlo o exekutora z (Nové) Plzně, který se roku 1426 marně pokoušel dostat do Oseku.⁴³⁵ Z těchto dvou zápisů je patrné, že nelze soudit, že by se husitství Rokycanska nijak nedotklo. Navíc o množství far v této době nemáme vůbec žádné zprávy.⁴³⁶

Vodičkou naznačený model rozboru farní sítě staví na 3 etapách, rozdělených vedle husitského období ještě rokem 1400. Umělá hranice roku 1400 pro 3 etapy vytváření farních vazeb se na první pohled může jevit jako prvoplánová a těžko obhajitelná. První etapa by tak zahrnovala prakticky 50 let, zatímco druhá jen 20 let, načež by přešla do třetí, husitské fáze. Rozhodující však nemůže být počet let, ale počet zápisů, které máme pro analýzu k dispozici. A z tohoto pohledu je rok 1400 skutečně dobrým výchozím bodem, protože před ním máme pro Rokycansko záznamů asi 40, do druhé etapy by jich spadalo asi 45 a do husitské éry nám jich zbývá kolem 20. Z toho ovšem musí vyplývat i určitá opatrnost při vyslovování hypotéz. Pokud máme v prvním období k dispozici přibližně poloviční množství záznamů o exekutorech, bude zobrazovaná situace zkreslená a farní síť mohla být reálně mnohem provázanější, než se může z neúplných zápisů zdát. Není to jen problém zapsání exekutora. I četnost konfirmačních zápisů se postupem let zvětšovala, ačkoli tam bychom zhruba poloviční dělicí čáru museli hledat už o 10 let dříve, roku 1390. V roce 1400 máme již zaznamenáno kolem 80 zápisů, 60 nás jich čeká do vypuknutí husitských válek, 30 se jich zapíše během bouří. Jinými slovy, před rokem 1400 vyprodukovala kancelář generálního vikáře pro děkanát ročně průměrně 1,6 zápisu, po roce 1400 to bylo prakticky dvakrát tolik – 3 zápisy za rok. Nejjednodušším způsobem, jakým lze tuto skutečnost interpretovat, je to, že vedení konfirmačních knih se jakožto správní novinka

⁴³⁴ LC VIII-X, str. 97.

⁴³⁵ LC VIII-X, str. 112.

⁴³⁶ Čičov, Nezvěstice, Rokycany (Určitě byly husity dobyty – viz HRACHOVÁ H., Rokycany, str. 26-32.), Seč, Stupno, Těňovice, Zdemyslice (ale o těch vždy minimum zpráv), Žákava

muselo napřed etablovat a zakořenit, než začalo být hojněji využíváno. Jinou možností by třeba mohlo být, že by začalo postupně přibývat směn plebánů, to ale nemohu potvrdit. Směn před rokem 1400 proběhlo asi 30, po tomto roce kolem 20 (po vypuknutí husitských válek už žádná). Poměr tedy odpovídá výše zjištěnému – opět průměrně 0,6 zápisu ku 1 zápisu za rok (přibližně zdvojnásobená četnost). V případě zápisu exekutorů jsem narazila ještě na jednu zvláštnost. Rozdělíme-li jednotlivé zápisy podle dekád, vychází nám jich po roce 1400 přibližně 20 na každé desetiletí. Před rokem 1400 se jich kolem oněch 20 vyskytuje v 60. letech. Na zbývajících 40 let tak zůstává 1 záznam za 2 roky. Mohlo jít o specifikum tehdejšího generálního vikáře a jeho správy, že lpěl na plné formuli, včetně zápisu exekutora. Prakticky každý záznam zhotovený v 60. a 50. letech o exekutorovi vypovídá. Rozdělení všech konfirmačních zápisů na dekády oproti tomu nepřineslo příliš nových poznatků. Průměrně vychází tak 20 zápisů na dekádu. Uvádění exekutorů v zápisu tak vypovídá především o činnosti kanceláře v dané době.

Tabulka 21: Porovnání počtu zápisů a uvedených exekutorů v jednotlivých dekádách

Období	Počet zápisů	Počet uvedených exekutorů
50. léta (od roku 1354)	9	8
60. léta	21	21
70. léta	19	1
80. léta	18	3
90. léta	11	7
00. léta	35	24
10. léta	24	19
20. léta	20	13
30. léta (jen do roku 1435)	9	5

Nyní již však k samotnému rozboru exekutorských vazeb. Vodičkou naznačené schéma se v rokycanském děkanátu neobjevuje ve vyložené čisté podobě. 1. a 2.

etapa si jsou relativně podobné. V obou etapách jsou hlavním centrem Radnice, z nichž odcházel exekutor všemi směry do okolních vesnic. V první etapě do Přívětice,⁴³⁷ Chomle,⁴³⁸ Vojenic,⁴³⁹ Újezdu Svatého Kříže⁴⁴⁰ a snad Čivic (není jisté, jako exekutor uveden děkan, časově by odpovídalo radnickému knězi).⁴⁴¹ Ve druhé etapě nahradil radnického exekutora v Chomli exekutor z Vojenic⁴⁴² a jedinou exekuci směrem do Čivic vykonal kněz z Plané.⁴⁴³ Pro Přívětice z tohoto období nemáme o exekutorech žádné zprávy. Vazby Radnice se zbytkem vsí se nicméně zintenzivnily, navíc přibyla vazba ke vzdálenějšímu Mýtu, které bylo stejně jako Radnice pod rožmberským patronátem.⁴⁴⁴ Z mapy vyplývá, že severovýchod rokycanského děkanátu byl značně koherentní již před rokem 1400. Na jihozápadě byly vazby více roztroušené, určité kvazicentrum bychom našli v Žákavě, možná v Rokycanech.⁴⁴⁵

Na mapách jsou červeně vyznačeny exekutorské vazby v rámci děkanátu, šipka ukazuje ze které farnosti – kam se exekutor pohyboval. Žlutě jsou poznačeny exekuce vedoucí ven z děkanátu, hnědě směřující zpoza hranic do děkanátu. V rámci třetí etapy se vyskytne ještě černá čára, naznačující nereálnou konfirmaci. Tloušťka čáry vyjadřuje četnost dané exekutorské vazby, která je vedle šipky vyjádřena i číslem.

⁴³⁷ LC I/1, str. 66-67.

⁴³⁸ LC I/2, str. 20.

⁴³⁹ LC I/1, str. 66-67.

⁴⁴⁰ LC III-IV, str. 167.

⁴⁴¹ LC I/1, str. 64.

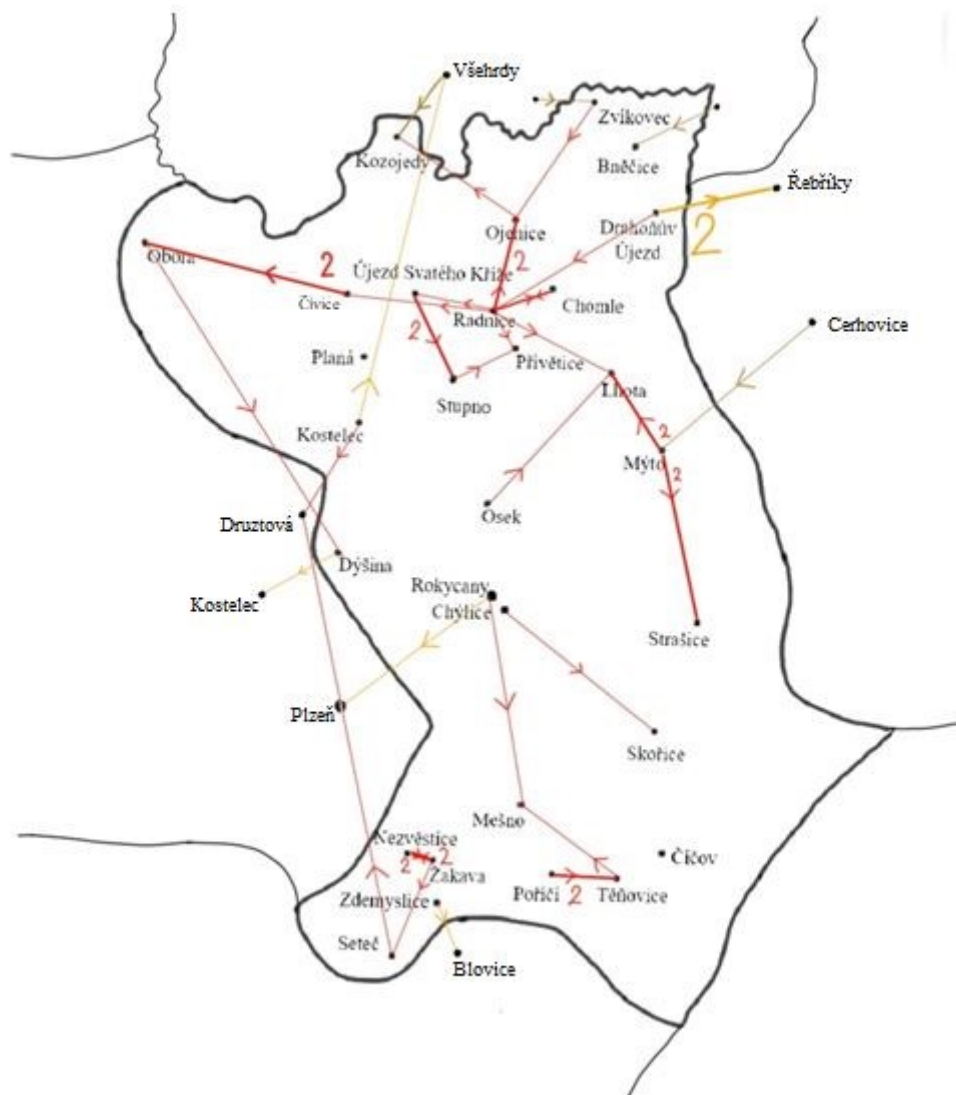
⁴⁴² LC VI, str. 70.

⁴⁴³ LC VI, str. 232.

⁴⁴⁴ LC VI, str. 42; str. 224.

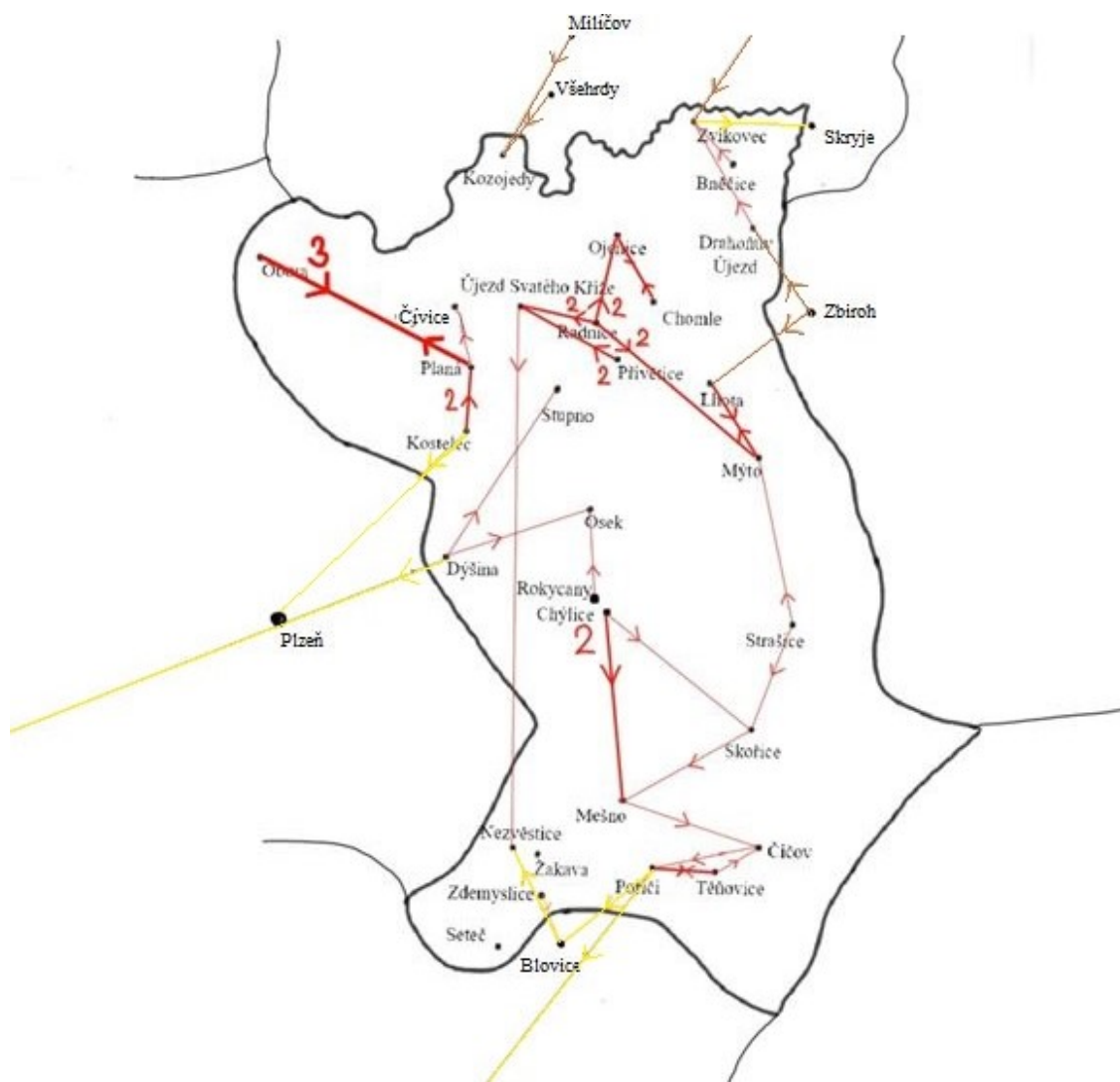
⁴⁴⁵ Data k exekutorským vazbám jsou součástí přílohy, viz tabulky 30 – 38.

Mapa 13: Exekutorské vazby do roku 1400

Druhá etapa jednak zintenzivnila stávající vazby (například mezi Čivicemi a Oborou), dále popropojovala problematictější jihozápad děkanátu, v němž se objevily 2 trojúhelníky spojených vsí Chýlice – Skořice – Mešno a Číčov – Poříčí – Těňovice. Naopak ze Žákavy se žádný zapsaný exekutor neobjevil. Patrné je rovněž postupné navazování zvíkovské fary na farnosti za hranicemi děkanátu. Ve výsledku bych řekla, že kvalitnější integrace, kterou Vodička v druhé etapě vývoje mnichovohradištského děkanátu nalezl, není v rokycanské oblasti tolik intenzivní, ačkoli do jisté míry patrná je.

Mapa 14: Exekutorské vazby v letech 1400 – 1419

Pro upřesnění přikládám i mapku, zobrazující vzdálené exekuce, které jsou na detailní mapě jen naznačeny. Jedná se o exekuci ze Zvíkovce do Panošihó Újezdu (která sice není příliš vzdálená, ale vzhledem k možnostem programu, v němž byla mapa tvořena, nezanesená), z Plané do Chodové Plané (což je ale exekuce velmi nepravděpodobná, jak bylo výše naznačeno), z Dýšiny do Mělnice a ze Spáleného Poříčí do Chlístova.

Mapa 15: Vzdálené exekuce ve 2. etapě

Období husitských válek se na farní síti a jejích změnách zapsalo v oblasti Rokycanska stejně silně jako jinde. O mnoha vsích nemáme k dispozici žádné záznamy, zvláště jih děkanátu je plný bílých ploch. Krásně vysvítají 2 jasně katolická centra, vysílající exekutory do okolí, a to jsou v obou případech rožmberské fary: Strašice a Mýto. Západ děkanátu byl zásobován exekutory z Plzně, přičemž minimálně o exekuci v Oboře víme, že byla pouze formální. Zcela se rozbila vazba mezi Čivicemi a Oborou. Radnice ztratily své výhradní postavení. Centrem severní části děkanátu se stal Zvíkovec, z nějž odcházeli exekutoři i do relativně vzdálených končin, konkrétně do Šenova v žitavském děkanátu, Chmelišťné v rakovnickém děkanátu a Předslavi v děkanátu volyňském.⁴⁴⁶ Celkově můžeme říct, že je desintegrace farní sítě v průběhu husitských válek v rokycanském děkanátu dobře pozorovatelná.

⁴⁴⁶ Mohl by, jak již bylo výše řečeno přebývat v dané oblasti dočasně v rámci exilu.

Pro účely této práce mi nabídla dr. Synovcová Borovičková srovnání s grafickým znázorněním exekutorských vazeb v prácheňském děkanátu, vytvořené v digitální databázi na základě podkladů Jiřího Vlasáka.⁴⁴⁷ Původní myšlenkou bylo, zakreslit všechny tyto vazby v průběhu let a nerozdělovat je na časové roviny. Takto zakreslené exekutorské vazby však o ničem nevyprávějí.

Mapa 18: Všechny exekutorské vazby v prácheňském děkanátu

Proto byly následně rozděleny do dvou časových rovin, jednu mapující situaci před rokem 1400 a druhou mladší, zahrnující i husitské období. Již před rokem 1400 se prácheňský děkanát vyznačuje velkou provázaností. Není to několik nesouvisejících center, ale skutečná síť. Jako větší centra se jeví Kolinec, Sušice a Horažďovice. Na ně je navázána velká část menších sídel. Ty nicméně tvoří i množství vazeb mezi sebou. Stejně jako v rokycanském děkanátu se zdá, že lze sledovat určité paralely se závěry Vodičkova zkoumání, ale nelze je přijmout jako obecně platný jev, vyskytující se ve všech děkanátech.

⁴⁴⁷ VLASÁK J., Prácheňský děkanát.

Mapa 19: Exekutorské vazby v prácheňském děkanátu do roku 1399

Pro mladší období neexistuje tolik záznamů. Horažďovice zůstaly centrem, stejně jako Sušice, ačkoli ty částečně nahradily sousední Tetražice. Kolinec se naopak téměř vytratil. Určitá desintegrace je patrná, ale vzhledem k malému počtu dat se opět jen těžko vyslovují určitější hypotézy, stejně jako vzhledem k tomu, že pro malé množství dat nebylo mladší období dále děleno. Dalším problémem je to, že z technických důvodů nebylo možno zanést exekuce vedoucí mimo děkanát. Celkově můžeme říci, že se ve srovnání mnichovohradištského, rokycanského i prácheňského děkanátu z hlediska analýzy exekutorských vazeb jeví určité styčné body. Výsledky nicméně nejsou nijak oslnivě určující. Přesto by si tato oblast zasloužila bližší prozkoumání a detailnější pozornost badatelů.

Mapa 20: Exekutorské vazby v prácheňském děkanátu po roce 1400

Poslední otázkou, kterou si na tomto místě položím, je, zda mohly mít lépe zajištěné fary větší podíl na provádění exekucí, než ty chudší. Nejprve si určíme, které fary budeme považovat za bohaté. Hranici bych určila na 20 groších odváděného půlročního desátku – z rokycanského děkanátu sem tedy spadne 6 far – Mlečice, Mýto, Zvíkovec, Drahoňův újezd, Radnice a Dýšina. Za průměrně bohaté budu považovat fary, jejichž desátek se pohyboval mezi 12 a 20 groši. Jako chudší pak označím ty, jejichž desátek nedosahoval ani 12 grošů. Spočítáme-li celkový počet exekucí, které farář dané lokality prováděl, zjistíme, že nejvíce jich odvedly 3 z bohatších far (Radnice, Mýto a Zvíkovec). Na dalších příčkách v žebříčku se však umísťují fary průměrně zajištěné i chudé, proto si myslím, že by bylo lepší spočítat počet exekucí prováděný v konkrétní kategorii. Vyjde nám, že bohaté fary provedly dohromady 40 exekucí, průměrné 41 a podprůměrné 27. Opět zde jde spíše o unikátní charakter každé lokality, než o pravidlo.

Tabulka 22: Vliv majetkového zajištění far na počet provedených exekucí

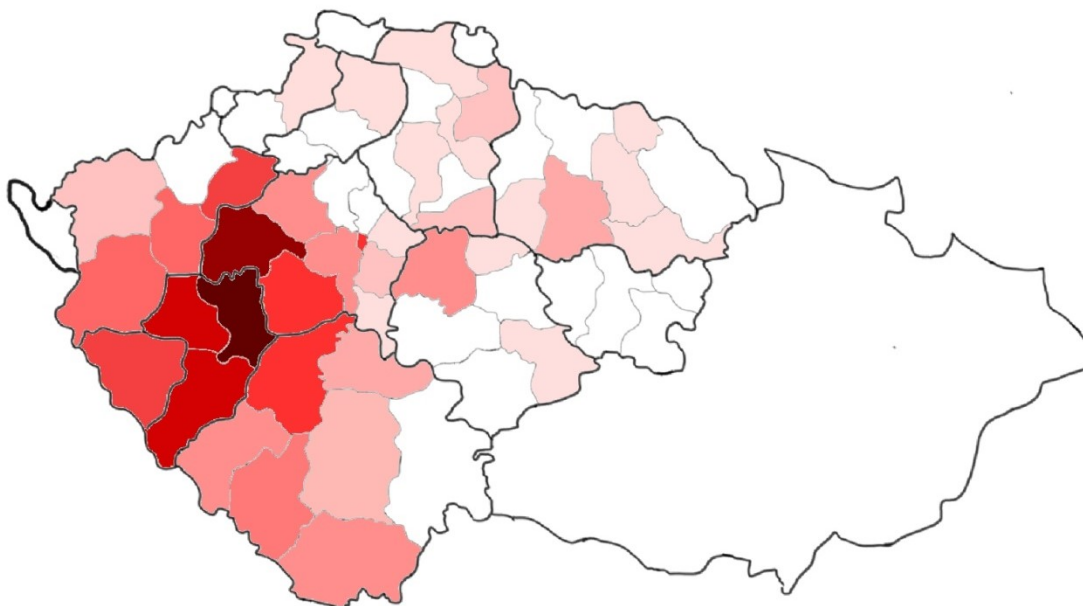
Zajištění	Fara	Odváděný půlroční desátek	Počet provedených exekucí	Celkem exekucí v kategorii
Dobře zajištěná benefícia	Dýšina	60	5	40
	Radnice	36	12	
	Drahoňův újezd	36	4	
	Mýto	30	9	
	Zvíkovec	24	9	
	Mlečice	21	1	
Průměrně zajištěná benefícia	Stupno	18	2	41
	Osek	18	1	
	Obora	15	5	
	Chomle	15	4	
	Rokycany	15	4	
	Čivice	15	3	
	Vojenice	15	3	
	Planá	15	3	
	Kozojedy	15	1	
	Mešno	15	1	
	Kostelec	12	7	
	Žákava	12	3	
	Nezvěstice	12	2	
	Seč	12	1	
	Zdemyslice	12	1	
Podprůměrně zajištěná benefícia	Poříčí spálené	9	5	27
	Újezd sv. Kříže	9	5	
	Prívětice	9	2	
	Chýlice	8	4	
	Číčov	8	1	
	Těnovice	6	4	
	Skořice	6	1	
	Strašice	2	4	
	Lhota	2	1	

4.8 Shrnutí – provázanost farní sítě

Vezmeme-li v potaz veškeré výsledky, které jsem v dílčích analýzách nashromáždila, jeví se obraz středověké farní sítě jako velmi celistvý a provázaný organismus. Pokud bychom sečetli výsledky ze všech dílčích průzkumů, došli

bychom k závěru, že minimálně jednou v rámci jakéhokoli přesunu nebo exekuce máme doložený kontakt se 36 z 57 děkanátů, tedy přibližně s 60 % území církevní správy Čech. K tomu můžeme připočítat jednu směnu s olomouckou diecézí. Tyto „kontakty“ mají nicméně velmi kolísavou kvalitu. Následující shrnutí je tedy třeba brát poněkud s nadhledem. Nejsilnější vazba panovala pochopitelně v rámci děkanátu samotného, zhruba 42 % všech interakcí probíhalo pouze v hranicích této územní jednotky. Je tedy nasnadě, že děkanát byl do určité míry velmi samostatný, na druhou stranu se nezavíral sám do sebe, ale tvořil provázaný celek i s okolními jednotkami. Pokud bychom si odmysleli interakce, probíhající v rámci exekucí, které se odehrávaly, jak již bylo řečeno, z více než poloviny pouze v děkanátu, snížil by se podíl samotného Rokycanska na zhruba 30 % nyní již čistě přesunových interakcí. Ze sousedních děkanátů se v průběhu celé prácejevila nejsilnější vazba s rakovnickým děkanátem, což se potvrzuje i závěrečnou analýzou. S rakovnickým děkanátem proběhlo 31 interakcí, zatímco s děkanáty spadajícími stejně jako Rokycany pod plzeňské arcijáhensství jich bylo jen kolem 20 (plzeňský a klatovský děkanát). Okolo 10 interakcí pak proběhlo s posledními dvěma sousedními děkanáty – bozenským a podbrdským (tomu opět značně napomáhají exekuce, čistě migrační interakce s podbrdským děkanátem lze doložit jen 4). Z nesousedních děkanátů pak byla nejsilnější vazba nalezena s pražským děkanátem, děkanátem žateckým a konečně s horšovským děkanátem. Uvážíme-li existenci často zmiňované cesty mezi biskupskými sídly, dává to smysl. Pět a více interakcí dosahuje ještě Rokycansko s děkanáty tepelským, žlutickým a volyňským. Celkově se tak zdá, že vazby byly mířené převážně na severozápad a jih země. Situaci graficky znázorňuje přiložená mapa, tmavší barva značí větší koncentraci kontaktů.

Mapa 21: Vazby k jednotlivým děkanátům

Farní síť zřejmě tvořila poměrně provázaný organismus, jehož byl rokycanský děkanát integrální součástí. Její propojení bylo dle mého soudu dáno nejen kontakty mezi jednotlivými kněžími (kteří ovšem jistě sehrávali úlohu zásadní) ale i kontakty mezi patrony jednotlivých far. Zdá se, že Čechy pokrývaly dvě překrývající se sítě, jedna tvořená šlechtici, králem, církevními institucemi i bohatými měšťany, druhá duchovními. Patroni, ať už šlechtičtí, či jiní, tvořili vrstvu významnou z hlediska postavení, původu a majetku (u složených patronátů drobných šlechticů o tom lze pochybovat), církev z hlediska vzdělání (ačkoli si ho u většiny venkovských kněží nelze příliš idealizovat) a samozřejmě duchovní autority. Tyto dvě sítě spolu byly díky instituci patronátních práv spojeny a v obsazování kněží spolu vedou dialog. Proto se domnívám, že při bádání o mobilitě kléru není nutné hledat motivy přesunů na konkrétní místa výhradně v osobách samotných plebánů, ale i jejich patronů.

Mimo provázanosti farní sítě lze díky analýze konfirmačních knih formulovat i určité hypotézy ohledně unikátního charakteru jednotlivých farních beneficí v děkanátu. U některých far máme dochovanou řadu obsazení téměř kompletní, u jiných nalezneme stěží dva zápisy. Tento stav by mohl svědčit o tom, že na zápisu do konfirmačních knih více trval patron, než samotný dosazený plebán.

Individuální byly i přístupy plebánů. Někteří si nechávali zapisovat každé beneficium, i u far u kterých nebyl zápis obvyklý, jiní se zápisu vyhýbali i na farách, kdy se jinak dochovalo hodně záznamů. Při sledování individuálních kariér není výjimečná ani situace, že o plebánovi nic nevíme, než se dostane na nějakou faru, u níž je pravděpodobné, že patron tlačil na zápis. Poté si již nechává zapisovat beneficia až do konce svého života. Možná bylo nutné některé kleriky se systémem konfirmačních knih nejprve obeznámit. Výjimečné nejsou ani situace, kdy máme o plebánovi zmínku pouze na beneficiích, která byla standardně do konfirmačních knih zapisována, a předtím ani potom už se neobjevuje. Vedle toho máme fary, u nichž je zapsáno odhadem 50 % všech obsazení. Tady asi více záleželo na konkrétních klericích, zda si budou chtít beneficium nechat zapsat, nebo nikoli. Možné je, že vzhledem k tomu, že byl zápis placený, nabízel třeba patron u některých prebend jeho uhrazení. To by mohlo vysvětlovat i to, proč nemá odhadovaná výnosnost prebendy na procento zapsaných kněží prakticky žádný znatelný vliv (u chudé Lhoty máme zapsáno odhadem 80 % obsazení, zatímco na průměrně bohatých farách ve Zdemyslicích, nebo Seči nemáme k dispozici téměř žádné konfirmační zápisy).

Specifický charakter jednotlivých beneficií byl dán osobou patrona, výší odváděného desátku, geografickou polohou, tradičními vazbami na okolní fary, místem původů vybíraných kleriků, dobou, jakou u fary kněží zůstávali, nebo i tím, zda byla častým „místem dožití“. Jako příklad takového jedinečného charakteru již byly představeny fary v Čivicích a Stupně. Na závěr ještě připojím poslední krátký příklad unikátní povahy beneficia. V Radnicích známe původ 7 kleriků z 9. Většina z nich byli již ve farní síti nějakým způsobem etablovaní jedinci. Pouze dva přišli jako čerstvě vysvěcení klerici, z toho jeden během husitských válek, kdy bylo obsazování far komplikovanější. Tři faráři sem přišli z Prahy – to už je při malém počtu subjektů, které máme k dispozici, pozoruhodný fakt. Faráři, kteří sem přišli, zde zůstávali relativně dlouho (2 z nich 15 let, 1 dokonce 19 let). Vypočteme-li průměr všech délek, vyjde nám 10,3 roku, což odpovídá celkovému průměru délky pobytů kněží v rokycanském děkanátu, ale jejich medián, který je delší než 10 let, vychází výrazně vyšší.⁴⁴⁸ Opět se zde

⁴⁴⁸ Celkovou situaci shrnuje tabulka lokality Radnice v příloze Tabulky beneficií.

nabízí představa trhu beneficí, na němž je možné vybírat z pestré škály různorodého zboží.

Při zkoumání fenoménu mobility jsem se častokrát setkala se silnými lokálními vazbami. Byli to především faráři pocházející z blízkých lokalit, kteří na svých farách vydrželi nejdéle, někdy celý život. V případě některých je nasnadě otázka šlechtického původu. Zdá se, že to často mohli být méně významné vladycké rody, které si pro své syny zajišťovaly faru v okolí rodné tvrze a tuto faru už pak neměli zájem dále směňovat. Motivací některých snad nebyla žádná ambice v církevní kariéře, ale spíše vidina přivýdělku. U jiných plebánů můžeme šlechtický původ sice vyloučit, i tak se ovšem zdají být v síti lokálních svazků velmi dobře etablovaní.

5 ZÁVĚR

Bohaté prameny ke středověké církevní správě, kterými jsou konfirmační a erekční knihy, stejně jako soudní akta, jsou stěží vyčerpatelem zdrojem informací. V posledních letech se zaslouženě dostávají do ohniska pozornosti badatelů a pomáhají osvětlovat a zaplňovat bílá místa v otázkách českých církevních dějin. Tato práce nejvíce pracovala s konfirmačními knihami, na jejichž základě se pokoušela postihnout fenomén mobility kléru.

Rokycanský děkanát byl v práci nejprve geograficky vymezen. V této souvislosti se jako největší problém jeví nejednoznačnost příslušnosti filiálního kostela v Druztové. Shodně se Schmidtem nicméně zastávám názor, že byl spíše součástí rokycanského děkanátu.

Dále se práce věnovala obecným charakteristikám rokycanského děkanátu. Rozebírala jeho poměrné bohatství, odrážející se v rejstřících papežských desátků, rozložení patronátního práva v děkanátu i obvyklou dobu strávenou u jednotlivých beneficí. V komparaci s dalšími zpracovanými děkanáty ten rokycanský nijak nevybočuje v žádných aspektech (nenalezla jsem žádné extrémní případy). Z hlediska patronátních práv v děkanátu převažovala šlechta. Podací právo měla u 23 z 30 farních kostelů. Následovala církev s 6 patronáty a nakonec král, který držel patronát jen nad jednou farou. Spojitost mezi typem patronátu a výší odváděného desátku nebyla nalezena. Rokycanské fary odváděly průměrně 16 gr. půlročního papežského desátku, děkanát se tak řadí k průměrně zajištěným. Nejnižší desátek ve výši 2 grošů odváděla Lhota a Strašice, nejvyšší, tedy 60 grošů, Dýšina. Průměrná doba strávená na jednom beneficiu vyšla na 10 let v průměru a 7 v mediánu, hodnoty jsou v komparaci s ostatními zpracovanými děkanáty o něco vyšší. Nejčastějším důvodem opuštění benefícia byla smrt, na druhém místě se pak umístila směna. Posléze byla v práci nastíněna problematika erekčních knih i soudních akt. Vzhledem k zaměření práce a jejímu rozsahu jim nebyla věnována taková pozornost, jako knihám konfirmačním. V tomto směru lze tedy práci dále rozvíjet.

Hlavním těžištěm práce byl fenomén mobility kléru. Po bazálním vymezení pojmů se práce věnovala rozborům příchozích i odchozích plebánů na území děkanátu. Přesun plebána se často odehrával jen v rámci původního, případně

sousedního děkanátu. Přesto však bylo nalezeno i množství vazeb propojujících Rokycansko se vzdálenějšími oblastmi. Na uprázdněná beneficia byli častěji dosazováni „prvofaráři“, etablovaní plebáni se k novým farám dostávali spíše směnou. Samostatně jsem analyzovala fenomén permutací, přičemž zvláštní pozornost byla věnována hromadným rezignacím na beneficia a v rokycanském děkanátu proběhlým trojsměnám. Zjistila jsem, že rozdíl desátků mezi permutovanými směny nebýval většinou příliš vysoký. Pokoušela jsem se hledat motivace směn nejen u plebánů, ale i u jejich patronů, i v tomto směru je na poli bádání ještě velký nezaplňený prostor. Zaměřovala jsem se rovněž na svěcence pocházející z děkanátu. Nejvíce jich vyprodukovaly Radnice, kde je i doložena farní škola. Plebáni, kteří celý život strávili na jednom beneficiu, tvořili v mém výzkumu zvláštní kategorii. Za zajímavou v tomto směru považuji roli lokální šlechty, například Mikuláše z Rovného. Dále bylo upozorněno na unikátní charaktery jednotlivých far. Čivice a Stupno sloužily za příklad lokalit, u nichž měli faráři tendenci setrvávat déle, často až do smrti.

Dále jsem podrobně vylíčila kariéry zlomku vybraných kleriků. Zbytek jich byl zpracován pouze strohou tabulkovou formou. Při zkoumání mobility jsem navázala na Vodičkův způsob analýzy exekutorských vazeb. Přestože jsem nedošla k totožným závěrům jako Vodička, domnívám se, že je to směr výzkumu velmi zajímavý, jehož další využitelnosti brání především nedostatek dat z ostatních děkanátů.

Analýza mobility kléru prokázala především velkou provázanost farní sítě a různorodost kontaktů, které měli jak jednotliví kněží, tak jejich patroni. Otázka role patrona zůstala nezodpovězena, ale minimálně se prokázala platnost starších hypotéz, například ohledně fungování kariérního žebříčku na území rožmberského dominia.

Rokycanský děkanát ležel v relativní blízkosti Prahy, a přestože byl součástí plzenského arcijáhensství, udržoval kontakty především se sousedním rakovnickým děkanátem v pražském děkanátu. Charakteristický je především výrazným převažováním šlechtického patronátu. Zajímavé je sledovat v jeho rámci roli Rožmberků, jejichž dominium sem okrajově zasahovalo. Nejednalo se o oblast výrazně rožmberskou, kde by byl jejich vliv zcela klíčový, přesto zde hráli významnou roli.

6 SEZNAM GRAFICKÝCH VYOBRAZENÍ

6.1 Grafy

Graf 1: Rozložení patronátního práva v rokycanském děkanátu	23
Graf 2: Výše odváděného půlročního desátku	29
Graf 3: Doby strávené u jednoho benefícia v rokycanském děkanátu	31
Graf 4: Děkanáty původu kleriků	49
Graf 5: Původní děkanát příchozího plebána.....	50
Graf 6: Původní děkanát plebána, přicházejícího na uprázdněné beneficium	51
Graf 7: Důvody uprázdnění benefícia v rokycanském děkanátu	52
Graf 8: Děkanáty, do nichž odcházeli rokycanští kněží	54
Graf 9: Destinace odchodů bez dat z permutací	55
Graf 10: Rozdíl v odváděných půlročních desátcích mezi dvěma permutovanými farami	56
Graf 11: Lokality odchodu svěcenců	72
Graf 12: Délka života strávená na jediném beneficiu	74

6.2 Mapy

Mapa 1: Prostorové vymezení rokycanského děkanátu.....	21
Mapa 2: Trojsměna roku 1403	68
Mapa 3: Trojsměna roku 1416.....	69
Mapa 4: Kariéra Jindřicha.....	81
Mapa 5: Kariéra Přibíka.....	83
Mapa 6: Kariéra Mikuláše z Plzně.....	84
Mapa 7: Kariéra Petra	86
Mapa 8: Kariéra Eliáše z Horšovského Týna	88
Mapa 9: Kariéra Vavřince.....	89
Mapa 10: Kariéra Petra	91
Mapa 11: Kariéra Petra z Boru	92
Mapa 12: Kariéra Verněře	94
Mapa 13: Exekutorské vazby do roku 1400	102
Mapa 14: Exekutorské vazby v letech 1400 – 1419	103
Mapa 15: Vzdálené exekuce ve 2. etapě.....	104
Mapa 16: Exekutorské vazby během husitských válek	105
Mapa 17: Vzdálené exekuce během husitských válek.....	105
Mapa 18: Všechny exekutorské vazby v prácheňském děkanátu.....	106
Mapa 19: Exekutorské vazby v prácheňském děkanátu do roku 1399.....	107
Mapa 20: Exekutorské vazby v prácheňském děkanátu po roce 1400	108
Mapa 21: Vazby k jednotlivým děkanátům	111

6.3 Tabulky

Tabulka 1: Komparace rozložení patronátního práva v jednotlivých děkanátech	26
Tabulka 2: Komparace výše desátků v jednotlivých děkanátech	28
Tabulka 3: Závislost desátku na typu patronátu	30
Tabulka 4: Rokycanští děkani	30
Tabulka 5: Komparace délky strávené u benefícia v jednotlivých děkanátech	32
Tabulka 6: Komparace důvodu opuštění benefícia ve zpracovaných děkanátech	52
Tabulka 7: Lavinová směna roku 1401	65
Tabulka 8: Lavinová směna roku 1404	66
Tabulka 9: Trojsměna roku 1403	67
Tabulka 10: Trojsměna roku 1416	69
Tabulka 11: Plebáni, kteří strávili celý život u jedné fary	73
Tabulka 12: Kariéra Jindřicha	80
Tabulka 13: Kariéra Přibíka	82
Tabulka 14: Kariéra Mikuláše z Plzně	84
Tabulka 15: Kariéra Petra	85
Tabulka 16: Kariéra Eliáše z Horšovského Týna	87
Tabulka 17: Kariéra Vavřince	88
Tabulka 18: Kariéra Petra	91
Tabulka 19: Kariéra Petra z Boru	92
Tabulka 20: Kariéra Vernéře	94
Tabulka 21: Porovnání počtu zápisů a uvedených exekutorů v jednotlivých dekádách	100
Tabulka 22: Vliv majetkového zajištění far na počet provedených exekucí	109

7 PRAMENY A LITERATURA

Prameny

BOROVÝ Klement, Libri erectionum archidioecesis pragensis, Praha, 1875–1927 [online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=15&bookid=274>.

TADRA Ferdinand, Soudní akta konzistoře pražské, Praha, 1893–1901 [online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=28&bookid=1102>.

TINGL František Antonín – EMLER Josef, Libri confirmationum, ad beneficia ecclesiastica pragensem per archidioecesim, Praha, 1867–1889 [online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=14&bookid=1115>

TOMEK Václav Vladivoj, Registra decimarum papalium, čili registra desátků papežských z diecéze pražské, Praha, 1873 [online], Filozofický ústav AV, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://sources.cms.flu.cas.cz/src/index.php?s=v&cat=21&bookid=155&page=0>.

Literatura

BOHÁČ Zdeněk, Dějiny osídlení středního Povltaví v době předhusitské, Praha 1973.

BOHÁČ Zdeněk, Struktura feudální pozemkové držby v Čechách na prahu husitské revoluce. (Pokus o rekonstrukci podle patronátních práv.), Folia Historica Bohemica, Praha 1984, sv. 7, str. 7-42.

DVOŘÁK Tomáš, Farní klérus v kameneckém děkanátu v letech 1354-1436. Pokus o historickostatistickou analýzu na základě konfirmačních knih, Ústecký sborník historický, Ústí nad Labem 2004 (=Gotické umění a jeho historické souvislosti III), s. 49-90.

ELBEL Petr, Emancipace městských farních kostelů ze svazku mateřských far na příkladu Litovle a Uničova (S edicí dimembračních listin z let 1448 a 1510), in: Jan Hrdina – Kateřina Jíšová (edd.), Městský farní kostel v českých zemích ve středověku (=Documenta Pragensia Supplementa VI), Praha 2015, str. 123-175.

HAVRLANT Jaroslav, Problémy studia farní sítě žateckého děkanátu a jeho specifika, in: J. Hrdina – B. Zilynská (edd.), Církevní topografie a farní síť pražské církevní provincie v pozdním středověku (=Colloquia mediaevalia Pragensia 8), Praha 2007, s. 159 – 178.

HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Farní síť ve středověkých Čechách a možnosti jejího studia, in: Jan Hrdina – Blanka Zilynská (edd.), Církevní topografie a farní síť

pražské církevní provincie v pozdním středověku (=Colloquia mediaevalia Pragensia 8), Praha 2007, s. 23-32.

HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Jan JANÁK a Jan DOBEŠ. Dějiny správy v českých zemích: od počátků státu po současnost. Praha 2005.

HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Ke studiu a možnostem využití patronátních práv v předhusitských Čechách, *Folia historica Bohemica* 7, 1984, s. 43–92.

HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Úřad generálních vikářů pražského arcibiskupa v době předhusitské: ze správních dějin pražské arcidiecéze, *Acta Universitatis Carolinae: Philosophica et historica*, Svazek 41, 1971.

HLEDÍKOVÁ Zdeňka, Venkovské děkanáty ve středověkých Čechách, in: *Pocta Karlu Malému k 65. narozeninám*, Praha 1995, str. 112-123.

HLEDÍKOVÁ Zdeňka. Svět české středověké církve. Praha, 2010.

HOFMANN Gustav, *Metrologická příručka pro Čechy, Moravu a Slezsko do zavedení metrické soustavy*, Plzeň – Sušice 1984.

HRACHOVÁ Hana a kol., *Rokycany. Historie, kultura, lidé*, Praha, 2011, str. 20.

KILIÁN Jan (ed.), *Dějiny města Radnic do roku 1850*, České Budějovice 2020

KINDLOVÁ Jana, Církevní správa v předhusitských Čechách ve slánském děkanátu, *Středočeský sborník historický* 35, Praha 2009, str. 3-129.

KUNA Martin, a kol. *Archeologický atlas Čech. 2. vyd.* Praha: Archeologický ústav AV ČR, 2015.

NEČADA Václav, Dobrušský děkanát a jeho klérus do roku 1436, *Studia Historica Brunensia* 68/1, Brno 2021, str. 245–312.

NODL Martin, Morová epidemie na Rakovnicku v roce 1380, in: *Facta probant homines. Sborník k životnímu jubileu prof. dr. Zd. Hledíkové*, Praha 1998, s. 301-310.

PALACKÝ František – KALOUSEK Josef, *Mappa historica Regni Bohemiae. Historická mapa Čech rozdělených na archidiakonáty a dekanáty 14ho století*, w nižto jsau poznamenány fary 14ho věku, hrady, mnohé tvrže aj. w r.1847 navrhl František Palacký, r. 1874 doplnil Josef Kalousek, Praha 2000.

PALACKÝ František, *Popis Království českého, čili, Podrobné poznamenání všech dosavadních krajůw, panství, statkůw, měst, městeček a wesnic, někdejších hradůw a twrzí, též samot a zpustlých osad mnohých w zemi České, s udáním jejich obywatelstwa dle popisu r. MDCCCXLIII wykonaného*, Praha 1848 [online], *Knihovna Libri nostri*, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <http://librinostri.catholica.cz/kniha/314-popis-kralovstvi-ceskeho>.

PODLAHA Antonín. *Posvátná místa království českého: dějiny a popsání chrámů, kaplí, posvátných soch, klášterů i jiných pomníků katolické víry a nábožnosti v království Českém*. Praha 1908.

PODLAHA Antonín, Soupis památek historických a uměleckých: v politickém okrese Rokycanském. Praha 1900.

POCHE Emanuel, Umělecké památky Čech I-IV, Praha 1977–1982.

PROFOUS Antonín, Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny. I – IV [online], Ústav pro jazyk český, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <https://mjc.ujc.cas.cz/search.php>.

ŘEZNÍČEK Michal, Církevní správa v turnovském děkanátu ve světle patronátních poměrů, Ústecký sbor. hist. 2004 (=Gotické umění a jeho historické souvislosti III), s. 115-123.

SEDLÁČEK August – RŮŽEK Vladimír (ed.), Atlasy erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty, Praha 2003.

SEDLÁČEK August, Místopisný Slovník království Českého, Praha 1909 [online], Knihovna Libri nostri, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: <http://librinostri.catholica.cz/kniha/178-mistopisny-slovník-historicky-kralovstvi-ceskeho>.

SEDLÁČEK August, Hrady, zámky a tvrze království Českého. I–XV, Praha 1931–1938, znovu vydáno Praha 1994–1998.

SCHMIDT Ondřej, Farní síť plzeňského děkanátu do doby husitské, *Mediaevalia Historica Bohemica* 18, 2015, č. 1, s. 7–99.

SCHOLZ Stefan, Současné problémy interdisciplinárního výzkumu středověké farní organizace a zejména farních center nejstarších měst v rakouském markrabství/vévodství z hlediska vývoje moderního historiografického bádání, in: Jan Hrdina – Blanka Zilynská (edd.), *Církevní topografie a farní síť pražské církevní provincie v pozdním středověku* (=Colloquia mediaevalia Pragensia 8, str. 55-91.

ŠEBÁNEK Jindřich, Zdeněk FIALA a Zdeňka HLEDÍKOVÁ, ed. Česká diplomatika do r. 1848: určeno pro posl. filosof. fakult řádného, dálkového a externího studia. Praha 1971.

ŠMAHEL František, Pražská církevní provincie ve víru husitské revoluce, *AUC HUCP* 31, č. 1., Praha 1991, str. 107–115.

VANĚK Vojtěch, Rejstříky papežských desátků a možnosti jejich využití, *ČČH* 100/3, 2002, str. 497–521.

VODIČKA Ondřej, Desintegrace katolické farní sítě v děkanátu Mnichovo Hradiště během husitských válek, in: *Pontes ad fontes: církevní dějiny ve světle pomocných věd historických a příbuzných oborů*, Hradec Králové 2011, s. 163–173

VODIČKA Ondřej, Exil českého a moravského duchovenstva za husitských válek, Praha 2019.

ZILYNSKÁ Blanka – SYNOVCOVÁ BOROVIČKOVÁ Jana, Církevní topografie středověkých Čech, Projekt databázového zpracování: aktuální stav, Studia Historica Brunensia 68 / 2021 / 1, str. 227-243.

ŽEMLIČKA Josef. Přemysl Otakar I.: panovník, stát a česká společnost na prahu vrcholového feudalismu. Praha 1990.

Bakalářské a diplomové práce

ČASÁROVÁ Veronika, Církevní správa na Turnovsku v pozdním středověku, diplomová práce, Praha 2014, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia.

KINDLOVÁ Jana, Církevní správa jihu slánského děkanátu ve 2. polovině 14. a na počátku 15. století: jih Slánska v kontaktu s Ořešskem a Rakovnickem, diplomová práce, Ústí nad Labem 2001, Univerzita J.E. Purkyně v Ústí nad Labem, Katedra historie.

KROUPOVÁ Iva, Topografie kostelní sítě na území volyňského děkanátu do doby husitské, Bakalářská práce, Brno 2017, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav pomocných věd historických a archivnictví.

MANDZÁK Ondřej, Rakovnický děkanát v pozdním středověku, Sborník archivních prací 67, Praha 2017, č. 1, s. 5–97.

MANDZÁK Ondřej. Rakovnický děkanát v pozdním středověku, Diplomová práce, Praha 2014, Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia

NEČADA Václav, Topografie kostelní sítě a klérus dobrušského děkanátu do doby husitské, Magisterská diplomová práce, Brno 2018, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav

NEČADA Václav, Topografie kostelní sítě a klérus řečického děkanátu do doby husitské, Magisterská diplomová práce, Brno 2020, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav.

POŘÍZKA Pavel, Brandýský děkanát v pozdním středověku, bakalářská práce, Praha, 2012, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia.

SCHMIDT Ondřej, Topografie kostelní sítě na území plzeňského děkanátu do doby husitské, bakalářská práce, Brno 2012, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav

VLASÁK Jiří, Prácheňský děkanát v pozdním středověku, diplomová práce, Praha 2015, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra pomocných věd historických a archivního studia.

VODIČKA Ondřej, Klérus mnichovskohradištského děkanátu v době předhusitské a husitské (1354 – 1436), Brno 2011, diplomová práce, Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Historický ústav

Internetové zdroje

DRBOHLAV Dušan, Mobilita prostorová, Sociologická encyklopedie [online], Sociologický ústav AV ČR, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Mobilita_prostorov%C3%A1.

KELLER Jan, Mobilita sociální, Sociologická encyklopedie [online], Sociologický ústav AV ČR, [ověř. 27. 6. 2023], dostupné z: https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Mobilita_soci%C3%A1ln%C3%AD.

SEDLÁČEK August, Ze Švamberka, Ottův slovník naučný. 24. díl. Praha 1906. S. 848–853[online], Wikizdroje [ověř. 27. 6. 2023]. Dostupné z: https://cs.wikisource.org/wiki/Ott%C5%AFv_slovn%C3%ADk_nau%C4%8Dn%C3%BD/ze_%C5%A0vamberka.

Územní vývoj panství Třeboň (cca 1350–1700). *Historický ústav AV ČR* [online], [cit. 27. 6. 2023], Dostupné z: <http://landscapes.hiu.cas.cz/trebonsko/vyvojpanstvi.php>.

Rod Kolowratů, Genealogie rodu, MČ Praha-Kolovraty, [online], [cit. 27. 6. 2023], Dostupné z: <https://www.kolovraty.cz/rod-kolowratu/d-102>

8 SEZNAM PŘÍLOH

8.1 Seznam tabulek v obecné části:

Tabulka 23: Původ "prvofarářů"	126
Tabulka 24: Původ plebánů	126
Tabulka 25: Původ plebánů bez dat z permutací	127
Tabulka 26: Místa odchodu plebánů z děkanátu	127
Tabulka 27: Místa odchodu plebánů z děkanátu bez dat z permutací	128
Tabulka 28: Permutace	129
Tabulka 29: Směny rokycanských patronů	130
Tabulka 30: Exekutorské vazby v I. etapě (v děkanátu).....	131
Tabulka 31: Exekutorské vazby v I. etapě (z děkanátu).....	132
Tabulka 32: Exekutorské vazby v I. etapě (do děkanátu).....	133
Tabulka 33: Exekutorské vazby ve II. etapě (v děkanátu)	133
Tabulka 34: Exekutorské vazby ve II. etapě (z děkanátu).....	134
Tabulka 35: Exekutorské vazby ve II. etapě (do děkanátu)	134
Tabulka 36: Exekutorské vazby ve III. etapě (v děkanátu)	135
Tabulka 37: Exekutorské vazby ve III. etapě (z děkanátu)	135
Tabulka 38: Exekutorské vazby ve III. etapě (do děkanátu)	136
Tabulka 39: Kariéry plebánů spojených s rokycanským děkanátem	136

8.2 Seznam tabulek beneficií

BNEČICE	145
ČÍČOV	147
ČÍVICE	149
DRAHOŇŮV ÚJEZD	151
DRUZTOVÁ	154
DÝŠINA	156
CHOMLE	158
CHÝLICE	160
KOSTELEČ	162
KOZOJEDY	164
LHOTA	166
MEŠNO	168

MÝTO	171
NEZVĚSTICE	174
OBORA	176
OJENICE	178
OSEK.....	181
PLANÁ.....	183
PŘÍVĚTICE.....	185
RADNICE	187
ROKYCANY	190
SETEČ.....	192
SKOŘICE	194
SPÁLENÉ POŘÍČÍ	196
STRAŠICE	198
STUPNO.....	200
TĚŇOVICE	202
ÚJEZD SVATÉHO KŘÍŽE.....	204
ZDEMYSLICE.....	206
ZVÍKOVEC.....	208
ŽAKAVA	210

8.3 Seznam obrázků v obrazové příloze

Obrázek 1: Číčov, současný stav	213
Obrázek 2: Čivice, současný stav	213
Obrázek 3: Drahoňův Újezd, současný stav	213
Obrázek 4: Dýšina, současný stav	213
Obrázek 5: Chomle, současný stav	213
Obrázek 6: Chýlice, současný stav	213
Obrázek 7: Kostelec, aktuální stav	214
Obrázek 8: Kozojedy, současný stav	214
Obrázek 9: Lhota pod Radčem, současný stav	214
Obrázek 10: Mešno, současný stav.....	214
Obrázek 11: Mlečice, současný stav.....	214
Obrázek 12: Mýto, současný stav	214
Obrázek 13: Nezvěstice, současný stav	215
Obrázek 14: Obora, současný stav	215
Obrázek 15: Osek, současný stav	215

Obrázek 16: Planá, současný stav.....	215
Obrázek 17: Přivětice, současný stav	215
Obrázek 18: Radnice, současný stav	215
Obrázek 19: Rokycany, současný stav	216
Obrázek 20: Seteč, současný stav.....	216
Obrázek 21: Skořice, současný stav	216
Obrázek 22: Spálené Poříčí, současný stav	216
Obrázek 23: Strašice, současný stav.....	216
Obrázek 24: Stupno, současný stav	216
Obrázek 25: Těnovice, současný stav.....	217
Obrázek 26: Újezd Svatého Kříže, současný stav	217
Obrázek 27: Vojenice, současný stav	217
Obrázek 28: Zdemyslice, současný stav.....	217
Obrázek 29: Zvíkovec, současný stav	217
Obrázek 30: Žakava, současný stav.....	217

9 PŘÍLOHY

9.1 Tabulková část – Obecné tabulky

Tabulka 23: Původ "prvofarářů"

Děkanát	Počet
Rokycanský	23
Rakovnický	11
Klatovský	5
Plzeňský	4
Bozenský	3
Prácheňský	3
Horšovský	2
Pražský	2
Žlutický	2
Benešovský	1
Dobrušský	1
Doudlebský	1
Hradecký	1
Kouřimský	1
Slánský	1
Tepelský	1
Turnovský	1
Vltavský	1
Volyňský	1
Žatecký	1
?	1

Tabulka 24: Původ plebánů

Děkanát	Počet
Pražský	7
Rokycanský	7
Rakovnický	7
Plzeňský	6
Bozenský	5
Klatovský	5
Žatecký	5
Tepelský	4
Žlutický	4
Horšovský	3
Volyňský	2

Hradištský	2
Kouřimský	2
Ořechovský	2
Slánský	2
Vltavský	1
Bechyňský	1
Brandýský	1
Bydžovský	1
Kolínský	1
Lipenský	1
Podbrdský	1
Prácheňský	1
Turnovský	1
Říčanský	1
Olomoucká diecéze	1

Tabulka 25: Původ plebánů bez dat z permutací

Děkanát	Počet
Rokycanský	4
Rakovnický	3
Plzeňský	2
Pražský	2
Kouřimský	1
Bechyňský	1
Bozenský	1
Bydžovský	1
Hradištský	1
Klatovský	1
Lipenský	1
Podbrdský	1
Tepelský	1
Turnovský	1
Vltavský	1
Žatecký	1

Tabulka 26: Místa odchodu plebánů z děkanátu

Děkanát	Počet
Rokycanský	7
Klatovský	6

Bozenský	5
Pražský	5
Horšovský	4
Plzeňský	4
Rakovnický	4
Žatecký	4
Žlutický	4
Doudlebský	3
Ořechovský	3
Tepelský	3
Kouřimský	2
Slánský	2
Volyňský	2
Bechyňský	1
Brandýský	1
Havráňský	1
Hradišťský	1
Kolínský	1
Olomouc.	1
Podbrdský	1
Prácheňský	1
Říčanský	1

Tabulka 27: Místa odchodu plebánů z děkanátu bez dat z permutací

Děkanát	Počet
Rokycanský	4
Doudlebský	3
Klatovský	2
Bechyňský	1
Bozenský	1
Havráňský	1
Horšovský	1
Podbrdský	1

Tabulka 28: Permutace

Fara v rokycanském děkanátu	desátek	Směněná fara	Děkanát	Desátek	Rozdíl v desátku	Rok
Čivice	15	Blížejev	Horšovský	14	1	1402
Čivice	15	Žihle	Rakovnický	18	3	1406
Drahoňův újezd	36	Blovice	Klatovský	36	0	1374
Drahoňův újezd	36	Planice	Klatovský	21	15	1359
Dýšina	60	Mikulovice	Olomoucká diec.	?	?	1375
Chomle	15	Karlštejn	Ořechovský	?	?	1398
Kostelec	12	Přibenice	Žlutický	12	0	1389
Kostelec	12	Kostel sv. Jana v Podskalí	Pražský	3	9	1403
Kozojedy	15	Blatná	Bozenský	24	9	1392
Lhota	2	Druztová	Rokycanský	–	?	1360
Lhota	2	Pnětluky	Žatecký	6	4	1409
Mešno	15	Kadov	Bozenský	7	8	1395
Mešno	15	Úboč	Horšovský	16	1	1410
Mešno	15	Chlístov	Klatovský	3	12	1416
Mešno	15	Komárov	Žlutický	12	3	1378
Mešno	15	Čivice	Rokycanský	15	0	1407
Mešno	15	Chotikov	Plzeňský	15	0	1370
Mešno	15	Lidice	Slánský	15	0	1383
Mlečice	21	Mnichovo Hradiště	Hradištský	20	1	1373
Mýto	30	Volyně	Volyňský	60	30	1412
Nezvěstice	12	Trnová	Tepelský	6	6	1407
Obora	15	Bezděkov	Bozenský	12	3	1385
Obora	15	Letiny	Klatovský	15	0	1417
Obora	15	Domaslav	Tepelský	9	6	1383
Obora	15	Libieticz	Žatecký	12	3	1394
Obora	15	Krašovice	Plzeňský	21	6	1416
Osek	18	kostel sv. Vavřince, Újezd Praha pod Petřínem	Pražský	12	6	1370
Planá	15	Kdyně	Horšovský	18 1/2	3,5	1418
Přívětice	9	Žihel	Rakovnický	18	9	1399
Přívětice	9	Březí	Volyňský	24	15	1404
Radnice	36	Kanovník u Sv. Jiljí, Praha	Pražský	?	?	1365
Radnice	36	kanovník u Sv. Jiří na Pražském	Pražský	?	?	1391

		Hradě				
Radnice	36	Libišice	Žatecký	27	9	1406
Skořice	6	Kunratice	Říčanský	6	0	1376
Skořice	6	Kystra	Slánský	12	6	1391
Skořice	6	Karlštejn	Ořechovský	?	?	1407
Skořice	6	Kotouň	Bozenský	6	0	1411
Spálené Poříčí	9	Mešno	Rokycanský	15	6	1416
Spálené poříčí	9	Lechov	Tepelský	6	3	1379
Strašice	2	Rosochy	Kolínský	4	2	1364
Strašice	2	Hrusice	Kouřimský	21	19	1418
Těňovice	6	Hloubětín	Brandýský	9	3	1365
Těňovice	6	Ondřejov	Kouřimský	5	1	1367
Těňovice	6	Zborov	Prácheňský	?	?	1408
Těňovice	6	Černoc	Rakovnický	9	3	1374
Újezd sv. Kříže	6	oltář v Opatovicích, Praha	Pražský	?	?	1403
Újezd sv. Kříže	9	Krašov	Žlutický	12	3	1378
Újezd sv. Kříže	9	Žebnice	Rakovnický	30	21	1385
Újezd sv. Kříže	9	Křečov	Žlutický	12	3	1408
Vojenice	15	Opočno	Žatecký	36	21	1358
Zdemyslice	12	Luby	Plzeňský	6	6	1374
Zvíkovec	24	Ojprnice	Plzeňský	30	6	1407

Tabulka 29: Směny rokycanských patronů

Fara v rokycanském děkanátu	Patron	Směněná fara	Děkanát	Patron	Fary v rokyc. děk., kde měl rovněž patronát	rok
Čivice	ze Lhoty, Z Čivic	Blížejev	Horšovský	opat v Plasech	Kostelec, Obora, Planá	1402
Drahoňův újezd	z Kojetína, z Drahoňova újezda	Blovice	Klatovský	opat v Nepomuku	Zdemyslice	1374
Drahoňův újezd	z Chrástu, ze Sobětic, z Drahoňova újezda, z Kojetína	Planice	Klatovský	opat v Nepomuku	Zdemyslice	1359

Chomle	z Chrástu, ze Sobětic, z Drahoňova újezda, z Kojetína	Karlštejn	Ořechovský	Král, za něj kustod na Karlštejně a Hrádku	Mlečice	1398
Kostelec	opat v Plasech	Milíčov	Podbrdský	z Kolovrat	Čivice, Kozojedy, Lhota	1403
Obora	opat v Plasech	Domaslav	Tepelský	ze Švamberka	Mešno, Spálené Poříčí, Stupno, Těňovice, Újezd Svatého Kříže	1383
Přívětice	Z Přívětic, ze Skomelna, z Dolan	Žihle	Rakovnický	opat v Plasech	Kostelec, Obora, Planá	1399
Strašice	z Rožmberka	Rasochy	Čáslavský	z Rožmberka	Mýto, Nezvěstice, Radnice, Strašice	1364
Těňovice	ze Švamberka	Zborov	Prácheňský	opat v Nepomuku	Zdemyslice	1408
Újezd sv. Kříže	ze Švamberka	Krašov	Žlutický	ze Švamberka	Mešno, Spálené Poříčí, Stupno, Těňovice, Újezd Svatého Kříže	1378
Újezd sv. Kříže	ze Švamberka	Žebnice	Rakovnický	opat v Plasech	Kostelec, Obora, Planá	1385

Tabulka 30: Exekutorské vazby v I. etapě (v děkanátu)

Odkud	Kam	Rok	LC	Str.
Čivice	Obora	1385	III – IV	170
Čivice	Obora	1394	V	195
Děkan	Čivice	1357	I/1	39
Děkan	Čivice	1358	I/1	64
Děkan (psáno říčanský, spíš chyba)	Přívětice	1358	I/1	65-66
Děkan	Poříčí	1364	I/2	54
Drahoňův újezd	Radnice	1363	I/2	25
Chomle	Radnice	1365	I/2	63
Chýlice	Skořice	1390	V	14
Kostelec	Druztová	1360	I/1	127
Mýto	Lhota	1362	I/1	181
Mýto	Strašice	1362	I/1	169

Mýto	Lhota	1363	I/2	11
Mýto	Strašice	1364	I/2	57
Nezvěstice	Žákava	1354	I/1	38
Nezvěstice	Žákava	1397	V	276
Obora	Dýšina	1366	I/2	81
Osek	Lhota	1360	I/1	141
Poříčí	Těňovice	1365	I/2	60
Poříčí	Těňovice	1366	I/2	84
Radnice	Vojenice	1358	I/1	66,67
Radnice	Lhota	1360	I/1	127
Radnice	Vojenice	1361	I/1	143
Radnice	Chomle	1363	I/2	20
Radnice	Újezd svatého Kříže	1385	III – IV	167
Rokycany	Mešno	1361	I/1	152
Seč	Druztová	1377	III – IV	64
Stupno	Přívětice	1399	VI	13
Těňovice	Mešno	1395	V	241
Újezd sv. Kříže	Stupno	1363	I/2	19
Újezd sv. Kříže	Stupno	1363	I/2	30
Vojenice	Kozojedy	1363	I/2	3
Zvíkovec	Vojenice	1358	I/1	40
Žákava	Seč	1358	I/1	40
Žákava	Nezvěstice	1394	V	204

Tabulka 31: Exekutorské vazby v I. etapě (z děkanátu)

Odkud	Kam	Děkanát	Rok	LC	Str.
Drahoňův újezd	Řebříky	Podbrdský	1358	I/1	64
Drahoňův újezd	Řebříky	Podbrdský	1358	I/1	79
Dýšina	Kostelec u Plzně	Plzeňský	1361	I/1	150
Kostelec	Všehrady	Rakovnický	1361	I/1	154
Rokycany	Starý Plzenec	Plzeňský	1394	V	204
Těňovice	Nová ves	?	1358	I/1	63
Zdemyslice	Blovice	Klatovský	1389	III - IV	209

Tabulka 32: Exekutorské vazby v I. etapě (do děkanátu)

Odkud	Děkanát	Kam	Rok	LC	Str.
Skryje	Rakovnický	Mlečice	1358	I/1	40
Cerhovice	Podbrdský	Mýto	1363	I/2	6
Dolany	Rakovnický	Zvíkovec	1363	I/2	9
Všehrady	Rakovnický	Kozojedy	1383	V	162
Čečovice	Horšovský	Kozojedy	1392	V	116

Tabulka 33: Exekutorské vazby ve II. etapě (v děkanátu)

Odkud	Kam	Rok	LC	Str.
Číčov	Poříčí	1416	VII	196
Čivice	Obora	1416	VII	211
Drahoňův újezd	Zvíkovec	1412	VII	69
Dýšina	Osek	1404	VI	108
Dýšina	Stupno	1402	VI	69
Chomle	Vojenice	1402	VI	70
Chýlice	Mešno	1407	VI	232
Chýlice	Mešno	1416	VII	196
Chýlice	Skořice	1411	VII	38
Kostelec	Planá	1409	VI	265
Kostelec	Planá	1418	VII	266
Lhota	Mýto	1406	VI	188
Mešno	Číčov	1415	VII	142
Mlečice	Zvíkovec	1415	VII	165
Mýto	Lhota	1400	VI	25
Obora	Čivice	1402	VI	76
Obora	Čivice	1406	VI	175
Obora	Čivice	1417	VII	237
Vojenice	Chomle	1411	VII	27
Planá	Čivice	1407	VI	232
Planá	Chodová Planá	1404	VI	121
Planá	Obora	1404	VI	121

Poříčí	Těňovice	1408	VI	234
Přívětice	Újezd svatého Kříže	1403	VI	87
Přívětice	Újezd svatého Kříže	1403	VI	88
Radnice	Mýto	1401	VI	42
Radnice	Mýto	1407	VI	224
Radnice	Vojenice	1417	VII	225
Radnice	Vojenice	1417	VII	237
Radnice	Újezd svatého Kříže	1408	VI	248
Radnice	Újezd svatého Kříže	1418	VII	270
Rokycany	Osek	1405	VI	155
Skořice	Mešno	1410	VII	4
Strašice	Mýto	1412	VII	66
Strašice	Skořice	1407	VI	206
Těňovice	Číčov	1417	VII	242
Těňovice	Poříčí	1410	VII	9
Újezd sv. Kříže	Nezvěstice	1407	VI	228

Tabulka 34: Exekutorské vazby ve II. etapě (z děkanátu)

Odkud	Kam	Děkanát	Rok	LC	Str.
Dýšina	Mělnice	Horšovský	1411	VII	28
Kostelec	Plzeň	Plzeňský	1408	VI	254
Poříčí	Chlístov	Klatovský	1410	VII	13
Poříčí	Blovice	Klatovský	1419	VII	287
Zvíkovec	Panoší Újezd	Rakovnický	1409	VI	257
Zvíkovec	Skryje	Rakovnický	1415	VII	177
Žákava	Blovice	Klatovský	1401	VI	56

Tabulka 35: Exekutorské vazby ve II. etapě (do děkanátu)

Odkud	Děkanát	Kam	Rok	LC	Str.
Milíčov	Rakovnický	Kozojedy	1405	VI	139
Blovice	Klatovský	Nezvěstice	1407	VI	220
Zbiroh	Podbrdský	Lhota	1409	VI	265

Zbiroh	Podbrdský	Drahoňův újezd	1412	VII	55
Všehrady	Rakovnický	Kozojedy	1419	VII	281

Tabulka 36: Exekutorské vazby ve III. etapě (v děkanátu)

Odkud	Kam	Rok	LC	Str.
Chomle	Přívětice	1427	VIII-X	129
Chomle	Radnice	1425	VIII-X	108
Kozojedy	Vojenice	1430	VIII-X	157
Mýto	Lhota	1423	VIII-X	57
Radnice	Zvíkovec	1434	VIII-X	228
Rokycany	Chýlice	1429	VIII-X	153
Strašice	Poříčí	1423	VIII-X	38
Stupno	Čivice	1435	VIII-X	253
Vojenice	Mlečice	1421	VIII-X	4
Zvíkovec	Drahoňův újezd	1426	VIII-X	123
Zvíkovec	Vojenice	1426	VIII-X	115

Tabulka 37: Exekutorské vazby ve III. etapě (z děkanátu)

Odkud	Kam	Děkanát	Rok	LC	Str.
Zvíkovec	Předslavice	Volyňský	1422	VIII-X	21
Drahoňův újezd	Dlouhá Lhota	Podbrdský	1423	VIII-X	28
Zvíkovec	Chmelištná	Rakovnický	1423	VIII-X	54, 55
Zvíkovec	Šenov	Žitavský	1424	VIII-X	71
Strašice	Rožmitál	Bozenský	1424	VIII-X	75
Mýto	Zbiroh	Podbrdský	1424	VIII-X	73
Mýto	Plzeň	Plzeňský	1425	VIII-X	90
Strašice	Chocenice	Klatovský	1427	VIII-X	134
Kostelec	Lukavice	Klatovský	1427	VIII-X	125
Obora	Krašovice	Plzeňský	1427	VIII-X	127, 128
Kostelec	Plzeň	Plzeňský	1427	VIII-X	128
Dýšina	Plzeň	Plzeňský	1429	VIII-X	153
Zvíkovec	Dolany	Plzeňský	1434	VIII-X	229

Tabulka 38: Exekutorské vazby ve III. etapě (do děkanátu)

Odkud	Děkanát	Kam	Rok	LC	Str.
Kralovice	Rakovnický	Obora	1425	VIII-X	97
Chodová Planá	Tepelský	Planá	1425	VIII-X	111
Plzeň	Plzeňský	Mýto	1426	VIII-X	123
Plzeň	Plzeňský	Osek	1426	VIII-X	112
Plzeň	Plzeňský	Dýšina	1427	VIII-X	125
Dolany	Plzeňský	Vojenice	1430	VIII-X	115
Zbiroh	Podbrdský	Mýto	1434	VIII-X	231

Tabulka 39: Kariéry plebánů spojených s rokycanským děkanátem

Jméno	Místo původu	Fara	děkanát	Desátok	Rok od	Rok do	LC	str.
Chotieborius	?	Hlavice	Hradištský	6	?	1358	I/1	40
		Mlečice	Rokycanský	21	1358	1373	I/1	40, 87
		Mnichovo Hradiště	Hradištský	20	1373	?	I/1	87
Chotieborius	Kokořov	Přívětice?	Rokycanský	9	1363	1378	I/2	28
		Krašov	Rakovnický	?	1378	1378	III-IV	98, 99
		Újezd (sv. Kříže?)	Rokycanský	9	1378	1389	III-IV	99, 167
		Žebnice	Rakovnický	30	1389	?	III-IV	167
Henricus	?	Přívětice	Rokycanský	9	?	1399	VI	13
		Žihle	Rakovnický	18	1399	1402	VI	13, 76
		Čivice	Rokycanský	15	1402	1406	VI	76, 175
		Blížejev	Horšovský	14	1406	1416	VII	175, 214

		Úboč	Horšovský	16	1416	1417	VII	214, 235
		Miřkov	Horšovský	14	1417	?	VII	235
Johannus	Poleň	Blížejev	Horšovský	14	1403	1406	VI	92, 175
		Čivice	Rokycanský	15	1406	1407	VI	175, 232
		Mešno	Rokycanský	15	1407	1410	VI, VII	232,4
		Úboč	Horšovský	16	1410	?	VII	4
Vitlus	z Rokycan?	Lukavice	Klatovský	6	1366	?	I/2	78
		Lidice	Slánský	12/15	?	1383	AJ II	202
		Mešno	Rokycanský	15	1383	1395	AJ II, LC V	202, 241
		Kádov	Božeňský	7	1395	1400	V, VI	241, 16
		Žatec	Žatecký	36	1400	1401	VI	16, 55
		smrt	–	–	1401		VI	55
Przibcus	?	Mešno	Rokycanský	15	?	1407	VI	232
		Čivice	Rokycanský	15	1407	1417	VI, VII	232, 237
		Vojenice	Rokycanský	15	1417	1426	VII, VIII-X	237, 115
		rezignace	–	–	1426		VIII-X	115
		Znovu Vojenice?	Rokycanský	15	1427	1430	VIII-X	127, 157
		smrt	–	–	1430		VIII-X	157
Andreas	?	Planice	Klatovský	21	?	1359	I/1	99 - 100
		Drahoňův újezd	Rokycanský	36	1359	1374	I/1, III-IV	99- 100, 17
		Blovice	Klatovský	36	1374	před 1379	III-IV	17
Johannes dictus Drbal	Komárov	Panoší Újezd	Rakovnický	15	1409	1426	VI, VIII-X	257, 123
		Drahoňův újezd	Rokycanský	36	1426	1435	VIII-X	123, 250
		smrt	–	–	1435		VIII-X	250
Otticus	Habrová	Dýšina	Rokycanský	60	1367	1375	I/2	81
		Mikulovice	Olomoucká diec.	?	1375	?	III-IV	31
Laurencius	?	kanovník u sv. Vavřince v Praze	Pražský	–	?	1425	VIII-X	98
		Krašovice	Plzeňský	21	1425	1427	VIII-X	98, 125

		Dýšina	Rokycanský	60	1427	?	VIII-X	125	
Johannes	Ruprechtice (Turnovský děkanát)	Chomle	Rokycanský	15	1387	1398	III-IV, V	191, 301	
		Karlštejn	Ořechovský	–	1398	1400	V, VI	301, 36	
		Maletice	Kouřimský	18	1400	?	VI	36	
Henricus	?	Sušice	Prácheňský	15	?	1395	V	212	
		Luštěnice	Boleslavský	18	1395	1396	V	212, 274	
		Karlštejn	Ořechovský	–	1396	1398	V	274, 301	
		Chomle	Rokycanský	15	1398	?	V	301	
Johannes	?	Příbenice	Žlutický	12	?	1389	III-IV	213	
		Kostelec	Rokycanský	12	1389	1403	VI	213, 97	
		Podskalí - kostel sv. Jana	Pražský	3	1403	?	VI	97	
Johannes dictus Krymer	?	Křivce	Teplský	9	?	1392	V	116	
		Kozojedy	Rokycanský	15	1392	1383	V	116, 162	
		Blatná	Bozenský	24	1383	před 1397	V	162, 291	
Purchardus	Pšovlky (Wsevlk)	Lhota	Rokycanský	2	1362	1363	I/1, I/2	181, 11	
		Zvíkovec	Rokycanský	24	1363		I/2	9	
Nicolaus	Rovný	Lhota	Rokycanský	2	1400	1409	VI	25, 265	
		Pnětluky	Žatecký	6	1409	před 1413	VI, VII	265, 100	
Nicolaus	Plzeň	Mešno	Rokycanský	15	1361	1370	I/I, II	152, 37	
		Chotíkov	Plzeňský	15	1370	1371	II	37, 60	
		smrt	–	–	1371		II	60	
Petrus	?	Chotíkov	Plzeňský	15	?	1370	II	37	
		Mešno	Rokycanský	15	1370	1378	II, III-IV	37, 97	
		Komárov	Žlutický	12	1378	1405	III-IV, VI	97, 154	
		Kladruby - kaplan, filiální kostel sv. Jakuba	Kladrubský	–		1405	před 1412	VI, VII	154, 51
		smrt	–	–	před 1412		VII	51	
Johannes	Kralovice	Komárov	Žlutický	12	1358	1378	I/1, III-IV	50, 97	
		Mešno	Rokycanský	15	1378	?	III-IV	97	

Elias	Horšovský Týn	Strašín	Prácheňský	6	1404	1405	VI	116, 135	
		Čachrov	Klatovský	6	1405	1405	VI	135, 150	
		Úboč	Horšovský	6/16	1405	1410	VI, VII	150, 4	
		Mešno	Rokycanský	15	1410	1411	VII	7, 19	
		Přestavlky	Horšovský	14	1411	1411	?, VII	?, 32	
		Domažlice - kaplan	Horšovský	–	1411	1415	VII	32, 161	
		Letiny	Klatovský	15	1415	1417	VII	161, 238	
		Obora	Rokycanský	15	1417	?	VII	238	
Wenceslaus	?	Kotouň	Bozenský	6	?	1411	VII	38	
		Skořice	Rokycanský	6	1411	1422	VII, VIII-X	38, 9-10	
		Mešno	Rokycanský	15	1422	?	VIII-X	9, 10	
Nicolaus	?	Mýto	Rokycanský	30	?	1401	VI	42	
		Trhové Sviny	Doudlebský	66	1401	1408	VI	42, 247	
		Smrt	–	–	1408		VI	247	
Bernhardus	Kaplan Jindřicha z Rožmberka	Mýto	Rokycanský	30	1401	1406	VI	42, 188	
		Bavorov	Volyňský	90	1406	?	VI	188	
Nicolaus	Turov	Mýto	Rokycanský	30	1407	1412	VI, VII	224, 66	
		Volyně	Volyňský		1412	1436	VII, VIII-X	66, 263	
		smrt	–	–	1436		VIII-X	263	
Ade	Býchory	Praha, oltář sv. Mikuláše v kostele sv. Vojtěcha pod Zderazem	Pražský			?	1422	VIII-X	18
		Mýto	Rokycanský	30	1426	1434	VIII-X	123, 231	
Petrus	?	Nezvěstice	Rokycanský	12	?	1404	VI	132	
		Malšice	Bechyňský	31	1404	1414	VI, VII	132, 137	
		Soběslav	Chýnovský	30	1414	?	VII	137	
Bernhardus	kaplan Jindřicha z Rožmberku	Nezvěstice	Rokycanský	12	1404	1407	VI	132, 220	
		Doudlebice	Doudlebský	18	1407	1419	VI, VII	220, 290	
		Keblov	Štěpanovský	30	1419	?	VII	290	

Nicolaus	?	Obora	Rokycanský	15	?	1383	III-IV	162	
		Domaslav				1383	1389	III-IV	162, 213-4
		Oltář Všech svatých v Praze	Pražský			1383	?	III-IV	213- 4, ?
Laurencius	?	Domaslav	Tepelský	9	?	1383	III-IV	162	
		Obora	Rokycanský	15	1383	1385	III-IV	162, 170	
		Bezděkov	Bozenský	12	1385	1405	III-IV, VI	170, 154	
		Rezignace	–	–	1405		VI	154	
Petrus	?	Bezděkov	Bozenský	12	?	1385	III-IV	170	
		Obora	Rokycanský	15	1385	1394	III-IV, V	170, 195	
		Libědice	Žatecký	15	1394	1409	V, VI	195, 282	
		Nepomyšl	Žlutický	15	1409	1410	VI, VII	282, 11	
		Holedeč	Žatecký	12	1410	1414	VII	11, 119	
		Soběsuky (1414 zmíněn jako děkan žatecký)	Žatecký	11	1414	?	VII	119	
Machkonus	?	Libědice	Žatecký	15	možná 1391	1394	V	99, 195	
		Obora	Rokycanský	15	1394	možná 1404	V	195	
		možná zemřel	–	–	1404		VI	121	
Nicolaus	Žebnice	Obora	Rokycanský	15	1404	1416	VI, VII	121, 211	
		Krašovice	Plzeňský	21	1416	1425	VII, VIII-X	211, 99	
		Potvorov	Rakovnický	30	1425	?	VIII-X	99	
Nicolaus	?	Krašovice	Plzeňský	21	?	1416	VII	211	
		Obora	Rokycanský	15	1416	1417	VII	211, 238	
		Letiny	Klatovský	15	1417	?	VII	238	
Georgius	?	Obora	Rokycanský	15	1432	1434	VIII-X	182, 238	
		Zbiroh	Podbrdský	24	1434	?	VIII-X	238	
Rupertus	Vojenice	Vojenice	Rokycanský	15	1358	1358	I/1	40,66 -7	
		Opočno	Žatecký	36	1358	?	I/2	66-8	

Ulricus	klerik z Dražovic	Mrtníky	Podbrdský	18	1358	1361	I/1	74
		Vojenice (už presb.)	Rokycanský	15	1361	možná až 1402	I/1, VI	143, 70
		možná smrt	–	–	1402		VI	70
Jacobus	?	Planá	Rokycanský	15	?	1418	VII	266
		Kdyně, oltářník (oltář sv. Petr a Pavel)	Horšovský	18,5	1418	1425	VII, VIII-X	266, 100
		smrt	–	–	1425		VIII-X	100
Andreas	Klerik z Klatov	Luby	Klatovský	6	1379	1408	III-IV, VI	105, 254
		Nezdice	Klatovský	4	1408	1415	VI, VII	254, 159
		Kdyně, oltářník (oltář sv. Petr a Pavel)	–	–	1415	1418	VII	159, 266
		Planá	Rokycanský	15	1418	?	VII	266
Petrus	Bor	Spálené Poříčí	Rokycanský	9	1363	1379	II, III-IV	54, 114
		Lechov	Podbrdský	12	1379	1383	III-IV	114, 158
		smrt	–	–	1383		III-IV	158
Wenceslaus	?	Mešno	Rokycanský	15	?	1416	VII	196
		Spálené Poříčí	Rokycanský	9	1416	1422	VII, VIII-X	196, 25
		Smrt	–	–	1422		VIII-X	25
Sigismundus	?	Chlístov	Klatovský	3	?(po 1410)	1416	VII	(13), 196
		Mešno	Rokycanský	15	1416	1422	VII	196, 9-10
		Smrt	–	–	1422		VII	9a-10
Wilhelmus	de Hradisst	Spálené Poříčí	Rokycanský	9	1410	1415	VII	9, 196
		Chlístov	Klatovský	3	1415	?	VII	196
Thomaskon us	?	Žihle	Rakovnický	18	?	1399	VI	13
		Přivětice	Rokycanský	9	1399	1404	VI	13,11 1
		Březí	Volyňský	24	1404	1415	VI, VII	111, 142
Gallus	?	Březí	Volyňský	24	?	1404	VI	111
		Přivětice	Rokycanský	9	1404	1406	VI	111, 189
		Smrt	–	–	1406		VI	189

Nicolaus	?	ministr královské kaple v kostele Všech svatých na Pražském hradě	–	–	?	1363	I/2	25
		Radnice	Rokycanský	36	1363	1365	I/2	25, 63
		Kanovník u sv. Jiljí v Praze	Pražský	–	1365	?	(před 1368)	I/2
Johannes	?	Kraselov	Volyňský	9		1363	I/2	15
		Kanovník u sv. Jiljí v Praze	Pražský	–	1363	1365	I/2	15, 63
		Radnice	Rokycanský	36	1365	1380	I/2	63, 130
		smrt	–	–	1380		I/2	130
Johannes	?	Radnice	Rokycanský	36	?	1391	V	93-4
		Kanovník u sv. Jiří na Pražském hradě	Pražský	–	1391	?	V	93-4
Wenceslaus	?	Kanovník u sv. Jiří na Pražském hradě	Pražský	–	?	1391	V	93-4
		Radnice	Rokycanský	36	1391	1406	V, VI	93-4, 191
		Libišice	Žatecký	27	1406	1417	VI, VII	191, 225
		Kladruby	Tepelský	36	1417	?	VII	225
Nicolaus	?	Libišice	Žatecký	27	?	1406	VI	191
		Radnice	Rokycanský	36	1406	1425	VI, VIII-X	191, 108
		smrt	–	–	1425		VIII-X	108
Jacobus	?	Skořice	Rokycanský	6	?	1376	III-IV	49
		Kunratice	Říčanský	6	1376	1378	III-IV	49, 84
		Koblencz?, Olomouc. Dioc.	?	?	1378	?	III-IV	84
Egidius	Ředhošť	Skořice	Rokycanský	6	1390	1391	V	14, 85
		Kystra	Slánský	12	1391	?	V	85
Miloslaus	Miličín	Strašice	Rokycanský	2	1362	1364	I/1, I/2	169, 57
		Rosochy	Kolínský	4	1364	1374	I/2, III-IV	57, 12
		Rezignace			1374		III-IV	12
Wernherus	?	Rosochy	Kolínský	4	1363	1364	I/2	16, 57

		Strašice	Rokycanský	2	1364	1375	I/2, III-IV	57, 42
		Dvořiště	Doudlebský	0	1375	1398	III-IV, V	308
		smrt	–	–	1398		V	308
Cristanus	?	Hloubětín	Brandýský	9	?	1365	I/2	60
		Těňovice	Rokycanský	6	1365	1367	I/2	60, 84
		Ondřejov	Kouřimský	5	1367	?	(před 1378) I/2, III-IV	84, 103
Kunczlinus (Cunssonis)	?	Dolní Slivno	Kamenický	5	?	1363	I/2	54
		Ondřejov	Kouřimský	5	1363?	1367	I/2	54, 84
		Těňovice	Rokycanský	6	1367	1374	I/2, III-IV	84, 4- 5
		Černoc	Rakovnický	9	1374	před 1390	III-IV, V	4-5, 9
Wernherus	?	Černoc	Rakovnický	9	?	1374	III-IV	4-5,
		Těňovice	Rokycanský	6	1374	1380	III-IV	4-5, 131
		smrt	–	–	1380		III-IV	131
Zdimirus	?	Mileč	Klatovský	12	?	1378	III-IV	95
		Žebnice	Rakovnický	30	1378	1385	III-IV	95, 167
		Újezd sv. Kříže	Rokycanský	9	1385	1403	III-IV, VI	167, 87
		smrt	–	–	1403		VI	87
Ambrosius	de Rzenecz (Řenče)	Újezd sv. Kříže	Rokycanský	9	1403	1403	VI	87, 88
		Oltář Těla Páně a Panny Marie v kostele sv. Michaela v Opatovicích v Praze	Pražský	–		1403	?	VI
Chotěborius	?	Křečov	Žlutický	12	?	1408	VI	248
		Újezd sv. Kříže	Rokycanský	9	1408	1418	VI, VII	248, 270
		smrt	–	–	1418		VII	270
Wenceslaus	?	Újezd sv. Kříže	Rokycanský	9	?	1408	VI	248
		Křečov	Žlutický	12	1408	1411	VI, VII	248, 37
		Rektor oltáře Těla Páně a Panny Marie v kostele sv. Michaela v Opatovicích v	Pražský	–		1411	?	VII

		Praze						
Nicolaus	?	Zvíkovec	Rokycanský	24	?	1407	VI	202
		Ojprnice			1407	1415	VI, VII	202, 150
		smrt	–	–	1415		VII	150
Petrus	?	Ojprnice			?	1407	VI	202
		Zvíkovec	Rokycanský	24	1407	1412	VI, VII	202, 69
		smrt	–	–	1412		VII	69
Martinus	?	Kanovník královské kaple na Karlštejně	Ořechovský	–	?	1410	VII	14
		Nezabudice	Rakovnický	12	1410	1415	VII	14, 165
		Zvíkovec	Rokycanský	24	1415	1434	VII, VIII-X	165, 228
		smrt	–	–	1434		VIII-X	228
Wenceslaus	Praha	Číčov	Rokycanský	8	1415	1417	VII	142, 242
		Slivice	Bozenský	18	1417	?	VII	242
Swatoslaus	?	Lhota	Rokycanský	2	?	1360	I/1	127
		Druztová	Rokycanský	filiální	1360	1367	I/1, III-IV	127, 64
		Chotíkov	Plzeňský	15	1367	1394	III-IV, V	64, 187
		smrt	–	–	1394		V	187
Henricus	?	Skořice	Rokycanský	6	?	1390	V	14
		Předslav	Klatovský	15	1390	1435	V, VIII-X	14, 240
		smrt	–	–	1435		VIII-X	240
Otticus	Hracholusky	Vojenice	Rokycanský	15	1426	1427	VIII-X	115,1 27
		Krašovice	Plzeňský	21	1427	(před 1434)	VIII-X	127, 227
Henricus	?	Zdemyslice	Rokycanský	12	?	1374	III-IV	13
		Luby	Klatovský	6	1374	1379	III-IV	13, 105
		smrt	–	–	1379		III-IV	105
Ulricus	Seč	Druztová	Rokycanský	filiální	1377	1403	III-IV, VI	64, 107
		Seč - děkan	Rokycanský	12	1403	?	VI	107

9.2 Tabulková část – Tabulky beneficíí

BNEČICE

LOKALITA

Dnešní název	Mlečice	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III, s. 104	
Palacký	s. 271	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Bnecicz, Bneczicz, Bnessicz, Bniscice, Bnicice, Bnetczicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1227	Sedláček A., Místopisný slovník, str.612.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	Nanebevzetí Panny Marie, Nejsvětější Trojice	
Založení		
Nejstarší zmínka	1344	Podlaha A., Soupis Památek, sv. 9, str. 41.
Změna statutu	Po 30leté válce filiální k Drahoňově Újezdu, od 1858 opět farní	tamtéž
Zánik	1885 vyhořel	tamtéž
Obnova	1896 obnoven	tamtéž
Dnešní stav / dnešní poloha	novogotická přestavba 1896 /původní	tamtéž
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	K – král	Patron na vlastním majetku
Změna	-	-

Spory, dohody	-	-
---------------	---	---

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Karel IV.	1358, prezentace 1373, prezentace	LC I/1, str. 40 LCII, str. 87
I/2	Václav IV.	1389, prezentace	LC III-IV, str. 212
I/3	Zikmund	1421, prezentace	LCVIII-X, str. 4

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	od 23. 2. 1358	Chotieborius, de Hlauciz	LC I/1, str. 40	I/1
2	do 9. 2. 1373	Chotieborius, permut.	LCII, str. 87	I/1
3	od 9. 2. 1373	Johannes, de Gredismonachorum	LCII, str. 87	I/1
4	do 18. 6. 1389	Hermannus, mort.	LC III-IV, str. 212	I/2
5	od 18. 6. 1389	Chotieborius, clericus de Vgezd	LC III-IV, str. 212	I/2
6	od 29.7. 1421	Andreas, presb. de Radnicz.	LCVIII-X, str. 4	I/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Chotieborius, de Hlauciz	23. 2. 1358 – 9. 2. 1373
2	Johannes, de Gredismonachorum	9. 2. 1373 – ?
3	Hermannus	? – 18. 6. 1389
4	Chotieborius, clericus de Vgezd	18. 6. 1389 – ?
5	Andreas, presb. de Radnicz.	29.7. 1421 – ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 21 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	21 gr.
	1369	21 gr.
	1384	21 gr.
	1385	21 gr.
	1399	42 gr.
	1406	21 gr.

Donace v LE	Datum	Typ zápisu	Pramen	Donátor
1.	11. 11. 1403		LE V, str. 584	Jaroslav z Ostrova
Typ, velikost	ročně věnuje 1 kopu a 1 groš za sloužení mši za zesnulého			
Způsob nabytí	donace			

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 104.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 612.

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 407.

SEDLÁČEK, August, Hrady, zámky a tvrze, sv. VI, str. 85-6.

PODLAHA Antonín. Posvátná místa, str. 202.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 42.

FOUD, Karel. Vesnice Plzeňského kraje - Rokycany. Plzeňský kraj/ Karel Foud, 2016.

ČÍČOV

LOKALITA

Dnešní název	Číčov	
Dnešní charakter	vesnice, součást Spáleného Poříčí	
Dobový typ	vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	I/343	
Palacký	s. 391	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Cziczow, Czyczow	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensví	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	sv. Filipa a Jakuba	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	1623 zánik fary	Sedláček A., Místopisný slovník, str. 118
Zánik		
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Přestavba v 18. a 19. stol., pseudorománská úprava / původní	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 232.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Číčova	Patron na vlastním majetku

II	?	
III	ŠN – z Dobré	Patron na vlastním majetku
IV	?	
Změna		
Spory, dohody	1380, AJ II/51	

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, II/1, III/1	Protiva z Čičova, Petr Loděřův z Prahy, Všemír řečený Beneš z Dobré	1380, sporné dosazení	AJ II, str. 43
IV/1	magistr Zighard	1380, sporné dosazení	AJ II, str. 49
I/2	Petr, řečený Čičovec, z Čičova	1415, prezentace 1417, prezentace	LCVII, str. 142 LCVII, str. 242

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	od 19. 9. 1380	Hermannus presb. de Zabrowie	AJ II, str. 43	I/1, II/1, III/1
2	od 27. 9. 1380	Jacobus Benessawer	AJ II, str. 49	IV/1
3	do 1415	Martinus, rezig.	LCVII, str. 142	I/2
4	od 1415	Wenceslaus Benesii, de Praga	LCVII, str. 142	I/2
5	do 5. 10. 1417	Wenceslaus Panek, rezig.	LCVII, str. 242	I/2
6	od 5. 10. 1417	Petrus, presb. de Dobrzano	LCVII, str. 242	I/2

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Hermannus presb. de Zabrowie	19. 9. 1380 - ?
2	Jacobus Benessawer	27. 9. 1380 - ?
3	Martinus	? – 1415
4.	Wenceslaus Benesii, dicti Panek	1415 – 5. 10. 1417
5	Petrus, presb. de Dobrzano	5. 10. 1417 – ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 8 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	8 gr.
	1369	8 gr.
	1384	8 gr.
	1385	8 gr.
	1399	16 gr.
	1406	8 gr..

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména I., str. 343.

SEDLÁČEK A., Místpisný Slovník, str. 118.

POCHE E., Umělecké památky Čech I., str. 232.

HRACHOVÁ Hana, Blovicko a Spálenopoříčko na starých pohlednicích a fotografiích,
Vydavatelství Baron, 2013, s. 48–53

ČÍVICE

LOKALITA

Dnešní název	Čivice	
Dnešní charakter	osada	
Dobový typ	vesnice	
Identifikace - kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	I/354	
Palacký	s. 409	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Cziewicz, Czenicz, Czewicz, Czigiewicz, Cziewicz, Czieuicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 86
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	Nejsvětější Trojice	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 86
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizován v 18. stol./původní	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 235.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Čivic	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – z Chodkovce	Patron na vlastním majetku
III	ŠV – z Kolovrat	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – z Přehořova	Patron na vlastním majetku
Změna		

Spory, dohody		
---------------	--	--

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2, I/3	Habard, Jan a Sezima, bratři z Čivíc	1357, prezentace	LC I/I, str. 39
I/1, I/2, I/3, I/4, I/5	Habard, Jan, Sezima, Jeník a Dobř, bratři z Čivíc	1358, prezentace	LC I/I, str. 64
I/1, I/2, I/3, I/5	Habard, Jan, Sezima, Jeník plebán v Líšťanech, bratři z Čivíc	1400, prezentace	LC VI, str. 18, 19
I/6, I/7	Jiřík z Čivíc na Lhotě a Hynek z Čivíc	1402, prezentace 1406, prezentace 1407, prezentace	LC VI, str. 76 LC VI, str. 175 LC VI, str. 232
I/6, II/1, I/8	Jiřík z Čivíc na Lhotě, Petr z Chodkovce, Hubek z Čivíc	1417, prezentace	LC VII, str. 237
III/1, IV/1, I/?	Jindřich z Kolovrat na Libštejně, Jindřich z Přehořova, H... z Čivíc	1435, prezentace	LC VIII-X, str. 253

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 6. 1. 1357	Johannes, mort.	LC I/I, str. 39	I/1, I/2, I/3
2	od 6. 1. 1357	Blasius	LC I/I, str. 39	I/1, I/2, I/3
3	do 7. 8. 1358	Blasius, mort.	LC I/I, str. 64	I/1, I/2, I/3, I/4, I/5
4	od 7. 8. 1358	Wenceslaus Nicolai de Cziewicz, presb. Prag dioc.	LC I/I, str. 64	I/1, I/2, I/3, I/4, I/5
5	do 22. 3. 1400	Wenceslaus, mort.	LC VI, str. 18, 19	I/1, I/2, I/3, I/5
6	od 22. 3. 1400	Henricus, de Krzizenecz presb	LC VI, str. 18, 19	I/1, I/2, I/3, I/5
7	do 25. 8. 1402	Henricus, permut.	LC VI, str. 76	I/6, I/7
8	od 25.8. 1402	Henricus, pleb. in Zyhel	LC VI, str. 76	I/6, I/7
9	do 13. 3. 1406	Henricus, permut.	LC VI, str. 175	I/6, I/7
10	od 13. 3. 1406	Johannes pleb. in Blyzeyow	LC VI, str. 175	I/6, I/7
11	do 1. 12. 1407	Johannes, permut.	LC VI, str. 232	I/6, I/7
12	od 1. 12. 1407	Przibicus, pleb. in Messna	LC VI, str. 232	I/6, I/7
13	do 23. 8. 1417	Przibicus, rezig.	LC VII, str. 237	I/6, II/1, I/8
14	od 23. 8. 1417	Petrus, presb. de Wyrow	LC VII, str. 237	I/6, II/1, I/8
15	do 2. 9. 1435	Petrus, mort.	LC VIII-X, str. 253	III/1, IV/1, I/?

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Johannes	? - 6. 1. 1357
2	Blasius	6. 1. 1357 - 7. 8. 1358

3	Wenceslaus Nicolai de Cziewicz, presb.	7. 8. 1358 - 22. 3. 1400
4	Henricus. presb. de Krzizenecz	22. 3. 1400 - 25. 8. 1402
5	Henricus, pleb. in Zyhel	25. 8. 1402 - 13. 3. 1406
6	Johannes pleb. in Blyzeyow	13. 3. 1406 - 1. 12. 1407
7	Przibicus, pleb. in Messna	1. 12. 1407 - 23. 8. 1417
8	Petrus, presb. de Wyrow	23. 8. 1417 - 2. 9. 1435

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. pololetně	RDP 86
Doložené splátky:	1352	15 gr.
	1369	15 gr.
	1384	15 gr.
	1385	15 gr.
	1399	30 gr.
	1406	15 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména I, str. 354.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 121.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 235-6.

PODLAHA Antonín. Posvátná místa, str. 177.

KOČKA Václav, Dějiny politického okresu kralovického, V Kralovicích 1932, str. 288-292.

DRAHOŇŮV ÚJEZD

LOKALITA

Dnešní název	Drahoňův Újezd	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace - kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/432	
Palacký	s. 271	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Drahonyew Vgezd, Drahonowugezd, Drahonow Vgezd, Drahonow	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Jakuba Většího	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	1764 rozšířen a barokizován/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 321.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Chrástu	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – ze Sobětic	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – z Drahoňova Újezdu	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – z Chotětína	Patron na vlastním majetku
Změna	ŠN – z Chrástu, 1412	poručník
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2, II/1, III/1, IV/1, IV/2	Otík a Beneš, bratři z Chrástu, Teodor ze Sobětic, Jan z Drahoňova Újezdu, Drahoš a Zdislav z Chotětína	1359, prezentace	LC I/I, str. 99-100
IV/3, III/2	Zdislav z Chotětína a Albert z Drahoňova Újezdu, bratři	1374, prezentace	LC III-IV, str. 17
III/3, III/4, III/5, I/3, IV/4	Jindřich, Drahoň a Petr z Drahoňova Újezdu, Petr řečený Prase z Chrástu, opatrovník pozůstalých po Michalovi z Chrástu - Lucie a Doroty	1412, prezentace	LC VII, str. 55
III/4, III/6	Drahoň a vdova Anna z Drahoňova Újezdu	1426, prezentace	LC VIII-X, str. 123
III/7	Aleš z Drahoňova Újezdu	1435, prezentace	LC VIII-X, str. 250

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 19. 8. 1359	Conradus, permut.	LC I/I, str. 99-100	I/1, I/2, II/1, III/1, IV/1, IV/2
2	od 19. 8. 1359	Andreas, de Planicz presb.	LC I/I, str. 99-100	I/1, I/2, II/1, III/1, IV/1, IV/2
3	do 28. 7. 1374	Andreas, permut.	LC III-IV, str. 17	IV/3, III/2
4	od 28. 7. 1374	Przibislaus, de Blowicz presb.	LC III-IV, str. 17	IV/3, III/2
5	doložen 1380	Johannes	AJ II, str. 71	?
6	do 13. 5. 1412	Johannes, mort.	LC VII, str. 55	III/3, III/4, III/5, I/3, IV/4
7	od 13. 5. 1412	Nicolinus de Rowny	LC VII, str. 55	III/3, III/4, III/5, I/3, IV/4
8	do 9. 12. 1426	Niclinus, mort.	LC VIII-X, str. 123	III/4, III/6
9	od 9. 12. 1426	Johannes, dictus Drbal, pleb. in Panossii Vgiezd	LC VIII-X, str. 123	III/4, III/6
10	do 23. 1. 1435	Johannes, mort.	LC VIII-X, str. 250	III/7
11	od 23. 1. 1435	Benedictus, de Kralowicz	LC VIII-X, str. 250	III/7

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Conradus	? – 19. 8. 1359
2	Andreas, de Planicz presb	19. 8. 1359 – 28. 7. 1374
3	Przibislaus, de Blowicz presb	28. 7. 1374 – nejpozději 1380
4	Johannes	před 1380 – 13. 5. 1412
5	Niclinus de Rowny	13. 5. 1412 – 9. 12. 1426
6	Johannes, dictus Drbal, pleb. in Panossii Vgiezd	9. 12. 1426 – 23. 1. 1435
7	Benedictus, de Kralowicz	23. 1. 1435 – ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 36 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	36 gr.
	1369	36 gr.
	1384	36 gr.
	1385	36 gr.
	1399	72 gr.
	1406	36 gr.

Donace v LE	Datum	Typ zápisu	Pramen	Donátor
1.	31. 5. 1407		LE V, str. 742-3	Mikuláš, kněz ve Lhotě a pán na tvrzi Rovný
Typ, velikost	Farnost zdědí 2 "země" (=plošná míra variabilní velikosti) ve vsi Četkov pod podmínkou držení 2 výročí v roce, po nichž vždy 2 vikáři odslouží 30 mší, při nichž připomenou dárce			
Způsob nabytí	Donace			

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 432.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 920.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 321.

SEDLÁČEK, August, Hrady, zámky a tvrze, sv. VI, str. 266-7.

KAREL Tomáš - Luděk KRČMÁŘ, Panská sídla západních Čech – Plzeňsko, České Budějovice 2006. str. 59.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 151.

DRUZTOVÁ

LOKALITA

Dnešní název	Druztová	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	I/426-427	
Palacký	s. 388	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Drustowa, Druscowa, Wyezka	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhenství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1351	Profous A., Místní jména I., str. 426.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	Kostel filiální	
Dnešní patrocínium	sv. Marie Magdalena	1351 POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 325.

Založení	1351	Tamtéž
Nejstarší zmínka	1351	Tamtéž
Změna statutu		
Zánik		
Obnova		
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokní přestavba 1699/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 325.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	C – plebán v Dýšíně	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Otto, plebán v Dýšíně	1360, prezentace	LC I/1, str. 127
I/2	Gumpert, plebán v Dýšíně	1377, prezentace	LC III-IV, str. 64
I/3	Václav, plebán v Dýšíně	1403, prezentace 1426, prezentace	LC VI, str. 107 LC VIII-X, str. 121

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 11. 7. 1360	Johannes, mort.	LC I/1, str. 127	I/1
2	od 11. 7. 1360	Swatoslaus, pleb. in Lhota	LC I/1, str. 127	I/1
3	do 14. 7. 1377	Swacho, assec. in Chotykow	LC III-IV, str. 64	I/2
4	od 14. 7. 1377	Vlricus, diac. de Setecz	LC III-IV, str. 64	I/2
5	do 7. 12. 1403	Vlricus, assec. in Setecz	LC VI, str. 107	I/3
6	od 7. 12. 1403	Erasimus, presb. de Radnicz	LC VI, str. 107	I/3
7	do 21. 10. 1426	Petrus, mort.	LC VIII-X, str. 121	I/3
8	od 21. 10. 1426	Jacobus, presb. de Radnicz	LC VIII-X, str. 121	I/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Johannes, mort.	? - 11. 7. 1360
2	Swatoslaus, pleb. in Lhota	11. 7. 1360 - 14. 7. 1377
3	Vlricus, diac. de Setecz	14. 7. 1377 - 7. 12. 1403
4	Erasimus, presb. de Radnicz	7. 12. 1403 - ?
5	Petrus, mort.	? - 21. 10. 1426
6	Jacobus, presb. de Radnicz	21. 10. 1426 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: neuveden	
------------------	----------------------	--

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ
 PROFOUS A., Místní jména I, str. 426-427
 SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 172
 KAREL T. – L. KRČMÁŘ, Panská sídla, str. 358.

DÝŠINA

LOKALITA

Dnešní název	Dýšina	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace - kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	I/523	
Palacký	s. 388	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Dissina, Dyssina, Deysyn	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhenství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1242	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str.341.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	Nejsvětější Trojice a sv. Šimona a Judy	
Založení	1328	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str..341.
Nejstarší zmínka	1328	Tamtéž
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokní přestavba 1696/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 341.
Přířazené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – ze Smědčic	Patron na vlastním majetku

II	ŠN – z Hořemyslic	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – ze Žlutic	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – z Rovné	Patron na vlastním majetku
V	ŠN – z Dýšiny	Patron na vlastním majetku
VI	ŠN – z Nedvěd	Patron na vlastním majetku
VII	ŠN – z Oseka	Patron na vlastním majetku
VIII	ŠN – z Újezdu	Patron na vlastním majetku
IX	M – měšťan z Plzně	Patron na vlastním majetku
Změna	1427 šlechtický – měšťanský patronát	
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, II/1, II/2, III/1, IV/1, V/1, VI/1, II/3, VI/2, VII/1	Dluhoš řečený Čerňák ze Smědčic, Amphe a Marek z Hořemyslic, Protiva ze Žlutic, Niklín z Rovné, Machoň z Dýšiny, Lipold z Hořemyslic, Držikraj z Dýšiny a Heřman z Nedvěd	1367, prezentace	LC I/2, str. 81
I/1, VII/1, VIII/1	Dluhoš řečený Čerňák ze Smědčic, Lipold z Oseka (možná totožný s Lipoldem z Hořemyslic?), Otík z Újezdu	1375, prezentace	LC III-IV, str. 31
VII/1	Lipold z Oseka	1390, prezentace	LC V, str. 69
IX	Jeník, měšťan z Plzně	1427, prezentace	LC VIII-X, str. 125

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 8. 3. 1367	Otto, mort.	LC I/2, str. 81	I/1, II/1, II/2, III/1, IV/1, V/1, II/3, V/2, VI/1
2	od 8. 3. 1367	Otticus, clericus de Habrowa	LC I/2, str. 81	I/1, II/1, II/2, III/1, IV/1, V/1, II/3, V/2, VI/1
3	do 16. 2. 1375	Otticus, permut.	LC III-IV, str. 31	I/1, VII/1, VIII/1
4	od 16. 2. 1375	Gumpertus, de Mikulowicz	LC III-IV, str. 31	I/1, VII/1, VIII/1
5	před 1381	Ulricus	AJ II, str. 258	?
6	do 9. 12. 1390	Ulricus, mort.	LC V, str. 69	VII/1
7	od 9. 12. 1390	Wenceslaus, de Radnicz cleric.	LC V, str. 69	VII/1
8	do 6. 2. 1427	Wenceslaus, mort.	LC VIII-X, str. 125	IX/1

9	od 6. 2. 1427	Laurencius, presb. de Rokyczano, pleb. in Crassouicz	LC VIII-X, str. 125	IX/1
---	---------------	---	---------------------	------

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Otto	? - 8. 3. 1367
2	Otticus, clericus de Habrowa	8. 3. 1367 - 16. 2. 1375
3	Gumpertus, de Mikulowicz	16. 2. 1375 - ?
4	Ulricus	před 1381 - 9. 12. 1390
5	Wenceslaus, de Radnicz cleric	9. 12. 1390 - 6. 2. 1427
6	Laurencius, presb. de Rokyczano, pleb. in Crassouicz	6. 2. 1427 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 60 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	60 gr.
	1369	60 gr.
	1384	60 gr.
	1385	60 gr.
	1399	120 gr.
	1406	60 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména I, str. 523.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 185.

POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 341

CHOMLE

LOKALITA

Dnešní název	Chomle	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	V/184	
Palacký	s. 389	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Chomla, Chomle	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhenství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Markéta	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Pozdně gotický 15. stol., úprava 20. stol. /původní	POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 514.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – z Chrástu	Patron na vlastním majetku
II	ŠV – z ?	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Otík z Chrástu	1363, prezentace 1398 prezentace	LC I/2, str. 20 LC V, str. 301
I/2	Beneš z Chrástu na Zvíkovci	1387, prezentace	LC III-IV, str. 191
II/1	Lev z ?, nyní purkrabí v ?	1411, prezentace	LC VII, str. 27

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 22. 9. 1363	Matthias, mort.	LC I/2, str. 20	I/1
2	od 22. 9. 1363	Petrus, de Chrast cleric.	LC I/2, str. 20	I/1
3	do 3. 7. 1387	Petrus, mort.	LC III-IV, str. 191	I/2
4	od 3. 7. 1387	Johannes, de Roprechticz presb.	LC III-IV, str. 191	I/2
5	do 24. 2. 1398	Johannes, permut.	LC V, str. 301	I/1
6	od 24. 2. 1398	Henricus, decanus in Karlstain	LC V, str. 301	I/1
7	před 1406	Petrus, dictus Korbelt	AJ V, str. 159	?
8	do 5. 6. 1411	Petrus	LC VII, str. 27	II/1
9	od 5. 6. 1411	Johannes, de Manyetina presb.	LC VII, str. 27	II/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Matthias	? - 22. 9. 1363
2	Petrus, de Chrast clericus	22. 9. 1363 - 3. 7. 1387

3	Johannes, de Roprechticz presbyter	3. 7. 1387 - 24. 2. 1398
4	Henricus, decanus in Karlstain	24. 2. 1398 - ?
5	Petrus	před 1406 - 5. 6. 1411
6	Johannes, de Manyetina presb	5. 6. 1411 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	15 gr.
	1369	15 gr.
	1384	15 gr.
	1385	15 gr.
	1399	30 gr.
	1406	15 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména V, str. 184.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 322.

POCHE E., Umělecké památky Čech I, str. 514.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 22-24.

CHÝLICE

LOKALITA

Dnešní název	-	
Dnešní charakter	zaniklá, kostel součástí obce Mirošov	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	II/82	
Palacký	s. 391	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Chilicz, Chylicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1194	Profous A. Místní jména II, str. 82.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Jakuba většího	
Založení		

Nejstarší zmínka	1295	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 395.
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokní přestavba 1676, úprava 1773, oprava 1882/původní, kostel na stráni o samotě	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 395.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – z Chýlic	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2, I/3	Bezděk, Přibyslav a Petr, z Chýlic	1394 prezentace	LC V, str. 188
I/2, I/3	Přibyslav a Petr, z Chýlic	1429 prezentace	LC VIII-X, str. 153

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 12. 5. 1394	Sdicho, mort.	LC V, str. 188	I/1, I/2, I/3
2	od 12. 5. 1394	Sigismund, clericus de Chylicz	LC V, str. 188	I/1, I/2, I/3
3	do 15. 10. 1429	Sigismund, mort.	LC VIII-X, str. 153	I/2, I/3
4	od 15. 10. 1429	Petrus, minister eccl, Wissegradensis	LC VIII-X, str. 153	I/2, I/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Sdicho	? - 12. 5. 1394
2	Sigismund, clericus de Chylicz	12. 5. 1394 - 15. 10. 1429
3	Petrus, minister eccl, Wissegradensis	15. 10. 1429 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 8 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	8 gr.
	1369	8 gr.
	1384	8 gr.
	1385	8 gr.

	1399	16 gr.
	1406	8 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména II, str. 82.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 344.

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 395.

PODLAHA A., Soupis památek, str. 25–29.

KOSTELEC

LOKALITA

Dnešní název	Kostelec	
Dnešní charakter	malá vesnice, část obce Hromnice	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace - kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	II/323	
Palacký	s. 408	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Costelecz, Kosteletz, Kosteletz prope Radnicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1238	SEDLÁČEK A., Místopisný slovník, str. 440.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	sv. Jiří	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP str. 87.
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	1741-44 barokní přestavba, J. Santini /původní	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 107.

Přifařené obce		
----------------	--	--

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	C – opat kláštera v Plasech	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Jakub, opat v Plasech	1389, prezentace 1403, prezentace	LC III-IV, str. 213 LC VI, str. 97

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 13. 7. 1389	Nicolaus, permut.	LC III-IV, str. 213	
2	od 13. 7. 1389	Johannes, pleb. in Przibenicz	LC III-IV, str. 213	
3	do 28. 8. 1403	Johannes, permut.	LC VI, str. 97	
4	od 28. 8. 1403	Nicolaus, pleb. in Podskalo	LC VI, str. 97	

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Nicolaus	? - 13. 7. 1389
2	Johannes, pleb. in Przibenicz	13. 7. 1389 - 28. 8. 1403
3	Nicolaus, pleb. in Podskalo	28. 8. 1403 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 12 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	12 gr.
	1369	15 gr.
	1384	12 gr.
	1385	12 gr.
	1399	24 gr.
	1406	18 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména II, str. 323.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 439-40.

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str.107.

KOZOJEDY

LOKALITA

Dnešní název	Kozojedy	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace - kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	II/352	
Palacký	s. 408	
Regionální topografie	Václav kočka	
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Kozoged, Kozogied	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Mikuláš	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokní přestavba 1690, 1727 rozšířen, pravděpodobně dle Sanitního/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 128.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – ze Švihova	Patron na vlastním majetku
II	ŠV – z Kolovrat na Krašově	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2	Břeněk a Pothe, bratři ze Švihova	1363, prezentace LC I/2, str. 3
II/1, II/2,	Albert, Mikuláš, Pukard a Habard, bratři z Kolovrat	1382, prezentace LC V, str. 116

II/3, II/4			
II/1	Albert z Kolovrat na Krašově	1383, prezentace 1405, prezentace	LC V, str. 162 LC VI, str. 139
II/5	Hanuš z Kolovrat na Krašově	1416, prezentace 1419, prezentace 1435, prezentace	LC VII, str. 198 LC VII, str. 281 LC VIII-X, str. 250

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 16. 1. 1363	Conradus, mort.	LC I/2, str. 3	I/1, I/2
2	od 16. 1. 1363	Stanislaus, presb. de Mylawecz	LC I/2, str. 3	I/1, I/2
3	do 2. 4. 1382	Dalico, mort.	LC V, str. 116	II/1, II/2, II/3, II/4
4	od 2. 4. 1382	Johannes, dictus Krymer, de Gywcz presb.	LC V, str. 116	II/1, II/2, II/3, II/4
5	do 12. 5. 1383	Johannes, permut.	LC V, str. 162	II/1
6	od 12. 5. 1383	Petrus, pleb. de Blathna	LC V, str. 162	II/1
7	od 19. 2. 1405	Nicolaus	LC VI, str. 139	II/1
8	do 29. 3. 1416	Nicolaus, mort.	LC VII, str. 198	II/5
9	od 29. 3. 1416	Nicolaus, natus Mathie de Kralowicz, clericus in Cozoged	LC VII, str. 198	II/5
10	do 17. 1. 1419	Nicolaus, rezig.	LC VII, str. 281	II/5
11	od 17. 1. 1419	Johannes	LC VII, str. 281	II/5
12	do 23. 1. 1435	Johannes, mort.	LC VIII-X, str. 250	II/5
13	od 23. 1. 1435	Nicolaus, de Kralowicz	LC VIII-X, str. 250	II/5

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Conradus	? - 16. 1. 1363
2	Stanislaus, presb. de Mylawecz	16. 1. 1363 - ?
3	Dalico	? - 2. 4. 1392
4	Johannes, dictus Krymer, de Gywcz presb.	2. 4. 1392 - 12. 5. 1383
5	Petrus, pleb. de Blathna	12. 5. 1383 - ?
6	Nicolaus	19. 2. 145 - 29. 3. 1416
7	Nicolaus, natus Mathie de Kralowicz, clericus in Cozoged	29. 3. 1416 - 17. 1. 1419
8	Johannes	17. 1. 1419 - 23. 1. 1435
9	Nicolaus, de Kralowicz	23. 1. 1435 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	15 gr.
	1369	15 gr.
	1384	15 gr.

	1385	15 gr.
	1399	30 gr.
	1406	15 gr.

LITERATURA K BENEFICIUMU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména II, str. 352.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 452.

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 128.

PODLAHA, A., Posvátná místa, str. 7-13.

KOČKA Václav, Dějiny politického okresu kralovického, I, Kralovice 1930, str. 167-174.

LHOTA

LOKALITA

Dnešní název	Lhota pod Radčem	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace - kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	II, s. 555	
Palacký	s. 271	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Lhota	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Jakuba a Filipa	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	postaven kol. r. 1800 za použití původního zdiva, věž z 1. po. 16. stol./původní	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 228.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – ze Žlutic	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – z Volduch	Patron na vlastním majetku
III	ŠV – z Kolovrat	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – z Vetlé	Patron na vlastním majetku
V	ŠN – z Oseku na Hoholově	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Russonius ze Žlutic 1360, prezentace	LC I/1, str. 127
I/2	Bušek ze Žlutic 1360, prezentace	LC I/1, str. 141
II/1	Ruthard (Rinhard) z Volduch 1362, prezentace 1363, prezentace	LC I/1, str. 181 LC I/2, str. 11
III/1	Albert z Kolovrat 1370, prezentace	LC II, str. 60
IV/1	Jan řečený Žid z Vetlé 1400, prezentace	LC VI, str. 25
V/1	Petr z Oseku na Hoholově 1409, prezentace 1422, prezentace 1424, prezentace	LC VI, str. 265 LC VIII-X, str. 28 LC VIII-X, str. 57

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 11. 7. 1360	Swatoslaus, permut.	LC I/1, str. 127	I/1
2	od 11. 7. 1360	Johannes, presb. de Druscowa	LC I/1, str. 127	I/1
3	do 23. 12. 1360	Johannes, mort.	LC I/1, str. 141	I/2
4	od 23. 12. 1360	Prokessius, de Sulislaw cleric.	LC I/1, str. 141	I/2
5	do 2. 9. 1362	Prokessius, odvolán	LC I/1, str. 181	II/1
6	od 2. 9. 1362	Purchardus, de Psewlk cleric.	LC I/1, str. 181	II/1
7	do 18. 5. 1363	Purchardus, rezig.	LC I/2, str. 11	II/1
8	od 18. 5. 1363	Jacobus, de Radnicz presb.	LC I/2, str. 11	II/1
9	do 13. 10. 1370	Jacobus, mort.	LC II, str. 60	III/1
10	od 13. 10. 1370	Bohuslaus, de Radnicz presb.	LC II, str. 60	III/1
11	do 17. 8. 1400	Petrus, mort.	LC VI, str. 25	IV/1
12	od 17. 8. 1400	Nicolaus, de Rowny presb.	LC VI, str. 25	IV/1
13	do 20. 6. 1409	Nicolaus, permut.	LC VI, str. 265	V/1
14	od 20. 6. 1409	Bussco, pleb. in Pnyetluk	LC VI, str. 265	V/1
15	do 21. 12. 1422	Przibicus, mort.	LC VIII-X, str. 28	V/1
16	od 21. 12. 1422	Bedricus, presb. de Muta	LC VIII-X, str. 28	V/1
17	do 13. 12. 1424	Bedricus, mort.	LC VIII-X, str. 57	V/1
18	od 13. 12. 1424	Gallus, presb. de Rokyczano	LC VIII-X, str. 57	V/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Swatoslaus	? - 11. 7. 1360
2	Johannes, presb. de Druscowa	11. 7. 1360 - 23. 12. 1360
3	Prokessius, de Sulislaw cleric.	23. 12. 1360 - 2. 9. 1362
4	Purchardus, de Psewlk cleric.	2. 9. 1362 - 18. 5. 1363
5	Jacobus, de Radnicz presb.	18. 5. 1363 - 13. 10. 1363
6	Bohuslaus, de Radnicz presb.	13. 10. 1363 - ?
7	Petrus	? - 17. 8. 1400
8	Nicolaus, de Rowny presb.	17. 8. 1400 - 20. 6. 1409
9	Bussco, pleb. in Pnyetluk	20. 6. 1409 - 21. 12. 1422
10	Przibicus	? - 21. 12. 1422
11	Bedricus, presb. de Muta	21. 12. 1422 - 13. 12. 1424
12	Gallus, presb. de Rokyczano	13. 12. 1424 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 2 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	2 gr.
	1369	2 gr.
	1384	2 gr.
	1385	2 gr.
	1399	4 gr.
	1406	2 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména II, str. 555.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 526.

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 228.

KAREL T. – L. KRČMÁŘ, Panská sídla, str. 148.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 32-4.; str. 69-71.

MEŠNO

LOKALITA

Dnešní název	Mešno	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/58, 59	
Palacký	s. 391	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Messna, Mesna	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	

Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	Nejsvětější trojice	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Postaven na místě původního v let. 1901-2, dle plánů A. Živného, pseudogotický/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 377.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – ze Švamberka	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – z Homberka	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – z Kunratic	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – z Číčova	Poručník
Změna		
Spory, dohody		

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, II/1	Bohuslav ze Švamberka, Jan z Homberka 1361, prezentace 1370, prezentace	LCI/1, str. 152 LC II, str. 37
I/2, II/1, II/2	Ratmír ze Švamberka, Jan a Jaroslav, bratři z Homberka 1378, prezentace	LC III-IV, str. 97
II/2, II/3, III/1	Jaroslav a Sezima, bratři z Homberka, Bušek z Kunratic	LC V, str. 241
II/2, III/3	Jaroslav z Homberka, Jan z Kunratic	LC VI, str. 232
II/4, III/3	Žofie z Homberka v Šťáhlavi, Jan z Kunratic	LC VII, str. 4
II/4, II/5, III/3, III/4	Žofie a Herczie sestry na Šťáhlavi, Jan a Přešek bratři z Kunratic	LC VII, str. 19
IV/1	Zdeněk z Číčova, opatrovník Homberských sirotků	LC VII, str. 196

II/6, II/7	Jan a Zbyněk, bratři z Homberka	1422, prezentace	LC VIII-X, str. 9, 10
------------	---------------------------------	------------------	-----------------------

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 10. 5. 1361	Hermannus	LCI/1, str. 152	I/1, II/1
2	od 10. 5. 1361	Nicolaus, de Pilzna presb.	LCI/1, str. 152	I/1, II/1
3	do 19. 10. 1370	Nicolaus, permut.	LC II, str. 37	I/1, II/1
4	od 19. 10. 1370	Petrus, pleb. in Chotikow	LC II, str. 37	I/1, II/1
5	do 19. 8. 1378	Petrus, permut.	LC III-IV, str. 97	I/2, II/1, II/2
6	od 19. 8. 1378	Johannes, de Komarow presb.	LC III-IV, str. 97	I/2, II/1, II/2
7	od 1383	Witle, pleb. in Lidicz	AJ II, str. 202	
8	do 3. 12. 1383	Witle, permut	LC V, str. 241	II/2, II/3, III/1
9	od 3. 12. 1383	Vitus, pleb. in Cadow	LC V, str. 241	II/2, II/3, III/1
10	do 1. 12. 1407	Przibicus, permut.	LC VI, str. 232	II/2, III/3
11	od 1. 12. 1407	Johannes, pleb. in Cziewicz	LC VI, str. 232	II/2, III/3
12	do 9. 7. 1410	Johannes, permut.	LC VII, str. 4	II/4, III/3
13	od 9. 7. 1410	Elias, pleb. in Vbocz	LC VII, str. 4	II/4, III/3
14	do 5. 3. 1411	Elias, permut.	LC VII, str. 19	II/4, II/5, III/3, III/4
15	od 5. 3. 1411	Guntherus, de Prziestawlk cleric.	LC VII, str. 19	II/4, II/5, III/3, III/4
16	do 13. 3. 1416	Wenceslaus, permut.	LC VII, str. 196	IV/1
17	od 13. 3. 1416	Sigismundus, pleb. in Chlistow	LC VII, str. 196	IV/1
18	do 14. 3. 1422	Sigismundus, mort.	LC VIII-X, str. 9, 10	II/6, II/7
19	od 14. 3. 1422	Wenceslaus, pleb. in Skorzicz	LC VIII-X, str. 9, 10	II/6, II/7

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Hermannus	? - 10. 5. 1361
2	Nicolaus, de Pilzna presb.	10. 5. 1361 - 19. 10. 1370
3	Petrus, pleb. in Chotikow	19. 10. 1370 - 19. 8. 1378
4	Johannes, de Komarow presb.	19. 8. 1378 - ?
5	Witle, de Lidicz	1383 - 3. 12. 1383
6	Vitus, pleb. in Cadow	3. 12. 1383 - ?
7	Przibicus	? - 1. 12. 1407
8	Johannes, pleb. in Cziewicz	1. 12. 1407 - 9. 7. 1410
9	Elias, pleb. in Vbocz	9. 7. 1410 - 5. 3. 1411
10	Guntherus, de Prziestawlk cleric.	5. 3. 1411 - ?
11	Wenceslaus	? - 13. 3. 1416
12	Sigismundus, pleb. in Chlistow	13. 3. 1416 - 14. 3. 1422
13	Wenceslaus, pleb. in Skorzicz	14. 3. 1422 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	15 gr.
	1369	15 gr.
	1384	15 gr.
	1385	15 gr.
	1399	30 gr.
	1406	15 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 58-9

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 598.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 377.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 35-6.

MÝTO

LOKALITA

Dnešní název	Mýto	
Dnešní charakter	město	
Dobový typ	Město	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/167	
Palacký	s. 271	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Muta, Mutha, Alta Muta,	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1297	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 442.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	sv. Jana Křtitele	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	

Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokní přestavba/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 377.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – z Rožmberka	Patron na vlastním majetku
II	?	
Změna		
Spory, dohody		

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2, I/3	Petr, Jan a Oldřich, bratři z Rožmberka 1363, prezentace 1371, prezentace	LC I/2, str. 6 LC II, str. 67
I/I, I/2	Petr a Jan, bratři z Rožmberka 1377, prezentace 1380, prezentace	LC III-IV, str. 69, 70 LC III-IV, 133
I/4	Jindřich z Rožmberka 1401, prezentace 1406, prezentace 1407, prezentace 1412, prezentace 1426, prezentace	LC VI, str. 42 LC VI, str. 188 LC VI, str. 224 LC VII, str. 66 LC VIII-X, str. 123
II/1, II/2	Kunát Kapler a Václav Hynkův, na Zbirohu 1434, prezentace	LC VIII-X, str. 231

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	před 1360	Blazeus	LE I, str. 24	?
2	do 20. 2. 1363	Blazeus, mort.	LC I/2, str. 6	I/1, I/2, I/3
3	od 20. 2. 1363	Zacharias, presb. de Longuauilla	LC I/2, str. 6	I/1, I/2, I/3
4	do 22. 12. 1371	Zacharias, mort.	LC II, str. 67	I/1, I/2, I/3
5	od 22. 12. 1371	Johannes, presb. de Pojssin	LC II, str. 67	I/1, I/2, I/3
6	do 27. 4. 1377	Johannes, mort.	LC III-IV, str. 69, 70	I/I, I/2
7	od 27. 4. 1377	Wenceslaus, pleb. in Malssicz	LC III-IV, str. 69, 70	I/I, I/2
8	do 20. 8. 1380	Wenceslaus, mort.	LC III-IV, 133	I/I, I/2
9	od 20. 8. 1380	Wenceslaus, presb. in Benessow	LC III-IV, 133	I/I, I/2
10	do 15. 2. 1401	Nicolaus, rezig.	LC VI, str. 42	I/4
11	od 15. 2. 1401	Bernardus, capellanus	LC VI, str. 42	I/4
12	do 23. 7. 1406	Bernardus, rezig.	LC VI, str. 188	I/4
13	od 23. 7. 1406	Russonus de Potenstain, alias de Lopata, canonicus	LC VI, str. 188	I/4

14	do 9. 9. 1407	Russonis, mort.	LC VI, str. 224	I/4
15	od 9. 9. 1407	Nicolaus de Turow presb.	LC VI, str. 224	I/4
16	do 28. 12. 1412	Nicolaus, permut.	LC VII, str. 66	I/4
17	od 28. 12. 1412	Johannes, pleb. in Wolyna	LC VII, str. 66	I/4
18	do 23. 11. 1426	Proccopius, mort.	LC VIII-X, str. 123	I/4
19	od 23. 11. 1426	Ade Bichor, licent. in decretis	LC VIII-X, str. 123	I/4
20	do 13. 9. 1434	Ade Bichor, mort.	LC VIII-X, str. 231	II/1, II/2
21	od 13. 9. 1434	Wenceslaus, pleb. in Elnar	LC VIII-X, str. 231	II/1, II/2

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Blazeus	před 1380 - 20. 2. 1363
2	Zacharias, presb. de Longuauilla	20. 2. 1363 - 22. 12. 1371
3	Johannes, presb. de Pojssin	22. 12. 1371 - 27. 4. 1377
4	Wenceslaus, pleb. in Malssicz	27. 4. 1377 - 20. 8. 1380
5	Wenceslaus, presb. in Benessow	20. 8. 1380 - ?
6	Nicolaus	? - 15. 2. 1401
7	Bernardus, capellanus	15. 2. 1401 - 23. 7. 1406
8	Russonus de Potenstein, alias de Lopata, canonicus	23. 7. 1406 - 9. 9. 1407
9	Nicolaus de Turow presb.	9. 9. 1407 - 28. 12. 1412
10	Johannes, pleb. in Wolyna	28. 12. 1412 - ?
11	Proccopius	? - 23. 11. 1426
12	Ade Bichor, licent. in decretis	23. 11. 1426 - 13. 9. 1434
13	Wenceslaus, pleb. in Elnar	13. 9. 1434 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 30 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	30 gr.
	1369	30 gr.
	1384	30 gr.
	1385	30 gr.
	1399	60 gr.
	1406	30 gr.

Donace v LE	Datum	Typ zápisu	Pramen	Donátor
1.	20. 7. 1360	insert listiny	AJ I, str. 24	Bratři z Rožmberka: Petr, Jošt, Oldřich, Jan, Blažej, farář v Mýtě
Typ, velikost	Založení nové kaple v Mýtu, 4 lány, 2 kopy grošů, pomocný vikář			
Způsob nabytí	Fundace			

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 167.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 627.
 POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 443.
 PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 49-60.

NEZVĚSTICE

LOKALITA

Dnešní název	Nezvěstice	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/226	
Palacký	s. 390	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Nezwiesticz, Nezwesticz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 86
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	Všech svatých	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 86
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Zachovalý, úprava 1606-7/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 475.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – z Rožmberka	Patron na vlastním majetku
II	C – opat kláštera v Oseku	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2, I/3, I/4	Petr, Jošt, Oldřich a Jan, bratři z Rožmberka	1369, prezentace	LC II, str. 3
I/1, I/3, I/4	Petr, Oldřich a Jan, bratři z Rožmberka	1374, prezentace	LC II, str. 3
I/5	Jindřich z Rožmberka	1394, prezentace 1404, prezentace 1407, prezentace	LC III-IV, str. 8, 9 LC V, str. 204 LC VI, str. 132
II/1	Jan, opat v Oseku	1407, prezentace	LC VI, str. 228

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 14. 4. 1369	Petrus, mort.	LC II, str. 3	I/1, I/2, I/3, I/4
2	od 14. 4. 1369	Herssonus, de Cladrub presb.	LC II, str. 3	I/1, I/2, I/3, I/4
3	do 13. 3. 1374	Albertus, permut.	LC III-IV, str. 8, 9	I/1, I/3, I/4
4	od 13. 3. 1374	Mladothus, de Petrouicz presb.	LC III-IV, str. 8, 9	I/1, I/3, I/4
5	do 9. 12. 1394	Blahotus	LC V, str. 204	I/5
6	od 9. 12. 1394	Johannes, pleb. in Nechwalicz	LC V, str. 204	I/5
7	do 12. 11. 1404	Petrus, rezig.	LC VI, str. 132	I/5
8	od 12. 11. 1404	Bernhardus, capellanus	LC VI, str. 132	I/5
9	do 26. 7. 1407	Bernhardus, rezig.	LC VI, str. 220	I/5
10	od 26. 7. 1407	Michaelus, de Blewicz baccalareus sacre theologie	LC VI, str. 220	I/5
11	do 16. 10. 1407	Procopius	LC VI, str. 228	II/1
12	od 16. 10. 1407	Petrus, pleb. in Trnowa	LC VI, str. 228	II/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Petrus, mort.	? - 14. 4. 1369
2	Herssonus, de Cladrub presb.	14. 4. 1369 - ?
3	Albertus, permut.	? - 13. 3. 1374
4	Mladothus, de Petrouicz presb.	13. 3. 1374 - ?
5	Blahotus	? - 9. 12. 1394
6	Johannes, pleb. in Nechwalicz	9. 12. 1394 - ?
7	Petrus, rezig.	? - 12. 11. 1404
8	Bernhardus, capellanus	12. 11. 1404 - 26. 7. 1407
9	Michaelus, de Blewicz baccalareus sacre theologie	26. 7. 1407 - ?
10	Procopius	? - 16. 10. 1407
11	Petrus, pleb. in Trnowa	16. 10. 1407 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 12 gr. pololetně	RDP 86
Doložené splátky:	1352	12 gr.
	1369	12 gr.
	1384	12 gr.
	1385	12 gr.
	1399	24 gr.
	1406	12 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 226.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 648.

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str.475.

OBORA

LOKALITA

Dnešní název	Obora	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/245-6	
Palacký	s. 408	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Obora, Owora	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhenství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1175	SEDLÁČEK A., Místopisný slovník, str. 659.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	Archanděla Michaela	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokní přestavba 1708/původní	
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	C – opat v Plasech	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Jindřich, plaský opat	1383, prezentace 1385, prezentace	LC III-IV, str. 162 LC III-IV, str. 170
I/2	Jakub, plaský opat	1394, prezentace 1404, prezentace	LC V, str. 195 LC VI, str. 121
I/3	Gotfried, plaský opat	1416, prezentace 1417, prezentace 1425, prezentace	LC VII, str. 211 LC VII, str. 238 LC VIII-X, str. 97
I/4	Jiljí, plaský opat	1432, prezentace	LC VIII-X, str. 182

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 20. 11. 1383	Nicolaus, permut.	LC III-IV, str. 162	I/1
2	od 20. 11. 1383	Laurencius, presb. de Domoslaw	LC III-IV, str. 162	I/1
3	do 9. 10. 1385	Laurencius, permut.	LC III-IV, str. 170	I/1
4	od 9. 10. 1385	Petrus, pleb. in Bezdiekow	LC III-IV, str. 170	I/1
5	do 12. 9. 1394	Petrus, permut.	LC V, str. 195	I/2
6	od 12. 9. 1394	Machkonius, pleb. in Libiedicz	LC V, str. 195	I/2
7	před 1398	Nicolaus	AJ III, str. 345	?
8	od 21. 5. 1404	Nicolaus, de Zebnicz presb.	LC VI, str. 121	I/2
9	do 7. 10. 1416	Nicolaus, permut.	LC VII, str. 211	I/3
10	od 7. 10. 1416	Nicolaus, pleb. in Krassowicz	LC VII, str. 211	I/3
11	do 2. 9. 1417	Nicolaus Kyklman, permut.	LC VII, str. 238	I/3
12	od 2. 9. 1417	Elias, pleb. in Letin	LC VII, str. 238	I/3
13	do 3. 4. 1425	Leonardus, mort.	LC VIII-X, str. 97	I/3
14	od 3. 4. 1425	Wenceslaus, presb. de Radnicz	LC VIII-X, str. 97	I/3
15	do 23. 1. 1432	Wenceslaus, mort.	LC VIII-X, str. 182	I/4
16	od 23. 1. 1432	Georgius, presb. de Prag. dioc.	LC VIII-X, str. 182	I/4
17	do 15. 12. 1434	Georgius, rezig.	LC VIII-X, str. 238	?

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Nicolaus	? - 20. 11. 1383
2	Laurencius, presb. de Domoslaw	20. 11. 1383 - 9. 10. 1385
3	Petrus, pleb. in Bezdiekow	9. 10. 1385 - 12. 9. 1394
4	Machkonius, pleb. in Libiedicz	12. 9. 1394 - ?

5	Nicolaus	před 1398 - ?
6	Nicolaus, de Zebnicz presb.	21. 5. 1404 - 7. 10. 1416
7	Nicolaus, pleb. in Krassowicz	7. 10. 1416 - 2. 9. 1417
8	Elias, pleb. in Letin	2. 9. 1417 - ?
9	Leonardus	? - 3. 4. 1425
10	Wenceslaus, presb. de Radnicz	3. 4. 1425 - 23. 1. 1432
11	Georgius, presb. de Prag. dioc.	23. 1. 1432 - 15. 12. 1434

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. pololetně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	15 gr.
	1369	15 gr.
	1384	15 gr.
	1385	15 gr.
	1399	30 gr.
	1406	15 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 245-6

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 659

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 518

BUKAČOVÁ Irena; FÁK Jiří; FOUK Karel. Severní Plzeňsko I. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 2001. ISBN 80-86125-23-8.

KOČKA Václav, Dějiny politického okresu kralovického, I, Kralovice 1930, str. 192-7.

OJENICE

LOKALITA

Dnešní název	Vojenice	
Dnešní charakter	malá vesnice, součást Kladrub	
Dobový typ	farní ves	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/596	
Palacký	s. 409	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Ogenicz, Ogienicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
-----	--------------	--

Dnešní patrocinium	sv. Jana Křtitele	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	1885 vyhořel	POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 253
Obnova	1890-6	Tamtéž
Dnešní stav / dnešní poloha	Přestavba 1769, pseudobarok. obnova 1890-6, dle J. Podhajského/původní	Tamtéž
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Ojenic	Patron na vlastním majetku
II	ŠN - Okalanec	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – ze Slatiny	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – z Dolan	Patron na vlastním majetku
V	ŠN – z Modřejovic	Patron na vlastním majetku, poručník
VI	ŠN – z Ptíc	poručník
VII	ŠN – ze Sádku, na Lomanech	poručník
Změna	1435 ŠN – z Modřejovic	poručník
Spory, dohody	1417, LC VII, str. 225, 237	

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2	Habard a jeho otec Vilém z Ojenic 1358, prezentace 1358, prezentace 1361, prezentace	LC I/1, str. 40 LC I/1, str. 66, 67 LC I/1, str. 143
II/1	Oldřich Okalanec 1402, prezentace	LC VI, str. 70
III/1, IV/1, V/1	Petr ze Slatiny, Slavěboř řečený Vrš z Dolan, Petr z Modřejovic 1417, prezentace	LC VII, str. 225
V/2	Pothonis, řečený Vrš z Modřejovic 1426, prezentace	LC VIII-X, str. 115
V/3, VI/1, VII/1	Dobeš Vrš z Modřejovic na Dolanech, Pavel ze Ptíc, Jan ze Sádku na Lomanech, opatrovníci Doroty, Anny, Elišky a Uršuly 1430, prezentace	LC VIII-X, str. 157
V/3	Dobeš z Modřejovic, opatrovník Anny, Doroty a Uršuly 1435, prezentace	LC VIII-X, str. 250

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 18. 6. 1358	Laurencius, rezig.	LC I/1, str. 40	I/1, I/2
2	od 18. 6. 1358	Rupertus, presb. de Ogenicz	LC I/1, str. 40	I/1, I/2
3	do 18. 9. 1358	Rupertus, permut.	LC I/1, str. 66, 67	I/1, I/2
4	od 18. 9. 1358	Chotieborius, pleb. in Opoczna	LC I/1, str. 66, 67	I/1, I/2
5	do 4. 1. 1361	Chotieborius, mort.	LC I/1, str. 143	I/1, I/2
6	od 4. 1. 1361	Vlricus, pleb. in Mertnik	LC I/1, str. 143	I/1, I/2
7	do 17. 5. 1402	Vlricus, mort.	LC VI, str. 70	II/1
8	od 17. 5. 1402	Johannes, presb. de Nepomuk	LC VI, str. 70	II/1
9	do 24. 4. 1417	Johannes, mort.	LC VII, str. 225	III/1, IV/1, V/1
10	od 24. 4. 1417	Przibicus, pleb. in Cziegiowicz	LC VII, str. 225	III/1, IV/1, V/1
11	do 19. 4. 1426	Przibicus, rezig.	LC VIII-X, str. 115	V/2
12	do 19. 4. 1426	Otticus, presb. de Hracholusk	LC VIII-X, str. 115	V/2
13	do 5. 5. 1430	Przibicus, mort.	LC VIII-X, str. 157	V/3, VI/1, VII/1
14	do 5. 5. 1430	Nicolaus, presb. de Cralouicz	LC VIII-X, str. 157	V/3, VI/1, VII/1
15	do 23. 1. 1435	Nicolaus, rezig.	LC VIII-X, str. 250	V/3
16	do 23. 1. 1435	Jacobus, de Rowna	LC VIII-X, str. 250	V/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Laurencius	? - 18. 6. 1358
2	Rupertus, presb. de Ogenicz	18. 6. 1358 - 18. 9. 1358
3	Chotieborius, pleb. in Opoczna	18. 9. 1358 - 4. 1. 1361
4	Vlricus, pleb. in Mertnik	4. 1. 1361 - 17. 5. 1402
5	Johannes, presb. de Nepomuk	17. 5. 1402 - 24. 4. 1417
6	Przibicus, pleb. in Cziegiowicz	24. 4. 1417 - 19. 4. 1426
7	Otticus, presb. de Hracholusk	19. 4. 1426 - ?
8	Przibicus	? - 5. 5. 1430
9	Nicolaus, presb. de Cralouicz	5. 5. 1430 - 23. 1. 1435
10	Jacobus, de Rowna	23. 1. 1435 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	15 gr.
	1369	15 gr.
	1384	15 gr.
	1385	15 gr.
	1399	30 gr.
	1406	15 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 596.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 972.

POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 253.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 158-9.

OSEK

LOKALITA

Dnešní název	Osek	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/289	
Palacký	s. 390	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Ozsec, Ossiek, Ossysek, Osiek,	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhenství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1240	SEDLÁČEK A., Místopisný slovník, str. 672.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	Kostel farní	
Dnešní patrocínium	Nanebevzetí Panny Marie	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Přestavba 1707, J. J. Auguston/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 544.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	C – plzeňský arciděkan	Patron na vlastním majetku
II	C – kanovník u Sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi	Zástupce plzeňského arciděkana

Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Rivin, plzeňský arciděkan	1370, prezentace 1370, prezentace 1370, prezentace	LC II, str. 23 LC II, str. 24 LC II, str. 33
I/2	Přibyslav, plzeňský arciděkan	1386, prezentace	LC III-IV, str. 182
I/3	mag. Jan Eliáš, plzeňský arciděkan, prof. teologie	1404, prezentace 1405, prezentace	LC VI, str. 108 LC VI, str. 155
II/1 za I/3	Jan Hostek, kanovník u Sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, zástupce mag. Jana Eliáše, plzeňského arciděkana	1426, prezentace	LC VIII-X, str. 112

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 23. 9. 1370	Welislaus, mort.	LC II, str. 23	I/1
2	od 23. 9. 1370	Nicolaus, presb. de Janouicz	LC II, str. 23	I/1
3	do 1383	Nicolaus, permut.	AJ II, str. 194	?
4	od 1383	Gallus, presb. de Rosmital	AJ II, str. 194	?
5	do 5. 5. 1386	Gallus, mort.	LC III-IV, str. 182	I/2
6	od 5. 5. 1386	Johannes, de Wrbciz presb.	LC III-IV, str. 182	I/2
7	2. 1. 1404	Vlricus, mort.	LC VI, str. 108	I/3
8	2. 1. 1404	Jacobus, cleric. de Tin Horssouiensi	LC VI, str. 108	I/3
9	27. 8. 1405	Nicolaus, mort.	LC VI, str. 155	I/3
10	27. 8. 1405	Nicolaus de Harawicz presb.	LC VI, str. 155	I/3
11	26. 1. 1426	Johannes, mort.	LC VIII-X, str. 112	II/1 za I/3
12	26. 1. 1426	Procopius pleb. in Bydzouia	LC VIII-X, str. 112	II/1 za I/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Welislaus, mort.	? - 23. 9. 1370
2	Nicolaus, presb. de Janouicz	23. 9. 1370 - 1383
3	Nicolaus, kanovník sv. Jiří na Pražském hradě – nájemník	3. 1. 1370 – 20. 7. 1370
4	Welislaus, kan. sv. Vavřince Praha, Újezd pod Petřínem – nájemník	20. 7. 1370 - ?
5	Gallus, de Rosmital presb.	1383 - 5. 5. 1386
6	Johannes, de Wrbciz presb.	5. 5. 1386 - ?
7	Vlricus	? - 2. 1. 1404
8	Jacobus, cleric. de Tin Horssouiensi	2. 1. 1404 - ?
9	Nicolaus	? - 27. 8. 1405
10	Nicolaus de Harawicz presb.	27. 8. 1405 - ?

11	Johannes	? - 26. 1. 1426
12	Procopius pleb. in Bydzouia	26. 1. 1426 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 18 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	18 gr.
	1369	18 gr.
	1384	18 gr.
	1385	18 gr.
	1399	36 gr.
	1406	18 gr.

LITERATURA K BENEFICIUM A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 289.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 672.

POCHE E., Umělecké památky Čech II, str. 544.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 60-5.

PLANÁ

LOKALITA

Dnešní název	Planá	
Dnešní charakter	vesnice, část obce Hromnice	
Dobový typ	vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/367	
Palacký	s. 408	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Plana	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	Nanebevzetí Panny Marie	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	

Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	1752-3 barokní přestavba/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 61.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	C – opat plaského kláštera	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Gotfried, opat plaského kláštera	1409, prezentace 1418, prezentace	LC VI, str. 265 LC VII, str. 266

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 13. 6. 1409	Petrus, mort.	LC VI, str. 265	I/1
2	od 13. 6. 1409	Johannus, prefesso Plasensis	LC VI, str. 265	I/1
3	do 8. 7. 1418	Jacobus, permut.	LC VII, str. 266	I/1
4	od 8. 7. 1418	Andreas, pleb. in Kdyna	LC VII, str. 266	I/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Petrus, mort.	? - 13. 6. 1409
2	Johannus, prefesso Plasensis	13. 6. 1409 - ?
3	Jacobus, permut.	? - 8. 7. 1418
4	Andreas, pleb. in Kdyna	8. 7. 1418 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. půlročně	RDP 86
Doložené splátky:	1352	15 gr.
	1369	15 gr.
	1384	15 gr.
	1385	15 gr.
	1399	30 gr.
	1406	15 gr.

BENEFICIUM

Typ	Oltář	
Dnešní patrocínium	Sv. Mikuláš	
Založení	?	
Nejstarší zmínka	1425	LC VIII-X, str. 111

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – z Elsterberga	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Jindřich z Elsterberga	1425, prezentace	LC VIII-X, str. 111

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 20. 12. 1425	Martinus, rezig.	LC VIII-X, str. 111	I/1
2	od 20. 12. 1425	Petrus, presb. de Praga	LC VIII-X, str. 111	I/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Martinus	? - 20. 12. 1425
2	Petrus, presb. de Praga	20. 12. 1425 - ?

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 367.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 696.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 61.

PŘÍVĚTICE

LOKALITA

Dnešní název	Přívětice	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/485	
Palacký	s. 389	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Prziweticz, Przibeticz, Prziwyyeticz,	

	Przywyeticz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensví	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Martina	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokní z 2. třetiny 18. stol. /původní	POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 190.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Přívětic	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – ze Skomelna	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – z Dolan	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – na Vranově	Patron na vlastním majetku
V	ŠN – v Rokycanech	Patron na vlastním majetku
VI	ŠN – z Vavřína na Ulici	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2	Otík a Zachariáš, bratři z Přívětic	1358, prezentace	LC I/1, str. 65-6
I/3, II/1, III/1	Soběhordon z Přívětic, Henye, vdova po Otíkovi ze Skomelna, Slavyborius z Dolan	1399, prezentace 1404, prezentace	LC VI, str. 13 LC VI, str. 111
IV/1, V/1, II/1	Pothe na Vranově, Nyepronis řečený Ducz v Rokycanech, Henye vdova po Otíkovi ze Skomelna a její syni	1406, prezentace	LC VI, str. 189
VI/1, II/3	Duczonis z Vařína na Ulici a Dobeš ze Skomelna	1427, prezentace	LC VIII-X, str. 129

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 11. 9. 1358	Hrzco, mort.	LC I/1, str. 65, 66	I/1, I/2
2	od 11. 9. 1358	Michcus Odoleni de Nyemezeuicz	LC I/1, str. 65, 66	I/1, I/2
3	od 13. 10. 1363	Chotieborius	LC I/2, str. 28	?
4	od 22. 9. 1380	Raczcus, presb. de Cladrubecz	AJ II, str. 44	?
5	do 7. 11. 1399	Henricus, permut.	LC VI, str. 13	I/3, II/1, III/1
6	od 7. 11. 1399	Thomaskonus, pleb. in Zyeהל	LC VI, str. 13	I/3, II/1, III/1
7	do 18. 2. 1404	Thomaskonus, permut.	LC VI, str. 111	I/3, II/1, III/1
8	od 18. 2. 1404	Gallus, pleb. in Brzyezie	LC VI, str. 111	I/3, II/1, III/1
9	do ... 9. 1406	Gallus, mort.	LC VI, str. 189	IV/1, V/1, II/1
10	od ... 9. 1406	Wenceslaus, presb.	LC VI, str. 189	IV/1, V/1, II/1
11	do 22. 5. 1427	Nyepornus, mort.	LC VIII-X, str. 129	VII/1, II/3
12	od 22. 5. 1427	Benessius, presb. de Cralouicz	LC VIII-X, str. 129	VII/1, II/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Hrzconis, mort.	? - 11. 9. 1358
2	Michcus Odoleni de Nyemezeuicz	11. 9. 1358 - ?
3	Chotieborius	13. 10. 1363 - ?
4	Raczcus, presb. de Cladrubecz	22. 9. 1380 - ?
5	Henricus, permut.	? - 7. 11. 1399
6	Thomaskonus, pleb. in Zyeהל	7. 11. 1399 - 18. 2. 1404
7	Gallus, pleb. in Brzyezie	18. 2. 1404 - ... 9. 1406
8	Wenceslaus, presb	... 9. 1406 - ?
9	Nyepornus	? - 22. 5. 1427
10	Benessius, presb. de Cralouicz	22. 5. 1427 - ?

Papežský desátek	Výše roční: 9 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	9 gr.
	1369	9 gr.
	1384	9 gr.
	1385	9 gr.
	1399	18 gr.
	1406	9 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 485.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 736.

POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 190
 PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 68-9.

RADNICE

LOKALITA

Dnešní název	Radnice	
Dnešní charakter	Město	
Dobový typ	městečko	KILÍAN J., Dějiny města Radnic, str. 15
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/522	
Palacký	s. 389	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Radnicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhenství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1336	KILÍAN J., Dějiny města Radnic, str. 15
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Václav	
Založení	?	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	kolem 1720 barokní přestavba pravděpodobně dle J. Augustona/původní	NPÚ, Památkový katalog , dostupné z: https://pamatkovykatalog.cz/kostel-sv-vaclava-15409486 (cit. 21. 6. 2023)
Přifařené obce	-	

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – z Rožmberka	Patron na vlastním majetku

Změna	-	
Spory, dohody	-	

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2	Petr a Jošt bratři z Rožmberka	1363, prezentace 1365, prezentace	LC I/2, str. 25 LC I/2, str. 63
I/1, I/3	Petr a Jan bratři z Rožmberka	1380, prezentace	LC III-IV, str. 130
I/4	Jindřich z Rožmberka	1391, prezentace 1406, prezentace	LC V, str. 93-4 LC VI, str. 191
I/5	Oldřich z Rožmberka	1425, prezentace	LC VIII-X, str. 108

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 23. 10. 1363	Marziconus	LC I/2, str. 25	I/1, I/2
2	od 23. 10. 1363	Nicolaus, minister capelle regie OO. SS. Na Pražském hradě	LC I/2, str. 25	I/1, I/2
3	do 10. 5. 1365	Nicolaus, permut.	LC I/2, str. 63	I/1, I/2
4	od 10. 5. 1365	Johannes, canon. S. Egidii	LC I/2, str. 63	I/1, I/2
5	do 24. 7. 1380	Johannes, mort.	LC III-IV, str. 130	I/1, I/3
6	od 24. 7. 1380	Martinus, cleric. de Gistebnicz	LC III-IV, str. 130	I/1, I/3
7	nejpozději od 1386	Johannes	AJ II, str. 386	?
8	do 5. 10. 1391	Johannes, permut.	LC V, str. 93-4	I/4
9	od 5. 10. 1391	Wenceslaus, canonicum prebendatum ecc. Scti Georgin na Pražském hradě	LC V, str. 93-4	I/4
10	do 14. 10. 1406	Wenceslaus, permut.	LC VI, str. 191	I/4
11	od 14. 10. 1406	Nicolaus, pleb. in Libiczicz	LC VI, str. 191	I/4
12	do 13. 10. 1425	Nicolaus, mort.	LC VIII-X, str. 108	I/5
13	od 13. 10. 1425	Petrus, de Cralowicz	LC VIII-X, str. 108	I/5

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Marziconus	? - 23. 10. 1363
2	Nicolaus, minister capelle regie OO. SS. Na Pražském hradě	23. 10. 1363 - 10. 5. 1365
3	Johannes, canon. S. Egidii	10. 5. 1365 - 24. 7. 1380
4	Martinus, cleric. de Gistebnicz	24. 7. 1380 - ?
5	Johannes	(1386) - 5. 10. 1391
6	Wenceslaus, canonicum prebendatum ecc. Scti Georgin na Pražském hradě	5. 10. 1391 - 14. 10. 1406
7	Nicolaus, pleb. in Libiczicz	14. 10. 1406 - 13. 10. 1425
8	Petrus, de Cralowicz	13. 10. 1425 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 36 gr. půlročně	RDP 86
Doložené splátky:	1352	36 gr.
	1369	36 gr.
	1384	36 gr.
	1385	36 gr.
	1399	72 gr.
	1406	36 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 522.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 749.

POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 203.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 71-82.

ROKYCANY

LOKALITA

Dnešní název	Rokycany	
Dnešní charakter	Město	
Dobový typ	Královské město	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/580	
Palacký	s. 389	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Rokyczan, Rokiczan	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1110	Kosmova kronika, viz HRACHOVÁ H., Rokycany, str. 20
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	Kostel farní	
Dnešní patrocínium	Panny Marie Sněžné	
Založení		
Nejstarší zmínka		
Změna statutu	1360 inkorporováno ke klášteru augustiniánů	LE I, str. 24
Zánik	1784 vyhořel	Podlaha, Antonín: Soupis památek, díl 9., Politický

		<i>okres Rokycanský.</i> Praha, 1900. Str. 88.
Obnova	1785 – 88, barokní přestavba Ignác Jan Nepomuk Palliardi	Tamtéž
Dnešní stav / dnešní poloha	1785 – 88, barokní přestavba Ignác Jan Nepomuk Palliardi; 1821–1823 v empírovém slohu podle Františka Högera přistavěna věž.	Tamtéž
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	C – rokycanský děkan	Patron na vlastním majetku
II	C – augustiniánské probošství	Patron na vlastním majetku
Změna	-	
Spory, dohody	-	

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Václav, děkan rokycanský	1405, prezentace	LC VI, str. 152
I/2	plebán v Oseku, děkan rokycanský	1408, prezentace	LC VI, str. 253

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	během 1374, 5	Blasius, prepositus canonic. Regularium in Rokyczano	AJ I, str. 88 AJ I, str. 129	?
2	během 1389	Andreas	LE III, str. 302	?
3	během 1393	Thomas, Domaslaus, zvaný též Dománek	LE IV, str. 396	?
4	během 1404	Wenceslaus	AJ IV, str. 195	?
5	od 8. 7. 1405	Nicolaus	LC VI, str. 152	I/1
6	od 5. 12. 1408	Johannes de Radnicz, professus mon.	LC VI, str. 253	I/2

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Blasius, prepositus canonic. Regularium in Rokyczano	během 1374, 5
2	Andreas	během 1389
3	Thomas, Domaslaus, zvaný též Dománek	během 1393
4	Wenceslaus	během 1404
5	Nicolaus	od 8. 7. 1405
6	Johannes de Radnicz, professus mon.	od 5. 12. 1408

HMOTNÉ ZABEZPEČENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 15 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	15 gr.

Donace v LE	Datum	Typ zápisu	Pramen	Donátor
1.	20. 7. 1360	Insert listiny	LE I, str. 24	Arnošt z Pardubic
Typ, velikost	Založení augustiniánského kláštera v Rokycanech, bude jim patřit kostel, co dřív Arnoštův			
Způsob nabytí				

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 580.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 768-9.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 230-4.

KAREL T. – L. KRČMÁŘ, Panská sídla, str. 279.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 82-128.

SETEČ

LOKALITA

Dnešní název	Seč	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/17-8	
Palacký	s. 384	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Setecz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1319	Profous A., Místní jména IV, str. 17.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	Nanebevzetí Panny Marie	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu		
Zánik		
Obnova		
Dnešní stav / dnešní poloha	Nově postaven 1691, část. přestavba 1737, úprava 1882/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech III, str.

		296.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – ze Seče	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1 Jan ze Seče	1358, prezentace	LC I/1, str. 40

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 7. 5. 1358	Wyslaius, mort.	LC I/1, str. 40	I/1
2	od 7. 5. 1358	Przecho, presb. de Setecz	LC I/1, str. 40	I/1
3	od 7. 12. 1403	Ulricus, pleb in Wyezka	LC VI, str. 107	?

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Wyslaius	? - 7. 5. 1358
2	Przecho, presb. de Setecz	7. 5. 1358 - ?
3	Ulricus, pleb in Wyezka	7. 12. 1403 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 12 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	12 gr.
	1369	12 gr.
	1384	12 gr.
	1385	12 gr.
	1399	24 gr.
	1406	12 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str.17-18.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 788.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 296-7.

KAREL T. – L. KRČMÁŘ, Panská sídla, str. 287.

SKOŘICE

LOKALITA

Dnešní název	Skořice	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/78	
Palacký	s. 271	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Skorzycz, Skorzicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocinium	sv. Václava	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1295	Podlaha A., Soupis Památek, sv. 9, str. 136.
Změna statutu	po hus. válkách filiální, 1845 opět farní	tamtéž
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizován, 1940 vyhořel – opraven /původní	POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 326.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Dvorce alias Ronsperga	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – z Drštky	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Dobrohošť z Dvorce alias Ronsperga	1376, prezentace LC III-IV, str. 49
II/1,	Nechval, Sezima, Břeněk a Zdeněk,	1390, prezentace LC V, str. 14

II/2, II/3, II/4	bratři z Drštky	1391, prezentace 1407, prezentace	LC V, str. 85 LC VI, str. 206
II/3, I/2 (=II/4?)	Břeněk z Drštky a Zdeněk z Dvorce	1411, prezentace	LC VII, str. 38
II/3	Břeněk z Drštky	1425, prezentace	LC VIII-X, str. 92

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 22. 2. 1376	Jacobus, permut.	LC III-IV, str. 49	I/1
2	od 22. 2. 1376	Conradus, recte Friczconus, presb. de Cunratycz	LC III-IV, str. 49	I/1
3	do 26. 6. 1390	Henricus, rezig.	LC V, str. 14	II/1, II/2, II/3, II/4
4	od 26. 6. 1390	Egidius, presb. de Rziehost	LC V, str. 14	II/1, II/2, II/3, II/4
5	do 27. 7. 1391	Egidius, permut.	LC V, str. 85	II/1, II/2, II/3, II/4
6	od 27. 7. 1391	Johannes, pleb. in Kistra	LC V, str. 85	II/1, II/2, II/3, II/4
7	od 14. 4. 1407	Mauricius, olim rectorus capelle regie in castro Karlstein	LC VI, str. 206	II/1, II/2, II/3, II/4
8	do 27. 11. 1411	Mauricius, permut.	LC VII, str. 38	II/3, I/2
9	od 27. 11. 1411	Wenceslaus, pleb. in Chotim	LC VII, str. 38	II/3, I/2
10	do 5. 2. 1425	Petrus, mort.	LC VIII-X, str. 92	II/3
11	od 5. 2. 1425	Procopius, presb. de Kamyk	LC VIII-X, str. 92	II/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Jacobus	? – 22. 2. 1376
2	Conradus, recte Friczconus, presb. de Cunratycz	22. 2. 1376 - ?
3	Henricus	? - 26. 6. 1390
4	Egidius, presb. de Rziehost	26. 6. 1390 - 27. 7. 1391
5	Johannes, pleb. in Kistra	27. 7. 1391 - ?
6	Mauricius, olim rectorus capelle regie in castro Karlstein	14. 4. 1407 - 27. 11. 1411
7	Wenceslaus, pleb. in Chotim	27. 11. 1411 - ?
8	Petrus	? - 5. 2. 1425
9	Procopius, presb. de Kamyk	5. 2. 1425 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 6 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	6 gr.
	1369	6 gr.

	1384	6 gr.
	1385	6 gr.
	1399	12 gr.
	1406	6 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 78.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 804.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 326.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 136.

SPÁLENÉ POŘÍČÍ

LOKALITA

Dnešní název	Spálené Poříčí	
Dnešní charakter	město	
Dobový typ	městec	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	III/441	
Palacký	s. 391	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Porziecz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1239	Profous A., Místní jména III, str. 441.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	sv. Mikuláš	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizace 1690-4, 1704 věž, 1881-4 přestavba/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech III, str 392.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – ze Švamberka	Patron na vlastním majetku
II	C – Johanitská komenda v Manětíně	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – z Všeradic alias Poříčí	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN – ze Svatého Pole	Patron na vlastním majetku
V	ŠN – z Vinařic	Patron na vlastním majetku
VI	ŠN – z Vysoké	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody	1406 Petr (AJ V, VI), 1422 - 1423 Janové (oba po smrti Václava)	

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1 Bohuslav ze Švamberka (z Kraškova) (Krassiekow)	1364, prezentace	LC I/2, str. 54
II/1 Beneš z Ronova, představený johanitské komendy v Manětíně	1379, prezentace	LC III-IV, str. 114
III/1 Jindřich z Všeradic alias z Poříčí	1410, prezentace	LC VII, str. 9
IV/1 Václav ze Svatého Pole	1416, prezentace	LC VII, str. 196
IV/1, V/1 Václav ze Svatého Pole a Habard z Vinařic	1422, prezentace	LC VIII-X, str. 25
VI/1 Hynek z Vysoké	1423, prezentace	LC VIII-X, str. 38

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 2. 10. 1364	Martinus, mort.	LC I/2, str. 54	I/1
2	od 2. 10. 1364	Petrus, presb. de Bor	LC I/2, str. 54	I/1
3	do 28. 10. 1379	Petrus, permut.	LC III-IV, str. 114	II/1
4	od 28. 10. 1379	Phabianus, de Lochow presb.	LC III-IV, str. 114	II/1
5	od 1406	Petrus	AJ V, str. 257	
6	do 3. 10. 1410	Petrus, rezig.	LC VII, str. 9	III/1
7	od 3. 10. 1410	Wilhelmus de Hradisst presb.	LC VII, str. 9	III/1
8	do 13. 3. 1416	Wilhelmus, permut.	LC VII, str. 196	IV/1
9	od 13. 3. 1416	Wenceslaus	LC VII, str. 196	IV/1
10	do 28. 11. 1422	Wenceslaus, mort.	LC VIII-X, str. 25	IV/1, V/1
11	od 28. 11. 1422	Johannes, alias Johlino de Noua Plzna	LC VIII-X, str. 25	IV/1, V/1
12	od 10. 5. 1423	Johannes de Przi Bram presb	LC VIII-X, str. 38	VI/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Martinus	? - 2. 10. 1364
2	Petrus, presb. de Bor	2. 10. 1364 -28. 10. 1379
3	Phabianus, de Lochow presb.	28. 10. 1379 - ?
4	Petrus	? - 3. 10. 1410
5	Wilhelmus de Hradisst presb.	3. 10. 1410 - 13. 3. 1416
6	Wenceslaus	13. 3. 1416 - 28. 11. 1422
7	Johannes, alias Johlino de Noua Plzna	28. 11. 1422 -10. 5. 1423 ?
8	Johannes de Przibram presb	10. 5. 1423 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 9 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	9 gr.
	1369	9 gr.
	1384	9 gr.
	1385	9 gr.
	1399	18 gr.
	1406	9 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména III, str. 441.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 718-19

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 392.

KAREL T. – L. KRČMÁŘ, Panská sídla, str. 301.

STRAŠICE

LOKALITA

Dnešní název	Strašice	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/187, 8	
Palacký	s. 271	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Strassicz, Straseticz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1349	Profous A.. Místní jména IV, str. 187.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Vavřince	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizace v pol. 18. stol./původní	POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 439.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – z Rožmberka	Patron na vlastním majetku
II	C – arcibiskup pražský	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2, I/3, I/4	Petr, Jošt, Jan a Oldřich, bratři z Rožmberka	1362, prezentace 1364, prezentace 1375, prezentace	LC I/1, str. 169 LC I/2, str. 57 LC III-IV, str. 42
II/1	Konrád, arcibiskup pražský	1418, prezentace	LC VII, str. 275-6

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 14. 2. 1362	Ulricus, mort.	LC I/1, str. 169	I/1, I/2, I/3, I/4
2	od 14. 2. 1362	Miloslaus, presb. de Miliczin	LC I/1, str. 169	I/1, I/2, I/3, I/4
3	do 20. 12. 1364	Miloslaus, permut.	LC I/2, str. 57	I/1, I/2, I/3, I/4
4	od 20. 12. 1364	Wernherus, pleb. in Rossoch	LC I/2, str. 57	I/1, I/2, I/3, I/4
5	do 17. 9. 1375	Wernherus, assec.	LC III-IV, str. 42	I/1, I/2, I/3, I/4
6	od 17. 9. 1375	Nicolaus, presb. de Caplicz	LC III-IV, str. 42	I/1, I/2, I/3, I/4
7	před 1407	Wenceslaus	AJ VI, str. 23-4	?
8	do 4. 11. 1418	Wenceslaus, permut.	LC VII, str. 275-6	II/1
9	od 4. 11. 1418	Wenceslaus, pleb. in Hrussicz	LC VII, str. 275-6	II/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Ulricus	? - 14. 2. 1362
2	Miloslaus, presb. de Miliczin	14. 2. 1362 - 20. 12. 1364
3	Wernherus, pleb. in Rossoch	20. 12. 1364 - 17. 9. 1375
4	Nicolaus, presb. de Caplicz	17. 9. 1375 - ?
5	Wenceslaus	před 1407 - 4. 11. 1418
6	Wenceslaus, pleb. in Hrussicz	4. 11. 1418 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 2 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	2 gr.
	1369	solvit 2 gr.
	1384	2 gr.
	1385	2 gr.
	1399	4 gr.
	1406	2 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 187-8.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 835.

POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 439-440.

KAREL T. – L. KRČMÁŘ, Panská sídla, str. 310.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 138-41.

STUPNO

LOKALITA

Dnešní název	Stupno	
Dnešní charakter	Vesnice, část obce Břasy	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/225-6	
Palacký	s. 389	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Stupna	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1146	Profous A., Místní jména IV, str. 225.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Vavřinec	
Založení		
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	1880-90 postaven nový na místě původního kostela/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 460.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Chrástu	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – z Vížky	Patron na vlastním majetku
III	ŠV – ze Švamberka	Patron na vlastním majetku
IV	ŠN- z Vařin na Březnici	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Otík z Chrástu	1363, prezentace 1363, prezentace	LC I/2, str. 19 LC I/2, str. 30
II/1, II/2, II/3	Hynek, Jan a Bušek, bratři z Vížky	1380, prezentace	LC III-IV, str. 127
III/1	Jan ze Švamberka	1402, prezentace	LC VI, str. 69
IV/1	Harant z Vařin na Březnici	1435, prezentace	LC VIII-X, str. 250

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 19. 9. 1363	Johannes, mort.	LC I/2, str. 19	I/1
2	od 19. 9. 1363	Franciscus, presb. de Byeletz	LC I/2, str. 19	I/1
3	do 2. 12. 1363	Franciscus, mort.	LC I/2, str. 30	I/1
4	od 2. 12. 1363	Jaroslaus, presb. de Deyssyn	LC I/2, str. 30	I/1
5	do 25. 6. 1380	Jaroslaus, mort.	LC III-IV, str. 127	II/1, II/2, II/3
6	od 25. 6. 1380	Proczkus, presb. de Zalezl	LC III-IV, str. 127	II/1, II/2, II/3

7	do 10. 5. 1402	Poczynus, mort.	LC VI, str. 69	III/1
8	od 10. 5. 1402	Budywogius, pleb. in Letyn	LC VI, str. 69	III/1
9	do 5. 7. 1435	Wenceslaus, rezig.	LC VIII-X, str. 250	IV/1
10	od 5. 7. 1435	Johannes Johlik	LC VIII-X, str. 250	IV/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Johannes	? - 19. 9. 1363
2	Franciscus, presb. de Byelec	19. 9. 1363 - 2. 12. 1363
3	Jaroslaus, presb. de Deysyn	2. 12. 1363 - 25. 6. 1380
4	Proczkus, presb. de Zalezl	25. 6. 1380 - 10. 5. 1402
5	Budywogius, pleb. in Letyn	10. 5. 1402 - ?
6	Wenceslaus, rezig.	? - do 5. 7. 1435
7	Johannes Johlik	do 5. 7. 1435 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 18 gr. půlročně	RDP 86
Doložené splátky:	1352	18 gr.
	1369	18 gr.
	1384	18 gr.
	1385	18 gr.
	1399	36 gr.
	1406	18 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 225-6.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 846.

POCHE E., Umělecké památky Čech III, str. 460.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 141.

TĚŇOVICE

LOKALITA

Dnešní název	Těnovice	
Dnešní charakter	Vesnice, součást obce Spálené Poříčí	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/325-6	
Palacký	s. 391	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Tyenouicz, Tienouicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	

Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 87
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patronium	Nanebevzetí Panny Marie	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizace koncem 17. stol./původní	POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 36.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Těňovic	Patron na vlastním majetku
II	ŠV – ze Švamberka	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1, I/2	Zdeněk a Ondřej z Těňovic	1365, prezentace 1367, prezentace 1374, prezentace	LC I/2, str. 60 LC I/2, str. 84 LC III-IV, str. 4-5
I/2	Ondřej z Těňovic	1380, prezentace	LC III-IV, str. 131
II/1	Václav ze Švamberka řečený Tavák	1408, prezentace	LC VI, str. 234

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 17. 2. 1365	Gallus, mort.	LC I/2, str. 60	I/1, I/2
2	od 17. 2. 1365	Cristanus, pleb. in Lupetyn	LC I/2, str. 60	I/1, I/2
3	do 11. 5. 1367	Cristanus, permut.	LC I/2, str. 84	I/1, I/2
4	od 11. 5. 1367	Kunczilnus, pleb. in Ondrzyeiow	LC I/2, str. 84	I/1, I/2
5	do 28. 1. 1374	Cunssonis, permut.	LC III-IV, str. 4-5	I/1, I/2
6	od 28. 1. 1374	Wernherus, pleb. in Czrnocz	LC III-IV, str. 4-5	I/1, I/2
7	do 6. 8. 1380	Wernherus, mort.	LC III-IV, str. 131	I/2
8	od 6. 8. 1380	Drrzconus, de Trusskow cleric.	LC III-IV, str. 131	I/2

9				
10	do 5. 1. 1408	Mathias, permut.	LC VI, str. 234	II/1
	od 5. 1. 1408	Przibicus, pleb. in Zborow	LC VI, str. 234	II/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Gallus, mort.	? - 17. 2. 1365
2	Cristanus, pleb. in Lupetyn	17. 2. 1365 - 11. 5. 1367
3	Kunczilnus, pleb. in Ondrzyeio	11. 5. 1367 - 28. 1. 1374
4	Wernherus, pleb. in Czrnocz	28. 1. 1374 - 6. 8. 1380
5	Drrzconus, de Trusskow cleric.	6. 8. 1380 - ?
6	Mathias, permut.	? - 5. 1. 1408
7	Przibicus, pleb. in Zborow	5. 1. 1408 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 6 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	6 gr.
	1369	6 gr.
	1384	6 gr.
	1385	6 gr.
	1399	12 gr.
	1406	6 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 325-6.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 881.

POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 36.

ÚJEZD SVATÉHO KŘÍŽE

LOKALITA

Dnešní název	Újezd Svatého Kříže	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/432	
Palacký	s. 409	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Vgezd, Vgezd ad S. Crucem, Vgezdecz, Vgezd Parvum, Vgezd prope Radnycz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1352	RDP 77

Ostatní		
---------	--	--

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Kříže	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 77
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizace 18. stol., úprava 19. stol./původní	POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 137.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠV – ze Švamberka	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – z Přívětic	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – z Jivna na Rovné	Patron na vlastním majetku
Změna	1408 – z Přívětic = z Újezda	
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Ctibor ze Švamberka	1378, prezentace	LC III-IV, str. 99
I/2	Václav ze Švamberka	1385, prezentace	LC III-IV, str. 167
II/1	Ondřej z Přívětic	1403, prezentace 1403, prezentace 1408, prezentace	LC VI, str. 87 LC VI, str. 88 LC VI, str. 248
III/1	Vítek z Jivna na Rovné	1418, prezentace	LC VII, str. 270
III/2	Lvíček z Jivna na Rovné	1425, prezentace	LC VIII-X, str. 101

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 3. 11. 1378	Petrus, permut.	LC III-IV, str. 99	I/1
2	od 3. 11. 1378	Chotieborius, pleb. in Crassow	LC III-IV, str. 99	I/1
3	do 7. 7. 1385	Chotieborius, permut.	LC III-IV, str. 167	I/2
4	od 7. 7. 1385	Zdimirus, pleb. in Zebnicz	LC III-IV, str. 167	I/2
5	do 9. 4. 1403	Zdimirus, mort.	LC VI, str. 87	II/1
6	od 9. 4. 1403	Ambrosius, presb. de Rzenecz	LC VI, str. 87	II/1

7	do 16. 5. 1403	Ambrosius, mort.	LC VI, str. 88	II/1
8	od 16. 5. 1403	Welislaus, altariste in Opathowicz Prag. civitas	LC VI, str. 88	II/1
9	do 9. 7. 1408	Wenceslaus, permut.	LC VI, str. 248	II/1
10	od 9. 7. 1408	Chotieborius, pleb. in Krziczow	LC VI, str. 248	II/1
11	do 22. 8. 1418	Chotieborius, mort.	LC VII, str. 270	III/1
12	od 22. 8. 1418	Wenceslaus, presb. de Zwickowecz	LC VII, str. 270	III/1
13	do 21. 5. 1425	Wenceslaus, mort.	LC VIII-X, str. 101	III/2
14	od 21. 5. 1425	Andreas, presb. de Raconik	LC VIII-X, str. 101	III/2

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Petrus, permut.	? - 3. 11. 1378
2	Chotieborius, pleb. in Crassow	3. 11. 1378 - 7. 7. 1385
3	Zdimirus, pleb. in Zebnicz	7. 7. 1385 - 9. 4. 1403
4	Ambrosius, presb. de Rzenecz	9. 4. 1403 - 16. 5. 1403
5	Welislaus, altariste in Opathowicz Prag. civitas	16. 5. 1403 - ?
6	Wenceslaus	? - 9. 7. 1408
7	Chotieborius, pleb. in Krziczow	9. 7. 1408 - 22. 8. 1418
8	Wenceslaus, presb. de Zwickowecz	22. 8. 1418 - 21. 5. 1425
9	Andreas, presb. de Raconik	21. 5. 1425 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 9 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	9 gr.
	1369	9 gr.
	1384	9 gr.
	1385	9 gr.
	1399	15 gr.
	1406	9 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 432.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 921.

POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 137.

Ottův slovník naučný, heslo Újezd u sv. Kříže. Sv. 26, str. 145

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 156-7.

ZDEMYSLICE

LOKALITA

Dnešní název	Zdemyslice	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	

Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/759	
Palacký	s. 392	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Zdemislicz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhenství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1115	Profous A., Místní jména IV, str. 759
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrocínium	sv. Mikuláše	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Úpravy 18. a 19. stol./původní	POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 356.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	CV – opat kláštera v Nepomuku	
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	opat kláštera v Nepomuku	1374, prezentace	LC III-IV, str. 14

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 19. 6. 1374	Henricus, permut	LC III-IV, str. 14	I/1
2	od 19. 6. 1374	Andreas, de Lub presb	LC III-IV, str. 14	I/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Henricus	? - 19. 6. 1374
2	Andreas, de Lub presb	19. 6. 1374 - ?
3	Jacobus	? (1403 - AJ IV, str. 245)

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 12 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	12 gr.
	1369	12 gr.
	1384	12 gr.
	1385	12 gr.
	1399	24 gr.
	1406	12 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 759.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 1013.

POCHE E., Umělecké památky Čech, str. 356.

ZVÍKOVEC

LOKALITA

Dnešní název	Zvíkovec	
Dnešní charakter	Městys	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/794	
Palacký	s. 409	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Zwyecow, Zwyekowecz, Zwiekowecz, Zwiekow, Swyekowecz	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1229	Profous A., Místní jména IV, str. 794.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
-----	--------------	--

Dnešní patrociniium	Nanebevzetí Panny Marie	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizace v 2. čtvrti 18. stol. /původní	POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 380.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – z Chrástu	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – ze Slatiny	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – z Dubňan	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby -	patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1	Beneš z Chrástu	1363, prezentace	LC I/2, str. 9
II/1	Ondřej, řečený Špalek, ze Slatiny, purkrabí na Libštejně	1407, prezentace 1412, prezentace 1415, prezentace	LC VI, str. 202 LC VII, str. 69 LC VII, str. 165
III/1, III/2, III/3	Hrdanonsius, Václav řečený Gutta a Janek, bratři z Dubňan	1434, prezentace	LC VIII-X, str. 228

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 17. 4. 1363	Hrzemco, mort.	LC I/2, str. 9	I/1
2	od 17. 4. 1363	Purchardus Kunadi, de Wsewlk presb.	LC I/2, str. 9	I/1
3	do 23. 2. 1407	Nicolaus, permut.	LC VI, str. 202	II/1
4	od 23. 2. 1407	Petrus, pleb. in Eyprnicz	LC VI, str. 202	II/1
5	do 11. 11. 1412	Petrus, mort.	LC VII, str. 69	II/1
6	od 11. 11. 1412	Bussko Hermani, de Kokoth presb.	LC VII, str. 69	II/1
7	do 19. 7. 1415	Bussko, mort.	LC VII, str. 165	II/1
8	od 19. 7. 1415	Martinus, pleb. in Nezabudicz	LC VII, str. 165	II/1
9	do 21. 1. 1434	Martinus Oczykwal, mort.	LC VIII-X, str. 228	III/1, III/2, III/3
10	od 21. 1. 1434	Wenceslaus, presb. de Zwycowecz	LC VIII-X, str. 228	III/1, III/2, III/3

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Hrzemco, mort.	? - 17. 4. 1363
2	Purchardus Kunadi, de Wsewlk presb.	17. 4. 1363 - ?
3	Nicolaus, permut.	? - 23. 2. 1407
4	Petrus, pleb. in Eyprnicz	23. 2. 1407 - 11. 11. 1412
5	Bussko Hermani, de Kokoth presb.	11. 11. 1412 - 19. 7. 1415
6	Martinus Oczywal, pleb. in Nezabudicz	19. 7. 1415 - 21. 1. 1434
7	Wenceslaus, presb. de Zwyecowecz	21. 1. 1434 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 24 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	24 gr.
	1369	24 gr.
	1384	24 gr.
	1385	24 gr.
	1399	48 gr.
	1406	24 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 794.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 1024.

POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 380-1.

PODLAHA Antonín. Soupis památek, str. 169-77.

ŽAKAVA

LOKALITA

Dnešní název	Žákava	
Dnešní charakter	Samostatná obec	
Dobový typ	Vesnice	
Identifikace – kraj	Plzeňský	
Identifikace - okres 1968	Rokycany	
Profous	IV/801	
Palacký	s. 391	
Regionální topografie		
Neidentifikováno		
Názvy v pramenech	Zakaw, Zakawa, Zakaua, Zakowa, Zakawia	
Děkanát	Rokycany	
Arcijáhensství	Plzeň	
Diecéze	Praha	
Nejstarší zmínka o lokalitě	1350	Profous A., Místní jména IV, str. 391.
Ostatní		

BENEFICIUM

Typ	kostel farní	
Dnešní patrociniium	sv. Vavřince	
Založení	-	
Nejstarší zmínka	1352	RDP 87
Změna statutu	-	
Zánik	-	
Obnova	-	
Dnešní stav / dnešní poloha	Barokizován/původní	POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 386.
Přifařené obce		

PATRONÁT

Rod / instituce	Typ	Patron na vlastním majetku / poručník
I	ŠN – ze Žlutic	Patron na vlastním majetku
II	ŠN – z Lopaty	Patron na vlastním majetku
III	ŠN – z Pokonic	Patron na vlastním majetku
Změna		
Spory, dohody		

Osoby - patronát	Rok, funkce	Pramen
I/1 Bušek ze Žlutic, podkomoří českého krále	1354, prezentace	LC I/1, str. 38
I/2 Russonius ze Žlutic	1372, prezentace	LC II, str. 82
II/1 Heřman z Lopaty	1380, prezentace	LC III-IV, str. 131
III/1 Aleš z Pokonic, purkrabí na Vilštejně	1397, prezentace	LC V, str. 276

OBSAZENÍ

č.	od, do	jméno, důvod	pramen	patron
1	do 5. 12. 1354	Nicolaus, mort.	LC I/1, str. 38	I/1
2	od 5. 12. 1354	Nicolaus, quondam Setiechonis de Stiedry preb.	LC I/1, str. 38	I/1
3	do 5. 11. 1372	Nicolaus, mort.	LC II, str. 82	I/2
4	od 5. 11. 1372	Hermanus, de Nebyehlow cler.	LC II, str. 82	I/2
5	do 11. 8. 1380	Hermanus, mort.	LC III-IV, str. 131	II/1
6	od 11. 8. 1380	Welislaus, pleb. in Stranna	LC III-IV, str. 131	II/1
7	do 8. 1. 1397	Hanco, mort.	LC V, str. 276	III/1
8	od 8. 1. 1397	Simonus, de Skoczecz presb.	LC V, str. 276	III/1

KLERICI

č.	kdo	od – do
1	Nicolaus	? - 5. 12. 1354
2	Nicolaus, quondam Setiechonis de Stiedry preb.	5. 12. 1354 - 5. 11. 1372
3	Hermanus, de Nebyehlow cler.	5. 11. 1372 - 11. 8. 1380
4	Welislaus, pleb. in Stranna	11. 8. 1380 - ?
5	Hanco	? - 8. 1. 1397
6	Simonus, de Skoczecz presb.	8. 1. 1397 - ?

HMOTNÉ VYBAVENÍ

Papežský desátek	Výše roční: 12 gr. půlročně	RDP 87
Doložené splátky:	1352	12 gr.
	1369	12 gr.
	1384	12 gr.
	1385	12 gr.
	1399	24 gr.
	1406	12 gr.

LITERATURA K BENEFICIU A LOKALITĚ

PROFOUS A., Místní jména IV, str. 801.

SEDLÁČEK A., Místopisný Slovník, str. 1025.

POCHE E., Umělecké památky Čech IV, str. 385-6.

KAREL T. – L. KRČMÁŘ, Panská sídla, str. 388.

9. 3 Obrazová příloha

Obrázek 1: Čičov, současný stav

Obrázek 2: Čivice, současný stav

Obrázek 3: Drahoňův Újezd, současný stav

Obrázek 4: Dýšina, současný stav

Obrázek 5: Chomle, současný stav

Obrázek 6: Chýlice, současný stav

Obrázek 7: Kostelec, aktuální stav

Obrázek 8: Kozojedy, současný stav

Obrázek 9: Lhota pod Radčem, současný stav

Obrázek 10: Mešno, současný stav

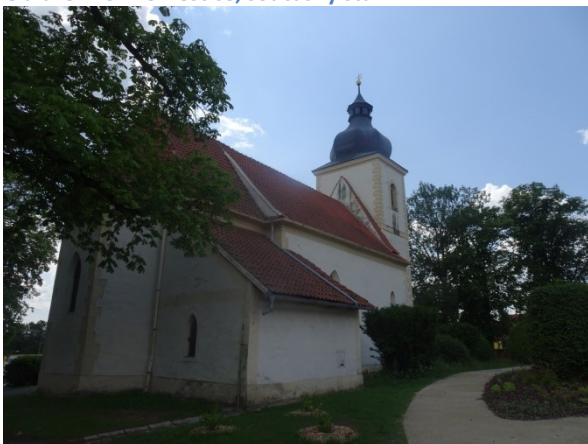
Obrázek 11: Mlečice, současný stav

Obrázek 12: Mýto, současný stav

Obrázek 13: Nezvěstice, současný stav

Obrázek 14: Obora, současný stav

Obrázek 15: Osek, současný stav

Obrázek 16: Planá, současný stav

Obrázek 17: Přivětice, současný stav

Obrázek 18: Radnice, současný stav

Obrázek 19: Rokycany, současný stav

Obrázek 20: Seteč, současný stav

Obrázek 21: Skořice, současný stav

Obrázek 22: Spálené Poříčí, současný stav

Obrázek 23: Strašice, současný stav

Obrázek 24: Stupno, současný stav

Obrázek 25: Těňovice, současný stav

Obrázek 26: Újezd Svatého Kříže, současný stav

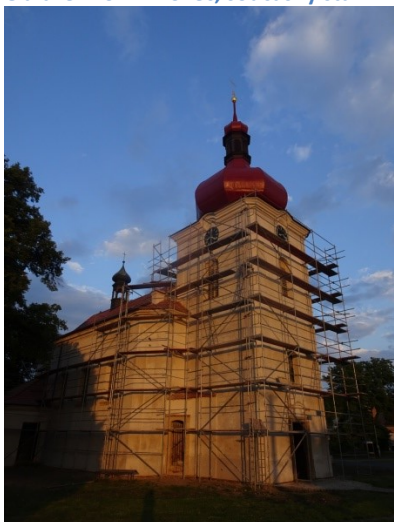
Obrázek 27: Vojenice, současný stav

Obrázek 28: Zdemyslice, současný stav

Obrázek 29: Zvíkovec, současný stav

Obrázek 30: Žakava, současný stav

